

Jakob Böhme

Neljäkymmentä kysymystä
Sielusta

Miaistisesta
Elämästä

JakobBöhme

Neljäkymmentä kysymystä sielusta

* Johdanto	7 - 14
* kysymykset	20 - 218
* lisäselvityksiä	219 - 224
* alaviitteet	225 - 232

Jakob Böhme

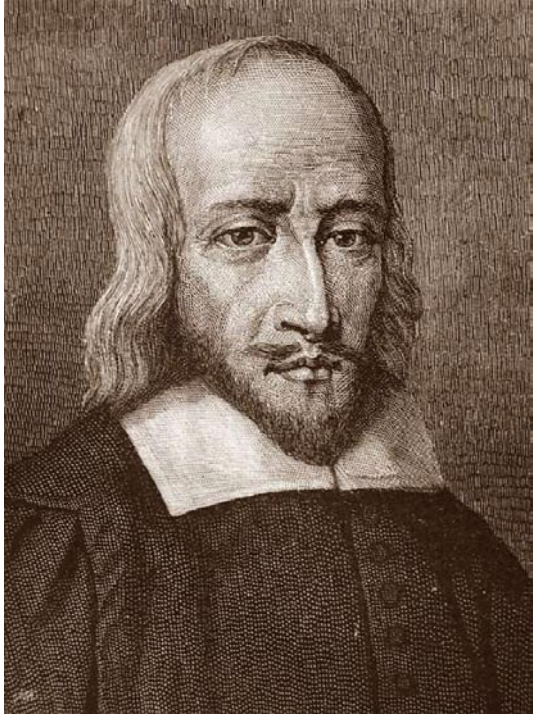
Yliaistisesta elämästä

* Johdanto	235 - 237
* 1. Keskustelu	238 - 258
* 2. Keskustelu	259 - 276

Jakob Böhme

teoksia	277 - 278
---------------	-----------

Jakob Böhme s. 1575 k. 1624

Jakob Böhme

Neljäkymmentä
Kysymystä Sielusta
v. 1620

Vierzig Fragen
Von der Seelen Vrstand / Es-
senz / Wesen / Natur und Eigenschafft /
was sie von Ewigkeit in Ewigkeit sey.

Verfasset von

Dr. BALTHASAR WALTER,

liebhaber der grossen Geheimnißsen.

Und beantwortet dur.ϕ

J A C O B B Ö H M E,

Darbey am Ende beygefüget ist das umge-
 wandte Auge von der Seelen und ihrer
 Bildniß.

Zu Amsterdam /

Gedruckt im Jahr Christi 1682.

Jakob Böhme

NELJÄKYMMENTÄ KYSYMYSTÄ SIELUSTA

Psychologia Vera, Vierzig Fragen von der Seelen (1620)

Johdantoa

Jakob Böhme syntyi v. 1575 Alt-Seidenbergissa, Saxin ja Slesian rajalla Saksassa, missä hänen vanhempansa asuivat lähellä Görlitzin kaupunkia. Perhe kuului varakkaaseen talonpoikaissukuun.

Böhme sai lapsena osakseen ainoastaan vähän muodollista koulutusta. Fyysisesti tämä alakuloisuuden taipuva poika ei soveltunut raskaisiin maatoihin, vaan antautui kiertävän suutarin toimeen. Siinä hän sai kohdata aikansa saksalaisen, varsin monenkirjavan uskonelämän ristiriitaisuuksia, suvaitsemattomuutta ja tyhjää kirjaimellisuutta.

Kisällivuosiensa liikkuvan elämän jälkeen Böhme valmistui v. 1599 suutarimestariksi ja asettui Görlitziin. Hänellä oli ollut sisäisiä kokemuksia jo nuorena, mutta ensimmäinen todella voimakas ja mullistava kokemus, tapahtui vuonna 1600.

Böhmestä kirjoitettaessa tuodaan tätä yksittäistä kokemusta, missä hän ”tina-astiaan osuneessa valokeilassa koki maailman hengellisen rakenteen sekä hyvän ja pahan suhteet”, usein turhankin korostettiin esiin. Filosofian professori Janz pitää kertomusta lähinnä viitteenomaisena. Hänen epäilyksensä perustunevat siihen, ettei yksittäinen ja hetkellinen tietoisuudessa tapahtuva muutos yleensä vielä mahdollista sellaisen tietomäärän suodattamista käsitteellisiin puitteisiin, minkä Böhme muutaman vuoden aikana toteutti. Muutos täytyy olla luonteeltaan pysyvämpää ja palautettavissa aina tarpeen vaatiessa.

Tapahtumaa oli edeltänyt pitkä masennuskausi, jollaista henkisten kokemusten läpikäyneiden keskuudessa ilmenee varsin usein. Böhme kertoo, ettei hän ollut varsinaisesti etsinyt mitään jumalallisia mysteereitä, vaan ainoastaan tietä Kristuksen sydämeen.

Pian kokemuksensa jälkeen Böhme alkoi vapaa-aikoinaan kirjoittaa ensimmäistä kirjaansa ”die Morgenrote im Aufgang”, jonka hänen oppineet ystävänsä nimesivät Auroraksi, Aamuruskoksi.

Paavalin tapaan Böhmekin kertoo käyneensä elämänsä aikana kovaa sisäistä taistelua, kunnes sai jalon seppeleensä. Sen jälkeen hän oppi tiedostamaan, että Jumala ei asustakaan ulkoisessa sydämessä, vaan sielun keskuksessa, itsessä.

Tällaiselta pohjalta hän kirjoitti vain noin viiden vuoden ajassa kaikki yli kaksikymmentä kirjaansa: ei toisilta ihmisiltä saamiinsa opetuksiin nojautuen, vaan ”omasta kirjastaan”. Elämän syviä asioita käsittelevä kirja oli avautunut hänelle ja hänessä, aivan kuten kaikissa muissakin suurissa mystikoissa. Kirjoittaminen merkitsi tämän tietoisuuden suodattamista ja kutistamista rajallisten käsitteiden puitteisiin. Tämä ei ole milloinkaan osoittautunut ongelmattomaksi, koska ulkoiseen elämään ehdollistunein käsittein ei voida yksiselitteisesti kuvata sellaista, joka on koetaan ja havaitaan ajasta ja erillisyydestä vapaassa tilassa.

Tällaisesta välittömästä ja välityksettömästä tietoisuuden tilasta kertoo Böhmeä kolmisensataa vuotta ennen vaikuttanut suuri mystikko ja opettaja, mestari Eckhart saarnassaan: ”Eräs ihminen on täysin tietoinen tästä valosta. Heti kun hän kääntyy Jumalaa kohti alkaa tuo valo loistaa ja hehkua hänen sisässään antaen hänelle ymmärryksen siitä, mitä tulee tehdä ja mitä jättää tekemättä, sekä paljon opastusta asioissa, joista hän ei aikaisemmin mitään tiennyt tai ymmärtänyt.”

Ihmiskunnassa on aina esiintynyt ja esiintyy yhä sisäistä näkemistä: profeettoja, shamaaneja, selvännäkijöitä, meedioita ja kanavoijia, joi-

den sanomat ovat usein kovin ristiriitaisia. Jakob Böhme tuo tässäkin kirjassaan esiin sisäisen ihmisen monitahoisuuden, johon kuuluu mm. seitsemän henkeä eli mahdollista tietoisuuden kenttää omine olemuksineen. Mitä lähempää maallisen elämän kokemuksenttää yksilöllinen tajunta poimii virikkeitä, sitä enemmän niihen sekoittuu inhimillisen kokemuksen muovaamia ajatusmuotoja, ennakkoluuloja, pelkoja ja toiveita. Tämä selittänee psyykkisten näkemysten suurta kirjavuutta sekä todellisten mystikkojen näkemysten hämmästyttävää samankaltaisuutta.

Böhmen maineen kasvaessa lisääntyi myös hänen näkemyksiään kritisoineiden katkeruus. Kaikki eivät voineet sietää sellaista esityksen varmuutta, jolla tämä suutarina tunnettu mies esitti teologisia näkemyksiään. Hän kirjoittaa tässä kirjassa: ”Tämä käsi on yksinkertainen ja maailman silmissä typerä. Kuitenkin se kertoo sellaista salaisuutta, joka on järjelle käsittämätöntä.”

Vastustajien etuvartiona toimi Görlitzin pääpastori Richter. Böhmeä kuulusteltiin kaupunginraadin edessä, ja hänen joutui joksikin aikaa poistumaan kaupungista. Böhme otti yhteyttä Dresdeniin siinä toivossaan, että vaaliruhtinas olisi hänen asialleen suosiollinen, mutta siellä ei syntynyt myönteistä päätöstä. Richter kuolee elokuussa, ja lokakuussa Böhme palaa takaisin Görlitziin, tosin jo vakavasti sairaana. Jakob Böhme kuoli rauhallisena kotonaan v. 1624.

Tiedetään, että Jakob Böhme oli tutustunut mm. Paracelsukseen, Weigelin ja Seidenbergiin, todennäköisesti myös toiseen suureen mystikkoon, mestari Eckhartiin. Edellisen tapaan hän tulkitsi kuitenkin omia sisäisiä näkemyksiään kristillisen käsitteistön kautta – sikäli kuin soveltuvia käsitteitä oli edes saatavissa. Kaikkien näkemyksiään ilmais-

seiden mystikkojen tapaan myös Böhme törmäsi käsitteiden puutteeseen ja puutteellisuuteen, ja joutui sen vuoksi luomaan niitä itse.

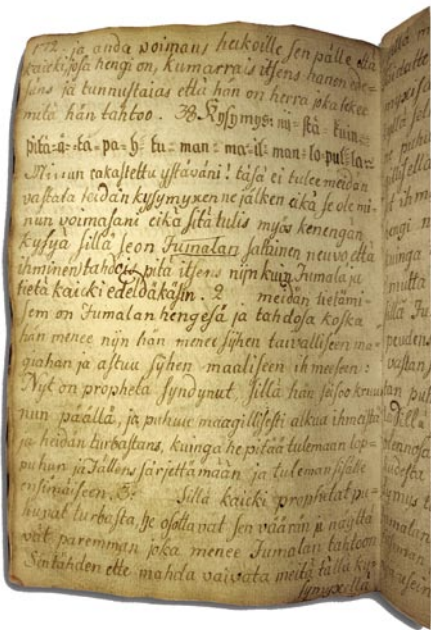
Hänen teoksensa kiinnostivat suurta huomiota Saksan lisäksi etenkin Hollannissa ja Englannissa, jopa Ruotsissa ja sitä kautta aina Suomessa saakka. Böhmen kirjoitusten tiedetään vaikuttaneen mm. kveekareiden, Friedrich von Schellingin, Friedrich Nietzschen, William Blaken Sigmund Freudin, Henri Bergsonin, Rudolf Otton, Carl Jungin, Paul Tillichin, Martin Heideggerin ja lukemattomien muiden ajatteluun.

Saksalaissyntyinen, kristillinen eksistentiaalistifilosofi Paul Tillich (1886 - 1965) totesi, että Böhmen vaikutus länsimaiseen filosofiaan on hämmästyttävän suuri. Vaikutus seuraavien sukupolvien ajattelijoihin ei tietenkään ole ollut täysin suoraviivaista. Hänen luomansa käsitteet ja ajattelutapa ovat kuitenkin monille toimineet ajatuksellisena perustana heidän omaan aikaansa soveltuvien käsitteiden kehittämisessä.

Myös Sir Isaac Newton oli tutustunut Böhmen teoksiin usean viikon ajan ja uskoi, että ne sisälsivät luomakunnan kaikki salaisuudet.

Filosofian professori Bruce B. Janz Keski-Floridan yliopistosta kertoo¹, että hänen opiskeluaikojen saksalaisen kulttuurin professori oli kehoittanut välttämään Jakob Böhmeä: koska tämä oli aivan liian vaikea ja outo. Mutta Janz oli tästä saanut lisämotivaatiota paneutuakseen syvemmin Böhmen ajatuksiin. Hän huomasi kyllä heti, että opettajan sanat vaikeaselkoisuudesta olivat totta. Böhme tapa jäsentää lauseita, vihjeenomaisuus, uudissanojen käyttö ja saman asian toisto saattaa luoda hieman epäloogisen vaikutelman. Mutta syvemmin tarkastellen voidaan kyllä päästä sisään hänen erikoislaatuisen ilmaisunsa järjestykseen ja rytmiin.

On erikoista, että Suomessa Böhmen opit tavoittivat aivan tavallisen kansan, jota vaivasi sama tunne kuin kirjailijaa itseään: ”Minun sieluni janoaa elävää Jumalaa”. Böhmen uskonnolliset näkemykset poikke-

Die 38. Frage.
Von denen Dingen / die zu Ende der Welt
geschehen sollen.

- 2. **M** Ein geliebter Freund / allhier gebühret / und nicht nach euren Fragen zu antworten / es stehet auch nicht in meinem Vermögen / und gebühret auch Niemanden zu fragen / dan es ist der geheime Rath Gottes / das sich ein Mensch wisse achten als GOTT / und alles zu vorher wissen.
- 3. 1. Unser Wissen stehet in Gottes Geiste und Willen / wann der gehet / so gehet er in der höchsten Magia / und erret in die Wunder der Irdischen / Irzt ist der Prophet geböhren / dan er stehet auff der Throne / und redet magisch vom Anfang der Wunder und ihrer Turba / wie sie sollen ans Ende kommen / und wieder zerbrechen / und ins Erste kommen.
- 3. Dan alle Propheten reden ans der Turba / sie zeigen das falsche an und weisen ein bessers / welches in Gottes Willen getet.
- 4. Derewegen wolleth ihr und mit dieser Frage nicht beschworen / dan wir pöhren in der Turba gefangen / ihr könnet das genug in allen Fragen verstehen / was geschehen soll / es ist euch helle genug beduct. Wir dörfen von künftigen Dingen gar nichts anberst als auff magische Artz reden : dan Irtsach ist dieses / die künftige Wunder werden alle in der Turba geschehen / so nun der Geist die sicheit / so saget er laut heraus / wie die Turba mit Bösem oder Gutem beladen ist.
- 5. Sie sthet aber das es alles vermengt ist : dann GOTT ist Mensch worden / und stellet sich seine Barmherzigkeit über alle in Born / und wehret dem Berberden : Irzt wird der Prophet magisch und nicht mit runden Worten reden / dann es geschicht erst das ein Ding böse im Besten ist / und wärsch doch bald ein Bvcsieil aus der Bvcsheit / das die Turbam zerbricht / und das eine Bvcsbrung darcin kumt.
- 6. Darum läst euch GOTT warnen / das ihr söket den Himmel des Firmaments dändigen und widerreden / so muß off / das Böse / das der Firmamentliche Himmel außschütet / in ein bessers verwandelt werden.

Johannes Jaakkolan käsikirjoitusta (38. kysymys)

Sama teksti v:n 1682 saksalaisessa laitoksessa

Samuel Rinta-Nikkolan käsikirjoitusta (5. kysymys)

sivat ajan kirkollisesta kristillisyydestä, jota näissä janoisimmissa piireissä pidettiin ainakin jossakin määrin kuolleen ja hengettömänä.

Varhaisia böhmeläisiä mystikoita esiintyi mm. Vähänkyrön (nyk. Vaasan) Merikaarron kaksikielisessä kylässä, jossa sen piiriin lukeutui useita sukuja. Kälviällä Erickssonin veljekset olivat saaneet böhmeläisiä vaikutteita. Laihialla toimivat Gabriel Ollila ja Jaakko Kärmäki, Ilmajoella Samuel Rinta-Nikkola, Kauhavan seudulla Jaakko Wallenberg. Pohjois-Pohjanmaalla Kokkolan lukkari Anders Nyström edisti kyseistä ajatussuuntaa 1800-luvun puolivälissä.

Kerrotaan että Wallenbergillä oli hallussaan juuri tässä käsiteltävä, käsin kirjoitettu teos, joka oli aikaisemmin kuulunut laihialaiselle Jaakko Kärnäelle. Lasimestari Wallenberg itse oli tosin saanut kosketuksen böhmeläisyyteen ollessaan pitkään Åvikin lasitehtaalla saksalaisten, böhmeläisten lasinpuhaltajien opissa.

Opista kiinnostuneiden käytettävissä ei ollut ainoatakaan painettua suomenkielistä Böhmen tai hänen seuraajiensa teosta, joten niitä käännettiin, käännettiin ja kopioitiin käsin kierrätettäväksi ystäväpiirissä. Ruotsissa asuva Anders Collin käänsi tekstejä ensin saksasta ruotsiksi. Pohjanmaan rannikon kaksikieliset laativat niistä suomenkielisiä versioita.

Vielä nykyisinkin on arkistoissa jäljellä parisensataa käsikirjoitusta. Jäljentämisennoista kertoo se, että moni kirja, joka vasta myöhemmin ilmestyi kirjapainosta, oli kiertänyt jo kymmeniä vuosia aiemmin jäljennösinä ja käännösinä mystikkojen piirissä.

Oheisessa kuvassa (kysymys n:o 38) vähäkyröläisen seksmannin, Johannes Martinpoika Jaakkolan (Skarran) vuonna 1798 jäljentämästä kirjasta (HYK, kuvan Ilpo Lagerstedt), ja vastaava sivu vuoden 1682 saksalaisesta laitoksesta.

Toisena näytteenä (kysymys n:o 15) ilmajokisen räätälin, Samuel Rinta-Nikkolan jäljentämästä kirjasta (Pohjanmaan Maakuntamuseo, kuva Erkki Salminen).

Myös J. W. Snellman sai vaikutteita böhmeläisestä ajattelusta niin isänsä kuin etenkin kasvatusäitinsä, Catharina Sofia Ahlan kautta. Snellman kirjoittikin heinäkuussa 1856 Litteraturbladissa, että tämä mystikkojen liike oli: ”Erittäin merkillinen ja yksi parhaimpia todistuksia siitä, mitä liikkuu kansan syvien rivien pohjalla, josta ministerit ja piispat yhtä vähän kuin filosofitkaan edes uneksivat.” Hänen mielestään mystikkojen saavutus oli uskomaton.

Tämän suomalaisen käännöksen pohjana olen käyttänyt luotettavana pidettyä saksalaista painos **Vierzig Fragen von der Seele**, Amsterdam 1682 (Google digital version), ja vertailukohtana siihen perustuva englantilainen käännös **The Forty Questions of the Soul**, kääntänyt John Sparrow, John M. Walkins London 1911 (electronic text version). Suomalaisen tekstin numerointi noudattaa englantilaista laitosta, saksalaisessa kappaleet ovat jonkin verran pitempiä. Alkuperäinen käsikirjoitus ei sisällä numerointia, eikä se tietenkään olisi välttämätön, mutta helpottanee kiinnostavien kohtien jälkikäteistä hakemista.

Kääntäessäni olen pyrkinyt niin hyvään suomen kieleen kuin se tekstin asiasisältöön kajoamatta on ollut mahdollista.

Jakob Böhme toteaa tässä kirjassaan: ”Emme ole syntyneet opinnoista, vaan yksinkertaisuudesta. Me puhumme suuria asioita yksinkertaisin sanoin. Ottakaa tämä yksinkertaisena lahjana Jumalalta, niin löydätte siitä enemmän kuin tieteen parhaista ja hienoimmista saavutuksista.”

Kaikessa vaikeaselkoisuudessaankin tämä teos voi nykyisinkin antaa virikkeitä elämän perusteiden syvälliseen pohdintaan ja omakohtaisiin oivalluksiin.

Kalervo Mielty 2016

suomentaja

Böhme kirjoitti nämä vastaukset ystävänsä, tohtori Balthasar Walterin² lähettämiin kysymyksiin. Kirjoittaja myös halusi, että kaikki muutkin mysteereistä kiinnostuneet hyötyisivät niistä. Tohtori Walter oli kiinnostunut salatusta viisaudesta ja oli matkustellut paljon sitä etsiessään. Palatessaan kotiinsa hän kuuli Görlitzissä asuvasta Jakob Böhmeistä ja tutustui tähän.

Tohtori oli tullut hyvin iloiseksi siitä, että hän oli lopulta päässyt kotiinsa, köyhään majaan. Vierailunsa jälkeen hän kävi useissa yliopistoissa ja keräsi oppineiden ystäviensä parista niin suuren määrän sie-lua koskevia kysymyksiä, että niiden vastaaminen perusteellisesti ja vakuuttavasti katsottiin yleisesti täysin mahdottomaksi. Walter laati kysymyksistä luettelon, jonka hän lähetti Böhmelle. Hänen saamansa vastaukset näyttivät tyydyttäneen useita lukijoita ja herättäneet rajat ylittävää mielenkiintoa.

KYSYMYKSET:

sivu

1. Mistä sielu sai alkunsa maailman alussa? _____ 21
2. Mitä ovat sielun ydinolemuksset, substanssi, luonto ja ominaisuudet³? _____ 89
3. Millä tavoin sielu on luotu Jumalan kuvaksi? _____ 90
4. Mitä oli sisään hengitys, ja milloin se tapahtui? _____ 91
5. Miten sielu on oikeastaan muodostettu, ja millainen on sen muoto? _____ 93
6. Mitä ovat sielun voimat ja kyvyt? _____ 97
7. Onko sielu lihallinen vai aineeton? _____ 102
8. Missä muodossa sielu astuu ihmiseen tai ruumiiseen? _____ 108
9. Millä tavoin sielu yhdistyy ruumiiseen? _____ 108
10. Onko sielu johdettu ja monistettu inhimilliseen, ruumiillisen tapaan suoraan vanhempien sieluista⁴, vai onko se joka kerta uusi luomus, Jumalasta lähtenyt henkäys? _____ 109
11. Missä sielu sijaitsee ihmisessä, ja miten? _____ 110
12. Miten se valaistuu? _____ 112
13. Miten sielu käyttää ravintonaan Jumalan sanaa? _____ 119
14. Onko uusi sielu synnitön? _____ 120
15. Miten synti astuu sieluun, kun ajatellaan, että sielu on Jumalan työtä ja luomusta? _____ 124
16. Miten sielu pidetään tällaisessa yhteydessä silloin, kun kyseessä on aadaminen tai uusi ruumis? _____ 126
17. Mistä ja miksi syntyy lihan ja hengen välinen ristiriita? _____ 129

18. Miten sielu erkanee ruumiista ihmisen kuollessa? _____ 135
19. Millä tavoin sielu on kuolevainen tai kuolematon? _____ 140
20. Miten sielu palaa takaisin Jumalaan? _____ 142
21. Minne sielu joutuu erottuaan ruumiista? Onko se autuas vai ei? _____ 142
22. Mitä jokainen sielu tekee kehosta erottuaan? Iloitseeko se tuomiopäivään saakka? _____ 148
23. Saavatko pahat sielut erotuksetta minkäänlaista lievitystä tai virkistystä (tuomiopäivää edeltävänä aikana)? _____ 153
24. Tuottavatko ihmisten toiveet mitään etua tai aistittavaa hyvää? _____ 156
25. Mitä tarkoittaa Jumalan käsi, ja mitä Abrahamin syli? _____ 160
26. Pitävätkö kuolleiden sielut huolta ihmisistä, ystävistään tai lapsistaan tai heidän tavaroistaan? Voivatko ne tietää, nähdä, hyväksyä tai paheksua heidän tarkoituseriään ja toimiaan? _____ 163
27. Tietävätkö ja ymmärtävätkö kuolleiden sielut sellaisia asioita ja kykyjä, joita he ruumiissa ollessaan hallitsivat hyvin? _____ 170
28. Onko sielulla ruumiissa oloonsa verraten enemmän tietoa maallisista ja jumalallisista tai enkeleihin ja paholaisiin liittyvistä asioista? Ovatko sen kokemukset ja tiedot niistä varmempia? _____ 171
29. Mitä tarkoittavat sielun lepo, herääminen ja kirkastuminen? _____ 172
30. Mitä eroa on elävien ja kuolleiden sieluilla? Miten eroavat lihan ja sielun ylösnousemukset? _____ 173

31. Millaisia uusia autuudenruumiita sieluilla on? _____	188
32. Millaisia ovat tuossa elämässä sielun hahmo, ilo, kunnia ja sydämellisyys? _____	189
33. Millaisesta aineesta ruumiimme koostuu tulevas- sa elämässä? _____	192
34. Millainen on kirottujen surkea ja kauhea asema? _____	195
35. Mitä on eenokilainen elämä? Miten pitkään se jat- kuu? _____	197
36. Mikä on messiaan tai Kristuksen sielu? _____	204
37. Mikä on se Kristuksen henki, jonka hän määräsi vapaaehtoisesti Isänsä käsiin? _____	209
38. Asioista, jotka tulevat tapahtumaan maailman lo- pussa? _____	213
39. Mikä ja missä on paratiisi asukkaineen? _____	215
40. Onko paratiisissa muutosta, ja millainen se on sen jälkeen? _____	217

Jakob Böhmen esipuhe Balthasar Walterille:

1. Hyvä herra ja ystäväni. On mahdotonta vastata järkevästi esittämiinne kysymyksiin, koska ne sisältävät alimmat ja korkeimmat mysteerit, jotka tuntee vain Jumala.

2. Daniel sanoi kuningas Nebukarnesarille⁵: ”Se mitä kuningas kysyi ja halusi kuulla oppineilta kaldealaisilta, astrologeilta ja viisailta miehiltä, ei ole heidän vallassaan. Taivaan Jumala yksin voi paljastaa salaiset asiat.”

Minun tarkoitukseni ei ole vastata kuninkaalle, vaan sanoa, että kuningas voi käsittää Jumalan paljastamia sydämensä ajatuksia, eikä minun ajatuksiani, jotka eivät ole korkeampia kuin kenenkään ihmisen.

3. Samoin sanon teille, että saatte vastauksen, vaan ei siten, että järkeni olisi suurempi kuin muiden elävien ihmisten. Vastaan siten, että saatatte käsittää sydämenne ajatuksia rehellisen etsinnän ja halun avulla.

4. Teidän ei tulisi liian innokkaasti etsiä näitä asioita, koska ne eivät ole ulkoisen pohdinnan ulottuvissa. Mutta Jumalan hengelle mikään ei ole mahdotonta. Havaitessaan meidän olevan Jumalan lapsia ja Kristuksessa uudelleen Jumalaan syntyneitä: silloin poika näkee selvästi, mitä Isä talossaan tekee, ja myös hän oppii Isän taidot ja työt.

5. Kun lisäksi huomaamme, että olemme tekemisissä Jumalan mysteerien kanssa, meidän ei tulisi hyväksyä ja sekaantua Antikristuksen opettamiin mysteereihin. Sillä kukaan ei voi osallistua mihinkään Jumalalliseen mysteeriin muuten kuin silloin, kun se suodaan hänelle. Pyhä Jaakob sanoi: ”Kaikki hyvä ja täydellinen tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka luona ei ole muutosta ja vaihtelua.”⁶

6. Ja koska Te etsitte niin innokkaasti näitä asioita, tulette myös löytämään niitä. Sillä Jumala antaa mysteerinsä sekä välineellisesti että välityksettömästi. Ja ettei kukaan ihminen pöyhkeilisi, Jumala käyttää välittäjinä usein hyvin pahoja ihmisiä, niin että huomattaisiin asioiden tulevan Hänen kädestään.

7. Saatte täysin oikeita ja syviä, mutta tiiviitä vastauksia - ei kuitenkaan ulkonaisesti perustellen, vaan tietoisien hengen mukaisia.

8. Ja vaikka voisin tarpeellisessa määrin näyttää ja elävöittää näitä asioita laajemmin, esitän ne vain lyhyesti ja lukijaystävällisesti niin, että esitys toimii lyhyenä muistiona suurista mysteereistä. Laajempia selityksiä löytyy muista teoksistani.

9. Jos joku haluaa perusteellisempia tietoja, etsiköön sitä aikaisemmista kirjoituksistani, erityisesti kolmannesta osasta (Kolmiosaisesta elämästä). Sieltä hän voi löytää jumalallisen ydinolemuksen koko perustan, kaikkien olevaisten luomisen ja sen, mikä on ikuista ja mikä katoavaa, samoin sen, miten kaikki asiat on tehty ja saaneet olemuksensa sekä toimintakykynsä - ja mitä niistä lopulta tulee.

10. Tässä on myös suuren mysteerin, *Mysterium Magnumin* avain aina siihen pisteeseen, mihin olennollinen voi sitä ymmärtää ja kestää. Siihen saakka me opastamme teitä, ja siinä suhteessa alistan itseni teille Kristuksessa ja veljellisessä rakkaudessa.

Anno 1620 Jacob Böhmen

Die 1. Frage.

Woher die Seele vom Anfange der Welt entstanden?

1.

Ir haben euch im andern und dritten Buch die Geheimnüg der Seelen genug erkläret / durch die drey Principia Göttliches Wesens / da wir dan auch das ewige Centrum der ewigen Natur / und dan die 3 Zahl des Göttlichen Wesens haben beschriben / mit viel Umständen / und was die Ewigkeit je gewesen sey / und wie der Anfang der Schöpfung sey worden / und was Engel und

Seelen seyen / so wol den schweren Fall Lucifers / und dan die beyden Mütter die das haben also erbohren : da eine die himlische Wesenheit getieret / und die andere höllische Brewel ; auch von Licht und Finsternüg.

2. Darumb wir in diesem Tractat gar nicht wohl zu verstehen seyn werden / es sey dan daß einer habe den dritten Theil unserer Schrifften gelesen / und gefasset : Wiewohl das selbe Fassen fast nicht in Menschen-Gewalt stehet / so ist ihm doch der Weeg darzu ganz trewlich gewiesen worden / daß so ferne ihn lüsteret dahin zugelingen / Er wohl / so Er unserem Rathe folgen wird / einen Führer und Weiser erlangen werde / der ihme den Schlüssel Mysterium Magnum zeigen wird zu dem Edlen Stein / Lapis Philosophorum , und aller Geheimnisse : **Es solls keiner für unmdglich achten / dann bey GOTT ist alles möglich / wer GOTT findet / der findet Alles mit und in ihme.**

3. Ihr wiisset das aus der Vernunft / daß alle Dinge sind auß der Ewigkeit entsprungen und herkommen / auch saget euch das die Schrifft: in GOTT seind alle Dinge / in ihme leben und weben wir / und sind seines Geschlechtes.

1. KYSYMYS

Mistä sielu sai alkunsa maailman alussa?

1. Me olemme jo toisessa ja kolmannessa kirjassamme avanneet sielun mysteereitä kolmen jumalallisen ydinolemuksen perusperiaatteen avulla. Olemme myös monissa yhteyksissä laskeneet perustuksia ikuisen luonnon ikuiselle keskukselle sekä jumalallisen ydinolemuksen kolminaisuudelle. Lisäksi olemme selittäneet sen, mitä ikuisuus on ollut ja kuinka luominen sai alkunsa. Myös enkelin ja sielun olemuksesta on käsitelty, samoin Lusiferin suurta lankeemusta. Lisäksi olemme tuoneet esille molemmat äidit, joista sielu on kotoisin. Toinen niistä on synnyttänyt taivaalliset periaatteet, toinen helvetilliset. Siinä yhteydessä me olemme kirjoittaneet myös valosta ja pimeydestä.

2. Ellei lukija ole lukenut ja käsittänyt kirjoitustemme kolmatta osaa, ei hän voi täysin ymmärtää tässä esitettyjä asioita.

3. Vaikkei sellainen ymmärrys kuulukaan inhimillisen voiman piiriin, näytetään hänelle siihen tie, jota pitkään kulkién hän saa oppaan ja johdattajan (mikáli seuraa ohjeitamme), joka näyttää hänelle *Mysterium Magnumin* avaimet. Ne johtavat kallisarvoisen filosofien kiven luo ja kaikkiin mysteereihin.

Älköön kukaan pitäkö tätä mahdottomana, sillä Jumalan kanssa kaikki on mahdollista: hän ken löytää Jumalan, löytää Hänen kerallaan ja Hänessä kaikki asiat.

4. Voitte järjellänne päätellä, että kaikki asiat ovat alunperin lähtöisin ikuisuudesta. Myös pyhät kirjoitukset kertovat teille, että Jumala on kaikissa asioissa - ”Hänessä me elämme, liikumme ja olemme” - Hänen lapsiaan me olemme.

5. Ja vaikka ihmiset eivät voi sanoa Jumalasta, että puhdas jumaluus olisi luonto, vaan että se on majesteetti kolminaisuutena, pitää meidän kuitenkin sanoa, että Jumala on luonnossa, vaikka luonto käsittää

Häntä yhtä vähän kuin mitä ilma käsittää auringonpaistetta. Kuitenkin meidän tulisi sanoa, että luonto on syntynyt Hänen tahdostaan. Luonto on ikuisuudesta synnytetty etsimisen kohde, sillä siellä, missä ei ole tahtoa, ei liioin ole pyrkimystä.

6. Mutta Jumala on siinä ikuisena tahtona synnyttämässä omaa sydäntään eli poikaansa. Tämä herättää tai tuottaa sydämen tahdon kautta hengen, niin että ikuisuus koostuu kolmesta ajattomasta olemuksesta, joita kutsutaan yleisesti persooniksi, kuten olemme selittäneet tarkoin kolmannessa kirjassamme.

7. Ja kun me havaitsemme ja tiedostamme selviön, että ei ole olemassa ainoastaan valoa ja majesteettia, vaan myös pimeyttä, niin päädymme tiedostamaan pimeyden lähtökohdan.

8. Sillä luonnon takaisessa ikuisuudessa ei voi olla pimeyttä, koska mikään siellä ei sitä tuota. Meidän täytyy tarkastella ainoastaan tahtoa ja halua, sillä halu vetää puoleensa.

9. Ja vaikka sillä ei ikuisuudessa ole mitään muuta kuin itsensä, se vetäytyy tahtoon, täyttää sen ja tulee siinä pimeydekseen. Jos se toisaalta ei haluaisi mitään, ei se olisi mitään, vaan ainoastaan ydinolemusta vailla oleva ikuinen hiljaisuus.

10. Siten vetovoima saa aikaan liikkeen ja ydinolemuksen, joita ei muuten voisi esiintyä hiljaisuudessa. Samoin se muodostaa karkeuden, kovuuden ja kuivuuden, sekä kovuuden.

11. Emme voi sanoa, että pimeys nielee valon, toisin sanoen ikuisen vapauden, sillä ikuista ei voi muuttaa tai muunnella. Kuitenkin meidän pitää todeta, että valo ja pimeys ovat yhtä.

12. Valo on hyvä ja hyveellinen. Mutta pimeydessä on karkeutta, kovuutta ja kylmyyttä. Tahdon halu saa aikaan ydinolemuksen ja vetovoiman, joka vaikuttaa kovuudessa. Jos vetovoiman kohde reagoi, syntyy ääni, kun valo ja pimeys sekoittuvat yhteen kovuudessa.

13. Meidän tulee ottaa huomioon, että voimakkaassa sekoituksessa vapaa valo tihentyy ydinolemuksessaan, minkä me käsitämme tulisena väläyksenä ja innokkuutena, mutta tässä ei kuitenkaan voida puhua mistään eroavuudesta.

14. Sillä ikuinen ja aluton ei tunnista erottelua, vaan pysyy pyörän tapaan synnyttämässä itse itseään. Tästä löytyy ihmisen mielessä samankaltainen piirre: tahto nousta ja juosta liikkumatta silti minnekään. Mitä voimakkaampi tahto sitä suurempi ja voimakkaammin tihentynyt ydinolemus.

15. Tällä tavoin hiljainen vapaus, joka ei ole valoa eikä pimeyttä, tihentyy halun vetovoimassa siten, että se ilmenee loistavana väläyksenä.

16. Me emme liioin voi sanoa, että vapaus ottaisi itseensä väläyksen, koska siinä ei ikuisuuksista asti ole ollut mitään. Mutta me voimme sanoa, että valo ja kirkkaus loistavat vapaudessa.

17. Sillä vapaus sallii valon astua sisään, mutta vapautta vailla oleva (kuten pimeyden aiheuttava, henkisesti katsoen aineellinen karkeus) ei ota valoa vastaan.

18. Voimme totisesti sanoa, että läpinäkyvä, ei-karkealuonteinen ottaa vastaan valon samaan tapaan kuin vesi, mutta karkea maa ei sitä ota.

19. Lisäksi tulella löytyy kaikkien ydinolemusten riittävä ilmaus. Voitte nähdä, kuinka tuli palaa karkeassa kuivassa materiaalissa, koska karkea halu palaa itseensä kuten suuri ahdistus. Se etsii vapautusta, jonka myötä halu sen myös saavuttaa ja syttyy sitä polttavasta väläyksestä.

20. Ja vaikka pitää ymmärtää, ettei ikuisessa ydinolemuksessa ulkoisesti ilmenevää tulta, on sellainen kuitenkin palavassa halussa - ja ulkonaisesti se pysyy valottomana. Siksi ikuinen valo on ulkonaisesti pimeyttä. Sisäisesti se on sitä ikuisen vapauden tahdon valoa, joka loistaa ikuisuuden hiljaisuudessa.

21. Me ymmärrämme, että tulella on kymmenen muotoa⁸, jotka kaikki syntyvät tahdossa ja kuuluvat ikuisen tahdon piiriin. Siksi me voimme oikeutetusti sanoa, että ikuinen tahto on myös Jumalan tahto ja että vapaus, jossa tahto on, on Jumala itse: sillä se on ikuisuus eikä mitään muuta.

Ikuisen tahdon tulen ensimmäinen ilmenemismuoto.

22. Ensimmäisenä on ikuinen vapaus, jossa on, ja joka on tahto itsessään. Kaikella tahtomisella on etsintä tehtävä tai halu jotakin kohden, jossa se voi havaita ja nähdä itsensä ikuisuudessa. Sitä varten se tekee kaltaisensa peilin, missä se havaitsee ainoastaan itsensä, jota se sitten halajaa.

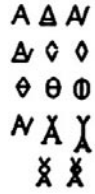
Toinen ilmenemismuoto.

23. Toinen ilmenemismuoto on haluaminen, jossa ei ole muuta kuin se itse. Siinä halu etsii oman tahtonsa mallia itsessään ja tekee itsensä raskaaksi siten, että tahtoon tulee mukaan sellainen pimeys tai varjostuma, jota siinä ei ole, mutta jonka tämä etsimisen halu synnyttää. Vielä ei ole kuitenkaan olemassa mitään sellaista, joka voisi kuluttaa tai poistaa halun.

24. Koska halua edeltävä on kaiken etsimisen yläpuolella ja vapaana oleva ei-mikään, joka kuitenkin on. Mutta mikäli olisi olemassa jotakin havaittavaa, sillä pitäisi olla olemus siinä ydinolemuksessa, josta se on lähtöisin. Mutta jos se on olemusta vailla, se on ikuin, ts. Jumala. Hyvä näin: koska silloin siinä ei ole mitään kärsimystä eikä lainkaan muutosta, vaan se lepää ikuisen rauhan tilassa.

25. Mutta kun otetaan huomioon pohjattomuuden lukematon, aluton ja loputon suunnattomuus, on se tästä syystä peilin kaltainen. Se on kaikki asiat eikä kuitenkaan mitään. Se katsoo itseään eikä kuitenkaan löydä muuta kuin Aan, joka on sen silmä.

26. Kirjaimet **AV** tarkoittavat ikuista alkuperää, sitä, että jokin on. Se on ikuinen alku ja loppu, missä syvyys havaitsee ja löytää itsensä.

27. **A** on yläpuolella ja **V** on alapuolella, ja **O** on **AV**ge^o, silmä, vaikkei sillä itsessään olekaan olemusta. Mutta olemuksen alku on siellainen, jossa ei ole ala- tai yläpuolta, vaan ainoastaan peili **AV**:ssä eli havaitseminen.

28. Mutta koska ei ole olemassa mitään perustaa, on sen peili **O**:n kaltainen silmä, josta Jumala itse sanoi Ilmestyskirjassa: ”Minä olen **A** ja **O**, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen.”

29. Katsokaamme asiaa sen valtavassa syvyydessään, sillä me emme tässä puhu muodollisesta luonnosta, vaan yläpuolisesta, henkisestä ja jumalallisesta luonnosta **T**.

30. Symboli tarkoittaa Jumalan ja ikuisuuden silmää. Se muodostaa peilin ja on pyöreä, pallomainen ympyrä , ei rengas . Muulla keinoin emme voi sitä kuvailla. Me tarkoitamme ikuisuuden palloa, mistä löytyvät taivaan, maan ja elementtien, samoin myös tähtivyön perusteet.

31. Se on silmän kaltainen pallo , jumalallisten ihmeiden silmä, missä kaikki havaitaan ikuisuudesta käsin ilman ydinolemusta, kuten peilistä, sillä kyseessä on pohjattomuuden silmä. Sen kuvaamiseksi meillä ei ole käytettävissä ainuttakaan kynää, kieltä, kirjallista tai puhuttua ilmausta. Ainoastaan ikuisuuden henki voi johtaa sielun silmän siihen, että me näemme. Muussa tapauksessa sen täytyy jäädä hiljaisuuden piiriin, eikä tämä käsi voisi kuvata siitä mitään.

32. Huomatessamme, että ikuisuudessa on silmä, joka on Jumala itse (vaikkei sitä kutsuta Jumalaksi, vaan ikuisuudeksi - ja silmän takia Jumalaa kutsutaan **A**:ksi ja merkitään symbolilla . Ennen **A**:ta ei ollut mitään, ja :ssa on kaikki, ja niissä yhdessä on alku ja loppu), me voimme todeta, että :ssa on tahto, joka on itsessään ja synnyttää **A**:n

(eli ikuisen etsinnän alun). Näin ollen syvyys katselee itseään ja muodostaa itseensä pallon kaltaisen muodon.

33. Koska silmä ei löydä pohjaa, se sulkee itsensä pyöreäksi palloksi peilin tapaiseen, joka muistuttaa ikuisuutta. Sen kautta se voi löytää itsensä. Syvyudessa ei ole mitään löydettävää. Se on rajaton, eikä mikään paikka, vaan pelkkää syvyyttä. Kun se löytää itsensä silmässä, ei se kuitenkaan löydä muuta kuin silmän, joka on pallo.

34. Silmä muodostaa pallon ja muodostuu palloksi, ja kaikki asettuvat yhteen itsensä etsimisen tahdossa havaitakseen, mitä silmään ilmennyt ikuisuus on.

35. Silmä synnyttää alun ja lopun, ja koska sille ei ole mitään annettavaa, se antaa itsensä ja on itsessään ikuisuuksien ikuisuus. Se ei ole kosketuksissa minkään kanssa, koska se itsessään on ei-mitään.

36. Mikäli on olemassa silmää ylläpitävä tahto, tarkoittaa ylläpitäminen silmän halua niin, että halu synnyttää silmässä vetovoiman, vaikka ei ole olemassakaan muuta kuin silmä. Silmässä halu tuntee vetovoimaa ainoastaan itseensä ja hedelmöittää sitten silmän tällä vetovoimalla sekä täyttyy siitä. Mutta siinä ei ole olemassa mitään muuta kuin vapaan silmän pimentyminen. Tosin silmä ei todellisuudessa pimentykään - ainoastaan silmässä oleva halu hedelmöityy itsessään.

37. Silmän tahto on lepotilassa¹⁰, ja tahdossa oleva halu tekee itsensä täydeksi, silmän sinänsä pysyessä vapaana. Silmä on vapaa niin ikuisuuksista asti vapaa, ja sitä me kutsumme kirjoituksissamme ikuiseksi vapaudeksi.

Ikuisen tahdon tulen kolmas ilmenemismuoto.

38. Kun halu on tiivistynyt ja vetovoimainen, se muodostaa kolmannen muodon, liikkeen itsessään, mistä tulee ydinolemusten alku. Siitä syn-

tyvät silmän ja tahdon ydinolemukset, vaikka tahto itsessään ei tunne vetoa mitään kohtaan.

39. Tahdon omituinen oikeus on pysyä lepotilassa¹¹ ja pitää silmä pallon piirissä. Se ei kuitenkaan voi puolustautua vetoa ja täyttymystä vastaan, koska siinä ei ole mitään muuta kuin halu, jolla voisi suojata itseään.

40. Tästä nousee ikuinen, vihaa sisältävä ja ristiriitainen tahto: tahto ei halua olla pimeä, mutta sen sisältämä halu tekee siitä sellaisen. Tahto sietäisi kyllä liikuntaa, koska sellainen on sen ilmennys, mutta jonkin ottaminen itseensä (sisään) ja pimeneminen eivät sitä miellytä, vaikka tahto sinänsä ei vetäydykään eikä pimene. Ainoastaan siinä oleva halu hedelmöittää itsensä.

41. Kun halu nyt tunkeutuu lujasti pimeyteen, syntyy suuri ahdistus, koska se on huolissaan ja vetovoimien alainen sekä pimenemässä, kun se itsessään vetää itseensä levottomuutta ja kaipuuta vapauteen. Vetäytyessään näin voimakkaasti ja halukkaasti vapautta kohden, se tulee yhä innokkaammaksi, karkeammaksi ja kovemmaksi, jolloin pimeys samalla tiivistyy yhä kauheammaksi ja tuhoavammaksi.

42. Pimeys sulkee vapauden itseensä ja on niin tiivistä, että se ilmenee kuin salaman väläyksenä, joka kuluttaa pimeyden ankaruudessaan. Tämän takia Jumala sanoi: ”Minä olen kuluttava tuli.”¹²

43. Ymmärtäkää siis se, miten aine koostuu todellisesta tulen voimasta, ja miten maa kerran puhdistetaan: sillä alkuperäisessä tulesa on kaikki voima, ja se kuluttaa kaikki halun aikaansaannokset, ovat ne sitten kiveä tai mineraalia. Sillä se on ikuisen vapauden tiiveys ja muodostaa luonnon keskuksen¹³.

44. Mutta voidaksenne etsiä syvemmältä, on teidän syytä tiedostaa, että tuli syntyi alunperin kolmesta olomuodosta: halusta ja siitä, mikä sitä veti puoleensa, ts. pimeydestä, jossa kaikki olennainen syntyi veto-voiman vaikutuksesta sekä kolmanneksi ahdistuksen lähteestä.

Ikuisen tahdon tulen neljäs ilmenemismuoto.

45. Neljäs ilmenemismuoto synnyttää itsensä eli väläyksen¹⁴, joka aiheutuu vapaudesta. Siitä tulee tuskien alkusyy, sillä pimeydessä halulle ei olisi mitään muuta kuin vapautta. Se olisi valoa ilman loistetta, syvän sinistä sekoittuneena vihreään niin, ettei sen todellista väriä voida tunnistaa, koska se sisältää kaikki värit. Voimakkaassa ahdistuksessaan ja tiiveydessään halu murtaa värit sekä synnyttää itsessään kauhean kuluttavan salamän ja tuskan mukaisen muutoksen, jolloin se muuttuu punaiseksi.

46. Vapaus ei siedä halussaan sidotuksi tai vangituksi tulemistä, vaan muuttaa itsensä punaisesta salamasta valoksi, majesteetin silmäykseksi, joka tarkoittaa suunnattoman suurta iloa vapaudessa.

47. Silmä ilmentyy valossa, ja periolemus ilmentyy tahdossa. Näin saatetaan tiedostettavaksi se, mitä valo ja pimeys ovat. Samoin tiedostetaan ikuisuus, ja Jumalan pyhyys nousee ihmeiden muodossa rajattomana ja aluttomana ikuisuudesta, sillä se on ikuinen alku. Sitä ei voida ymmärtää muuten kuin ihmeiden kautta, jotka ovat sen rajatonta ja määrätöntä ydinolemusta.

48. Siten mitään muuta ei tiedosteta hiljaisessa ikuisuudessa kuin majesteettisuuden väläys ja henki, joka syntyy tahdossa. Majesteettisuudella on valta.

49. Rakas herra ja ystävä, ymmärtäkää tämä oikein. Me emme tarkoita, että syntymä käsitti vapauden ulkonaisesti, vaan sisäisesti itsessään ja keskuksessaan, käsittäen itsensä itsessään sekä tehden majesteetin itsessään ja pysyen kuitenkin vapaana kaikista lisäyksistä. Mutta samoin kuin elämä kohooa kuolleista tai tyhjyydestä, ollen ainoastaan itsessään, kutsutaan sitäkin periaateksi¹⁵. Sitä, missä se on, kutsutaan luonnoksi, jolla on seitsemän henkeä ja olomuotoa. Ne esitetään toisessa¹⁶ ja kolmannessa¹⁷ kirjassamme.

50. Tässä prinssiipissä on vain yksi henki, joka on sen elämä. Siinä on vain yksi tahto, joka on ikuisuuden täyttämistä majesteettisuuden silmäyksellä.

51. Tämä prinssiippi on peräisin ikuisesta tahdosta. Se on ikuisen voiman sisään virtaus ja alku, elämä ja henki, josta äitiyden ydinolemuksiset nousevat, ja josta alkuperäinen majesteettisuus avautuu.

52. Koko silmä (joka on tehnyt itsensä peiliksi **A**:ssa ja **O**:ssa) on kaikkeus ja ikuisuus, joka synnyttää itsessään majesteettisuutta. Se on silmän sydän, voima ja henki, joka kumpuaa sydämen voimasta - vieläpä tulisista, salamoivista ydinolemuksista.

53. Ymmärtäkää siis pyhä kolminaisuus yhtenä ydinolemuksena: Isä on pohjaton ikuisuus, ei-mikään. Ja kuitenkin hän on kaikki asiat. Hänen katseensa silmässä hän havaitsee olevansa kaikkeus. Majesteettisessa voimassaan hän tuntee, maistaa ja haistaa olevansa hyvyys - olevansa Jumala - vaikka **T** (Tau eli karkeus) nouseekin keskuksesta.

54. Henki on voiman liikunto, pohjaton ja määrätön moninaisuus, jossa ikuinen ja pohjaton koostuma syntyy voimien myötä.

55. Sellainen, jossa ei ole pohjaa, on määrätön. Siinä ei liioin ole minkäänlaista pidättelyä tai telkeämistä. Sellaista, joka on itsessään, ei voida tiedostaa ulkonaisesti. Se voidaan tuntea ainoastaan henkisesti. Siten sisäinen poistuu itsestään ja ilmentää itseään muotojen kautta, muussa tapauksessa Jumalaa ei voitaisi tuntea.

56. Jumalan on näin ollen yhtä henkeä, ikuisuuksista asti kolminainen alku ja loppu - ja tämä kaikki itsessään. Hänen näkemisessään ei ole minkäänlaista paikallisuutta, eikä hänessä ole itsensä suhteen minkäänlaisia vertailukohtia. Siinä ei liioin ole mitään muuta etsimiseen tai ilmentymiseen soveltuvaa kuin hänen henkensä, joka ilmentää itseään ikuisuuksista ikuisuuksiin.

57. Hän on ikuinen suurten ihmeiden etsijä ja löytäjä itsestään. Löytämänsä hän varustaa voimalla, ollen voiman avaaja. Hänen kaltaistaan ei ole olemassa, eikä mikään mukaan voi häntä löytää kuin sellainen, joka antautuu hänen omakseen - tullen siten häneen. Joka kieltää itsensä, hänessä Jumalan henki on kaikkena, sillä se on yhtä ja samaa tahtoa ikuisessa ei-missään. Kuitenkin se sisältyy kaikkiin asioihin, kuten Jumalan henkikin itsessään sisältyy kaikkeen.

58. Rakas herrani, tämä on korkein mysteeri. Että sen löytäisitte, älkää etsikö sitä minusta, vaan itsestänne. Eikä vain järkenne avulla, jonka pitää olla kuollut. Halunne ja tahtonne tulee suuntautua Jumalaan. Jumalasta tulee silloin teidän tahtonne ja toimintanne, ja Jumalan henki saattaa tahtonne itseensä. Silloin havaitsette selvästi, mitä Jumala on, ja millainen hengen lapsi tämä käsi¹⁸ on, ja millaisen hengen kautta se kirjoittaa.

59. Lisäksi kehotan teitä veljellisesti olemaan etsimättä niin kovin innokkaasti, koska sillä tavoin ette pääse etsimisenne perustaan, vaikka Jumala tuntee teidät ja rakastaa teitä. Siksi annamme teille tämän säännöksi, vaikka meillä ei ole ulkonaisessa mielessä voimia antaa sitä teille.

60. Mutta seuratkaa ohjeitani ja jättäkää järkiperäinen, työläs etsintänne. Astukaa Jumalan tahdon piiriin ja Jumalan henkeen heittämällä pois ulkonainen järkeilyenne. Silloin teidän tahtonne on Jumalan tahto, ja Jumalan henki etsii teitä teissä.

61. Jos sitten löydätte oman tahtonne hänessä, niin hän ilmentää itseään Teidän tahdossanne niin kuin omassaan. Sillä jos saatte vaiennettua oman tahtonne, niin on se hänen, joka on kaikki asiat. Kun hän liikkuu, olette te siinä mukana, koska teissä on silloin jumalallinen voima. Mitä tahansa etsitte, on hän siinä aina. Silloin mikään ei ole voi kätkeytyä tuolta tahdolta. Te näette hänen valossaan ja kuulutte hänelle.

62. Älkää antako minkään pelon saattaa teitä kauhun valtaan, sillä ei mikään muu kuin oma mielikuvituksenne voi johtaa teitä pois Jumalan tahdosta. Joten älkää salliko pelon astua tahtoonne, niin voitte suorittaa Jumalan kaikkia ihmeitä hänen hengessään ja tunnistaa minut veljeksenne hänessä. Sanon tämän hyvää tarkoittaen, sillä muussa tapauksessa minäkin olisin teidän suhteenne täysin mykkä.

63. Kun havaitsette, että me kirjoitamme ikuisista asioista tarkoituksemmamme tyydyttää tahtoonne sielullisten asioiden suhteen (jolloin tahdomme on Jumalan tahdon mukaista), osoitamme teille ensimmäiseksi sielun perustan ja sitten sen alkuperän. Joten avatkaa silmäanne, että teidät voitaisiin vapauttaa työläästä etsiskelystänne.

64. Sillä te olette ymmärtääkseni etsiskelleet vanhuuteenne saakka, mutta ette ole vielä löytäneet hengen syvää mysteeriä. Mutta näemme, että on Jumalan tahto, että teille annetaan tämä tieto palkkiona suurista ponnisteluistanne. Pitäkää huolta siitä, että otatte sen vastaan oikealla tavalla ettekä heitä helmiä sioille, jotka eivät ajassa eivätkä ikuisuudessa ole niiden arvoisia.

65. Teille paljastettavat asiat kuuluvat Jumalan lapsille, joten olkaa uskollisia ja työskennelkää hengen johdossa älkääkä inhimillisen järkeylynne mukaan.

66. Tämä on todella niin ylevää, että se ei siedä mitään maallista, joka kumpuaisi ahneudesta, ylpeydestä, itsetehostuksesta ja ylimielisyydestä - vaikka te ette sellainen olisikaan. Mutta katsokaa tarkkaan, keneen kaadatte öljyänne, sillä monelle se on myrkkyyä.

Etsikööt muutkin teidän tapaanne. Antakaa lapsille leipää, että he voisivat syödä, ja ylistäkää Isäämme taivaassa, jota varten tämä kaikki on teille annettu.

Ikuisen tahdon tulen viides ilmenemismuoto

67. Me olemme nyt avanneet teille sisäänpääsyn ja ikkunan ikuiseen alkutilaan, josta ikuinen tuli on peräisin ja jota se on. Tämän jälkeen on välttämätöntä näyttää teille vielä korkeimman syvyyden nojalla, mitä ikuisen luonnon laajentuminen tarkoittaa.

68. Meidän täytyy käsittää se kahtena valtakuntana, joista toinen on hyvä ja miellyttävä, toinen paha, vihamielinen, täynnä kateutta ja surua. Näistä ovat filosofit puhuneet maailman alusta saakka ja etsineet niitä, mutta vielä silloin ei ollut niiden löytämisen aika.

69. Nyt on salattujen asioiden paljastuminen käsillä - ei ainoastaan minun toimestani - vaan myös monien uskollisten ja Jumalan suhteen nöyrien, jotka ovat etsineet hänen henkeään ja tahtoaan. Se voi löytyä vain Jumalan silmästä eikä mistään muualta. Joten älköön kukaan sukeltako syvemmälle etsimään jostakin muualta - silloin hän löytäisi vain paholaisen.

70. Voidaan huomata, että ikuisuus on sellaista, joka ei ole mitään - kuitenkin siinä on valo ja pimeys, elämä ja henki, jotka ovat kaikkeus. Näissä molemmissa tapahtuu etsintää (halua), itsensä etsintää, vaikka mitään muuta kuin henkeä ei ole löydettävissä.

71. Kun halu näkee, ettei se voi mitään löytää, se kuitenkin jatkaa alati eteenpäin, koska se on Jumalan silmää muistuttavan, etsivän tahdon ilmenemismuoto, Jumalaksi kutsutun ikuisen silmän peili.

72. Tämä on käsitettävä kahdella tavalla, joista toinen nojaa valoon, toinen pimeyteen. Etsimistä tapahtuu kummassakin. Kuitenkaan ne eivät ole toisistaan erossa, sillä valo on sisäistä ja pimeys ulkoista - ja kuitenkin kaikkein sisäisin on samalla myös kaikkein ulkoisinta - valon ollessa keskustassa.

73. Valo asuu tyhjiydessä, joten se ei voi olla sisäisin, koska sitä ei voida paikantaa tai rajoittaa. Se löytää vain itsensä itsestään, pimeys ei

sitä löydä. Mutta pimeydessä toimiva tahto halajaa valoa, poistuu pimeydestä ja jää sitten ikuisesti valoon.

74. Pyrkimys valoon pukeutuu kaltaiseensa malliin, jossa ikuisuus ilmentyy: kaikki henkinen löytää siinä ikuisesti itsensä itsessään, Jumalan ikuisessa voimassa.

75. Tämä malli ei ole Jumala tai ikuisuus itse, sillä se on syntyisin hengestä. Se on hengen ihme, jota se etsii ja löytää ikuisuudesta. Se on myös muotona Jumalan silmässä, jossa kaikki ikuisuuden syvyyden ihmeet ilmenevät, ja sitä säilytetään majesteettisessa valossa yhtenä loputtomien ihmeiden joukossa.

76. Se on lisäksi Jumalan kuva, täysin puhdas, viaton ja suvuton esiäiti, sillä ainoastaan Pyhä Henki avaa ja voimistaa nämä ihmeet.

77. Kuitenkin tämä neitsyt on Jumalan kaltainen, hänen viisautensa¹⁹, johon henki itsenään laskeutuu ja avaa siinä ihmeitä aina ja ikuisesti. Mitä enemmän avataan, sitä enemmän ne lisääntyvät.

78. Hän (neitsyt, viisaus, Sofia) on pohjaton ja mittaamaton kuin itse Jumalan silmä. Mitään hänen vertaistaan ei ole olemassa tai löydettävissä, koska hän on ainoa jumaluuden kaltaisuus, ja Jumalan henki muodostaa hänen ydinolemuksensa.

79. Hän on kehä ja malli, joka avaa mieleemme siten, että voimme nähdä hänet ja Jumalan hänessä, koska hän on silloin meidän tahtomme, joka on häneen valettu. Tämän takia me puhumme Jumalasta ja näemme hänet hänessä omana ominaisuutenamme ihmisyyden salaisuuden nojalla. Tämä näky on suunnattoman arvokas.

80. Meidän täytyy puhua jotakin myös pimeydestä. Se on itsessään sulkeutuva kehä, vaikka siinä ei olekaan mitään muureja. Se vain sulkeutuu ja synnyttää itseään - ollen itsensä vihollinen, sillä se tuottaa oman pohjattoman ja mittaamattoman kärsimyksensä²⁰. Sillä ei ole

tätä varten mitään, jolta se ottaisi vastaan, vaan ainoastaan pimeyden oma muoto.

81. Pimeys kumpuaa ensimmäisestä halusta silloin, kun halu tiivistää ja hedelmöittää itsensä niin, että siitä tulee hyvin kärkevä, katkera, karkea, kova, kylmä, vihainen ja tulinen. Halu synnyttää karkeutta houkuttelemalla tahtoa. Tämä vetovoima on tiivistävää ja johtaa kärsimyksiin, joita tahto ei halua. Sen vuoksi se pyrkii irti ahdistuksesta ja saapuu itseensä luoden samalla erityisen prinssiin, johon majesteettisuus voi ilmentyä.

82. Tällä tavoin suuri ahdistus kohoaa katkeraksi kärsimykseksi, mutta kuitenkin siinä ei ole mitään muuta kärsijää kuin vain siinä itsessään oleva oma elämä. Ellei näin olisi, ei majesteettisuuden ihanuutta olisi olemassa: toinen on toisensa seuraus. Väläys tapahtuu pimeydessä, kun taas majesteettisuudessa oleva valo on vapaudessa.

83. Ero on siinä, että vapaus on puhdas ei-mikään, joka ottaa itsensä valon ja tekee pimeydestä aineellisen. Siihen ei kuitenkaan sisälly todellista olemusta, vaan ainoastaan pimeä henki ja voima, vapauden täyttymys oman itsensä ja halun puitteissa, ei sen ulkopuolella, sillä ilman sitä vallitsisi vapaus.

84. Tämän takia Jumala on mitä parhaiten kätkeytyvä ja samalla ilmenevä, ja tämä muodostaa suuren mysteerin. Syvyys on piilossa ja kuitenkin ilmentyy samoin kuin pimeys meidän aisteillemme. Mutta sen lähde on tutkimaton, kunnes tahto uppoutuu siihen, jolloin se löydetään ja tunnistetaan, tahdon kadottaessa oman valonsa. Siinä on todellisen uskon perusta: opetettakoon se teille, Baabelin opettajille.

85. Kun sitten havaitaan tämä syvyys, jota pimeyden ilmauksena kutsutaan siksi perustaksi, jonka lähde on elämän aiheuttaja (koska vihainen väläys merkitsee elämän heräämistä, vaikka kaikki sisältyykin siihen itseensä). Siinä on kyseessä myös etsivä halu, joka ei voi löytää

mitään muuta kuin peilin ja pimeän, vihaisen pimeyden lähteen, joka ei sisällä mitään.

86. Se on totisen ja vihaisen väläyksen muoto, kova ja ankara Jumalalle kuuluva voima, jonka nojalla Jumala kutsuu itseään kuluttavaksi tuleksi, vihaiseksi ja kateelliseksi Jumalaksi.

87. Tässä peilissäkään ei ole mitään pohjaa, alkua tai loppua. Kuitenkin sillä on alku ja loppu ikuisuudessa. Se on samalla ainoa syy siihen, että syvyys on sininen, hämärä ja tulinen. Se on myös tähtien ja elementtien synnyttäjä, sillä taivaankansi on toinen siitä syntynyt peili.

88. Koska kaikella on kolminainen perusta ja jokainen toimii aina peilin tapaan ja on siten poikkeuksetta toinen toistensa synnyttäjä ja aiheuttaja, järjestyvät myös kaikki asiat kolminaisen ydinolemuksen mukaan.

89. Voidaan havaita, että syvyyksissä on peili, jossa lähde ylläpitää itseään. Siellä on myös lähteen edessä oleva muoto ja kuva. Se ei tee tai tuota mitään, vaan on tämän lähteen neitseellinen seuraus. Siinä tämän väläyksen vihamielisyys ilmentyy rajattomasti ja mittaamattomasti avaten siinä alati ihmeitään, raivokkaiden ydinolemusten katkevan hengen tuotteina.

90. Siinä on sen elämä väläyksenä, jossa se lentää nopeammin kuin ajatus. Olentojen ajatukset juontuvat siitä, kuten myös kaikkien elävien henget omine juurineen - kukin elämä oman prinsipiinsä mukaisesti.

91. Tässä tulisen väläyksen hengessä asustaa suuri, kaikkivoimainen elämä, joka on luonteeltaan kuluttavaa. Niin kuin salama kuluttaa pimeyden, ja tuli polttaa kaikki asiat, säilyttää se kuitenkin elämän itsessään. Se on silti nälkäinen ja janoinen, ja sillä pitää olla ydinolemus, koska muuten se jäisi vain pimeäksi ja nälkäiseksi tuleksi. Siinä pitää olla halu olla nauttimatta mistään, samoin kuin raivoamisesta ja puremisesta. Lisäksi siihen kuuluu halu olla löytämättä mitään muuta kuin

itsensä. Siitä ovat lähtöisin olemuksellisuus (vesi) ja rikki²¹, ja se tuottaa itseään ikuisesti.

92. Rakas herrani, etsikää sieltä, tulisesta elämästä, sielun ensimmäistä juurta ja toista juurta valon elämästä majesteettisuudessa. Silloin löydätte Jumalan kuvan ja kaltaisuuden sekä niissä olevat jumaluuden suurimmat mysteerit.

93. Vaikka siinä on tuo ankaran vihan silmä, josta aito ja vakava elämä saa alkunsa, ei se ole lainkaan erillään valon elämästä, vaan on kyseessä yksi ja ainoa elämä, jossa on kaksi prinssiippiä, sillä se palaa kahdessa sisäkkäisessä lähteessä. Se on yksi vain hengessä, koska sillä on kaksi ulottuvuutta ja tahtoa: toinen tahto tulella ja toinen valossa.

94. Voitte olla vakuuttuneita siitä, että pimeä tulielämä on samaa kuin helvetin syvyys ja ankara Jumalan viha.

95. Mutta älkää etsikö suuren sekaannuksen kaupungin, Baabelin tapaan, jota me emme syytä muusta kuin kielteisyydestä ja välinpitämättömyydestä sekä oman kunnian ja voiman halajamisesta. Tästä syystä se on kietoutunut Jumalan ankaran vihan pauloihin, joka on kauan aikaa houkutellettu sitä ihmeilläään ja vetänyt paljon sieluja sen lähteeseen²². Ottakaa tämä huomioon.

96. Kirjoitustemme kolmannessa teoksessa tämä esitetään perusteellisemmin ja tätä hieman helpommin ymmärrettävässä muodossa. Mutta tässä on kyseessä ikuisuuden syvin perusta, sikäli kuin henki voi sen ymmärtää. Se ei sisällä enempää, joskin hieman laajemmin kuvailtua, vaan ei syvemmin, koska se käsitetään molempien prinssiippien syvyyksissä ja henkisessä tahdossa, kun sielu kohoaa ajattomuudessa niihin kumpaankin.

97. Mutta ellei ole tarkka ja varovainen, voi paholainen helposti ohjastaa vaunuja eli tahtoa. Mutta jos varoo ja heittäytyy Jumalan majesteettisuuden tahtoon, silloin Pyhä Henki ohjaa tahtoa ja vaunuja.

98. Tästä te voitte lopultakin etsiä taivaan ja helvetin, enkelien ja pahoilaisten, elämän ja kuoleman perustoja. Jos etsitte, niin me ohjaamme teitä edelleen.

Ikuisen tahdon tulen kuudes ilmenemismuoto

99. Nähdään, että nämä kaksi periaatetta ovat yhtä olemusta (sillä kukaan järjevä ihminen ei voi puhua tätä vastaan, koska jokaisessa elämässä on myrkyä ja valoa, kumpakaan oman periaatteen puitteissa - ja että valo on vastaavasti lähteensä kaltaista). Siksi meidän tulee etsiä sitä, johon sisältyy elämä, jotta se ei pääsisi nääntymään. Lisäksi sellaista, joka tuo esiin lähettään, niin että se voisi säilyä ikuisesti.

100. Tässäkin on kaksi erilaista asiaa, sillä valoelämällä ja tulielämällä on itsessään omat lähteensä ja liikuntonsa. Mutta tulielämä on valoelämän seurausta, ja valoelämä on tulielämän herra. Tämä muodostaa Suuren Mysteerin²³.

101. Sillä ellei olisi tulta, ei olisi liioin valoa tai henkeä. Ja ellei olisi henkeä sytyttämässä tulta, se sammuisi, ja tulisi pimeys. Silloin kumpikaan ei olisi mitään ilman toistaan. Ne kuuluvat näin yhteen, mutta eroavat kuitenkin toisistaan erottautumatta silti muun kuin hengen suhteen.

102. Voitte käsittää sen tällä tavoin: kun katsotte tulta, on siinä ensiksi palava materiaali, karkea ja katkera olemus, jonka lähde on ahdistuksessa. Se on pimeä ruumis - on se sitten puuta ja mitä muuta tahansa.

103. Kun sytyttämisen aika on käsillä, havaitsette kolme periaatetta. Ensimmäisenä pimeydessä tulee puu, maailman ulkoisen lähteen yhteydessä. Sillä on myös oma elämänsä, koska muussa tapauksessa se ei voisi ottaa vastaan tulta.

104. Tulessa on vihainen, karkea, voimakas, katkerasti haluava ja janoa synnyttävä olemus. Ahmiminen, kuluttaminen ja ankara katke-

ruus kuuluvat lisäksi sen henkeen. Se on myös raivokas herättelijä, johon kaikki elämän ainekset sisältyvät. Myös elämän ja pyrkimysten sisältämä voima kuuluu siihen, koska ilman niitä ei mitään palamista olisi olemassa.

105. Siitä aiheutuu suuri ja ahdistava etsintä vapautta kohden, johon se saapuu tulen kera. Tulisen vihan avulla se kuluttaa pimeyden ja kaiken tulessa olevan aineen, josta se palaa.

106. Näin me tunnemme tuon yhden hengen, joka jakautuu kahdeksi periaateksi ja hengeksi, vaikka kumpikaan ei pakene toistaan. Toinen ei saa toisestaan otetta eikä käsitystä, mutta toinen on toisensa elämä ja syy.

107. Tämän johdosta ne ovat kaksi periaatetta, joilla on kaksinainen alkuperä ja elämä. Kuitenkin on olemassa vain yksi juuri, josta ne ovat lähtöisin. Toinen niistä tuottaa elämää ja toinen sille ravintoa. Tämä on ihmeellistä ja kuitenkin luonnollista, koska siinä ei ole mitään ihmettelemässä, sillä se on itsessään kaikkeus yhtenä ainoana ydinolemuksena.

108. Tuli itsessään on etsintää vetäytymisessä itseensä. Se on olevaisuus, Phur, koska etsintä saa sen aikaan, kun se haluaa vetää jotakin puoleensa, sillä muussa tapauksessa ei mitään olisi olemassa. Puoleensa vetäminen on kuin terävä piikki, tuhoaja, jota olevaisuus ei voi vastustaa eikä sietää. Kärsimyksen välttäminen aiheuttaa tuskaa. Tahto voittaa olevaisuus ankaralla pistolla, itseensä kohdistuvalla kärsimyksen pistoksella, joka johtaa vapauteen. Vapaus on valoa, kun sitä verrataan pimeyteen.

109. Tuska on hirvittävän tiivistä, joten vapaus saavutetaan ja tiivistyy siten, että siitä syntyy tulinen leimaus. Tällöin kärsivä tahto kuluttaa olevaisuuden ankaran väläyksen tiiveydessä, on se sitten puuta tai mitä muuta tahansa.

110. Kun se on kuluttanut tämän, niin ahdistus on jälleen pimeyden piirissä, väläyksen pysyessä taas kätkeytynä itseensä. Se on sammuneena, ja ahdistus ilmenee ensin pimeydessä ennen kuin tuli leimahtaa. Se pysyy ainoastaan kauheassa ahdistuksessa, jossa katkeruus tulee karkean vetovoiman johdosta yhä pahemmaksi.

111. Se tapahtuu tämän maailman ulkoisen prinssiipin mukaisesti, kuten voimme eittämättä nähdä. Voidaan huomata, että on olemassa ikuisesti kestävä ydinolemus, jota voimme havainnollistaa: katsokaa ja tarkastelkaa sitä syvällisesti - ja lukekaa tätä ahkerasti.

112. Kärsimyksen vaipuminen ikuiseen pimeyteen merkitsee ikuista nälkää, janoa ja haluamista. Pimeys sinänsä ei saavuta ikuisuudessa tai ikuisuudesta mitään sellaista, joka tyydyttäisi sitä kaikessa. Sen tähden tämä on oikeastaan helvetin kuilun nälkää ja janoa sekä Jumalan vihaa.

113. Mutta ahdistuksen alainen tahto muodostaa itsestään halun ja innokkaan viehtymyksen myötä hahmon ja kaltaisuuden, koska se ei voi saavuttaa tai löytää mitään. Into, karkeus, katkeruus ja pimeä olemus ovat tämän itsensä kaltaisuuden materiaalin puoli. Se syö itseään ja on itsessään tulen aines, jotta ikuinen leimahdus voisi alati jatkua. Viha on aina ikuista ja jatkuvaa palamista pimeydestä. Sillä on oma elämänsä, katkera ahdistuksen pistos, joka raivoaa ja riehuu. Siihen kuuluu myös hämmennys ja elämän alkutila, joka on prinssiippi.

114. Ymmärtäkää tämän kautta ikuista, halullista etsintää ja himoa, joka ei omaa kuitenkaan mitään muuta kuin itsensä, sekä ikuista vihaa ja olemusten etsintää, missä määrätön ikuinen moninaisuus syntyy tahdon kautta. Samoin ikuista työskentelyä, jatkuvaa nälän kasvua, ikuista oman halunsa ja tahtonsa kaltaisuuden löytämistä ydinolemuksista. Tämä ilmenee väläyksenä, sillä väläys kohoo aina pimeyden yläpuolelle, jolloin ydinolemuksiset sisältyvät tähän väläykseen ja joutuvat imun tai vetovoiman piiriin.

115. Tulinen tahto tarkoittaa siten suuren, paisuvan ylpeyden etsintää ja pimeyden halveksuntaa, ja niin se halveksii omia juuriaan. Se on ahne, joka haluaa enemmän kuin sillä on, ja mitä sen tulisi haluta, koska sillä on jo kaikki nautinnot. Ydinolemusten halu ilmenee tulena, josta se laajenee niin, että jokaisessa tahdonilmauksessa jokainen olemus tulee jälleen koko substanssin keskukseksi.

116. Tämä on maailman luomisen syy. Siinä malli on ilmaantunut ikuisuudesta kuin peilin pinnalle ja on ikuisessa olemuksessa samankaltaisessa muodossa kuin synnyttämätön neitsyt. Sitten se tulee havaittavaksi Jumalan valossa. Siitä muodostuu maan aine, tähdet ja elementit, kuten myös tämän maailman olentojen kyvyt, järki ja ylevyys, petos, vääräys, ahneus ja kopeus.

117. Sillä tämä maailma on luonteeltaan aineellista etsintää, joka juontuu ikuisuudesta. Se tulee aineelliseksi ja havaittavaksi taivaan ja maan luomisessa, (mahti)sanassa **Fiat**²⁴. Ja se havaitaan maana ja kiviä. Tämä etsintä tapahtuu myös taivaankannessa ja elementeissä, joissa etsitään maallista, koska se ei voi enää päästä takaisin ikuisuuden piiriin.

118. Kaikki substanssit jatkavat omaa kehitystään aina siihen saakka kunnes ne lopulta löytävät alun. Silloin alku nielaisee takaisin lopun ja on samaa kuin se oli ikuisuudessa. Kuitenkin malli jää jäljelle, koska malli syntyi ikuisesta, josta luominen ilmeni substanssina, Jumalan silmän ihmeinä.

119. Lisäksi teidän on syytä tietää, että ilman henki syntyy tiiviistä ikuisesta hengen tulesta, joka olemusta etsivässä tahdossa etsii sekin ihmeitä, jotka ovat tähtiä. Sen vuoksi se muodostaa pyörteitä ja kulkee lukuisiin tiloihin. Niin alhaalle kuin ylhäälle ja sivuille. Se pyörii lukuisia kertoja ympäri kuin pyörä siinä suhteessa, jossa tähtien ydinolemuksiset sytyttävät tulista etsintää.

120. Tämä on täysin samankaltaista kuin mielen pyörä, ja sillä on oma henkensä ja soveltuva elämänsä sekä tahtonsa. Tästä syystä se on prinssiippi, joka jatkaa niin kauan kuin loppu löytää alun. Silloin alku ottaa lopun itseensä ja muodostuu keskuukseksi, joka ilmentää sitä, mitä siinä on tapahtunut alun ja lopun välillä. Tätä teidän on syytä tarkastella lisää, ettette olisi tyhmiä neitsyitä.

121. Tämäkään tila ei jatku pitempään kuin mitä se voi säilyä luomakunnan lukumäärän puitteissa. Jokainen luomispäivä on silmässä tapahtuva vallankumouksellinen ympyrä, jolla on oma lukunsa, joista kymmenen on ✚, kaikkein korkein määrä. Ihmisen luku on siten kymmenen kertaa kymmenen, eli sata. Paratiisin kruunussa luku on tuhat, mutta ikuisessa periolemuksessa, majesteettisuuden jumalallisessa keskuksessa ei hänellä ole lukua, ○.

122. Katsokaahan tarkkaan ja kirkkain silmin: Jumala loi tämän maan kaikkine substansseineen kuudessa päivässä. Ne olivat valmiina kuudennen päivän keskellä, joskus puolenpäivän jälkeen. Seitsemännen päivän lepo ja sapatti alkoivat siten kuudentena päivänä. Silloin ikuisen lepo löysi luomisen alun kuudennen päivän iltapäivällä. Tämä oli se loppu, jossa alku ja loppu tulivat jälleen yhdeksi, ja tässä oli Jumalan näiden päivien aikana suorittama ilmennys.

123. Meille tulee selväksi, että ihminen on kuvitelmiensä kautta tuhonnut taivaallisen, enkelimäisen kehon ja saattanut sen epäpuhtaaseen lukuun, eli ulkoisen prinssiipin piiriin, johon hän tästä syystä jää. Hän on menettänyt paratiisillisen lukunsa ja asettunut sadanteen lukuun, jossa hän nyt antautuu ulkonaisen elämän puitteisiin ja johdettavaksi. Silloin hänen lukunsa muodostuu sellaiseksi, jonka on määrä tulla täyteen ulkoisen prinssiipin kierroksessa.

124. Jos tietäisimme tarkasti sen kuudennen päivän tunnin, jolloin luominen loppui, me voisimme asettaa teille vuoden ja päivän (eli vii-

meisen päivän - tuomiopäivän). Sillä se ei jatku minuuttiakaan kauempaa kuin mitä sen oma salattu raja sallii.

125. Pitäkää varmana, että aika on lähellä, koska kuudennen päivän iltapäivällä alkoi ikuisen päivän lepo. Siksi Jumala määräsi ikuiseksi muistoksi seitsemännen päivän sapatiksi ja lepopäiväksi.

126. Ja koska lepo alkoi kuudennen päivän iltapäivällä, ja luomistyön ilmennys (jolloin loppu ottaa takaisin itseensä alun, ja kuudes päivä on siten ihmeen kaltaisena keskustassa), niin tietäkää, että teidät on luotu paratiisissa. Olette kuitenkin poistuneet sieltä kuoleman ja vihamielisen hengen piiriin, joka on nyt suorittanut teissä ihmeitään yli 5500 vuoden ajan.

127. Loppu on nyt löytänyt alun, ja voitte nähdä, tuntea ja löytää sen, mitä paratiisi on ollut - kaikki sellaiset (teistä), jotka tulevat synty-mään Jumalassa.

128. Sillä (järjen keinoin ilmaisten - ei jumalallisin) paratiisi on syntynyt uudelleen, mutta te ette voi paeta kuolevaisuutta ja lihaan liittyvää vihaa, koska paratiisi on ilmentynyt vain Jumalan lasten mieleen ja sieluun. He saavat maistaa voiman todellista makua.

129. Mikään oveluus tai voima ei voi estää tai alistaa sitä, eikä mikään pahuus voi sitä tuhota. Kun loppu on löytänyt alun, ei sille enää voi olla mitään esteitä. Vääryyden voima katoaa, eikä jäljelle jää muuta kuin sulhasen odotus, sillä Jumalan lapset löytyvät paratiisista silloin, kun vihan turba²⁵, eli kruunu on nielty. Me puhumme korkeista asioista, mutta ymmärrämme ja tiedostamme ne tietenkin ihmeiden muodossa.

130. Kuten aiemmin mainittiin (jos ymmärsitte oikein), katkerasta ahdistuksesta on ikuisesta keskuksesta (josta tämä maailma on valmistettu ja luotu ikuisena etsintänä) syntynyt tämän maailman hengessä (siinä prinssiipissä, jossa me nyt olemme) seuraavaa: vääryyttä, kateutta, oveluutta, petosta, pahaa tahtoa, valheellisuutta, murhia, ylpe-

yttöä, kunnianhimoa, omahyväisyyttä, taitavuutta, nokkeluutta, tämän maailman järjellisten toimintojen viisautta. Ne kaikki juontuvat tästä juuresta ja jäävät Jumalan vihan ihmeiden piiriin. Vaikka järki ja oma nokkeluus olisivat kuinka hienoja tahansa, toimivat ne kuitenkin Jumalan vihan piirissä ja kumpuavat syvyyksistä.

131. Katsohan tarkkaan, kaunis maailma. Tämä ei olekaan satua, vaikka niin luulisitte, vaan tunnetaan ternario sanctona, pyhänä kolminkertaisuutena. Jos joku ei kykene pääsemään sen rajojen sisään, joutuu hän Antikristuksen vangitsemaksi ja kuuluu lopulta siihen järveen, josta tämä on saanut alkunsa. Ei kannata viivyttellä nyt, kun ovet ovat vielä avoinna, ja kaikki turbassa kasvunsa saanut joutuu sen mukana nieluun.

132. Katsokaahan vielä ikuista tulta ja verratkaa sitä kaikenlaisiin tämän maailman tuluihin. Se, mikä ikuisuudessa on henkeä, on tässä maailmassa ainetta. Voitte huomata, että tuli itsessään on tuskainen, vihainen, kohoava, katkera ydinolemus ja lähde. Ette kuitenkaan näe sen todellisesta muodosta muuta kuin loistavan väläyksen: ette näe sen lähdeä, voitte ainoastaan tuntea sen.

133. Lisäksi havaitsette, että tuli palaessaan lähettää itsestään savua. Siinä on mukana vettä, josta muodostuu nokea. Se tarttuu seinämiin, etenkin kun tuli palaa suljetussa tilassa eikä avoimesti. Edellisen kaltainen palaminen tapahtuu uunissa. Noki ja vesi ovat yhdessä. Maan aineksetkin tulivat alunperin tullesta, jonka Lusifer sytytti. Silloin alkoi vihan aika, ja luomakunta muodostui sen mukaisesti, josta mainitaan kolmannessa kirjassamme²⁶.

134. Ymmärtäkäähän vielä suuri mysteeri: huomaatte, että jokainen tulen laji antaa valoa, ja että ilmaa poistuu tulen lähteestä. Mikäli tulen ei tulisi ilmaa, niin tiedätte hyvin, että se sammuisi, koska ilman puuttuessa kaikki tulet sammuvat. Kuitenkin ne tuottavat ilmaa.

135. Ilma on tulen elämää, ja sen lähde on vihaisessa, katkerassa, kaikkia ydinolemuksia hämmentävässä tahdossa. Huomaatte selvästi, että tuli tarvitsee sytykkeen, muutoin se olisi pimeyttä. Ja vaikka se ahmii itseään (innokkuudessaan), ei se kuitenkaan ole muuta kuin pimeydessä oleva asia. Me käsitämme sen Jumalan vihan syvyydeksi, joka ei ilmene Jumalassa, vaan on pelkkää seurausta elämästä Jumalan valtakunnassa.

136. Näette, että kaikki tulet tarvitsevat ainetta, sillä muuten se ei palaisi. Ymmärtäkää se näin: tuli tuottaa ilmaa, joka sisältää vettä. Se vetää ilmaa voimakkaasti puoleensa ja itseensä, jolloin tulen olemus yhdistyy siten, että se alkaa loistaa.

137. Ilman vettä tuli ei loistaisi, koska jos yhtään vettä ei muodostuisi missään, niin tuli ei loistaisi, vaan hehkuisi kuten esimerkiksi punahehkuisessa kivessä, joka sisältää tulen olemuksen, mutta ei loistetta, ainoastaan hehkun. Mutta raudassa tuli loistaa, koska siinä tuli saa vettä. Sen takia rauta myös pitemmän päälle kuluu ja ruostuu, jota kivelle ei tapahdu. Näin käy vain tämän maailman ulkoisen prinssiipin puitteissa. Sisäisen (Jumalan valtakunnan) suhteen käy seuraavasti:

138. Ikuinen tuli palaa ikuisesti. Kuitenkin se on henkeä, joka ei ole ilmentynyt Jumalan valtakunnan vihan pohjalta. Ymmärtäkää se seuraavasti: väläys aiheuttaa loiston, joka syntyy tulesta. Kuitenkaan se ei asu tulisessa vihassa, vaan tyydyttää täysin tulen ja antaa myös valoa tulesta. Tuli ei kuitenkaan voi sitä ymmärtää tai pitää hallussaan, vaan kantaa sen mukana omaa toista olemustaan, nöyryyttä. Sillä on kuitenkin tulen voima, viisaus ja kyvyt, sillä valossa ilmentyvät ensimmäiseksi tulen olemuksen ydinolemuksiset.

139. Valo ei aiheuta mitään kärsimystä²⁷, vaan se astuu sävyisesti itseensä. Kuitenkin siinä on mukana tulen lähteestä juontuva sävyinen, voimakas halu ja vetovoima itseensä, niin että se saattaa itsensä rasakaaksi sävyisyydessä.

140. Sillä valo on myös tulista, ikävöivää, halukasta ja ikuista etsivää tulta, joka löytää aina sellaista, joka on alkuperäistä.

141. Vihaisesta tulesta nouseva voima ilmenee valona, ja valo halajaa sitä sävyisesti, sillä tulen vihaisuus ja valon loisto ovat kaksi kahtalaisen lähteen periaatteita. Ne molemmat asustavat itsessään, mutta eivät milloinkaan käsitä toisiaan. Kuitenkin ne ovat toinen toisensa elämä ja seuraus.

142. Meidän pitää ymmärtää se ottamalla huomioon, että hirveä tuskan lähde aiheuttaa kuoleman kaltaisen uppoutumisen itseensä, jossa piilee erottautumisen raja. Kuitenkin tämä ahdistus kantaa kärsimyksensä itsessään. Mutta kuoleman kaltainen itseensä uppoutuminen merkitsee saapumista siihen eetteriin²⁸, jossa elämän tuskaa ei enää tunneta. Uppoaminen irrottaa kuoleman tapaan ahdistuksen lähteestä. Se on kuolemista, vaikka ikuisuudessa ei kuolemaa olekaan, ainoastaan jonkinlaista saapumista toisen periaatteen ja lähteen toiseen maailmaan.

143. Uppoutumisessa astutaan hiljaiseen ikuisuuteen eli vapauteen. Ja koska vihaisen tulen lähde jäi itseensä sen elämäksi, niin uppoutuminen merkitsee poistumista täysin tuli-elämästä, vaikka se olikin siitä lähtöisin. Sillä ei ole omaa lähdettään, koska se oli kuolemassa irrottanut siitä. Kuolema muodostaa erottautumisen rajan, niin että uppoava elämä läpäisee kuoleman ja alkaa sen kautta versoa toisessa maailmassa ja toisenlaisten substanssien (hienompien aineiden) piirissä (esim. toisenlaisen veden), joissa valo loistaa, eikä vihaa enää ilmene missään muodossa.

144. Sillä ikuisuudessa ei ole kuolemaa pidättelemässä mitään, vaan siinä saavutaan tavallaan useanlaisiin olosuhteisiin: siihen, jossa ei ole alkua, loppua tai pohjaa - ja missä valo kumpuaa tulen lähteestä.

145. Valo sisältyy tuleen, mutta ei ole tulella: se on toinen maailma ja tuli, jota kutsutaan rakkaudeksi, voimaksi, ihmeeksi, suloisuudeksi,

lempeudeksi ja puhtaudeksi. Se ei ole aineellista eikä luonnosta tulevaa, vaan se on luonnon ylittävässä, toisessa periaatissa.

146. Se ei ole muuta kuin voimakasta valoa liekehtivää majesteettisuutta. Sillä on oma henkensä, joka aiheuttaa uppoutumisen kuoleman läpi ja siirtymisen sen kautta pois vihan piiristä, jolloin kuoleman takainen versominen alkaa.

147. Se (henki) on itsessään vapaa niin tulen kuin valonkin suhteen, jotka eivät voi pidätellä tai vangita sitä (enempää kuin tuli voi pidätellä ilmaa). Se kumpuaa valosta ja valon voimasta ja avaa kaiken sen, mitä on tulen tai valon lähteissä.

148. Kuitenkaan siinä ei ole mitään tulen tuntua, vaan se toimii kuin puhaltimena valosta lähtevälle tulelle ja tuottaa haluntäyteisessä voimassaan rakkauden aihiot sekä avaa sen ydinolemuksia.

149. Että voisimme ymmärtää tämän (puhuessamme rakkauden olemuksista toisena tulena), niin on syytä huomata, että kun valo näin johdetaan vihan lävitse, yksi tulen laji kulkeutuu toisen läpi ja valossa oleva tuli halajaa lisää vihaa, koska se on kuollut vihan suhteen ja itsessään erityinen tuli. Se lähettää itsestään oman elämänsä, joka on luonnoltaan versovaa, koska siinä on sekä halu että vetoa, joista ydinolemuksia kumpuavat. Siinä ovat lisäksi kaikki muodot, sillä tuli-elämä esiintyy myös siinä muodossa.

150. Ydinolemuksia ovat kuitenkin syntyneet valon voimasta. Kun ne täysin kokevat toinen toisiaan, niin on olemassa ainoastaan halua ja kylläisyyttä, eikä siinä kuitenkaan ole mitään sellaista, mitä halu rakkauteen voisi vetää itseensä: koska se vetää itseensä vain itseään ja saattaa itsensä raskaaksi majesteettisuuden voiman kera. Silloin tämä tahto tulee tyydytetyksi. Mutta tämä voima on ainoastaan ihmeiden kuva ja tuon syntymän kaltaisuus sekä itsessään voima. Se on hengen ydinolemuksia, josta henki saa ravintonsa. Se lähtee kuvasta ja liikkuu ilman tapaan tässä maailmassa.

151. Henki ei löydä mitään kaltaistaan muun kuin voiman suhteen. Siksi se halajaa, koska se asustaa voiman perustassa eikä kuitenkaan ole tuo voima. Se haluaa tehdä jotakin itsensä kaltaista.

152. Haluaminen on etsintää. Etsinnän kohde on etsinnässä ja se panee etsinnän ilmentymään. Siten myös henki asustaa omassa hahmossaan eli voimassa ja majesteettisuuden valossa ollen siten hengen ominaisuuksien mukainen kuva.

153. Henki ei ole kuva, mutta etsintä ja sen haluaminen ovat kuvia. Henki asuu itsessään ja etsimisessään. Hahmossaan se on toisenlainen persoona kuin voiman hahmo. Tämän ydinolemuksen nojalla Jumalan sanotaan olevan kolminainen persoona.

154. Jotta voisimme avata silmänne kunnolla ja jotta voisitte nähdä jumaluuden koko perustan (sillä nyt sen tulee ja täytyy tulla ilmeiseksi), teidän pitää tarkastella suuria ihmeitä, jotka kadotettiin silloin, kun poistuttiin paratiisista. Nythän me joudumme tässä maailmassa työskentelemään kuusi päivää viikossa, joten ottakaa huomioon, mitä ja missä me olemme, niin te löydätte täällä sen asian, joka oli kätkeyty jopa luonnolta.

155. Kun te puhutte kolminaisuudesta, niin katsokaa ja huomatkaa ensimmäinen luku **A:n** eli ikuisen alun ja Isän yläpuolella. Tarkastelkaa sitten keskellä olevaa **O:ta** eli poikaa ja sen jälkeen **V:tä**, joka tarkoittaa Pyhän Hengen tulemistä, joka itsessään kulkee uppoutumisen myötä ankaran vihan läpi toiseen prinssiippiin, jonka yllä on kirjain **E**. Siitä se jatkaa voiman kautta valoa leimuavana salamana, jota symboloidaan **I:llä** [sivun lopussa on marginaaliin kirjoitettuna: **A. O. V. E. I. ja I. E. O. V. A.**].

156. Kun tähän lisätään nopean, leimuavan väläyksen kulku **T**, ikuisen Jumalan kaikkivaltius, jonka luonne on vihan väläyksen yhteydessä kuluttava, mutta **I:ssä** se toimii rakkautena, suunnattomasti rakastavana, läpitunkevana ja voitokkaana Jumalana. Jos tähän lisätään **L**,

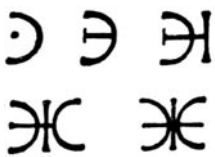
niin saadaan aikaan jumalallisen ydinolemuksen ainekset enkelin voimana. Keskuksen ulosvirtauksessa siitä syntyy kultaa.

157. Maaailma on kavala ja kunnianhimoinen (siinä etenkin taiteen mestareiksi kutsutut). He sanovat tuntevansa kullaa, mutta ovat sokeita. Miksi ette sitten etsi sitä? Haluatte ehkä kysyä, miten sitä tulisi etsiä? Astukaa kuolemaan ulkoisen elämän suhteen, sillä ulkoisen elämän täytyy kuolla ja ylentää itsensä tuskien kautta lukuisin kruunauksin - aina tuhanteen saakka. Siinä tulee loppu, ja kuollut nousee ylevään elämään uudessa hienossa kehossa. Teidän ei tarvitse ponnistella sen eteen, sillä sielu tuottaa silloin paljon hedelmää. Silloin teillä on enkeli, joka on vihasta vapaa, koska se on täysin puhdas. Etsikää sitä, niin te löydätte sen.

158. Oletatte ehkä löytävänne sen vanhassa vaatteessanne (kehossanne): ystävänä, näin ei asia ole. Opetamme nyt teille aivan toisenlaisen **ABC**:n. Omaksukaa se ensin ja etsikää sitten, mikäli sitä halajatte. Muussa tapauksessa antakaa sen olla, sillä **O** on huomattavasti arvokkaampaa kuin **L**.

159. Huomatkaa, kun otatte esiin **A:n**²⁹ eli **AV:n** alun, silmän **V:n** kanssa, joka on hengen merkki, ja menette sitten sen kera **O:n** läpi, niin piirrätte **O:n** keskelle viivan, jolloin muodostuu $\text{⊕} \cdot \text{⊕} \text{⊓} \text{⊗}$.

160. Tämä erottaa kaksi prinssiippiä toisistaan. Kun havaitaan ne erotetuiksi, niin asetetaan ne vierekkäin siten, että **O:n** puolikas on kummassakin sateenkaaren tapaan, jota kuvaa ⋈ . Sitten asetetaan tulinen viha vasemmalle ⊗ ja valo oikealle ⊕ , koska muulla tavoin ihminen ei voisi kuvata niitä tarkasti, vaan ne olisivat yhtä palloa ⊕ .

161. Otetaan sitten henki, joka syntyy tullesta ja poistuu sen myötä tulisesta vihasta uppoutumalla kuolemaan, silmän toiselle puolelle eli toiseen prinssiippiin. Silloin havaitsette kuvion ⋈ .

Esitys kummastakin kolmijakoisesta ympyrästä, filosofisesta pallosta, jossa kuvataan etenkin kahta ikuista periaatetta, kolmannenkin periaatteen tullessa selvästi käsitettäväksi, sekä siitä, miten tämä tulisi ymmärtää.

(Kuvat seuraavalla aukeamalla)

162. Ympyröiden tulisi olla pyöreiden pallojen kaltaisia, joiden läpi kulkee risti. Se on ikuisuuden silmä, jota ei voida kuvata. Se edustaa kaikkien olemusten ydinolemusta, Jumalan silmää, joka on viisauden peili, jossa kaikki ikuisuuden ihmeet ovat nähtävissä. Tässä kuvataan lukijan tarkasteltavaksi se, miten tuo ilmenee ydinolemuksissa.

163. Mutta sitä ei voida kuvata, koska vain sellainen tajunta voi käsitellä sen, joka toimii jumalallisen mysteerin piirissä. Tavallinen järjely ei siihen yllä, ainoastaan sellainen, jonka Jumalan henki on suuren mysteerin kautta avannut sielun inhimilliseen henkeen. Muussa tapauksessa käsittäminen on mahdotonta.

164. Lukijan tulisi kiinnittää huomiota numeroihin ja siihen, mitä on ympyrän sisä- ja ulkopuolella, ja mistä kukin ympyrässä oleva sana alkaa ja loppuu. Kaikella tällä on oma merkityksensä, koska jokainen sana on sijoitettu sille kuuluvalla paikalla.

165. Ympyrän ja pyörän ulkopuolella oleva tila kuvaa periaatteen syvyyden vapautta.

Numero 1. Syvyys.

166. Syvyyden suuri mysteeri, jossa jumalallinen ydinolemus saattaa itsensä perustaan viisauden peilissä, on merkitty numerolla 1. Sen lähellä on numero 2, jonka tulee käsittää kulkevan koko ympyrän ympäri.

tahto (jota kutsutaan kaikkien alkujen ikuiseksi Isäksi) saattaa itsensä kolminaisuuden viisauden piiriin, ikuiseen perustaan, ja pysyy siinä itsensä omaten. Lisäksi se kuvaa sitä, miten se tuo itsensä luonnon puitteisiin, ja kuinka ydinolemus, tietoisuus³⁰ ja oivaltaminen³¹ saavat alkunsa.

Oikean puoleisesta kolminkertaisesta ympyrästä.

169. Oikean puoleinen kolminkertainen ympyrä kuvaa pyhän kolminaisuuden jumalallista ydinolemusta ja enkelimaailmaa, joka saa alkunsa ikuisuuden suuresta mysteeristä ja ilmenee tulen prinssiipissä.

Ristin merkitys.

170. Risti, jonka vaakalinjat kulkevat molempien kolminaisten ympyröiden läpi, kuvaa jumalallisia persoonia, ja miten ne numeroituina jakautuvat ikuisessa ykseydessä, josta puhutaan myöhemmin lisää.

Ympyrän silmästä.

171. Ristin lävistämistä silmän puolista sekä vasen että oikea kuvaavat maailmaa. Vasen puoli kuvaa pimeyden maailman suurta mysteeriä, jossa ihmeiden silmä johtaa itsensä luontoon. Oikea puoli tarkoittaa valon maailmaa, jossa tulen kautta ilmennyt jumalallinen mysteeri asustaa majesteettisuuden valossa ihmeiden mysteerin kera.

Sydäimestä ristin leikkauskohdassa .

172. Ristin leikkauskohdassa oleva sydän symboloi jumaluuden perustaa tai keskusta. Se ei kuitenkaan ole erotettavissa eikä paikannettavissa (koska itse on paikka ja jumaluuden tila, perusta ja keskus kaikkialla). Mutta näin ihmiset voivat oppia erottamaan Jumalan luonnosta, ja kristityt oppivat ymmärtämään uudistumisen: miten Jumala uudistaa meidät Kristuksessa hänen ristillä olevan sydämensä kautta. Tämä kaavio on rakennettu siitä syystä, että lukija voisi jatkaa sen mietiskelyä. Kaavio sisältää kaiken sen, mitä Jumala ja ikuisuus ovat.

Vasemman puoleisen ympyrän selitys, numerot 3, 4 ja 5.

173. Kolme kirjainta **A**, **O** ja **V** numeroituina 3, 4 ja 5 tarkoittavat pyhän jumaluuden mysteeriä luonnon ulkopuolella ja luontoon ilmentyneenä.

A:sta (numero 3), ja tinktuurasta (numero 6).

174. **A** merkitsee ensimmäistä tutkimatonta tahtoa, jota kutsutaan Isäksi. Jos edetään ympyrän kaarta alaspäin, päädytään tinktuuraan, numeroon 6, joka on tahdon ens³² ja luonnon alkupiste. Sen yläpuolella on jumalallisen kolminaisuuden mysteeri ja alapuolella luonnon mysteeri. Kukin ympyrä kuvaa jumalallisia persoonia ensimmäisen mysteerin piirissä.

O:sta (numero 4), ja tulen periaatteista (numero 7).

175. Numerolla 4 merkitty **O** kuvaa mysteerin perustaa, Jumalan sanan sydämen syntymää, jonka ensimmäinen tahto ottaa vastaan ja omaksuu ydinolemuksensa perustaksi viisauden peilissä. **O** kuvaa myös viisauden peilin silmää, koska ikuinen sana käsitetään viisautena ja ilmenee tuliperiaattien kautta valon maailmassa. Jos edetään **O:sta** alkaen ympyrällä, päädytään alhaalla numeroon 7, tulen periaatteisiin.

V:stä (numero 5), ja ydinolemuksesta (numero 8).

176. Numerolla 5 merkitty **V** symboloi luonnon ulkopuolisen hengen mysteeriä, ensimmäisen tutkimattoman tahdon henkeä. Se nousee suuren mysteerin kautta sanan voimassa ja etenee tahdosta ja sanasta. Se synnyttää poistuessaan ydinolemuksesta eli voiman ihmeitä, värejä ja voimia sinne, mihin ei vielä ole luonnon ulkopuolisen syvyyden mysteerin kautta syntynyt mitään värejä. Ne kaikki piilevät yhä kätkeytyinä siihen yhteen, joka on pilahdus suuresta ihmeestä. Sitä kutsutaan ihmeiden ydinolemukseksi. Jos edetään ympyrällä **V:stä** lähtien, päädytään numeroon 8, ydinolemukseen. Siinä voidaan nähdä, että kaikkien

asioiden ydinolemus on kolminaisen hengen alainen, ja että meidän pitää aina erottaa ydinolemus jumaluudesta.

177. Tässä ydinolemuksessa luonto seitsemine muotoineen saa alkunsa, sillä kolminaisuus on vain ydinolemuksen henkeä, vaikka sitä ilman ei mitään ydinolemusta edes olisi, koska kolminaisuus halajaa ikuista magiaa, joka sitten saa aikaan ydinolemuksen. Se johtaa [asiat] perustaansa sen mallin mukaisesti, jonka henki avaa viisaudessa. Luomakunta syntyy siitä sen mallin³³ mukaan, joka ilmenee neitseellisen kaltaisessa viisauden peilissä.

Lisätietoa ensimmäisestä prinsiipistä, luomakunnan alun mysteeristä, pimeyden maailmasta ja siitä, miten ristin leikkauspiste ja vasemman puolen numero 9 ylä- ja alapuolinen tulee ymmärtää.

Isästä (numero 9).

178. Numeron 9 kohdalla Isä on ennen ristin leikkauspistettä, ja syvyys edeltää sitä. Tämä kuvaa Isän mysteeriä luonnon ulkopuolella, sillä luonto alkaa ristin leikkauskohdasta. Syvyys on ensimmäinen ja suurin mysteeri, johon ei-mikään³⁴ vuodattaa itsensä tahtona, jota kutsutaan Isäksi tai jonkin alkuperäksi. Luomakunta syntyy Isän mysteeristä luonnon kautta. Tällä tavoin voidaan ymmärtää tämä mysteeri ja ikuinen luonto seitsemine muotoineen.

Sielu (numero 10).

179. Sielu asemoituu tähän, numerolla 10 merkittyyn leikkauskohtaan. Paikka ilmentää ikuisten henkien, enkeleiden ja ihmisten sielujen alkuperää. Kyseinen kohta vasemmalla kuvaa luonnon keskusta, missä kolminainen henki ilmentää itseään luonnossa, Isään kuuluvan maagisen tulen kautta, jossa on enkeleiden ja myös ihmisten sielujen alkuperä.

180. Meidän tulee ymmärtää ikuisen hengen perusta ja alkuperä, koska mikään ei ole ikuista, ellei sen alkuperä ole ikuisessa maagisessa tuleessa. Alkuperää ei tule käsittää varsinaiseksi hengeksi, vaan keskukseksi ja hengen alkusyyksi.

Sielun tahto (numero 11).

181. Jokainen todellinen henki käsitetään järjellisesti elämän puitteisissa (valossa), sillä tulen piirissä ei voi ilmetä varsinaista ymmärrystä, vaan ainoastaan valon haluamista. Tämän johdosta tulisen tahdon pitää taipua ja alistua Jumalan sydämen suuntaan, valon voimaa ja ymmärrystä kohden. Tämä havaitaan siinä, kun sielun tahto asettuu ristien vaakalinjalle numeron 11 kohdalle ja vastaanottaa Jumalan sydämen voiman, jolloin siitä tulee ymmärtävä henki.

Tahto (numero 12), ja sielu (numero 13)

182. Se ottaa nöyränä ja sävyisänä vastaan valon voiman ja astuu henkisessä tahdossaan (eli Jumalan jalon kuvan kaltaisena) sydämen voiman kautta toiseen prinsiippiin eli valon maailmaan. Tämä voidaan nähdä numerossa 12, sydämen oikeanpuolisen, toisen pallon kohdalla, jossa tahto ja myös sielu sijaitsevat. Se kuvaa sitä, että sielu nousee Isään kuuluvan tulen lähteestä ja saapuu pojan piiriin. Siellä se asustaa valon maailman jumalallisessa voimassa.

Pyhä Henki (numero 14).

183. Pyhä Henki sijaitsee numeron 14 kohdalla, leikkauskohdan ulkopuolella. Se merkitsee Pyhää Henkeä, joka kohoaa ennen vasenta leikkauskohtaa, eli Isän tahdosta ikuisuudesta, numerosta 9. Sitten se saattaa itsensä luonnon kautta sydämen ja jumalallisen voiman läpi sekä enkelten ja sielujen hengen kautta luonnon ulkopuolelle, oikealle puolelle. Siellä se asustaa majesteettisen voiman loistossa ja vapaudessa. Se on luonnossa, mutta luonto ei sitä käsitä, koska se kuuluu ainoastaan jumalallisen voiman piiriin.

Kuva (numero 15).

184. Pyhän Hengen vieressä, luonnon ulkopuolella on numero 15, kuva. Se tarkoittaa jaloa mallia, joka muodostuu sielun tulesta samaan tapaan, jolla kukka kasvaa maasta. Siinä ei ole lainkaan tulista tuntua, koska tuli on siinä nieltä ja kuitenkin läsnä, mutta aivan eri olemuksessa (rakkauden halussa), jumalallisena, valoa hehkuvana tulena.

Syvyys (numero 16).

185. Kuvan jälkeen tulee numero 16, syvyys, joka merkitsee sitä, että todellinen kuva sijaitsee syvyydessä kaikkeuden lähteen takana: toisin sanoen ei-missä, vaan ainoastaan Jumalan kautta itsessään. Sitä ei näin ollen voi tuhota, löytää tai liikuttaa muu kuin jumalallinen voima. Se ei ole luonnossa, vaikka sen juuret siitä nousevatkin. Se on kuitenkin samalla tavoin eri asia kuin omenan ja puun ero. Vaikka se olisi puussa ja saisi siltä apua, hyötyy se lisäksi auringosta samaan tapaan kuin jumalallinen aurinko (majesteettisuus) hyödyttää tässä käsiteltävänä olevaa kuvaa.

Kaikkivoimaisuus (numero 17) ja viha (numero 18).

186. Vasemmalla, numeron 17 kohdalla, luontoympyrän ulkopuolella, on kaikkivoimaisuus. Se kuvaa Isän mysteeriä, joka saattaa itsensä magian kautta (halun kautta) vihan piiriin, missä kovaääninen elämä ja voima ymmärretään luonnon pukeutumisenä ensimmäiseen kolmeen muotoon: painovoimaan³⁵, katkeruuteen ja ahdistukseen. Tästä syystä viha-sana sijaitsee viivan alla, numeron 18 kohdalla. Se merkitsee sitä, että viha ei kosketa kolminaisuuden leikkauspistettä, vaan syntyy halusta.

Voima (numero 19).

187. Voima löytyy numeron 19 kohdalta, kaikkivoimaisuuden alapuolelta. Se kuvaa mysteerin peilistä ilmenevää ydinolemusta, joka voimana ja toisessa periaatissa muuttuu todelliseksi ymmärrykseksi. Siinä

se on maagisessa tulella pelkästään hienoa ja ankaraa voimaa, joka synnyttää ymmärrystä.

Paholainen (numero 20).

188. Paholainen on voimaa vastapäätä, maailman pimeällä puolella, numeron 20 kohdalla. Tämä kuvaa paholaisen ilkeyttä, jonka takia hänet on erotettu kolminaisuudesta niin, että hänen tahtonsa on kohdistunut vihaan ja voimaan tarkoituksena vallita sillä tavoin Jumalan sävyisyyttä, käyttämällä tulen ja vihan voimia.

Paholaisen kyvyt, numerot 21 ja 22.

189. Voiman alapuolella on paholaisen kyvyt, numeroiden 21 ja 22 kohdilla. Paholainen on luonnon ympyrän ulkopuolella, mutta teot ovat luonnossa. Se tarkoittaa sitä, että paholainen luotiin Isän mysteeristä ikuisen luonnon piiriin ja ristin viivan yläpuolella aivan samoin kuin muutkin enkelit. Mutta hän otti tehtäväkseen (numeron 22) etsiä pimeään maailman luonnon magian avulla. Hänen olisi sitä vastoin pitänyt ottaa tehtävänsä Jumalan sydämen voimassa. Tämä on hänen lankeemuksensa ja kateutensa syy.

Tahto (numero 23).

190. Viivan yläpuolella, numeron 23 kohdalla, on tahto. Se kuvaa sitä, että paholainen on ylpeänä henkenä korottanut itsensä jumalalliselta linjalta (jonka yläpuolella se luotiin). Se olisi mielellään ollut oma herransa ja hallinnut omilla tavoillaan ja kyvyillään.

Pimeys (numero 24).

191. Myös ihmisen ylpeys ja oveluus toimivat edellisen kuvauksen kaltaisesti. Ihmisetkin korottavat itsensä Jumalan linjalta ja tottelevaisuudesta omaan itseyteensä. Siinä tahto ei voi saavuttaa jumalallista voimaa ja valoa, vaan lankeaa pimeään ahdistuksen maagisen tulen myötä itseensä. Kuten yllä, on tahto-sanan yläpuolella ensimmäisenä, numeron 26 kohdalla pimeys siitä syystä, että tahto on kadottanut jumalalli-

sen ymmärryksen ja halun, jonka kautta se voisi ottaa vastaan Jumalan ydinolemuksen ja saattaa itsensä raskaaksi³⁶ Jumalan voimassa.

Tuli (numero 25).

192. Näin se sytyttää maagisen ahneuden tullen, niin että se tahtoo saada paljon, mutta ei saa milloinkaan riittävästi.

Ahdistus (numero 26).

193. Kun se sitten on täyttynyt ahneudesta, niin numeron 26 maaginen ahdistuksen tuli alkaa polttaa. Kaikki mitä ahneuden takia heitetään tuleen, kelpaa polttoaineeksi maagiselle tulelle, jossa tuli palaa: siitä syntyy kuolema, jonka tehtävänä on erottaa se, mitä ahneus on saanut aikaan.

Kuolema (numero 27).

194. Täällä tapahtui myös Aadamin vakava lankeemus. Hän oli paholaisen tapaan kuvitellut haluavansa maailman moninaisuuden itselleen: Hän halusi olla ovela ja taitava myös maallisissa ja helvetillisissä taidoissa. Mikäli hän olisi jatkanut viivan Jumalallisella puolella, ei hänestä olisi tullut maallista, sillä hänen henkinen tahtonsa olisi pysynyt Jumalassa ja tuonut siten jumalallista ravintoa kehoon. Mutta nyt hän on ahdistuksen (numeron 26) piirissä ja joutuu taas kulkemaan kuoleman (numeron 27) prinssiipin kautta, jossa hänen kehonsa tuhoutuu mysteerin piirissä.

195. Mikäli hän (Aadam, ihminen) ei elinaikanaan käännä tahtoaan Kristuksen ristiä kohden (joka nähdään kuviossa), niin hänelle on varattu Jumalan tuomion mysteeri. Siinä koetellaan tulella, onko hänen tahtonsa hengessä jumalallista voimaa vai ei - ja kestääkö hän tulta. Hänen ylpeät maalliset tekonsa palavat pois. Mikäli sielu jää tahdon pimeään maagiseen tuleen (koska itseys on maagista tulta, ellei siinä ole jumalallisen valon tulta), niin yksi maagisen tullen laji ottaa vastaan toisen, eikä silloin ole mitään parannuskeinoa avuksi.

Tahto (numero 28), valo (numero 29), henki (numero 30), ihminen (numero 31).

196. Mutta sielu, joka elinaikanaan kääntyi ja luovutti tahtonsa Kristuksen kuolemaan ristin leikkauskohdassa (numerossa 27) uppoutuen pois ylpeydestään ja pahoista teoistaan, vapautuu tuon samaisen tahdon kautta ja astuu Kristuksen kuolemaan. Silloin se alkaa versoa sen (Kristuksen) tahdon hengessä (numerossa 28), Kristuksen kuoleman jumalallisessa voimassa ja toisen periaatteen puitteissa. Siinä tahdon henki (eli kuva) saavuttaa uudelleen jumalallisen valon (numeron 29), jolloin kuva (numero 30) asettuu takaisin jumalalliseen ihmiseen (numeroon 31).

Kuva (numero 32). Jumala (numero 33).

197. Sillä kun tahdon henki astuu ristinkuolemaan, niin se pukee itsensä uudelleen jumalalliseen olemukseen (eli Kristuksen lihaan) ja saattaa sen itsensä kera valon maailmaan. Siellä jumalallinen elämä synnyttää uudelleen pyhän kehon, ja kuva on jälleen vapaa, kuten tästä esityksestä nähdään. Se asustaa Jumalassa (numerossa 33) ja käyttää ravintonaan (syö) Jumalan sanaa tai ydinolemusta, koska siellä kuva on vapaa luonnosta, vaikka ihmiskunta kuuluukin luontoon, koska se on siihen istutettu.

198. Mutta ne sielut, jotka pitäytyvät ylpeissä ja ahneissa toimissaan ahdistuksen piirissä (numerossa 26), pysyvät todellakin tuskan maagisessa tulella, ja heidän tekonsa toimivat tämän tulen polttoaineina.

199. Jos kuitenkin tahdon henki ajan saatossa taipuu Kristuksen kuoleman suuntaan ollen silti lujasti kiinni vihassa, niin se joutuu tavaltaan kuristuksiin Kristuksen kuoleman lankaan.

Yhdeksäs luku (numero 34).

200. Silloin tämän sielun täytyy palaa sen ajan, että tahdon henki voi astua Kristuksen kuolemaan ja että sen sideerinen (tähti-) polttoaine³⁷

on palanut loppuun. Sillä kun fyysinen ruumis kuolee, täytyy sen hahmo pestä puhtaaksi. Tällaiselle ajatukselle tämä nykyinen, liian viisas maailma hymähtää. Se (tahdon henki) pakotetaan kuoleman koettelemukseen, jossa tuon pienen kipinän (joka riippui kuin langan varassa) täytyy kietoutua täydellisesti Kristuksen kuolemaan, koska se on menettänyt sekä kehonsa että olemuksensa ja jäänyt alastomana ja ilman jumalallista ydinolemusta tai jumalallisesta tinktuurasta Jumalan armosta luotua kehoa, yhdeksättä lukua (numeroa 34). Silloin se odottaa viimeistä tuomiota, jossa Jumala rakentaa tinktuurasta uudelleen kaiken sen, minkä Aadam oli kadottanut. Mutta sen täällä suorittamat toimet eivät pääse tulen läpi, vaan pimeä maaginen tuli nielee ne omaan pimeään maailman mysteeriinsä. Tulkoon tämä lausutuksi sinulle, oi ihminen.

Sielun ikuinen asumus (numero 35).

201. Yhdeksännän luvun jälkeen seuraa sielun ikuinen asunto (numero 35). Se kuvaa sitä, että kyseiseen pisteeseen selvinneet sielut ovat yhä Jumalassa, enkelten maailmassa, mutta ilman omia toimiaan³⁸ (tekojaan). Nämä eivät voi samassa määrin osallistua majesteettisuuden loistoon kuin sellaiset, jotka ovat eläessään pukeutuneet Jumalan voimaan. Ilmaus ”sielun ikuinen asumus” viittaa vapautteen luonnon ulkopuolella, samoin kuin sen yläpuolella oleva sana ”kuva”. Sielun pitää pysyä luonnossa, mutta kuvan asumus on sen ulkopuolella, jumalallisessa vapaudessa.

Enkelten maailma (numero 36).

202. Sielun asumuksen jälkeen tulee enkelten maailma (numero 36). Se kuvaa kaikkia enkelikuntia tai jumalallisen majesteettisuuden valtaistuinten prinssijä, joiden juuret ovat luonnossa, vaikka sitä ei havaitakaan.

Ylpeä paholainen (numero 37). Lusifer-paholaisen tahto (numero 38).

203. Vasemman puolen yläosassa on ylpeä paholainen (numero 37), joka käsittää kaksi linjaa, toisen ulottuessa kirjaimen **O**, numeroon 4, ja toisen aina suureen kolminaisuuden mysteeriin, numeroon 38, johon kuuluu Lusifer-paholaisen tahto. Tässä yhteydessä pitää käsitellä myös paholaisen lankeemusta.

204. Paholainen on hakenut ylpeän tahtonsa ristilinjan yläpuoliselta osiolta ja haluaisi hallita jumalallisen viisauden mysteeriä tulen voimilla juonien, oveluuden ja vihan keinoin. Se tahtoisi sytyttää kolminaisuuden mysteerin, että voisi olla herra (itse asiassa se sytytti mysteerin ydinaineksen, mistä maa ja kivet saivat alkunsa). Se haluaisi mielellään päästä numeroon 38, kolminaisuuden mysteerin yläpuolelle. Näin se yhä tänäkin päivänä tahtoo kohota enkelten korkeinten valtaistuinten yläpuolelle.

Pimeyden maailman syvyys (numero 39). Paholaisten helvetti (numero 40).

205. Tästä seurasi se, että paholainen heitettiin pois jumalallisen mysteerin ja korkeinten valtaistuinten piiristä pimeään maagiseen tuleen ja alhaalla olevaan (eli pimeyden maailman syvyyskseen, numeroon 39). Siellä se joutuu periaatteena asumaan ahdistuksen tulen kauhuissa (eli tulen ensimmäisissä kolmessa muodossa). Täällä sillä on numeron 40 kuvaama helvettinsä, johon myös kirotut sielut vaipuvat, ja jossa ei koskaan nähdä Jumalaa.

Toinen ristilinjan yläpuolinen linja.

206. Tuon ristilinjan yläpuolella oleva **luku 1** tarkoittaa ikuista syvyyttä, periaatetta vapautta. Se kuvaa ikuisuuden mysteeriä, jossa jokainen olento on omassa olemuksessaan ja tulessaan - joko pimeydessä tai valossa. Heillä on valonaan vain se, joka valaisee omassa olemuksessa ja joka ymmärretään myös itsettömänä valona. Molemmat

maailmat (valon ja pimeyden) ovat siinä yhdessä. Mutta olento ei saavuta valoa, ellei ole siihen kykenevä.

207. Siellä on sellaisia enkelten valtaistuimia, joista me emme tiedä mitään, koska meidän tietoisuutemme ylittää vain tämän maailman tiloihin, joihin luomisen kipinä ulottui. Sen vuoksi tähän pyörään on piirretty risti.

Poika (numero 41), ja sydän.

208. Pystysuoran viivan yläpäässä on poika (numero 41), ja vasemman puolen leikkauspisteessä Isä (numero 9). Pyhä Henki on viivan oikealla puolella (numero 14). Tämä tarkoittaa pyhän kolminaisuuden eli kolmen persoonan syntymää. Ristin keskustassa on sydän , joka kuvaa kolminaisuudessa vallitsevaa ikuista sidettä.

209. Poika (numero 41) kuvaa sanaa, jota ikuinen Isä lausuu alati ikuisuudesta³⁹, niin valon kuin pimeydenkin maailmoissa, kussakin olemusten mukaisesti.

210. Mutta kolme persoonaa ovat vapaita rististä eivätkä kosketa sen linjoja, mikä ilmentää sitä, että Jumala on vapaa luonnosta eikä ole sen käsitettävissä. Hän asuu itsessään ja myös luonnossa, mutta häntä ei voi ymmärtää kukaan muu kuin sellainen, joka on täysin antautunut häneen.

Ristin sydäimestä

211. Ristin sydän kuvaa ensiksikin sitä, että Jumalan sydän on ilmentänyt itsensä luonnossa tuliprinsiipin kautta, jossa majesteettinen valo tulee esiin. Toisaalta se merkitsee sen esiintulemistä ihmiskunnassa, jossa Jumalan sydän on ilmentynyt inhimillisessä sydämessä. Lisäksi sitä, miten inhimillinen sydän on saavuttanut ymmärryksen pyhän kolminaisuuden suhteen, koska sydän sijaitsee ristin keskellä, johon meidän sisäisen, sydämen ymmärryksemme paikantuu.

212. Me voimme nähdä, että oikealla numeron 14 kohdalla oleva Pyhä Henki tulee valon maailman sydäimestä. Se tarkoittaa sitä, että se asustaa uudelleen syntyneessä sydämessä (eli kuvassa 15) ja johdattaa jatkuvasti tämän kuvan tahtoa jumalallisen valon maailmaan. Koska tämä ristin sydän on yhteydessä pyhään kolminaisuuteen, niin täytyy inhimillisen sydämenkin (sisäisen ihmisen) olla yhteydessä jumaluuteen, että Jumala voisi olla kaikki kaikessa hänessä, hänen tahdossaan ja toimissaan.

213. Mutta poika (numero 41) on ristilinjojen yläpuolella, erillään sydäimestä, mikä tarkoittaa sitä, että Kristus-ihmisestä on tullut kaikkeuden herra ja koko ympyrän kuningas. Jumala itse on ilmentynyt ihmisyden puitteisiin. Ja tämä ihminen käsittää itsessään koko jumalallisen ydinolemuksen, koska hänessä ja hänen ulkopuolellaan on yksi ja sama täyteys, yksi Jumala ja jumalallinen ydinolemus. Me emme voi löytää Jumalaa mistään muualta kuin Kristuksen ydinolemuksesta, jossa aineellistuu⁴⁰ koko jumalallisuuden täyteys.

Taivas (numero 42).

214. Taivas paikantuu ristin pystylinjan yläpäähän. Tämä kuvaa ensiksikin sitä, että taivas on Kristus ihmisessä ja meissä ja että meidän täytyy hänen ristinsä ja kuolemansa kautta saapua hänen taivaaseensa, häneen itseensä. Ristin yläpuolella taivas avautuu ja syntyy meissä uudelleen. Toisaalta se merkitsee, että todellinen jumalallinen taivas on jumalallisen halun eli jumalallisen magian asumus. Sen vuoksi ei voida sanoa, että me saapuisimme taivaaseen, vaan että me synnymme sinne jumalallisesta tulesta jumalallisessa olemuksessa - eikä millään muulla tavoin kun ristin kautta - pyhän kolminaisuuden kautta ja synnyttämänä.

Puhdas elementti (numero 43).

215. Puhdas elementti on numeron 43 kohdalla ristin ylälinjalla, joka tarkoittaa sisäistä maailmaa, josta ulkoinen neljine elementteineen saa alkunsa. Senkin ydinolemuksella on sisäiset juuret.

Pyhä Henki (numero 44). Poika (numero 45).

216. Lisäksi tulee ottaa huomioon, missä kohdissa sanat sijaitsevat, ja miten sanojen alut ja loput on asemoitu, koska ne alkavat ulkoisen ympyrän kehältä vasemmalta, kuten yllä Pyhän Hengen kohdalla (numeron 5), jota symboloi kirjain **V**. Kaaren alapäässä löytyy ydinolemus (numero 8). Oikealla puolella ne kulkevat kahden ympyränkaaren kautta toiseen olotilaan⁴¹. Tämä kuvaa puhtaan jumalallisen elementin alkua, tilaa ja ydinolemusta, josta se saa alkunsa. Toisin sanoen ikuista hengen mysteeriä jumalallisessa ydinolemuksessa, suuren mysteerin ydinolemuksessa. Kuitenkin se ilmenee ainoastaan toisen periaatteen piirissä eli pojan ja Pyhän Hengen ydinolemuksissa, joka voidaan nähdä oikealla olevalta ympyrältä, numeroista 44 ja 45.

Isä (numero 46). Pyhän Hengen jumalallinen viisaus ja ymmärrys (numero 47).

217. Puhdas elementti toimii todellisessa taivaassa. Se sulkeutuu itseensä ja avautuu ristin myötä tuottaen ja hämmentäen tulta ja taivaallista valoa. Siinä jumalallinen olemus (ydinolemus, ei Jumalan henki) on elämä, koska se ei saavuta Isän ydinolemusta (numeroa 46), jonka ympyrän alapuoliskolla on jumalallinen viisaus. Tämä elementti ei tuota jumalallista viisautta [järkeä tai ymmärrystä], koska ainoastaan Pyhä Henki (numero 47) voi antaa jumalallisen viisauden ja ymmärryksen.

218. Elementti on ydinolemus jumaluuden suhteen, kuten lihallinen elämä on sielun suhteen. Tinktuura on korkeampaa ja tuottaa hengen **ens**'in⁴², jossa valon tuli voidaan ymmärtää.

Ihmiskunta, liha (numero 48).

219. Puhtaan elementin alla, ristin pystylinjalla on kuolema (numero 27). Sana alkaa vasemmanpuoleisesta ympyrästä ja kulkee ristin poikki jatkuen ensimmäiseen oikean puoleiseen ympyrään saakka. Kun katsotte kumpaakin ulointa ympyrää, niin huomaatte helposti, mitä kuoleman oikeutus tarkoittaa. Se on maagisessa tuleessa oleva, kuoleva olemus, joka pitää itsessään vankina ydinolemusta, kuten vasemmalta (numerosta 8) ja oikealta (numerosta 48) voidaan havaita. Yläpuolisesta numerosta 44 ja alapuolisesta numerosta 5 nähdään, että elämä kulkee ja versoo kuoleman kautta aina korkeimpaan ympyrään saakka. Kaiken sen, minkä on määrä saavuttaa jumalallinen elämä, täytyy kulkea kuolettavan maagisen tulen läpi ja selvitä siitä, samalla tavoin kuin ristin sydän selviytyy Jumalan tuleessa.

220. Lisäksi meidän tulee tietää, että me olemme Aadamissa kääntyneet pois rististä ja olemme nyt haluinemme ja himoinemme sen yläpuolella, numerossa 23. Me olemme ajautuneet halujemme kera itsehallintaan, jolloin kuolema on kahlinnut meidät itseensä. Me joudumme sen vuoksi uppoutumaan kuolemasta ristin ja Kristuksen linjan kautta takaisin sydämeen ja syntymään siinä uudelleen. Muussa tapauksessa kuolema pitää meidät vankeinaan, sillä se toimii ristin vaakalinjan yläpuolella. Mutta tuomion päivänä se luovutetaan pimeyden maailmaan. Meidän tahtomme täytyy nyt astua lepoon ristinkuoleman kautta, missä kuolema muuttuu pilan kohteeksi.

221. Kolmanneksi tämä kuvaa sitä, että Jumalan elämä Kristuksessa tekee kuolemasta sellaisen näytöksen ristillä, missä Kristuksen kuolema hävittää sen, ja elämä nousee kuoleman jälkeen. Silloin sydän luovuttaa itsensä keskustaan kuoleman voittajana.

Paratiisi (numero 49).

222. Suoraan sydämen alapuolella on paratiisi (numero 49). Sana alkaa vasemmanpuolisesta ulkoisesta ympyrästä, jonka yläpäässä (nu-

merossa 5) on ikuisuuden syvyyden suuren mysteerin henki V. Saman ympyrän alapäässä (numerossa 8) on ydinolemus. Paratiisi-sana kulkee ristin lävitse ja lävistää oikealla puolen kaikki kolme ympyrää aina vapautteen saakka, joka ilmentää paratiisin asemaa. Se saa alkunsa ikuisuuden mysteeristä ja kasvaa ulkoisen maailman ja valon maailman myötä kätkeytyneenä ulkoiseen sekä ilmentyneenä valon maailman toisessa periaatissa. Tästä syystä sana kulkee kaikkien kolmen ympyrän läpi, mikä kuvaa inhimillisen ruumiin alkuperää.

Jumalallinen ydinolemus (numero 50).

223. Tässä paikassa ja tästä ydinolemuksesta luotiin Aadamin ruumis (eli ulkoinen keho) kolmannessa periaatissa, ja sisäinen keho (kuvan käyttöväline) valon maailman ja jumalallisen ydinolemuksen taivaallisesta puolesta sellaisena, kuin se on oikealla puolella numerossa 50, lähellä paratiisia.

Kristuksen liha (numerot 51 ja 52).

224. Tämä jumalallinen ydinolemus (olemus, vaan ei henki) on suljettu Jumalan viisauden piiriin. Siihen sisältyy taivaallinen tinktuura, sillä tämä ydinolemus toi Jumalan sanan (josta syntyi ihminen Mariassa) hänen ydinolemuksensa (kuvan käyttövälineessä, kehossa), joka suljettiin kuolemassa. Jumala ja ihminen tulivat siinä yhdeksi persoonaksi, sillä tämä on Kristuksen liha taivaalliselta puoleltaan. Juuri tästä syystä ydinolemuksen jälkeen seuraa Kristuksen liha, numerot 51 ja 52.

225. Kristuksella oli sellainen liha sisäisenä ihmisenä kuin Aadamilla oli ennen Eevan erottamista hänestä - eli silloin kun hän asusti jumalallisen kuvan puhtaudessa. Tästä syystä kukaan ei voi astua paratiisiin saavuttamatta sitä ennen uudelleen tuota lihaa, joka oli Aadamilla ennen lankeemusta, ja joka oli inkarnoituneella⁴³ Kristuksella. Tämän takia meidän kaikkien täytyy syntyä uudelleen ristin sydäimestä ja pukea ylle Kristus.

Mysteeri (numero 53).

226. Paratiisin alapuolella on mysteeri (numero 53). Sana alkaa vasemman puolen toisesta ympyrästä, jossa on ylimpänä numero 4, kirjain-symboli **O**. Ympyrän alapäässä on prinssiippi ja tuli (numero 7). Mysteeri-sana kulkee suoraan oikealla ristin ja ensimmäisen ympyränkehän läpi kuvaten ihmisen kehollista luomista.

227. Sillä keho on sisäisestä ulkoiseen ja ylhäältä alhaalle johtava mysteeri käsitettynä maallisen mallin mukaan. Sillä juuri tämä on maan kaavio, ja tästä prinssiipistä se on luotu. Me voimme nähdä, että se luotiin sisäisestä ja ulkoisesta ydinolemuksesta (pimeyden ja valon maailmasta), joten se on pahan (vihan) ja hyvän sekoitus.

Ihme (numero 54). Enkeli (numero 55). Henki (numero 56).

228. Mutta ihminen luotiin mysteerissä Jumalan kaltaiseksi eli kuvaksi, jumalalliseksi ihmeeksi. Sen vuoksi ihme asemoituu oikealle puolelle (numeroon 54). Ihminen on lähtöisin kaikista ydinolemuksista ja on niiden kaikkien ihme ja herra. Hänen sisäinen kuvansa on enkeli (numero 55). Tämä nimi seuraa ihmettä vapauden piirissä, koska hänen henkensä asustaa Jumalan vapaudessa, eli majesteettisuudessa. Enkeli-sanaa seuraa henki (numero 56), joka tarkoittaa jokaista todellista ihmistä: ensimmäistä ennen lankeemusta ja toista Kristuksessa, johon hänen täytyy yhdistyä uudelleen - muussa tapauksessa hän pysyy Jumalasta erillään.

Sielun ilon pyhäkkö (numero 58).

230. Oikeanpuolisen toisen ympyrän yläpäässä on poika (numero 45), joka on tuomari ja välimies. Alapäässä on sielun ilon pyhäkkö (numero 58). Se kuvaa sielun iloa omista toimistaan⁴⁴, jotka se on tuonut enkelten maailman sisäisen mysteerin piiriin ja kirjoittanut neljään elementtiin Jumalan kunniaksi. Neljän elementin juuret ovat suuressa mysteerissä.

231. Ja ellei maa olisi ajautunut niin turmeltuneeseen tilaan, ja ellei paholainen ja hänen virikkeensä olisi sitä saaneet aikaan, olisi kolmessa elementissä ollut ainoastaan yksi ydinolemus, kuten on laita taivaallisessa ydinolemuksessa.

Henkisen kehon asumus (numero 59).

232. Aadam oli maistanut tätä murua⁴⁵, ja sen tähden hän menetti enkelimäisen muotonsa. Neljän elementin oli määrä olla kätkettynä häneen, ja hänen tuli elää ainoastaan yhden puitteissa, jumalallisessa voimassa, tiedostamatta mitään pahaa. Se tarkoitti pysymistä oikean puolen vapaudessa, numerossa 59, henkisen kehon asumuksessa, jossa kuvan (alkukuvan) kaltaisen kehon (sielun ruumis) piti asua. Mutta tämä estettiin, ja se joutuu maan alle ja maan sulkemaksi.

Maa (numero 60).

233. Neljän elementin (numeron 57) alapuolella on maa (numero 60), mikä tarkoittaa, että maa on täysin eronnut tai langennut sisäisestä maailmasta, sillä se ei kosketa kummankaan puolen ympyröitä. Se on siten ikään kuin kuollut, mutta risti kulkee silti sen läpi merkiten uudelleen rakentumista: että inhimillinen maa rakentuu uudelleen ristillä, ja että taivaallinen ydinolemus erotetaan jumalallisen tulen kautta pimeyden maailman ydinolemuksesta. Silloin syntyy uusi maa taivaallisessa lähteessä, muodossa, ydinolemuksessa ja olemuksessa. Maailmaan kätkettynä oleva nousee uudelleen taivaallisessa puolessa, ja ihmisen ylösnousemus on käsillä. Lisäksi pitää käsitellä sitä, että maa on asemoitu syvyyteen näin, koska se ei yllä yhteenkään periaatteeseen ja on siten luonteeltaan häviävää.

Maallinen ihminen (numero 61).

234. Maa-sanana alapuolella on maallinen ihminen (numero 61) paikassa, jossa risti kulkee sanojen välitse kuvaten maallisen ihmisen lankeemusta alaspäin, maallisuuteen. Hänestä tulee siten maahan kuuluva. Risti jakaa sanan, koska ihminen pitää erottaa uudelleen maasta,

jolloin hän palaa ikuiseen puoleensa joko valon tai pimeyden maailmassa.

Ihme (numero 62).

235. Ristin pystylinjan alapuolella on ihme (numero 62). Se kuvaa pahoja ihmeitä ja maailman pahaa puolta, joka Jumalan tuomiopäivänä uppoaa omaan tilaansa pimeyden syvyyteen. Siellä se toimii kaikkien paholaisten ja pahojen ihmisten maailmana, sillä syvyys (numero 1) sijaitsee sen alapuolella.

236. Ihme-sanan vieressä on Baabel (numero 63), joka kuvaa syvyyden ainoata ihmettä ja ihmeiden tekijää.

Oma järki Baabelissa (numero 64).

237. Hieman edellistä ylempänä, maallisen ihmisen vierellä ja oikeanpuoleisen ympyrän alapuolella on oma järki Baabelissa (numero 64). Se kiertää toisen prinsipin ympyrää omin voimin jumalallisen maailman alapuolella. Se luulee olevansa Jumalassa ja hänen palvelijansa, mutta on kuitenkin vain itsessään ja erillään Jumalasta opettaen ja tehden omia asioitaan. Se hallitsee ulkoista maailmaa oman järkensä ja vain oman tahtonsa nojalla ilman henkeä ja Jumalan tahtoa. Sen tähden se kulkee keveitä teitä imarrellen ja ylistellen Jumalaa, mutta pysyy kuitenkin Jumalasta erillään tullen ja päätyen syvyyden hiljaisuuteen.

Suuren hulluuden ihme (numero 65).

238. Oman järjen alla on suuren hulluuden ihme (numero 65). Se kuvaa Baabelia, joka on löytänyt kaikenlaatuiset taiteet, hienoudet ja välineet - ja kadottanut itsensä. Se etsii kultaa ja kadottaa Jumalan. Se vaihtaa kullan maahan ja elämän kuolemaan. Se on suurin hulluus, mitä voidaan löytää ydinaineesta ja -aineista. Tämä esitetään selvästi muualla.

Päätelmiä

239. Edellisen nojalla me näemme, missä meidän kotimme on: ei tässä maailmassa, vaan kahdessa sisäisessä, joissa me työskentelemme tämän elämän aikana ja astumme niihin samoihin kuollessamme. Meidän pitää jättää ulkoinen ja syntyä uudelleen ristillä.

240. Baabeli on kääntynyt täysin pois ristin suunnasta. Se kuvaa ylpeitä ihmisiä, jotka ovat vihkiytyneet oman järkensä ja viisautensa varaan ja hallitsevat itseään nerokkaalla hulluudellaan.

241. Maallinen ihminen ristillä (numero 61) kuvaa yksinkertaisia joukkoihmisiä, jotka vielä riippuvat Kristuksen ristillä, mutta tulevat ajan myötä uudistumaan sen kautta.

242. Mutta järkikin on omaksi ilokseen, omin voimin ja lakien kautta vuokrannut itsensä pois ristiltä. Tämä on hulluuden ihme, jota paholaisetkin halveksivat ja pilkkaavat.

243. Lukijan on syytä ajatella enemmänkin tätä monisisältöistä asiaa, sillä siinä piilee kaikkien kolmen maailman ymmärrys. Jos pysytte siinä, niin se on mitä todellisin peili, sillä kolminaisuus on risti, jossa on kaksi valtakuntaa yhdessä. Ne erkanevat toisistaan uppoutumalla kuoleman lävitse.

244. Paholainen olisi Jumalan yläpuolella, ja Jumalasta tuli ihminen siitä syystä, että hän voisi saattaa sielun pois vihan tilasta kuoleman kautta uuteen elämään ja maailmaan. Sielu pysyy vielä ensimmäisessä, mutta kääntää sille selkänsä tämän kuvion mukaisesti. Risti on kahden periaatteen välissä ja johtaa tulielämästä valon elämään.

245. Ymmärtäkää siis meidät näin, rakas ystävä: sielun alkuperä on tulielämässä (koska mikään henki ei tule toimeen ilman tulta). Kuolemassa se poistuu itsestään omatahtoisesti ja pitää itseään kuolleena. Se uppoutuu tahtoineen kuolleena alas tuliperiaatteen kautta jumalal-

lisen valon silmään. Siellä se on Pyhän Hengen kulkuväline⁴⁶, jolla se (Pyhä Henki) liikkuu.

246. Mutta kun se poistuu itsestään, niin se jatkaa olemistaan omassa tulipesässään, alkuperässään, jossa se heräsi Lusiferin tapaan. Sillä se herätetään ristin vasemman puoliskon alkupäässä (numerossa 10), joka nähdään tässä kuviossa. Siinä on sen alku, josta puhutaan myöhemmin.

247. Sielu on ristin kokonaiskuva kehon ulkoisen hahmon kannalta, joka muistuttaa ristinpuuta. Kaksi kättä kuvaavat kahta periaatetta, joiden keskellä on ruumis, persoona kokonaisuutena. Sydän on ensimmäinen periaate, ja aivot ovat toinen. Sielu kuuluu sydämeen, ja aivot ovat sielun henki: se on uusi lapsi, mutta ei kuitenkaan uusi. Sen runko on ikuisuudesta, mutta oksat kasvavat rungosta.

248. Vaikka se ei olekaan sieluna ollut ikuisuudesta lähtien, on se kuitenkin aina tunnettu ristin jumalallisen viisauden neitseellisyydessä. Pohjimmiltaan se kuuluu poika jumalan sielun ja Pyhän Hengen jumaluuden tahdon kautta Isä Jumalalle.

249. Kun havaittiin, ettei sen tahto voinut kestää Isässä (vaan hallitsee, vallitsee ja lankeaa vihan tuleen), niin Isä luovutti sen pojalleen. Tämä otti sen itseensä ja tuli siinä ihmiseksi sekä saattoi sen sanan-**Fiat**⁴⁷ kautta majesteettisuuteen, takaisin valoon. Sillä poika tuo sen vihan ja kuoleman kautta uudelleen oikealle puolelle, pyhyden silmään (keskukseen) ja toiseen maailmaan, Jumalaan ja enkeleihin, joista kerrotaan enemmän myöhemmin.

Palaamme nyt ikuisen tahdon tulen kuudenteen ilmenemismuotoon.

250. Huomatkaahan, miksi me olemme asettaneet tähän ristin⁴⁸, joka on toisaalta numero 10. Näin silloin, kun suoritamme numeroinnin järjestellisessä järjestyksessä. Mutta kahden periaatteen mukaan, joissa silmä näyttäytyy jakautuneena, tulisi ristin sijaita viidennen ja kuudennen ilmenemismuodon välissä, joissa valo ja pimeys erottautuvat toisistaan.

251. Mutta teidän pitäisi tietää, että Jumala on sekä alku että loppu, joten me järjen nojalla asetamme ristin loppuun: sillä sen kera me kuljemme kuoleman kautta elämään, siinä on meidän ylösnousemuksemme.

252. Numero 10 on ensimmäinen ja viimeinen, sen kautta tulee kuolema, ja kuoleman kautta helvetti eli pimeyden viha, jossa ei ole ristiä, koska se on langennut takaisin A:han. Lusifer olisi mielellään hivutautunut siihen, mutta hänet vedetään pimeyteen, joka on hänen kärsimyksellinen⁴⁹ kuningaskuntansa.

253. Teidän tulee ymmärtää, että me tarkoitamme kaksinaisella silmällä pyöreää palloa, joka jakautuu kahdeksi siten, että niihin on aina sisältynyt risti. Siitä ei voi piirtää mitään kuvaa, koska nuo puoliskot ovat yhdessä ja yhtä, ja kuitenkin niitä on kaksi. Vain henki kykenee ymmärtämään tämän. Kukaan ei voi käsittää sellaista, ellei hän astu uudistavaan kuolemaan ristillä (eli jumalalliseen kehoon). Jättäköön hän tuomitsematta, ettei päätyisi paholaisen työmieheksi ja tuomariksi. Me joudumme ojentamaan lukijaamme uskollisesti, koska tämä on mitä varmin totuus.

254. Tämä numero 10 siis sisältää koko perustan, yhtä syvän kuin henki itsessään. Lukija ei voi tuntea sitä ilman todellisia silmiä (henkistä tietoisuutta). Sanoja ei voida asettaa oikeaan järjestykseen, koska ensimmäinen on myös viimeinen, ja keskimäinen lävistää kaikki, mutta sitä ei tunneta muuta kuin siinä itsessään. Tämän vuoksi etsintä ei ole

paras tapa löytää mysteeriä, vaan täytyy syntyä Jumalassa. Se on ainoa tapa löytää, sillä ilman sitä kaikki on pelkkää Baabelia.

255. Kaikki sisältyy tahtoon silloin, kun tahto astuu magian piiriin. Ikuisuus on maagista, ja kaikki asiat saavat ydinolemuksensa magiasta. Ikuisuuden syvyyksissä ei ole mitään, sillä kaikki olemassa oleva on magiaa.

256. Magiasta syntyy filosofia, joka lausuu sen julki, sekä etsintää, joka löytää siinä aina astrologiaa. Astrologia etsii mestariaan ja tekijäänsä, astronomiaa, rikkiä⁵⁰ ja elohopeaa⁵¹, jolla on oma prinsiippinsä. Siinä löytyy kolmas magia eli lääkäri, joka etsii taudin aiheuttajaa (tuhoajaa) parantaakseen sen, mutta löytääkin samalla neljännen magian, joka on jumalallista. Sellainen etsii kaikessa turbaa⁵² parantaakseen sen, mutta löytää ensimmäisen magian silmän, jonka avulla hän havaitsee, että kaikki on maagista ihmettä. Silloin hän lopettaa etsimisen ja on itse ensimmäisen tahdon mestari. Hän huomaa, että hänellä on kaikki voimat löytää ja tehdä, mitä hän tahtoo. Tällöin hän muuntaa itsensä enkeliksi ja pysyy itsessään, jolloin hän on vapaa kaikista muista asioista ja jatkuu ikuisesti. Tässä piilee ydinolemuksen ydinolemusten korkein perusta.

257. Vaikka Baabelin portto ei tahdo sitä missään tapauksessa vapauttaa, puhumme kuitenkin vakaalta pohjalta sanoessamme siinä, että Baabeli lapsineen on syntyisin haureudesta: omasta magiastaan, filosofiastaan, astrologiastaan, astronomiastaan, fysiikastaan ja jumaluudestaan.

[258.] Baabeli ei ole yhdenkään edellä mainitun todellinen lapsi. Hän on vain itsepäinen ja ylpeä äpärä. Me olemme tunnistaneeet hänet **A**:ssa ja **O**:ssa etsimällä hänen filosofiaansa ja astrologiaansa. Olemme havainneet hänet portoksi kaikissa ilmenemismuodoissaan, koska hän toimi niissä mainitulla tavalla (omista näkökohdistaan käsin).

259. Hän sanoo, että hänellä on silmä. Tämä silmä on kuitenkin virheellinen, koska se suuntautuu huoruuteen, ylpeyteen, kateuteen ja vihaan. Hänen asemansa magiassa nojaa vääristöön⁵³ vasempaan silmään. Hän ylpeilee rististä eikä astu keskustaan ja kulje kuoleman kautta elämään.

260. Hän sanoo olevansa elävä, mutta elää silti epäoikeudenmukaisesti⁵⁴ elämää, joka on hänen todellista elämänsä, mikäli hän jatkaa sitä itsekkäästi. Mutta hän ahdistelee ja polkee jalkoihinsa niitä lapsia, jotka ovat syntyneet ristillä.

261. Sen tähden risti on taipunut jouseksi, joka sinkoaa siitä irti Baabelin. Tällä tavoin ihmeiden henki julistaa tätä magian keinoin.

Ikuisen tahdon tulen seitsemäs ilmenemismuoto.

262. Jokainen erillinen magian laji saa aina alkunsa toisesta. Ne ovat toistensa peilejä ja silmiä, joissa ihmeet tiedostetaan ja monistuvat. Syvydessä itsessään ei ole mitään, mutta magiassa on kaikki, jokaisen peilin toimiessa omana keskuksenaan. Himo, etsintä ja halu tuovat sen esiin, ja siitä tulee ensimmäinen malli.

263. Sillä kun etsin ydinolemuksen alkuun saakka, löydän silmän, joka on Jumala. Se on ikuisen tahdon haluamista, joka saapuu itseensä ja etsii syvyyksiä itsessään.

264. Se ei ole mitään muuta kuin syvyyksien silmä, joka etsii itseään ja löytää itsensä. Tämä löydetty etsii edelleen mallia, jossa se voi etsiä, löytää ja nähdä itsensä. Tämä jatkuu niin kauan, että se saavuttaa luvun kymmenen (X).

265. Silloin viimeinen löytää uudelleen ensimmäisen ja muodostuu sen malliksi ja peiliksi, ensimmäiseksi viimeisestä. Siitä syntyy ikuinen side tahdon ja halun, etsinnän ja löytämisen välille, ja tähän ydinolemuksen sisältyy myös *Mysterium Magnum*.

266. Sitten keskimmäinen haluaa saavuttaa täyttymyksen, jossa se saisi levon. Muuten kaikki jäisivät ahdistuksen lähteeseen, ja halu irrottaisi keskimmäisen kaikista muodoista, joissa se tyydytti nälkäänsä ja iloitsi täydellisesti itsessään. Tällä tavoin tästä ahdistuksesta syntyy rakkautta, kärsimyksestä kumpuavaa tyydytystä. Siinä keskimmäinen toimii rikkinä, jossa henki virkistää omaa tahtoaan, sillä rikillä on kaksi ilmenemismuotoa, voima ja valo.

267. Näistä kummastakin syntyy kaikkien muotojen ydinolemus, aine, olemus, olemassaolo, jumalallinen keho ja Kristuksen taivaallinen liha. Se merkitsee täydellistä hengen tyydytystä **O**:ssa sekä lepoa ja jumaluuden manifestaatiota, joka ilmenee viisauden neitsyenä.

268. Risti toimii rajana ja ydinolemuksena sellaiselle, joka astuu uppoamisen kautta kuolemaan, kuten aikaisemmin todettiin. Siinä viha jää kuoleman piiriin - ollen hiljaa kuin kuolema tai ei-minkään - ja elämä versoo siitä toisena prinsiippinä.

269. Se ei itsessään ole prinsiippi, mutta prinsiippi syntyy siinä, ja siinä ilmentyvät kaikki magian peilit ja esiäidin ihmeet. Se sisältää *Mysterium Magnumin*. Henki avaa siinä ikuisuuden ihmeet ja antaa sille ydinolemukset, koska se toimii ravintona hengen nälkään.

270. Se on ihmeiden määrätön ja loputon ydinolemus, jolla ei ole alkua, sillä halullinen henki saa sen alkamaan ikuisuuden piirissä, jossa se jatkaa iankaikkisesti. Se toimii kehona kolminaisuudelle (jota myös Jumalaksi kutsutaan) ja myös enkeleille. Siinä henki ottaa itselleen kuvan (muodon), koska muuten se ei olisi tunnistettavissa.

271. Kuvan kautta se tunnistaa itsensä ja etsii parasta magiaa. Kun se löytää etsimänsä ja syö sitä, niin se samalla luovuttaa tahtonsa jumalalliseen kehoon, jolloin syntyy ykseys pyhän prinsiipin puitteissa.

272. Sillä ihmeet tulevat esiin aineellisen hengen tahdon välityksellä ja kiinnittyvät ikuisen henkeen, Pyhään Henkeen. Ikuisista ihmeistä syntyy ääni ja laulu, koska niissä on mukana aineellisen hengen tahto.

273. Jumaluuden ilo kasvaa ja täydellistyy näiden seitsemän olomuodon kautta, sillä ikuinen halu saa tyydytystä tästä ikuisesta ravinnosta.

274. Mutta kun havaitaan, että kaikki ydinolemuksat nousevat tulesta, täytyy meidän asettaa selkeästi eteenne *Mysterium Magnum* ja näyttää teille paratiisi. Mikäli joku tämän kuullut olisi sokea, niin jatkakoon hän kulkuaan Baabelissa.

275. Tiedätte, että jokainen elämä koostuu tulesta ja vedestä, ja että olevaisuus on elämän käyttämä keho, joka syntyy tulesta ja hengestä, koska se on hengen ravintoa. Henki puolestaan on ruumiin ravintoa ja korkeinta, suurinta ravintoa itselleen, sillä ulkoinen keho ei voisi kestää sitä, ellei todellinen elämä jo olisi siinä itsessään.

276. Tuli on elämän alkusyy, valo on toinen ja henki kolmas. Kuitenkin siinä on vain yksi ydinolemus, joka ilmetessään sulkee itsensä yhteen kehoon - ja löytää sitten itsensä etsimisen avulla.

277. Jokaiseen ydinolemukseseen sisältyy kaksi: sisäinen ja ulkoinen, jotka etsivät ja löytävät toinen toisiaan. Ulkoinen on luonto, sisäinen on sen yläpuolella. Kuitenkaan mitään erillisyyttä ei ole muussa kuin aikaan sidoksissa olevassa. Aika asettaa rajan, niin että loppu voi löytää alun.

278. Tästä voitte myös nähdä, kuinka todellinen ydinolemus syntyy valosta tahdon tyydyttämisen kautta. Vesi syntyy valon sävyisyydestä, josta halu saa otteen ja pitää siitä kiinni, koska se tuntuu hyvältä. Näin sävyisyys saa olemuksen, muodostuu tulen ydinolemuksiksi, tyydyttää ja sammuttaa tulen avulla vihan halun ja lihallisuuden. Kun ruumis kuolee, sen henki on siinä tilassa ja peilissä, josta se sai alkunsa.

279. Kun kerran olemus on kaksinainen, täytyy vedenkin olla kaksinainen: ulkoinen ja sisäinen, toisen kuuluessa henkeen ja toisen ulkoisen elämän piiriin. Ulkoinen on kuolemaa, ja sisäinen on ulkoisen elämä, sillä ulkoinen sijoittuu vihan ja paratiisin väliin. Kuolemaan up-

poutunut ja sisäinen tarkoittavat paratiisia, koska siinä henki syntyy ikuisesti.

280. Kun havainnoitte kesää ja talvea, lämmintä ja kylmää, voitte pian huomata, mikäli olette syntyneet sisäisesti ettekä vain ulkonaisesti, että silmänne avautuvat maagisen tahdon kautta löytämään Jumalan. Tämä on aivan selvää.

281. Syvyyksien vesi saa alkunsa tulesta, ei vihasta, vaan valosta, koska valo syntyy tulesta ja sisältää oman etsintänsä. Siinä se hakee peiliä, josta voisi tarkastella itseään, etsiä asumustaan ja vetää sen sitten halunsa kautta itseensä. Siinä se voisi asustaa. Tuo vedetty asia on vettä, joka ottaa vastaan valoa. Ellei vedessä olisi valoa, niin maailman syvyys ei voisi ollenkaan käsittää valoa. Vesi tyydyttää valon halun.

282. Vesikin etsii peiliä ja haluaisi itselleen lihallisen asuinsijan. Kuten näette, niin vesi ottaa vastaan kaikkien ruumiillisten olemusten varjon, jolloin keho voidaan havaita vedessä. Näin tapahtuu, koska veden etsivä tekijä on vanginnut sen.

283. Voitte lisäksi nähdä tässä luonnon lopun: silmä löytää oman elämänsä vedessä ja menee takaisin seitsemänten olomuotoon. Siinä se näkee ruumiinsa vedessä, jolloin ulkoinen haluaminen lakkaa, koska tämä keho ei enää kaipaa muuta ulkoista kehoa. Se katselee äitiään, joka on peilin todellinen ilmaus, vesi ja tuli, joka ottaa kuvan täydellisesti vastaan.

284. Tästä voitte nähdä, että loppu palaa takaisin ja etsii alun - ei kuitenkaan enää ulkoisesti. Sillä tällä maailmalla on aikaan sidotut rajansa, joita kohden se kiirehtii, kunnes loppu löytää alun. Silloin tämä maailma on sellainen kuin alussa oleva malli tai peili. Tällä tavoin voitte löytää mysteeristä jotakin ja asettaa itsenne oikeaan suhteeseen alun kanssa, että teidät voitaisiin löytää ihmeenä Jumalan rakkaudessa.

285. Tietäkää, että toisenlaatuinen isä löytyy hengestä: isän peili ja sen tekijä, joka asustaa hengessä - ja jonka ainoastaan sen tekijä voi löy-

tää. Itse ei löydä itseään, sillä niin kauan kuin jokin etenee ulkoisesti, ei sisäistä löytämistä tapahdu. Mutta sisäisyyksissä asuva henki löytää itsensä ulkonaisuudessa.

286. Ulkoinen elämä ei kuitenkaan löydä sisäistä, ellei siinä ole sisäistä henkeä. Silloin se löytää sisäisen hengen avulla, jolloin ulkoinen elämä puhuu sisäisestä, vaikka ei sitä tunnekaan. Mutta sisäinen henki täyttää ulkoisen, niin että ulkoinen tulee suun kaltaiseksi, missä sisäinen muodostaa sanan. Näin sisäinen valtakunta ilmenee ulkoisessa äänessä, joka on ihme.

287. Sisäinen on profeetta, eikä ulkoinen käsitä sitä. Mutta jos se saa käsityksen siitä, niin sillä on Jumalan ydinolemus, eli jumalallinen Kristuksen tai neitsyen liha. Kuitenkin tuo profeetta toimii hengessä. Mutta että liha ottaisi vastaan sen voiman ja kyvyt, ja vakuuttaisi ulkoisen ihmisen siitä, ettei hän tee mitään muuta kuin sen, minkä hänen tekijänsä on tehnyt: vain sitä varten tämä kynä⁵⁵ on kirjoittanut.

288. Näin me tunnemme tämän maailman perustan: että se on sisäisen ilmausta kummankin äidin eli kummankin tulen pohjalta - niin vihan kuin valonkin tulen mukaan. Aurinko on ikuisen valon malli tai peili. Ulkoinen tuli on vihan peili, ja kummankin ydinolemus on maallinen vesi. Maa on vihan ydinolemus, vesi on valon ja ilma ikuisen hengen, jota kutsutaan Jumalan Pyhäksi Hengeksi.

289. Kuitenkin teidän tulee tietää, että tämä maailma ei ole ikuisuuden ydinolemusta, vaan ainoastaan sen malli ja peili. Tämän takia sen sanotaan olevan erityinen prinssiippi, koska sillä on oma elämänsä. Mutta se kuitenkin koostuu vain maagisesta sisäisen etsinnästä.

290. **Fiat**-sanaan sisältyy ulkoinen mestari⁵⁶, sillä se säilyttää ulkoisen luomassaan peilissä. Ulkoinen itsessään ei ole peilissä, vaan pelkkä kaltaisuus, jossa sen henki ilmaisee itseään ihmetekoina niin, että se kokisi sekä vihan että valon tulten ihmeet. Silloin se saattaa jatkuvasti kaikkien ydinolemusten loppua alkuun. Tästä syystä maailma pyörii

ympäri niin, että loppu alati etsii alkua. Kun se löytää ihmeitä, niin loppu luovuttaa ne alulle: tässä on syy maailman luomiseen.

291. Jokaisen luodun elämä ennen alkamista oli ihme, eikä syvyys tienyt siitä silloin mitään. Silmän alku löytää kaiken ja asettaa itseensä ikuisen lukumäärän sisältämän mallin. Sitten se luo itsensä uudelleen ihmeiden lukumäärän puitteissa.

Ikuisen tahdon tulen kahdeksas ilmenemismuoto.

292. Tässä voidaan havaita yksi ydinolemus kahdessa muodossa. Toinen ottaa tutkimattoman alun itseensä ja säilyttää sen ikuisesti, toinen toimii ikuisuuden mallina, viitekehyksenä ja rajallisena ruumiina. Tämän takia turba⁵⁷ täytyy ottaa huomioon, koska se tuhoaa sisään luetun, rajatun elämän ja asettaa rajallisten ihmeiden mallin takaisin alkuun. Samoin se esittää ei-ikuiset, ajan rajoittamat asiat alulle.

293. Rakas ystävä. Edellä kuvaamani kaltaiset asiat näytetään teille ja kaltaisillenne, jotka etsivät alkua, sillä teidän järkenne on meidän mysteerimme. Teidän tulisi etsiä sitä meistä - ei minusta, sillä minussa (ulkoisessa ihmisessä) ei sitä ole. Se löytyy sisäisestä, neitsyestä (jossa Jumala asustaa), joka puhuu itsestään monikossa.

294. Ulkoinen ihmiseni ei ole mysteerien arvoinen. Mutta Jumala on valmistanut sen niin, että hän voisi paljastaa itsensä teille sillä tavoin, että te tuntisitte hänet aivan toisella tavoin kuin vain minun viisauteni ja ymmärrykseni rajoissa.

295. Koska te olette hyvin oppinut henkilö, tulee teidän tietää, että Jumala rakastaa yksinkertaisiakin. Niitä, jotka ovat maailman halveksimisiä, mikäli he etsivät Jumalaa samoin kuin minä olen etsinyt. Saatte havaita, ettei todellinen oivaltaminen ole taitavuutta, vaan löytyy Jumalan hengestä ja tahdosta.

296. Sillä tämä käsi (kirjoittajan) on yksinkertainen ja maailman silmissä typerä, kuten tiedätte. Ja kuitenkin se kertoo sellaista salaisuutta, joka on järjelle käsittämätöntä.

297. Pitäkää tämän vuoksi huolta, että kaadatte öljyä haavoihin, jotka vaativat parantamista, ja otatte huomioon Kristuksen sanat: ”Miten vaikeata on maallisiin asioihin takertuneen, valtaa ja kunniaa saaneen ihmisen päästä taivasten valtakuntaa.”⁵⁸

298. Ette löydä tätä istutusta maailman korkeuksista ja ylistyksistä. Ette voi löytää, koska te olette niille mysteeri. Henki itse etsii alkua. Etsikää sitä, älkääkä esittäkö tekopyhää (sillä alku on kuin paratiisi), ettei epäpuhdas saastuttaisi puhdasta ja ettei käärme taas lopulta viekoittelisi Eevaa.

299. Älköön teissä olko mitään selittelyä, ainoastaan suoraa kyllä ja ei-esitystä. Älkää pelätkö, sillä kaikki ikuinen jatkuu alati, eikä penikka-tauti ole muuta kuin turbaa, joka tuhoajan tavoin alati mielistelee itseään. Varokaa tätä (sillä vanha käärme on ovela) ja pitäkää huolta, että voisitte olla puhdas niin alussa kuin lopussa.

300. Sillä tämä työ ei siedä teeskentelyä, vaan tarvitsee puhtaan perustan. Se ei kuulu turban piiriin, vaan kunnian alkuun. Varokaa siis niitä, jotka ovat syntyneet susimaisiksi ja joiden hengessä on käärmeen oveluutta. Me puhumme teille vapaasti.

301. Alku etsii kaikkea sellaista, jolla on alkunsa, sillä alku etsii syvyyksien kautta. Mikäli se löytää sellaisen perustan, jossa löytyy jonkin asian suhteen rajoja, niin alku jatkaa tähän rajaan saakka. Se jättää edellisen ja etsii, kunnes löytää sen syvyyksistä. Silloin sen täytyy pysähtyä ja jäädä itseensä, koska kauempaa ei löydy enää mitään.

302. Mutta jos alku jättää ensimmäisen, niin se on turban voiman alaisuudessa, joka tuhoaa sen ja tekee sen sellaiseksi kuin se alussa oli.

303. Kun tämä asia tuhoutuu, silloin turba on alaston ja ilman kehoa. Kuitenkin se etsii itseään ja löytää, mutta ilman ydinolemusta. Silloin se astuu itseensä ja etsii itseään niin kauan, että se tulee syvyyteen. Silloin löytyy se ensimmäinen silmä, josta se on saanut alkunsa.

304. Havaitessaan alastomuutensa ja ydinolemuksettomuutensa, josta syystä se kuuluu tulen piiriin, se asettautuu siihen. Tulessa on halu etsiä uudelleen omaa kehoaan, ja tämä herättää alkuperäisen tulen.

305. Tässä tulessa me tunnistamme viimeisen tuomion ja lihan ylösnousemuksen, sillä turba halajaa kehoa, joka sillä oli aikaisemmin, vaikka se tuhoutui rajalla. Sielun halu oli tässä ruumiin elämää.

306. Huomataan, että on kyseessä kaksi tulta, sillä turba tunnetaan kahden tulen muodossa: turmeltumattomassa ja turmeltuneessa kehossa. Toinen on vihan ja toinen valon tulessa. Jälkimmäisen me ymmärrämme jumalalliseksi kehoksi. Vihan tuli on maallinen keho, jonka turba tuhoaa, koska havaitsee sen rajalliseksi.

307. Jumalan ikuisen silmän tuli on sekä vihan että rakkauden valon tulta. Teidän tulee ymmärtää, että ruumiittoman hengen pitää jäädä vihan tuleen, koska se on menettänyt ydinolemuksensa, kun tulen turba on sen nielaissut.

308. Mutta ruumiissa oleva henki, jota turba ei voinut syödä, jää ikuisesti ydinolemuksensa, jumalalliseen kehoon, jossa on sen henki, Jumalan rakkauden ruumis. Se on kätkeytyä vanhaan aadamiseen ihmiseen, jolla on turmeltuneessa kehossaan Kristuksen liha.

309. Näin me ymmärrämme, että sielu on Jumalan silmästä herätetty elämä, jonka alku on tulessa, ja tuli on sen elämää. Mutta jos se ei poistu tahtonsa ja kuvittelunsa kautta tulesta valoon (eli vihaisen kuoleman kautta toiseen periaatteeseen, rakkauden tuleen), niin se jää omaan alkuperäiseen tuleensa. Silloin sillä ei ole muuta ruumista kuin turba, ankara viha tulen halajamisen puitteissa, sekä kuluminen ja nälkä. Se on kuitenkin ikuista etsimistä, joka on myös ikuista ahdistusta.

310. Mutta ne sielut, jotka halukkaasti astuvat itseensä ja uppoutuvat järkensä kera (sitä haluten), ovat täysin rakkauden tulessa, mikäli he eivät etsi itseään, vaan Jumalan rakkautta siten, että oma tuli on kuolleessa tilassa. Oma, tulen herättämä tahto on silloin tulielämän suhteen ikään kuin kuolleessa tilassa, poistunut itsestään rakkauden tulleen. Sellaisella sielulla on myös rakkauden tulen keho, jumalallisen ruumiin suunnaton ihme, johon se on saapunut. Sellainen ei enää ole itsenään, koska se on kuolettanut oman tahtonsa. Tämän takia myös turba on kuollut, ja rakkauden tahto tyydyttää täydellisesti alkuperäistä tulta ja elää siinä ikuisesti.

311. Mutta sielut, jotka ovat herättäneet turban, ovat kadottaneet kuvansa, sillä turba on sen niellyt. Turban vaikutuksesta näissä sieluissa ilmenee petomaisia ja helvetillisiä kuvia samasta syystä, jonka nojalla Lusifer sai käärmeen muodon, sillä tahto muovautui tämän elämän mukaiseksi ja jäi sitten itsensä kaltaiseksi.

312. Vihainen turba etsii aina kuvaa, mutta ei löydä sitä. Sen vuoksi se kuvittelee sen tahtonsa mukaiseksi, sillä maalliset halut takertuvat tahtoon, jolloin tuo kuva jää Jumalan ihmeiden piiriin, vihamielisen periaatteen silmään.

313. Näin me voimme ymmärtää, että kahdeksas ilmenemismuoto on turba, joka etsii kuvaa. Mikäli se löytää sen rajallisena, se tuhoaa kuvan ja astuu näihin rajoihin jatkamaan etsintää itsensä puitteissa. Lopulta se löytää ne kauheudet, joita sielu on kirjoittanut tähän elämään.

314. Mekin ymmärrämme tässä tulen (joka lopulta puhdistaa perustan) ja ankaran tuomion. Me käsitämme, että jokainen tuli ottaa vastaan oman ydinolemuksensa turbasta ja samalla myös sen, mitä turba on.

315. Sitten tahdon tuli siinä tyydyttää maata ja vetää elementtejä ihmeineen alkua kohden. Siinä ensimmäisenä ollut tulee jälleen esiin,

elementit tulevat yhdeksi, ja kaikki edustavat omia ihmeitään sellaisessa tulesa, johon ovat tahtonsa pohjalta asettuneet.

316. Kuulostelkaa tätä, ihmisten lapset, sillä se koskee teitä. Mikään peto ei saa alkuaan ikuisuudesta, vaan sen mallista. Sellaisen henki ei pääse ikuisuuteen siten kuin ihmisen sielu.

317. Turmeltunut kehokaan ei voi saavuttaa ikuista. Se kuuluu turbaan. Mutta Jumalassa syntynyt uusi ihminen saa omakseen ikuisen, koska hän on irtautunut turmelluksesta ja pukeutunut ylleen Jumalan Kristuksessa. Hänellä on vanhassa kehossaan jumalallinen ruumis.

318. Turba poistaa maallisen lähteen. Ulkonainen, maallinen ruumis jää maahan, mutta tahto ottaa sen teot⁵⁹ mukaansa, koska ne kuuluvat uuteen kehoon ja seuraavat sitä. Ottakoon ihminen tämän johdosta tarkoin huomioon, mitä hän täällä ja tässä elämässä tahtoo.

Ikuisen tahdon tulen yhdeksäs ilmenemismuoto, suuri rehellisyys⁶⁰.

319. Näin käsitämme, että kaikki asiat ovat lähtöisin alusta ja että ne aina syntyvät toinen toisistaan. Me ymmärrämme, että tuli on elämän syy ja että elämä jakautuu kahteen osaan eikä kuitenkaan turmellu. Ainoastaan ulkoinen elämä turmeltuu ja lankeaa turbaan, joka tuhoaa sen. Nyt meidän pitää huomioida, että ydinolemuksella on alkunsa, samoin kuin se, mistä sisäinen, ikuinen elämä koostuu ja mikä pitää sitä yllä, niin ettei ruumis turmellu. Kuitenkin sanomme hyvin perustein, että se on loputon, koska sillä pitää olla perusta - muussa tapauksessa sen saa turba, jossa tulee eteen raja.

320. Ikuisessa kehossa ei saa olla rajoja. Se on vapaa syvyydessä, ikuisessa ei-missä. Muussa tapauksessa jokin muu ydinolemus olisi vielä mukana tässä olemuksessa ja jakaisi sen, jolloin muodostuisi rajallisuus.

321. Olemme kertoneet teille aikaisemmin, että kaiken ikuisesti pysyvän täytyy kulkea tulen lävitse, koska turba ottaa itseensä kaiken tulleen jäävän. Yksikään henki ei siten ole luotu tulta ja siinä pysymistä varten.

322. Turba on vain vanginnut monet niistä, ei kuitenkaan Jumalan tahdosta, sillä Jumalan tahto on pelkästään rakkautta. Turba on hänen vihansa tahtoa. Se on kiihkeässä nälässään saanut suuren määräsvalan, jossa se on ilmentänyt ihmeitään, paholaisiaan ja ihmisten pahoja sieluja.

323. Mutta ikuinen elämä koostuu lempeydestä, eikä siinä ole kuolemaa tai turbaa. Näin ollen meidän täytyy todeta, että sielu ja henki eivät ole turbassa, varsinkaan sielun ruumis. Jos niin olisi, turba tuhoaisi sen.

324. Kuten sanottiin aikaisemmin, tämä pitää ymmärtää vain siten, että vihaisen lähteen tahto tulella (eli sielun tahto) uppoutuu itseensä kuoleman tapaan, jolloin sen ei tulisi elää tulen piirissä. Näin se (tahto) lankeaa toiseen maailmaan eli alkuun - tai (paremminkin) vapaaseen ikuisuuteen ja ikuiseen ei-mikään, jossa ei ole lainkaan kärsimystä tai edes mitään, joka voisi tuottaa tai ottaa sellaista vastaan.

325. Tällä tavoin uppoutunut tahto ei kuole, koska se on poistunut täysin tulisesta alusta silmään ja saattanut siten elämänsä toisen periaatteen piiriin. Silloin se lepää vapaudessa, jossa sillä on kuitenkin näkyvästi ydinolemusten kaikki muodot, sillä se on vapautunut täysin tulesta.

326. Tämän takia sen ydinolemusten elämä on vapaudessa. Se on myös haluamista ja vastaanottamisen kaipuuta omien ydinolemusten puitteissa, jolloin valon voima loistaa vapaudessa vapautuneena turbasta. Tämä tuli on pelkkää rakkautta, joka ei kuluta, vaan halajaa ja tyydyttää ainiaan, niin että sielun tahto etsiytyy kehoon.

327. Sillä tahto on henki, ja sielu on hengen suuri elämä, joka ylläpitää sitä. Siten sielu pukeutuu voimaan ja asustaa kahdessa periaatissa kuten Jumala itsekin. Ulkoinen elämä huomioiden se asustaa Jumalan tapaan kolmessa periaatissa.

328. Sielun hengessä oleva sisäinen vesi on ikuista elämää, josta Kristus on sanonut: ”Hän, joka juo minun antamaani vettä, ei milloinkaan enää janoa.”⁶¹ Tässä on se vesi.

329. Hengen ydinolemus, jonka sielu on sisäistänyt, on Jumalan tai Kristuksen ruumis. Siitä hän on lausunut: ”Jos joku syö minun lihaani ja juo minun vertani, hän on minussa, ja minä olen hänessä.”⁶²

330. Mutta majesteettisuuden todellinen elämä valossa, yhdeksännessä luvussa, on neitsyen tinktuuraa. Se on tuli, eikä kuitenkaan tulta. Se palaa, vaan ei kuluta. Se on rakkautta, sävyisyyttä ja nöyryyttä. Se on Jumalan ja pyhien sielujen turmeltumatonta ja tutkimatonta elämää, sillä se on syvyyksissä ja itsessään⁶³. Se on sen keskus ja ensimmäinen elämä, joka ei kuitenkaan käsitä tätä, sillä tuli ei voi ymmärtää valoa.

331. Täten yhdeksäs numero kuvaa elämää Jumalan tulessa. Se on elämää Jumalan ihmetöiden ja taivaan kunnian vuoksi, ristin edessä olevan enkelin kaltaista elämää kolminaisuuden hyväksi.

Ikuisen tahdon tulen kymmenes ilmenemismuoto (numero 10). Pyhän kolminaisuuden portti.

332. Järjellä ajatellen voitte tietää, että kaikessa juuren omaavassa on halullinen tahto, joka on jaloa, ylöspäin ja itsestä pois johtavaa tahtoa, joka hakee oman muotonsa kaltaista.

333. Tinktuura on neitsyt, joka tunnetaan Jumalan ihmeiden viisautena. Se ei ole mikään esiäiti, vaan viisauden ihmeiden avaaja. Se ei etsi mitään peiliä, vaan pelkästään avaa ydinolemukset, niin että täysi

samaisuus voi tuoda itsensä esiin ydinolemuksista. Se saa puun tuotamaan oksia.

334. Me käsitämme tämän enkeleiden ja sielujen suhteen, jotka tulevat Jumalan ydinolemuksesta, koko puusta. Enkelit saavat alkunsa kahdesta periaatteesta. Ulkoisen elämän piirissä olevat, keholliset sielut juontuvat kolmesta. Tästä syystä ihminen on korkeampi kuin enkelit, mikäli hän pysyy Jumalassa.

335. Enkelit ja sielut herätetään ja liitetään taivaalliseen ydinolemuksen ristillä, luvussa kymmenen. Kuitenkin teidän täytyy ymmärtää, että luku kymmenen kuuluu viidennen ja kuudennen väliseen tilaan, kuten kaaviosta nähdään. Sydän on aivan keskustassa, mikä tarkoittaa Jumalan sydäntä eli Jumalan sanaa.

336. Koko puun voimaan (mahlassa) sisältyvät kaikki puun ydinolemuksiset. Siten Jumala on henki, ja sana on hänen sydämensä, jonka hän lausuu (vuodattaa) kaikkiin voimiin ja ihmeisiin. Tästä syystä Jesaja kutsuu sitä ihmeeksi, neuvonantajaksi, voimaksi, rauhan ruhtinaaksi, vihan laannuttajaksi, ikuisiksi ihmeiden voimaksi ja esiäidin oppaaksi.

337. Sana ylläpitää keskusta luonnossa. Se on luonnon herran sydän ja Jumalan silmän esiäiti, kaikkivoimainen voiman antaja. Se pitää tulen keskusta rakkauden tulen vankina, niin että tuli itsessään joutuu olemaan pimeää ja että ainoastaan sanassa on valoelämä.

338. Emme voi löytää muuta kuin sen, että numero kymmenen on risti, kaikkien ydinolemusten ydinolemuksen alku, joka jakaa itsensä kolmeen alkuun, kuten aikaisemmin mainittiin. Jokaisella niistä on oma ydinolemuksensa. Ne kuuluvat kaikki toisiinsa ja omaavat ainoastaan yhden hengen.

339. Sen keskipisteessä on keskus, joka on elämän synnyttäjä. Keskuksessa on majasteettisuuden valo eli toinen periaate, josta elämä saa

alkunsa. Ikuisen elämän puu kasvaa siitä ikuisuudessa. Oksat versovat tästä puusta.

340. Oksat kuvaavat enkelten henkiä, jotka eivät ole koskaan olleet todella aineellisia, vaan puun ydinolemusta. Heidän kuvansa ilmeni ikuisen viisauden neitsyessä, sillä he olivat ikuisuuden tinktuuran aineetonta ilmentymää, aineellisuudesta vapaata ydinolemusta.

341. Tästä syystä on suuri ihme, että ikuisuus on kirjoittanut ja saattanut ikuisen aineelliseksi hengeksi. Tätä ei voi ymmärtää järjellä eikä aisteilla, sillä se on meille käsittämätöntä.

342. Yksikään henki ei voi tutkia itseään. Se kyllä näkee omaa syvyyttään, joka on syvyyttä sinänsä, mutta ei käsitä tekijäänsä. Se kyllä näkee hänet ja sukeltaa häneen, vieläpä syvyyteenkin, mutta se ei tunne tekijäänsä, joka on siihen kätkeytynä.

343. Lapsi tuntee hyvin isänsä ja äitinsä, mutta ei tiedä, miten hänen isänsä on hänet tehnyt. Hän on myös yhtä korkeasti koulutettu kuin isänsä, mutta se on hänessä kuin siemeneen kätkeytynä. Vaikka se näkee tämän, ei se kuitenkaan tunne aikaa ja paikkaa, koska se oli siemessä, ihmeiden piirissä ja ihmeiden henkisessä elämässä. Tähän meidän on määrä pysähtyä, vaieta ja olla sukeltamatta syvemmälle.

344. Sillä me olemme luotuja olentoja, emmekä saisi puhua muuta kuin sellaista, jonka luodun olennon tulee tietää: on se sitten sisäistä tai ulkoista, ruumiillista tai sielullista, Jumalaan, enkeleihin, ihmisiin tai pahlolaisiin liittyvää, samoin kuin petoja, lintuja, matoja, kasveja ja ruohoa, taivasta tai helvettiä koskevaa - kunhan ei kosketa meidän omaa tekijäämme.

345. Kuitenkin me tiedostamme ja löydämme siinä⁶⁴ ensimmäisen **FIATin**, vaikka emme tunnekaan sitä, mikä pani Jumalan alunperin luomaan. Me tunnemme sielun luomisen, mutta sitä, miten sen ydinolemuksessa ikuisesti ollut on alkanut liikkua: sellaisen perusteita me

emme tunne, koska siinä ei ole mitään sellaista, joka sen voisi herättää. Siihen sisältyy ikuinen, aluton tahto, joka on muuttumaton.

346. Mutta jos me sanoisimme, että enkelit ja sielut ovat ikuisesti olleet hengessä, ei sielun monistuminen sallisi sitä, kuten voimme kokemuksesta havaita. Tästä syystä kyseessä on vain ja ainoastaan Jumalan mysteeriin kuuluva asia. Luodun olennon pitää toimia nöyränä ja Jumalalle kuuliaisena, enempää surematta, koska hän ei ole Jumala.

347. Jumala on ikuinen, pohjaton ja aluton henki. Sielun ja enkeleiden hengillä on alkunsa Jumalan kädessä. Kolminaisuudessa on valinkauha, joka puhdistaa puintialustan.

348. Meidän täyty olla kärsivällisiä ja nöyrän tottelevaisia tässä elämässä, muutoin Jumalasta tuleva ei saa meissä aikaan mitään. Paholainenkin oli enkeli, mutta hänen ylpeytensä johti hänet pimeyteen. Älköön kukaan kiivetkö ristin ylitse, koska silloin hän putoaa paholaisen seuraksi helvettiin.

349. Jumala haluaa ottaa lapset lähelleen, ei herroja⁶⁵, sillä ainoastaan hän on herra. Me olemme ottaneet vastaan hänen täyteydestään ja syntyneet hänen ydinolemuksestaan. Me olemme hänen todellisia lapsiaan, emme vieraita ottolapsia. Emme ole pelkästään häntä muistuttavia, vaan lapsia. Keho on kaltainen, ja henki on Jumalan hengen kaltainen, mutta todellinen sielu on syntynyt Jumalasta.

350. ”Jumalan henki todistaa meidän hengillemme, että me olemme Jumalan lapsia.”⁶⁶ Emme kuitenkaan siihen tapaan, jota Baabel opettaa - siellä kun niin mielellään oltaisiin Jumalia maan päällä. Sielut ovat lapsia, jotka ovat syntyneet Jumalan siemenestä. Meidän taivaallinen ruumiimme, jota taivaallinen sielu käyttää, tulee jumalallisesta ruumiista. Se on kätkeytyä paholaiselta ja vanhalta Aadamilta.

351. Tästä syystä, rakas veljeni jumalallisessa kehossa, oppikaa tietämään selvästi, että siinä on vastauksemme ensimmäiseen kysymyk-

seenne: mistä sielu saa alkunsa? Se tulee Jumalasta, pohjattomasta ja määrättömästä ikuisuudesta, ja se kestää oman ikuisuutensa.

[352] Mutta Jumalassa tapahtuvaa luovan liikkeen alkua ei ole syytä käsitellä enempää.

353. Me annamme teidän ymmärtää vain sen, että kolminaisuus halusi tuottaa itsestään itsensä kaltaisia lapsia. Siksi se ilmensi itseään enkeleissä ja Aadamin sielussa. Näin se tuli kuvaksi samaan tapaan, millä puu tuottaa hedelmää ja oksia itsestään, sillä sellainen on ikuisuuden todellinen malli.

354. Se ei ole mikään vieras peili, vaan todella samaa peiliä ja yhtä ydinolemusta toisen kanssa. Ja kaikki etsivät alkua, ja kaikki yhtä ihmettä.

355. Tämä on portti sisään. Nyt me vastaamme loppuihin kysymyksiin, mutta vain lyhyesti, koska jo edellisestä voidaan löytää kaikki vastaukset. Mutta kaipauksenne vuoksi, ja niiden yksinkertaisten tyydyttämiseksi, joilla ei ole tietoa, me käymme kysymykset läpi.

2. KYSYMYS

Mitä ovat sielun ydinolemuksset, substanssi, luonto ja ominaisuudet?

1. Sielun ydinolemuksset tulevat luonnon kaikkien muotojen tapaan luonnon keskuksesta, tulesta. Sielu sisältää kaikki kolme periaatetta. Samat periaatet kuin Jumalalla on. Myös kaikki se, mitä hän voi tehdä, ja mitä hänen kolminaisuuteensa kuuluu - sisältyy sielun ydinolemuksiin - niin kuin puu on läsnä siitä kasvavassa oksassa.

2. Sielun ydinolemuksset on taivaallista, luotu taivaallisesta, jumalallisesta ydinolemukssesta. Kuitenkin tahto on vapaa joko etsimään ja olemaan

arvostamatta itseään. Syömään Jumalan rakkaudesta kuten oksa saa ravintonsa puusta - tai se kohoaa tulensa myötä puuksi itselleen. Syödessään mitä tahansa, sielu muodostaa siitä oman ydinolemuksensa eli luonnollisen ruumiinsa.

3. Sielun luonto on itsessään keskus, jolla on seitsemän henkeä ilmentämistään varten. Se on kokonainen substanssi, joka on syntynyt kaikista substansseista kolminaisuuden pohjalta, mikäli se asustaisi Jumalassa. Jos ei, niin se on Lusiferin ja kaikkien paholaisten kaltainen oman luontonsa mukaisesti.

4. Ensimmäisen sielun ominaisuudet muodostettiin kummankin äidin pohjalta, mistä syntyi houkutuksia, joiden vuoksi määrättiin, ettei sen saisi syödä hyvästä eikä pahasta, vaan ainoastaan taivaallisia paratiisin hedelmiä. Sielun tahdon ja olemuksen tuli olla kuuliaisia Jumalalle.

5. Mutta kaikki olemukset ovat sellaisia, että ne voivat herättää ja päästää itseensä sitä, mitä tahtovat. Mikä tahansa tällainen miellyttää Jumalaa, mikäli tahto toimii rakkaudessa, nöyränä ja tottelevaisena Jumalan suhteen. Silloin se voi suorittaa ihmeitä tahtonsa mukaan, koska ne on silloin suoritettu Jumalan kunniaksi.

3. KYSYMYS

Millä tavoin sielu on luotu Jumalan kuvaksi?

1. Tähän on jo vastattu tyydyttävästi. Kolminaisuus ja kaikki kolme prinssiippiä halusivat pitkään olla ydinolemuksiltaan ja ominaisuuksiltaan täysin samanlaisia kaikkien ydinolemusten ydinolemuksen puitteissa.

2. Tämä kaipaus heräsi suurena ihmeenä Jumalan sydämessä.

3. Herääminen tarkoitti seuraavaa: ankara⁶⁷ **FIAT** (mahtikäsky tulokoon) vetäytyi täysin yhteen, joka oli Jumalan kaltainen kuva taivaas-

ta, tästä maailmasta ja vihan maailmasta. Koko tuo **FIAT** loi herran sanassa⁶⁸ kaikki asiat Jumalan ja vihan valtakunnasta.

4. Koska ei ole mitään sielua korkeampaa, ei voi liioin olla mitään sen tuhoamiseen pystyvää, sillä kaikki asiat ovat sen alaisuudessa ja siinä. Sielu on kaikkien ydinolemusten täydellisen ydinolemuksen lapsi ja sellaiseksi luotu.

4. KYSYMYS

Mitä oli sisään hengitys, ja milloin se tapahtui?

1. Jokainen ruumiiton henki on tyhjä (alaston). Sellaisena se ei tunne itseään, joten se haluaa ravinnokseen ja asumukseksi kehon.

2. Kun Jumala oli ennen sielun luomista luonut kolmannen prinssiin jumaluuden peiliksi, oli tuo peili jo liitettyä ikuisuuteen⁶⁹, koska se oli lähtöisin ja luotu ikuisista ihmeistä. Kolmas prinssiippi ei tahtonut jättää sielua vapaaksi, koska näki, että sekin oli luotu Jumalan ihmeistä ja asusti alussa Jumalan viisauden hahmossa. Tämä halusi tuottaa myös sieluun aineellisen kaltaisuuden, koska se itse oli aineellinen. Siksi se sielun luomisen yhteydessä sekoitti myös oman henkensä mukaan **FIATiin**.

3. Siitä saakka liitettiin tämän maailman hengen mukainen, ulkoinen kuva ulkoiseen **FIATiin**, ja luotiin ruumis maan kaavan (muotin) mukaan, punaisen maan, tulen ja veden sekoituksesta.

4. Myös taivaallinen muotti kaipasi sielua. Se halusi sielun kantavan omaa malliaan ja ottavan sen oman **FIATin** ruumiin luomisessa, ja luovan sen avulla jo ennen kuin maallinen **FIAT** alkoi luoda. Se oli ensimmäinen olemus, koska **FIAT** poistui sanan keskuksesta sanan mukana. Näin luotiin kolmas prinssiippi toisen puitteissa.

5. Viisauden neitsyt sisälsi sielun hengen ensin taivaallisessa ydinolemuksena, jumalallisena lihana. Pyhä Henki luovutti siihen taivaallista tinktuuraa, joka muodostaa vedessä taivaallista verta, mistä kerrotaan laajemmin kolmannessa kirjassamme.

6. Sisäinen ihminen oli täten taivaassa, ja hänen ydinolemuksensa oli paratiisinomainen. Hänen valonsa oli majesteettisuuden sisäisessä silmässä, turmeltumattomassa kehossa, joka saattoi puhua Jumalan, enkeleiden ja luonnon kielellä. Tämän näimme Aadamin suhteen, joka kykeni nimeämään kaikki olennot ydinolemusten ja ominaisuuksien mukaisesti. Hän toimi myös ulkoisen kuvan kautta, mutta ei tiedostanut tätä kuvaa, koska sellaisessa ruumiissa ei ole ymmärryskykyä.

7. Pyhä Henki vuodatti jumaluuden herättämisen tapaan kuninkaallisen sielun sisäisesti tähän kuudennen päivän kuudentena tuntina luotuun kaksinaiseen kehoon, sen sydämeen, pyhään ihmiseen, hänen prinssiippiinsä. Tämä tapahtui kuudennen päivän kuudentena tuntina - samana tuntina, jolloin Kristus naulittiin ristiin⁷⁰.

8. Kolminaisuus liikkutti itseään sielun luomisen ja sisään hengittämisen myötä, sillä se toimi siemenen keskustassa ydinolemuksesta kasvavana silmuna. Näin se puhallettiin molempien sisäisten prinssiippien kera sisäiseen keskukseen ja ihmiseen, taivaalliseen sydänvereen ja ikuisen elämän veteen.

9. Ulkoinen henki (ilma) ja koko ulkoinen prinssiippi tähtineen ja elementteineen suuntautui sisäisyyttä kohden. Ulkoinen henki hengitti elämänsä samaan tapaan kuin sielu - sieraimista sydämeen, ulkoiseen sydämeen ja maalliseen lihaan, joka ei vielä silloin ollut kovin maallinen. Se oli syntynyt muotista ja etsinnästä, joista maa tuli aineelliseksi.

10. Näin Pyhä Henki ajeli sielun rattailla, sisäisen majesteettisuuden tahdossa vesien yllä⁷¹. Vesi ei sitä käsittänyt, jolloin se liikkui sen yllä ja siinä, ollen yhtä. Sielu paloi sydämen verestä niin kuin valo kyntti-

lässä ja kulki kaikkien kolmen prinssiin läpi kuin kuningas valtakunnissaan.

11. Se kykenisi hallitsemaan voimalla ulkoisen prinssiin puitteita, mikäli sen tahto palaisi takaisin Jumalan sydämeen ja herran sanaan.

12. Mutta vihan lähdekin hivuttautui mukaan sisäänhengitykseen eli sielun alkuperään.

13. Niin että sielu ei voinut jäädä Jumalan kuvaksi, ellei se pysynyt nöyränä ja tottelevaisena ja alistanut tahtonsa Jumalan tahtoon (jossa se oli enkeli ja Jumalan lapsi). Muussa tapauksessa olisi luodulle olenolle hyvin vaikeata hallita kahta sellaista prinssiä kuin mitä viha ja ulkoinen olivat, joista jälkimmäinen oli syntyisin edellisestä.

14. Tämän takia sielun houkutteena ei ollut ainoastaan omenan maistaminen, eikä se jatkunut pelkästään joitakin tunteja, vaan neljäkymmentä päivää - yhtä kauan kuin Kristusta houkuteltiin erämaassa kolmen prinssiin kautta. Sellaiseen houkutukseen joutuivat myös Israelin lapset erämaassa, kun Mooses vietti neljäkymmentä päivää vuorella: he eivät kestäneet, vaan tekivät itselleen vasikan.

5. KYSYMYS

Miten sielu on oikeastaan muodostettu, ja millainen on sen muoto?

1. Kun oksa kasvaa puusta, sen muoto noudattaa puun muotoa. Ei se tietenkään ole runko ja juuret, mutta se muoto on kuitenkin puun kaltainen. Sama tapahtuu, kun äiti synnyttää lapsen kuvakseen.

2. Asia ei voi olla mitenkään toisin, sillä ei ole olemassa mitään tekijää, joka muuttaisi asian muuksi, ellei se sitten kuulu turban piiriin. Se herättää usein hirviön tämän maailman hengen ja oman lisääntymis-

haluisen⁷² ominaisuutensa takia, joka ilmenee kuun kierrossa⁷³, jossa **FIAT** synnyttää turbaan kuuhirviön⁷⁴.

3. Näin meidän pitää käsittää, että sielu on pyöreän pallon muotoinen Jumalan silmän tapaan, jonka läpi risti kulkee jakautuen kahteen osaan, kahteen vastakkaiseen silmään, jota olemme havainnollistaneet aikaisemmin kahden sateenkaaren⁷⁵ avulla. Risti kulkee kaarien välisistä ylöspäin niiden kummankin kautta. Tämä muistuttaa versomista tulesta, vihasta ja kuolemasta - tosin siinä ei kuolemaa olekaan, vaan ainoastaan poistumista itsestä toiseen lähteeseen. Silloin pysytellään keskustassa kahden kaaren välissä rististä nousevana versona.

4. Ristin oikea vaakapuu symboloi sielun henkeä, joka astuu valon majesteettisuuteen ja pukee sielun (keskuksen) jumalalliseen ydinolemukseen.

5. Vasemman puoleinen vaakapuu kuvaa sen alkuperää tulessa ja sisältää ensimmäisen periaatteen. Näin se kuuluu Isälle ja asustaa alkuperäisessä silmässä luonnon voimakkaana ja innokkaana herrana ja valtiaana.

6. Ristin vaakapuun alempi puoli edustaa vettä eli nöyryyttä tai kuolemaa. Tämä tarkoittaa, ettei sen saisi olla hallitsijana tulessa eikä leimuta itsessään. Sen tulisi kuin kuolleena oman tahtonsa suhteen vaipua syvälle itseensä ja itsensä alapuolelle Jumalallisen majesteetin eteen. Silloin Jumala voisi elää siinä, ja Pyhä Henki johtaa ja hallita sitä niin, että se ei tee tulen puitteissa samaa kuin turba, vaan sen, mitä valon tahto edellyttää.

7. Tämän takia sielun tahto vaipuu pehmeään nöyryyden tilaan, Jumalan läsnäoloon. Se poistuu tulen turbasta, sillä sen tahto ei enää ole siinä. Silloin ei enää voi ilmetä kuvittelua, joka tuottaisi sellaisen peilin, jossa se voisi havaita itsensä tulen piirin herrana, joka hallitsee ylpeänä ja omin voimin Lusiferin ja paratiisin Aadamin tapaan.

8. Me tarkoitamme seuraavaa: sielu itsessään on pallo, joka sisältää ristin ja kaksi silmää: pyhän ja jumalallisen, vihaisen ja helvetin tulessa olevan. Sen pitäisi sulkea jälkimmäinen ja hallita siinä salassa ahdistuksen kautta (eli kuoleman kautta) rakkauden toisen periaatteen avulla.

9. Mikäli rakkaus syleilee sitä, on vihainen tuli kuin kuollut, eikä sitä huomata. Siitä tulee paratiisin iloista elämää. Muussa tapauksessa ei olisi sävyistä elämää tai elintilaa, ellei tuli yhdistäisi siihen itseään. Silloin hiljainen ikuisuus jäisi ilman ydinolemusta, koska kaikki ydinolemuksiset syntyvät tulesta.

10. Kolmanneksi, sielu on muodostettu koko ruumiinsa ja jäseniensä osalta seuraavasti:

11. Sielu on kolminaisuuden keskuksen tapaan runko tai juuri, joka on silmän, pallon tai ristin tapainen, ja sen tahto (joka syntyy ikuisesta tahdosta) on henki, jolla on voimanaan todellinen sielu.

12. Tämä henki avaa tulen ja veden piirissä ydinolemuksiset niin, että sen täysi muoto on puun kaltainen, jossa on paljon havuja ja oksia jakautuneena kaikkialle. Tämä tulee ymmärtää seuraavasti:

13. Henki jakautuu koko kehoon (eli tinktuuraan), kaikkiin sen jäseniin, jotka ovat sen oksia. Sielun henki muistuttaa koko ihmistä kaikkine jäsenineen.

14. Siinä on myös Jumalan todellinen kuva, koska Pyhä Henki asustaa sen hengessä, mikäli se (sielu) on uskollinen. Jos näin ei ole, niin siinä asustaa paholainen. Kenelle se luovuttaa itsensä - joko ahneuksissaan ja kopeuttaan tai rakkaudessa ja nöyryydessä - määrittää sen, kenelle se kuuluu.

15. Mikäli se pysyy pahuuden piirissä ja kadottaa Jumalan, niin se samalla kadottaa ristin. Silloin sen silmä on helvetillinen, ja sen turba

ilmenee kauhean pedon muodossa niin silmille kuin tahdolle ja hengelle.

16. Tästä syystä Kristus kutsui fariseuksia käärmeiksi ja kyykkäärmeen sukupolveksi⁷⁶. Heidän henkensä ylpeys ja ahneus ilmenee hänelle sellaisessa muodossa, koska he olivat herroja itselleen eivätkä rakastavia ja nöyriä Jumalan palvelijoita.

17. Näin myös Antikristuksen hahmo Baabelissa näyttäytyy Jumalan läsnä ollessa seitsenpäiseltä lohikäärmeeltä. Sillä on seitsemän henkeä, joilla se ylpeänä ratsastaa ihmisen kuvassa ja syvyyksissä. Sitä pidetään enkelinä, vaikka se onkin hirviö Jumalan todellisen lapsen rinnalla. Sillä on nimi, mutta sen sydän on Johanneksen ilmestyksen peto. Se haluaisi saada Jumalan, ja myös paholaisen. Tästä syystä se on ihmisen tapainen hirviö ja piilottelee silti allaan paholaista.

18. Voi ihmisen lapsi, pakene pian, sillä ovi on avoin ja turba on tulossa tuhoamaan tämän kuvan. Jos et pakene, niin häviät sen mukana. Ei ole olemassa muuta parannusta tai apua kuin todellisen kuvan etsiminen rakkauden kautta. Muussa tapauksessa jää jäljelle ainoastaan kärsimystä ja kuolemaa. Näin lausuu ihmeiden henki.

19. Tässä on nyt meidän suora vastauksemme esitettyyn kysymykseen: ensimmäisen periaatteen puitteissa sielulla on alkuperänsä mukainen silmän muoto. Se on kuitenkin kaksijakoinen ristien lävistämisen sydämen tapaan.

20. Toisen periaatteen puitteissa sielu on henki ja koko kuva. Samoin on myös ulkoinen ihminen.

21. Kolmannen periaatteen puitteissa sielu on koko maailman peili. Kaikki taivaan ja maan asiat, ominaisuudet ja olennot sisältyvät siihen, koska peili on taivaankannen ja tähtien tapainen.

22. Tämä on sellainen kruunu, joka sisältää ulkoisen ihmisen elämän lopun luvun. Kaikki mahdolliset onnistumiset ja vastoinkäymiset voivat tapahtua ulkoisesti tämän maailman hengestä käsin.

6. KYSYMYS

Mitä ovat sielun voimat ja kyvyt?

1. Me tiedämme, että kaikki tulee syvyyksistä, ollen itsensä perustaa. Se voi itsessään tehdä kaikki asiat, sillä kaikki on sen omaa ydinolemustaan ja itsensä tekijää.

2. Mutta vaikka sielu onkin puusta lähtevä oksa, on siitä tullut olento itsessään, kokonaisuuden kuva ja lapsi. Kun lapsi on syntynyt, niin äiti ja lapsi ovat kaksi eri persoonaa. Mutta niin kauan kuin lapsi on siemenenä äidissä, tämä siemen kuuluu äitiin ja äidin valtapiiriin.

3. Kun lapsi sitten on syntynyt, niin sillä on itsessään oma elämänsä ja hallinnassaan oma luonnollinen keskuksensa. Lapsi ei hallitse pelkästään itsessään, vaan myös itsensä ulkopuolella kaikessa, missä löytyy siemen.

4. Oikein käsitettynä tämä on näin: Jumalan ja sielun henki ovat kaksi toisistaan vapaata persoonaa, joilla on oma tahtonsa. Mutta molemmat persoonat kuuluvat kuitenkin ensimmäisen alun piiriin.

5. On oikein, että lapsen pitäisi olla kuuliainen Isälle jo Isän perinnön takia. Sillä Pyhä Henki on sielun tekijä ja luoja, joten sielun hengen tulisi olla tottelevainen Pyhälle Hengelle siihen kuuluvan perinnön menettämisen, jumaluuden, johdosta.

6. Ja vaikka meillä on tässä paljon sanottavaa, on sellaisesta hyvin vaarallista puhua väärän magian pelon takia. Koska jos väärä henki oppisi tuntemaan sen, niin se harjoittaisi noituutta sen avulla.

7. Me kuitenkin puhumme siten, että lapset voivat meitä hyvin ymmärtää. Jätämme puhumatta heille asiasta täydellisesti. Sillä ei ole hyväksi kirjoittaa asioita tietämättä sitä, kuka niitä lukee.

8. Mutta pahoille me sanomme, että he kuuluvat paholaiselle eikä heillä ole mitään tekemistä kirjoitustemme kanssa. Me suljemme heidät ulkopuolelle paksulla muurilla ja lujalla lukolla, niin että he ovat sokeita eivätkä tunne henkeämme. Mutta me emme aseta siihen (henkeemme) käärmettä. Tahtomme on edennyt kauaksi heistä, joten he eivät voi tuntea meitä, vaikka he kantaisivat meitä käsillään. Sen (hengen) päällä on tiukka sinetti.

9. Kristus sanoi: ”Jos sinulla olisi uskoa sinapinsiemenenkin verran, niin voisit sanoa vuorelle, siirry ja painu mereen⁷⁷.” Nämä eivät ole tyhjiä sanoja vailla totuutta ja vaikutusta.

Ensimmäinen sielun tahdon voima.

10. Tahto, joka toimii voimakkaana itsestään, on uskoa. Se rajoittaa oman muotonsa hengen piirissä. Siinä on myös voima, jonka se voi rajata toiseen henkisen kuvan luonnon keskukseen. Tahto voi antaa ruumiille toisen muodon ulkoisen hengen mukaan, koska sisäinen on ulkoisen herra, ja ulkoisen täytyy totella sitä. Näin se voi muuttaa ulkoista toiseen, tosin ei pysyvään, muotoon.

11. Aadamin sielu oli päästänyt sisäänsä tämän maailman turban. Kun turba näkee vieraan lapsen, se nousee välittömästi tätä vastaan ja tuhoaa sen. Se kestää vain sen aikaa kun sisäinen henki kykenee alistamaan ja vallitsemaan ulkoista.

12. Tämän kaltaista voimaa kutsutaan nekromantiaksi⁷⁸, transmutaatioksi. Siinä sisäinen vallitsee ulkoista⁷⁹, koska se on luonnollista. Me ymmärrämme, että kun meidät kaikki muunnetaan, niin muutos tapahtuu turban toimesta, jossa on ensimmäinen **FIAT**.

13. Sillä ruumis on rikkiä, joka sekoittuu tinktuuraan. Henki hallitsee sitä. Mikäli ensimmäinen perusta pyrkii täydellisesti sisään sielun tapaan, niin sielu voi synnyttää rikistä toisenlaisen kuvan. Mutta paholainen sekoittaa siihen mielellään itsensä, koska se kuuluu syvyyksien ihmeisiin, joiden herra hän on.

14. Teidän tulee ymmärtää, että rehellinen tahto (jota kutsutaan myös uskoksi) voi suorittaa suuria tekoja hengen kera. Tahto voi muuttaa itse hengen toiseen muotoon, josta puhutaan seuraavassa.

Toinen sielun tahdon voima.

15. Jos henki olisi enkeli ja Jumalan kaltainen, voisi tahto kuitenkin tehdä siitä ylpeän ja itsepäisen paholaisen. Toisaalta se voisi myös tehdä paholaisesta enkelin, mikäli se uppoutuisi kuolemaan, alistuisi nöyränä ristin alaisuuteen ja heittäytyisi Jumalan henkeen. Silloin se alistuisi Jumalan valtaan ja vaipuisi ikuisuuteen, kärsimyksen piiristä hiljaiseen ei-mihinkään, joka kuitenkin sisältää kaiken. Näin se olisi jälleen alussa, missä Jumala loi kaiken. Sana **Fiat**, joka ylläpitää Jumalan kuvaa, ottaa sen jälleen vastaan.

Kolmas sielun hengen tai tahdon voima.

16. Kolmanneksi: sielun hengellä on voima tunkeutua toiseen ihmiseen, hänen luhinsa ja ytimiinsä eli rikkiinsä. Se voi johdattaa häneen turbaa, mikäli hän on väärämielinen eikä varustettu Jumalan hengellä, vaan havaitaan alastomaksi ja tämän maailman hengessä olevaksi. Noidat voivat havaita tällaisen.

Neljäs sielun tahdon voima.

17. Neljänneksi: sielussa on sellainen voima, mikäli se olisi Jumalan lapsi, joka voisi johtaa turban vangitsemiseen. Se saattaisi vapauttaa sielun pahuuden asumuksista. Näin kävi Eliaalle tulen suhteen⁸⁰ ja Moosekselle⁸¹ faaraon edessä, sillä sellainen voima voi kaataa vuoria ja rikkoa kallioita.

18. Näin teidän tulee ymmärtää asia mahdolliseksi, mikäli se toimii vihan herättämänä turban piirissä. Ellei näin ole - ja mikäli Jumalan henki olisi siinä mukana - olisi asia toisin, koska silloin se vuodattaisi vettä turban tuleen, joka joutuisi kuin kuolleeseen tilaan, ja sen (turban) voimat joutuisivat pilkan kohteiksi.

19. Tästä syystä taivas sijaitsee Jumalan ja helvetin, rakkauden ja vihan välissä. Se on luotu vesien keskeltä, niin ettei paholainen voi hallita turban kera, vaan vesi muuntaa sen (paholaisen) aiheet pilkan kohteiksi. Näin myös väärä magia ja sokea loihtiminen hukutetaan veteen.

Viides sielun tahdon tai hengen voima.

20. Viidenneksi: sielun hengessä on voima, joka voi etsiä kaikkia luonnon ihmeitä: taiteita, kieliä, rakenteita, kylvöjä, tuhoja ja tietoa. Se voi käskeä tähtitaivasta Joosuan⁸² tapaan, kun hän komensi aurinkoa pysymään paikallaan, ja Mooseksen, kun hän käski merta, ja se avautui. Hän komensi myös pimeyttä laskeutumaan. Sellainen voima saa aikaan maallista elämää, kuten Mooses teki täitä, sammakoita ja käärmeitä muiden ihmeiden ohella.

21. Myös kuolema kuuluu tämän voiman piiriin, mikäli se kulkee sulhasvaunuilla⁸³. Se voi vyöttää ja valloittaa paholaiset, mikäli se olisi Jumalan tahto. Ei voida nimetä mitään sellaista, jota se ei voisi alistaa.

22. Ymmärrättehän oikein, että tämä sielun voima liittyy sen alkupeurään. Sielulla olisi ollut se käytettävissään, ellei se olisi sallinut suuren turban päästä sisäänsä ja koitumaan sille esteeksi.

23. Tämä voima voi toimia, jos Pyhä Henki on ohjaksissa kuten Mooseksen, Eliaan ja kaikkien profeettojen, Jeesuksen ja hänen opetuslastensa sekä kaikkien pyhien Jumalan lasten suhteen tapahtuu. He voivat herättää kuolleita, parantaa ja karkottaa sairauksia. Sellainen on luonnollista, sillä henki hallitsee siinä turbaa.

24. Mutta tämän ehtona on se, että sielu tiedostaa tarkoin, ettei se ole luonut minkäänlaista sopimusta paholaisen kanssa eikä ole missään tekemisissä tämän kanssa. Tämä voima ei voisi liikkua vapaasti, ellei Pyhä Henki ohjaisi sitä ja olisi sen suojana. Muussa tapauksessa paholaisen oveluus hivuttautuisi mukaan.

25. Se ei suorita mitään ihmetekoja, ellei Jumalan henki elävöitä sitä. Se laskee voiman Jumalan ansioksi ja kunniaksi ja on nöyrän lapsen kaltainen, ristin alaisuudessa. Se antaa paholaisen kiiruhtaa yltään pois, mutta versoo itse nöyryydestä ja sävyisyydestä kuoleman kautta elämään tuottaen kärsivällisyydessään paljon hedelmää⁸⁴.

26. Silloin paholainen ei voi sille mitään, koska se on kuollut hänen (paholaisen) suhteen. Maallisessa elämässä paholainen saattaa hämentää ja mekastaa avustajineen ja pahoine ihmisineen turbansa keinoin. Sellainen on Jumalan silmissä vain paholaisen ylenkatsetta, koska se on ylpeä henki ja haluaisi nousta Jumalan ihmeiden yläpuolelle. Mutta nöyryys voi sitoa sen kiinni.

27. Tällä tavoin jokainen ihmisen voi paeta väärää maagikkoa ja nekromantikkoa. Mikään voima ei voi koskettaa sellaista, jossa Jumala asustaa. Me saatamme Kristuksen kuoleman tapaan alistaa kuoleman ja paholaisen Kristuksessa, sen sanan kautta, josta tuli meissä asuva ihminen. Sen sanan kautta me voimme hallita paholaista ja helvettiä, eikä mikään voi meitä estää.

28. Näin me vastaamme teille tähän kysymykseen. Sielu on alkuperäisessä tilassaan hyvin voimakas ja moneen kykenevä. Mutta sen voima piilee vain siinä prinsipiissä, jossa sielu elää, sillä paholainen ei voi hallita Jumalaa.

29. Tätä voimaa ei anneta sille (paholaiselle) samalla perusteella jolla kuningas jakaa suosiota ja voimaa ihmiselle luonnollisina oikeuksina. Me olemme kaikkivoimaisen Jumalan lapsia ja siinä voimassa hänen perillisiä.

7. KYSYMYS

Onko sielu lihallinen vai aineeton?

1. Aluttomasta peräisin olevassa ei ole mitään. Jos siinä jotakin olisi, niin se etsisi omaa alkuaan itsessään. Sillä jokainen henki asustaa oman ydinolemuksensa syvimmissä syvyydessä. Mikäli sen pitää tehdä itselleen ydinolemus, ei se voisi asustaa missään sellaisessa, joka antaisi sille jotakin, vaan ainoastaan itsessään ja omassa ydinolemuksessaan.

2. Pyhä Henki verhosi sielun tinktuuralla silloin, kun Jumala loi sen. Näin yksi sielun osatekijä koostuu tinktuurasta. Se itsessään oli alaston⁸⁵ hehkuvan tulen tapaan. Se saa vaatetuksensa tinktuuran myötä.

3. Ymmärtäkää tämä niin, että kasvu saa alkunsa lämmöstä eli tinktuurasta kuten oksa juuristaan - omasta tulestaan - oli se sitten kylmää tai kuumaa.

4. Sillä pimeyden tuli on kylmää siihen saakka, että se saapuu ahdistuksen piiriin. Silloin se syttyy kuumuudesta, niin kuin näet yrtin⁸⁶ suhteen, jos se pannaan toisenlaiseen tilaan⁸⁷.

5. Näin voimme opastaa teitä, että tinktuura on sielun todellinen keho, koska sielu on tulta, ja tinktuura syntyy tulesta. Tuli vetää sen takaisin itseensä ja asettuu siihen itse niin, että synkkä kärsimys valkenee, ja tinktuura pysyy sävyisänä.

6. Silloin sillä ei ole itsessään ydinolemusta eikä voimaa. Tuli on sen voima, sillä vesi tulee tinktuuran sävyisyydestä.

7. Tuli on karkäs, siihen sisältyy alkuperäisen halajamista ja löytämistä. Näin tuli löytää tinktuurasta vettä ja muuttaa sen rikiksi luonnon kaikkien seitsemän voiman mukaisesti. Siinä on elämän vesi.

8. Sitten tinktuura syntyy vedessä kuin verso, ja syvyyden tuli on se synnyttäjä. Seitsemän hengen rikissä oleva vesi muuntuu mysteeriksi.

Silloin siinä piilee suuri salaisuus⁸⁸ siitä, mitä Jumala ja ikuisuus voivat saada aikaan.

9. Mysteeri sisältää siten kaksi muotoa, tulen ja veden. Se muuntaa itsensä niiden kummankin mukaisesti: tulen mukaan punaiseksi ja tinktuuran mukaan valkoiseksi. Tämä on tulen loistetta tai kirkkautta, jonka avulla elämä voi tarkastella itseään ja oppia tuntemaan itsensä. Järkeä ja aistit tulevat siitä, järjen ollessa sellaisen tulisen ahdistuksen kehässä, josta ydinolemuksikin ovat saaneet alkunsa.

10. Näin me havaitsemme, mitä veri on: se on sielun asumus, mutta tinktuura on sen ruumis.

11. Todellisella sielulla ei ole käsitettävää ruumista, jota voitaisiin kutsua sieluksi. Ruumis kasvaa tinktuurasta, rikkinä rikistä. Tämä tarkoittaa sitä, että jokainen luonnon seitsemästä hengestä halajaa ydinolemusta, joka on koostettuna rikissä.

12. Sanan (sulphur, rikki) ensimmäinen tavu **sul** on valon voima, ja toinen tavu **phur** on luonnon alkuperäisen neljän muodon voima, josta puhutaan enemmän kolmannessa kirjassamme.

13. **Phur** halajaa lihaa eli tulen ja veden sekoitusta. Sellainen saa alkunsa ja syntyy tinktuurasta.

14. Tinktuura on ruumiin kasvu, ja tuli on hengen alkuperä tinktuurassa. Sielun henki saa alkunsa tinktuurassa, joka sitten muodostaa todellisen kuvan Jumalan kuvan mukaan eli kaikkien kolmen periaatteen nojalla. Sillä sielun Jumalan kaltaisuus ei löydy tulesta, vaan hengestä, joka on Jumalan kuva.

15. Ensimmäinen sielu muodostui jumalallisen ydinolemuksen ja tinktuuran sekoituksesta niin, että se sai viisauden neitsyen jumalallisen ruumiin, enkelisen hahmon, johon tinktuura asettui.

16. Me vastaamme teille sielun suhteen, että se on hengen ohella tulinen pallo, jossa ovat tuli-silmä ja valo-silmä vastakkain kuten Hese-

kielen pyörässä⁸⁹, ja ne voivat pyöriä joka suuntaan. Baabeli on tuonut siihen toisen, sokean ja hengettömän piirteen.

17. Mitä sitten tulee sen valosta alkunsa saaman tinktuuran suhteen, joka esiintyy tuleessa ja valossa, joissa sielun ja hengen alkuperää ei voi erottaa: se muodostaa ikuisen siteen, ja kun veri on juossut kuiviin, ja keho on kuollut, niin tämä side kuitenkin säilyy.

18. Pelkän sielun kannalta ruumis ei kuulu sen ydinolemukseen, koska ne ovat eri ydinolemuksia. Ruumis on sielun peili ja asumus, tyystin sen omistama. Ruumis on myös syy siihen, että pelkkä sielu muuntaa henkeä kehon halujen eli tämän maailman hengen mukaan.

19. Siinä muuttuu hengen muoto tahdon sisällön pohjalta, jonka sielu on tuonut keskuksesta ja vihan piiristä valoon. Sama tapahtuu myös mielikuvituksen pohjalta.

20. Me neuvomme teitä, että ruumiissa oleva henki voi tietämättään muuntaa itseään mielikuvituksen avulla eli nautinnon halun kautta. Silloin halu synnyttää kaltaisensa muodon sielun tahdon puitteisiin - hyvän tai pahan.

21. Sanomme lisäksi, että sielu itsessään ei ole aineellinen, vaan keho kasvaa sen tinktuurasta, oli sitten kyseessä taivaallinen tai helvetillinen ruumis. Kuitenkaan tätä kehoa ei voida käsittää ulkoisin keinoin, vaan virtuaalisena, jumalallisena Kristuksen taivaallisena ruumiina - taivaallisena lihana, jonka hän luovutti meille testamentissaan⁹⁰.

22. Se on ruumis, jota turba ei kykene koskettamaan tai tajuamaan. Se on kuolematon ja turmeltumaton, ei-mistään muodostunut, vaan ainoastaan jalosta, ydinolemuksettomasta ja aineettomasta tinktuurasta. Ulkoisen lihan kannalta se on käsittämätön.

23. Mutta ulkoinen henki (mikäli sielu ei sitä estä, vaan sallii astua sisään) tuo mukaan kuvittelunsa ja pilaa sen (virtuaalisen kehon), niin että aivan toisenlainen, halun luonteen mukainen kuva astuu henkeen

tinktuurassa. Se on kuin ovela susi, kateellinen koira, ylpeä hevonen, riikinkukko tai jokin muu eläimistä: sammakoista, kyistä ja muista matelevista käärmeistä. Jumalan henki ei ota vastaan niiden kuvia sinä aikana, kun ne jatkavat tämän laatusina.

24. Tähän liittyen Kristus lausui: ”Teidän pitää syntyä uudelleen vedestä ja hengestä, mikäli haluatte nähdä Jumalan valtakunnan.”⁹¹ Tämän takia Jumala tuli ihmiseksi ja toi uudelleen jumalallisen kuvan sielun tinktuuraan, jossa Aadam oli sen pilannut. Näin meidänkin tulee nyt syntyä uudelleen Kristuksessa, mikäli haluamme nähdä Jumalan.

25. Se tapahtuu mielikuvien⁹² tai uskon kautta, sillä usko on ravintoa jumalalliselle ruumiille - ja kaikki ruumiit kasvavat syömällä.

26. Tämä uusi syntymä ei ole lainkaan Baabelin opetusten kaltaista, jotka ovat vain heijastusta todellisesta tiestä Jumalaan. Tuollaisen peilin pitää särkyä, niin kuin Mooseksen huntu poistettiin: siitä lähtien me, Jumalan lapset, näemme kirkkaasti ja paratiisimaisin silmin.

8. KYSYMYS

Missä muodossa sielu astuu ihmiseen tai ruumiiseen?

1. Rakas ystävä. Ymmärrän tämän kysymyksen tarkoittavan sen leviämistä: Mooseshan kertoo sinulle, miten se tuli Aadamiin, ja me olemme selittäneet sitä jo aikaisemmin. Mutta te kysytte sen leviämisestä: kuinka se tuli lapseen äidin kohdussa, joten me joudumme kääntämään aivan toisenlaisen lehden.

2. Tunnette sen, mitä kirjoitetaan kolmannessa kirjassamme tarkasti ja laajasti: että monet olosuhteet vaikuttavat leviämiseen, ja miten Aadam ennen Eevaa luotiin yhdeksi kuvaksi, mieheksi ja naiseksi. Hänessä oli sekä tulen tinktuura että vesi, eli sielu ja henki. Hänen oli määrä tuoda itsestään esiin oma kaltaisuutensa, itsensä kuva itsestään kuvit-

telukykyensä ja rakkautensa kautta. Mutta tähän hän ei pystynyt ilman ruumiin tuhoutumista.

3. Olemme sanoneet aikaisemmin, että sielussa on voima muuntaa ruumis toiseen muotoon. Samoin siinä olisi voima tuottaa itsestään oman laatunsa mukainen verso, mikäli Aadam olisi kestänyt koetuksensa.

4. Mutta kun hän kuvitteli kaikkivoimaisuutta ja salli tämän maailman hengen astua sieluunsa ja käärmeen tinktuuraansa sekä maallisen hedelmän kaipauksen - hyvän ja pahan syömisen - tunkeutua itseensä: silloin myös hänen tinktuuransa versoi puoleksi maallista eli hirviömäistä. Siihen hivuttautui myös turba välittömästi etsimään rajoja.

5. Tällöin jumalallinen kuva havaittiin maalliseksi. Tuho ja kuolema saivat alkunsa, eikä Aadam voinut lisääntyä, koska hän oli menettänyt kaikkivoimaisuutensa.

6. Näin ei olisi milloinkaan käynyt, jos Jumalan sydän ei olisi välittömästi kääntynyt itseensä, Aadamin sieluun lupauksen sanoin. Sielu säilytti sen niin, että kuvan täytyi hävitä ja sielun vajota taivaallisessa kehossa kuoleman kautta uuteen elämään, jossa sen henki uudistuisi.

7. Tällä tavoin Aadam vaipui heikkouksissaan uneen. Silloin alkoi toinen luominen. Jumala otti veden tinktuuraa ja veti sen ikään kuin versona Aadamin sielusta. Lisäksi hän otti Aadamilta kylkiluun ja puolet hänen rististään - ja teki niistä naisen⁹³.

8. Tiedätte, että naisella on päässään ristin toinen puolisko ja miehellä toinen⁹⁴. Päässä tai aivoissa on sielun henki, josta Jumala on ottanut oksan, Aadamin sielun lapsen, ja antanut sen Eevalle.

9. Hän (Jumala) on antanut häneen (Eeva) veden tinktuurin, että tämä ei veisi sitä paholaisille. Miehellä hän on antanut tulen tinktuurin eli todellisen alkuperäisen elämän.

10. Tämän takia naisella on kohtu eli saanut Venuksen tinktuuraa, kun taas miehellä on tulen tinktuura. Naisella on siten valon tinktuura, joka ei voi herättää elämää, koska elämä nousee tulen tinktuurasta.

11. Muulla tavoin ei voisi olla. Niiden pitää ensin versoa eläimelliseen tapaan kahdesta siemenestä, missä mies kylvää sielun ja nainen hengen. Tämä kylvä suoritetaan maallisessa pellossa, joten se tulee esiinkin eläimellisin keinoin.

12. Joka tapauksessa kaikki kolme periaatetta sisältyvät siemeneen, mutta ulkoinen ei voi tuntea sisäistä. Sielun siemen ei ole elävä, vaan kun kaksi tinktuuraa kohtaavat, silloin siitä tulee täysi ydinolemus, koska sielu on siemenessä oleva ydinolemus, josta vasta sikiämisessä tulee aineellinen.

13. Sillä heti kun Vulcan⁹⁵ on takonut⁹⁶ tulta, on sielu täydellinen ydinolemuksen suhteen. Henki poistuu välittömästi ulos sielusta tinktuuraan ja kiinnittää ulkoiset vallat - tähdet ja ilman - itseensä.

14. Silloin se on ikuinen lapsi. Sillä on myös turmeltunut henki, johon on kiinnittynyt turba Aadamin kuvittelun johdosta.

15. Turba etsii välittömästi tämän maailman rajoja hengestä haluten astua niihin heti kun sielulla on oma elämänsä, ja ruumis on kyllin vanha kuolemaan. Jotkin sielut myös katoavat ydinolemukseseen, koska se on siemenen rikissä.

16. Mutta että voisitte käsittää, että miehellä on tulen tinktuura ja naisella valon tinktuura vedessä eli Venuksen tinktuura, teidän pitää ottaa huomioon molempien voimakkaat mielikuvat toisiaan kohtaan. Siemen etsii innokkaasti elämää ydinolemuksesta, kuten mies etsii naisen elämästä Venuksena ja nainen miehen tulesta, alkuperäisestä elämästä. Tämän olemme esittäneet selkeästi kolmannessa kirjassamme, joten ohjaamme lukijan sen pariin.

17. Vastaamme tässä, että sielu ei astu tai tule puhalletuksi lainkaan ruumiiseen ulkopuolelta käsin, vaan kullakin kolmella periaatteella siinä on oma osansa: yksi työstää keskuksessa, toinen valmistaa tinktuuraa ja vettä, kolmannen tehdessä maallista Mysterium Magnumia.

18. Tämä ei kuitenkaan ole mikään uusi asia, ainoastaan miehen ja naisen hedelmöitynyt sekoitus ja sellaisena vain puusta kasvava oksa.

9. KYSYMYS

Millä tavoin sielu yhdistyy ruumiiseen?

1. Aikaisemmin selitettiin, että kaikki kolme periaatetta ovat yhtä ja tuottavat kaltaisansa lapsen ollen kaikki yhdessä, kunnes turba tuhoaa ruumiin. Sielu on silloin sisäisessä eli jumalallisessa kehossa. Mikäli sielu olisi vääränlainen, se kuuluisi turbaan, joka antaa sille kuvitelmia vastaavan kehon sen mukaan, mitä kauheuksia sielu on tehnyt.

2. Sielu sijaitsee sydämen veressä, missä on sen istuin ja alkuperä. Ulkoinen vesi ja veri sekoittuvat, mutta se ei ota täysin vastaan veren vettä, vaan joutuu mielikuviansa valtaan.

3. Se ottaa tietenkin vastaan sisäisen veden, mutta ei majestettisuutta ja valon tinktuuraa, vaan ainoastaan kuvitteellisessa muodossa. Tämän takia lapsi on useasti autuaampi kuin vanha, joka pitää vieraanaan paholaista.

4. Mutta vain harvat ovat syntyessään pyhiä, elleivät ole lähtöisin hyvästä siemenestä. Kuitenkin vihamielinen turba pääsee usein ujuttautumaan sisään joillakin voimakkailla keinoilla. Tämä havaitaan siinä, että rehellisillä vanhemmilla on usein ilkeitä lapsia. Mutta Jumala kylä tuntee omansa.

5. Näet tämän Jaakobissa ja Eesaussa, jotka taistelivat jo äitinsä kohdussa. Samoin Kainissa ja Aabelissa, Isakissa ja Ismaelissa sekä monissa muissa.

10. KYSYMYYS

Onko sielu johdettu ja monistettu inhimilliseen, ruumiilliseen tapaan suoraan vanhempien sieluista⁹⁷, vai onko se joka kerta uusi luomus, Jumalasta lähtenyt henkäys?

1. Ihmettelen suuresti sitä, millainen ymmärrys ja filosofia tämän päivän maailmalla on, kun se ei kykene ratkaisemaan tätä. En kuitenkaan syytä teitä, koska tiedän, että tällaisen kysymyksen takana ovat ne, jotka pitävät itseään oppineina koulujen ja yliopistojen tohtoreina. He saavat tästä aikaan suuria väittelyitä. En voi muuta kuin ihmetellä yllpeää sokeutta, jossa Jumalasta ei ole mitään järkevää tietoa.

2. Joten pitäkää itseänne ja ymmärrystänne minä tahansa, te viisaat miehet. Te ette kuitenkaan ymmärrä mitään mysteeristä. Miten te sitten voitte olla opettajia? Olisi parempi, että kantaisitte käsissänne paimenen sauvaa, kuin että sovittellette yllenne Kristuksen vaatetusta.

3. Niinpä. Te voitte syyttää tästä maailman viettelyksiä, vaikka rehentelette olevanne kuin Jumalia ja vaaditte itsellenne jumalallista voimaa. Ottakaa vaari siitä, mitä teette, sillä te tulette huomaamaan, ketä olette potkineet. Pelkään, että teistä suurin osa kuuluu oman Baabelinsa piiriin. Herätkää, sillä nyt on päivä.

4. Teille minä vastaan, rakas ystävä. Sielua ei luoda ja hengitetä joka kerta, vaan se versoo inhimillisyydestä kuten oksa puusta. Tarkemmin ilmaisten: sillä tavoin, millä ihminen kylvää siementä, niin myös henki ja ruumis saavat kasvunsa.

5. Ero on vain siinä, että kolme prinssiä taistelevat alituisesti ihmisestä, sillä ne haluaisivat hänet itselleen, niin että usein tuodaan esiin ihmeellistä turbaa, vaikka se onkin vielä siemenessä.

6. Mutta jos molemmat vanhemmat ovat pukeneet sielunsa Kristuksen lihaan ja jumalalliseen ydinolemukseen, niin näin ei voi tapahtua. Kristus on sanonut: ”Hyvä puu ei voi tuottaa pahoja hedelmiä.”⁹⁸ Mutta turba voi ajan myötä hivuttautua siihen järjen kautta.

7. Huono puu ei voi tuottaa hyvää hedelmää, mikäli molemmat vanhemmat ovat pahoja ja paholaisen kahlitsemia, niin kylvetään paha sielu. Mutta prinssiit ja turba eivät voi päättää siitä. Kyseessä on tosin paha lapsi, mutta jos hän kääntyy, saattaisi hän kuvittelunsa kautta saapua herran sanan piiriin.

8. Mutta tämä on yhtä harvinaista kuin että mustasta korpista tulisi valkoinen. Mutta mikäli olisi edes toinen puoli (toinen vanhemmista hyvä), olisi tämä helpompaa ja jollakin tavoin mahdollista. Jumala ei hylkää yhtään sielua, ellei se itse heitä itseään pois. Jokainen sielu on oma tuomarinsa.

9. Harkitkaa tätä, te huonot vanhemmat, jotka keräätte lapsillenne rahaa. Antakaa heille hyvät sielut - se on heille paljon tärkeämpää.

11. KYSYMYS

Missä sielu sijaitsee ihmisessä, ja miten?

1. Sielu on kuin pohjaton asia, joka kuitenkin etsii ja rakentaa pohjaa itsessään. Sillä on alkunsa ja paikkansa ensimmäisessä hedelmöityksessä, jossa se sikiää itse itsessään. Siinä on sen rajat, kaikkein sisimmässä. Se poistuu itsestään ja etsii itseksensä tehden siten aina peilin toisensa kaltaisesti, kunnes se löytää jälleen alun eli pohjattoman rajan.

2. Sielu on hedelmöitetty Jumalassa, sydämessä⁹⁹. Sana, joka sen lausui, oli sydämessä eli keskuksessa. Näin se pysyi tässä hahmossa ja asemassa, koska **FIAT** ymmärsi sen. Tällainen se on yhä tänäkin päivänä.

3. Sielu asustaa kolmessa prinsipiissä, mutta sen alkuperä on sydän. Se on sisäisen sydämen tuli, veri ja henki, jossa on tulen loisto tinktuurassa, koska se on siihen pukeutunut, ja se palaa sydämessä.

4. Henki liikkuu sydämen yllä ja sen kyllyydestä siinä, missä kumpikin prinsipeistä erottautuu. Se palaa loistaen tinktuurassa kuin palava rikki ja hajottaa itsensä koko kehoon, sillä tinktuura läpäisee kaikki jäsenet.

5. Mutta todellinen keskuksessa tulta käyttävä seppä istuu sydämessä ja hallitsee hengen kera pään avulla, jossa on sen komentokeskus, järki ja aistit. Siellä ovat lisäksi viisi neuvonantajaa eli aistit, jotka juontuvat viidestä alkuperäisestä hengestä, mitä me olemme selittäneet kolmannessa, toisessa¹⁰⁰ ja myös ensimmäisessä¹⁰¹ kirjassamme.

6. Sielu asettuu todellakin ensimmäiseen prinsippiin, mutta se hallitsee myös ulkoisessa: tähdissä ja elementeissä. Jos se ei olisi apina, joka sallii itsensä vangitsemisen, sillä olisi riittävästi voimaa hallita näitä. Mikäli sielu uppoutuisi Jumalaan, niin ulkoisen olisi pakkootella sitä.

7. Kun sielu astuu takaisin ulkoiseen ja ratsastaa sulhasen rattailta Pyhä Henki apunaan, eivät mitkään paholaisen hyökkäykset tuottaisi tulosta. Sielu tuhoaisi paholaisen pesän ja ajaisi sen pois. Paholainen joutuisi pilkan ja häpeän kohteeksi.

8. Vastaus tähän kysymykseen on sellainen, ettei sitä saa ymmärtää siten, että jos ihminen mestataan, ja veri juoksee kuiviin ulkoinen elämä mukanaan - niin tämä (kuolema) saavuttaisi sielun ja surmaisi sen. Ei tietenkään: sielu menettää todellakin yhden prinsipiin, mutta ei tuon

prinsiipin ydinolemusta, joka seuraa sitä varjon tapaan tinktuurassa ja hengessä.

9. Silloin ulkoinen ydinolemus ei saavuta sielun sisintä, muuta kuin kuvitteellisesti. Vain kuvitelmat voivat koskettaa tai surmata sielun, ei mikään muu maallinen, oli se sitten tulta tai miekka. Kuvitteellisuus on sille myrkkyä.

10. Sillä sielu sai alkunsa kuvittelusta ja pysyy siinä ikuisesti.

12. KYSYMYS

Miten sielu valaistuu?

1. Meidän tulee ottaa huomioon, että jos aurinko poistettaisiin tästä maailmasta, niin kaikki vaipuisi pimeyteen. Ulkoisen järjen mukaan sanoisimme, että olemme pimeään kuoleman tilassa kylmyyden vihan piirissä - ja näin asia todella olisi.

2. Huomioikaa lisäksi tämä ja mietiskelkää sitä itsekseenne, rakas ystäväni: kun kehonne tuhoutuu ja henkenne menettää aurinkonsa, niin kuinka voitte silloin iloita valosta? Ja millä keinoin voitte nähdä? Esi-tämme tämän teille yksinkertaisesti sen vuoksi, että voisitte miettiä sitä.

3. Ikuisessa vapaudessa olevassa asiassa ei ole pimeyttä, mikäli se alati palaa takaisin tähän vapauteen - sillä se ei asusta missään sellaisessa, joka sietäisi pimeyttä. Se on vapaa kuin Jumalan silmä, joka tarkastelee itseään ydinolemuksen välityksellä.

4. Kun se kuvittelee jotakin haluamaansa, niin tahto vetäytyy tähän halun itselleen tekemään asiaan. Tämä sitoo tahdon itseensä ja varjostaa sitä niin, että se pysyy pimeydessä ilman valoa, ellei se poistu tuon asian piiristä vapauteen.

5. Näin me opastamme teitä rehellisesti, ettei meidän missään toimisamme tai töissämme ole valoa, jos sallimme tahtomme astua tuohon, josta olemme kirjoittaneet: sitomalla sydämemme ja tahtomme overlasti kättemme töihin. Silloin sielu on täysin sokea, eikä meillä ole valoa itsessämme, vaan ainoastaan auringon ulkoista valoa, joka valaisee ulkoista kehoa. Kun se sitten häviää, niin sielu joutuu kyseisen asian vangiksi.

6. Teidän tulee ymmärtää tämä sielun hengen ja tahdon suhteen. Sillä sielun vankila on pimeä, valoton luola. Vaikka se kohottaa ja sytyttää itseään, siitä syntyy vain tulen vihainen väläys, joka muistuttaa pahoista. Se ei voi saada itseensä jumalallista valoa.

7. Tämä johtuu siitä, että se on päästänyt sieluunsa ja tahtoonsa inhottavia asioita, jotka pimentävät hengen ja pitävät sitä vankina turban yhteydessä. Jumalan valo ei kulje takaperin, ainoastaan eteenpäin ja ikuisuuteen.

8. Tästä syystä Jumalan silmä on kaksijakoinen ja kaksisuuntainen, kuten aikaisemmassa kuviossa nähtiin. Toinen osa katselee hiljaiseen ikuisuuteen ja ikuisen ei-mihinkään, eli vapauteen.

9. Toinen katselee taaksepäin haluihin. Tällainen katselu synnyttää siihen pimeyttä ja luonnon keskuksen. Sitten se vetää tämän osa mitä suurimman ahdistuksen ja paineen¹⁰² piiriin.

10. Silloin tahto uppoutuu takaisin pimeyden kautta ulos ahdistuksen piiristä vapauteen ja hävittää samalla vihamielisen rauhattomuuden¹⁰³ ja ankaran paineen.

11. Tässä paineessa vapaudesta (kun tahto tuo siihen paineen) tulee hyvin voittoisa ja majesteettinen valo, jota kutsutaan Jumalan valoksi. Se loistaa ikuisesti, eikä mikään voi sitä tukahduttaa, koska se valaisee ikuisessa vapaudessa eikä halua mitään muuta.

12. Mikäli (kuten maallinen puolesi ehkä olettaa) Jumala ottaisi henkesi majesteettisuutensa valoon, ja sinä sallit inhottavuuksiesi (oveluuden, joka on tuottanut ylpeyttä, oveluuden tulista elämää) astua tahtosi niin, että se saastuu kokonaan maallisuudesta, niin sinä pimettäisit Jumalan majesteettisuuden. Sinun henkesi ja tahtosi saastuisivat ilman muuta oveluudesta ja palaisivat pois sielun tulisen lähteen kanssa ikään kuin peilikuvassa, ylpeydessä. Silloin et voisi päästä Jumalan majesteettisuuteen.

13. Et. Mikäli asettuisit pyhän kolminaisuuden ristille ja olisit kaikkien pyhien enkeleiden ympäröimä, niin olisit silti pimeydessä, jolloin vain sinun henkesi loistaisi ydinolemuksen peilissä valoa, jonka olet itse siihen tuonut.

14. Mutta jos sielu henkineen sitten näkee kuvassaan Jumalan ja katselee ikuista valon Jumalan majesteettisuudessa, niin sen täytyy kulkea tässä maailmassa kaksijakoista tietä pitkin ja saavuttaa ikuinen ruumis, eli Jumalan kuva. Lisäksi sen tulee ylläpitää ulkoista elämää maallisen kehon avulla ja tuoda sitten kaikki ihmeet (joiden vuoksi Jumala loi ne ulkoiseen elämään ja herättämään ulkoista elämää) sisäiseen elämään. Silloin se voi ikuisesti iloita niissä ja pitää niitä leikin¹⁰⁴ tapaisina. Tämä on oikea tapa seurattavaksi.

Erittäin arvokas aamuruskon portti.

15. Pidähän vaari siitä, rakastettu sielu, että suoritat kaiken samoin kuin Jumala itse, mikäli tahdot päästä Jumalan valoon, nähdä hänen silmin, nauttia tämän maailman valosta ja etsiä Jumalan ihmeitä ylläpitäen samalla ruumistasi.

16. Sielussasi on kaksi vastakkaista silmää¹⁰⁵. Toinen katselee ikuisuuteen, toisen suunnatessa takaisin luontoon, missä se kulkee alati eteenpäin etsien halujensa kohteita ja tehden peilejä toisensa jälkeen. Anna tämän olla näin, koska niin sen tulee olla Jumalankin tahdon mukaan.

17. Mutta älä käännä tätä toista silmää (vasenta) kaipauksen suuntaan, vaan vedä se oikean silmän avulla aina takaisin itseesi. Älä salli sen etäännyä ihmeiden haluamisen myötä sinusta, siitä silmästä, joka katselee vapauden suuntaan. Vedä sen ilmentämät ja suorittamat ihmeet itseesi.

18. Salli tämän silmän etsiä ravintoa maalliselle keholle, mutta älä anna sen tunkea oveluuttaan siihen ruokaan, vaan vedä se lähelle näkevää silmäsi äläkä päästä sitä irti.

19. Anna käsien suorittaa työnsä ja hankkia ruokaa. Salli silmän tuoda siihen ihmeitä, mutta ei mitään aineellista, koska silloin tahtoon vetäytynyt koituu sinulle pimeydeksi.

20. Salli paholaisen karjua sinulle ja pitää ääntä vasemman silmäsi edessä. Hän ei voi päästä sisään, ellet salli silmäsi ottaa vastaan aineellista¹⁰⁶.

21. Kun sitten maallinen kehosi häviää, niin sinä näet oikealla silmälläsi kaikki vasemman silmäsi ihmeet, jotka olet tehnyt ja löytänyt täällä. Kun maallinen elämä on ohi, niin sinun vasen silmäsi on vapaa luonnollisesta vihasta.

22. Vaikka siinä on luonto mukana (sillä juuri luonto itse herättää ja ylläpitää ihmeitä), niin se on kuitenkin ihmeiden kera ja ikuisessa vapauden tilassa, mikäli se ei ole ottanut vastaan mitään aineellista.

23. Luonto ihmeineen on tulista painetta. Se pitää ikuista vapautta otteessaan ja tekee ihmeiden kautta vapauden piirissä majesteettisuuden. Siitä oikea silmä (joka on kuolleen kaltaisessa tilassa tässä elämässä) saa valaistuksen. Silloin se iloitsee vasemman kanssa ikuisesti suunnattomassa majesteettisuuden riemussa ja näkee alati Jumalan molemmilla silmillään.

24. Tässä on yksi portti. Jos joku näkee ja tietää tämän hengessään oikein, niin hän näkee kaiken, mitä Jumala on ja voi tehdä. Samalla hän

näkee taivaan, helvetin, maan ja kaikkien ydinolemusten ydinolemuksen läpi. Siihen sisältyvät myös kaikki pyhät kirjoitukset aina maailman alusta saakka. Mutta tällainen on harvinaista ja korkealuokkaista näkemystä, josta vanha Aadam ei tiennyt mitään, sillä vain Jumalasta syntynyt uusi ihminen kykenee sellaiseen.

25. Mutta kun nyt näemme, että heikko järki haluaa kovin innokkaasti ymmärtää meitä, niin esitämme asian yksinkertaisemmin. Pidä vaari siitä, että teet tämän, mikäli haluat nähdä Jumalan valon sielussasi ja tulla Jumalan valaisemaksi.

26. Sinä olet maailmassa. Onko sinulla rehellinen ja petoksista vapaa kutsumus? Jatka siis sitä, työskentele ja saata työsi loppuun vaatimusten mukaan. Etsi ihmeitä maasta ja elementeistä. Olkoon ala mikä tahansa, se on kaikki Jumalan työtä. Etsi hopeaa tai kultaa maasta ja tee niistä taideteoksia. Rakenna ja istuta, sillä kaikki käy ilmentämään Jumalan ihmetöitä.

Mutta ota huomioon tämä A. B. C.

27. Sinun ei saa antaa hengellesi lupaa astua sisään ja täyttyä mistään pimeään kaltaisesta sekä tehdä siitä mammonaa. Se olisi Jumalan silmissä pelkkää hulluutta ja paholaismaista apinamaisuutta. Hengen tahto sekoittuisi täysin siihen, ja jalo kuvasi muuttuisi henkisen kuvitelmasi mukaiseksi oman tahtosi vuoksi, johon oveluus on hivuttautunut. Näin kadottaisit Jumalan kuvan.

28. Se (taivaallinen kuva) on maaginen, yhtä hieno kuin henki tai jopa paljon hienompi. Se on hienompi ja ohuempi kuin sielu itsessään. Se muistuttaa Jumalaa, joka asustaa ikuisessa vapaudessa kaiken ymmärryksen ulottumattomissa, koska se on ohuempi kuin mikään muu - ja siinä on sinun jalo kuvasi.

29. Kuitenkin se koostuu taivaallisesta lihasta ja verestä ja on jumalallisesta kehosta alkunsa saava olemus. Se on Kristuksen lihaa ja verta,

jossa sinun sielusi asustaa. Se (sielu) on siten siihen kuuluvaa majesteettista tulta.

30. Pyhä Henki istuu tämän kuvan sydämessä ja toimii siitä käsin ihmisäänen, kielten, ihmeiden, sävelten ja laulujen kautta.

31. Jos olet oikeamielinen, niin saatat ihmeesi tähän kuvaan tekemällä näin: kiinnitä vasen tahtosi tekemääsi työhön ja ajattele olevasi Jumalan palvelija hänen viinitarhassaan. Työskentele sitten uskollisesti.

32. Suuntaa oikea tahtosi Jumalaan ja ikuiseen, äläkä ajattele itseksesi mitään. Ajattele vain, että olet omassa päivätyössäsi ja että sinun pitää aina kuunnella herrasi ääntä, kun hän pyytää sinua palaamaan kotiin.

33. Älä anna mitään aihetta sanoa, että tämä on minun ja vain minun aarteeni. Tulen saamaan tarpeeksi ja keräämään kokoon paljon, että voittaisin maailman kunnioitusta ja jättäisin paljon lapsilleni.

34. Ajattele sen sijaan, että sinun lapsesi ovat Jumalan lapsia ja Jumalasi palvelijoita. Sinun työsi on Jumalan työtä, jossa raha, tavarat, järki ja veri ovat hänen kädessään. Hän voi tehdä niille tahtonsa mukaan. Kun hän kutsuu sinua kotiin ja omaan maahasi, niin hän saattaa ottaa työsi ja luovuttaa sen toiselle.

35. Älä liioin salli sydämesi antaa tahtosi hengen tuoda kuvaan sisään kopeutta, vaan saata aina tahtosi Jumalan edessä nöyryyden tilaan. Näin tämä kuvasi astuu aina nöyränä tahtosi kera Jumalan majesteettisuuteen, ja Jumalan ylivertainen valo valaisee sitä jatkuvasti.

36. Kuinka iloinen onkaan sielu, kun sen ahdistuksen tulinen tuska maistaa Jumalan valoa. Kuinka suunnattoman iloinen se onkaan. Ja kuinka se kumartuukaan Jumalan eteen.

37. Tällöin sielu ja sen kuva ovat kaikki kolme hengessä yhtä, koska ne ovat yhtä ydinolemusta pyhässä kolminaisuudessa. Rakas veljeni. Me vastaamme tähän kysymykseesi, että sielu ei voi tulla millään muulla

tavoin valaistuksi kuin tällä. Valaistuminen tapahtuu siten ainoastaan näin.

38. Sielu on tässä maailmassa ja myös Jumalassa. Tässä elämässä se palvelee Jumalan ihmeitä, joita sen tulisi avata yhden silmän avulla ja tuoda ne toisen kautta Jumalan eteen ja alkuun. Siinä sen kaikki tekemiset asetetaan ja valetaan Jumalan tahtoon. Sen ei pidä silloin missään nimessä lausua mitään tällaista kuin: tämä on minun, minä olen tämän herra. Silloin se puhuisi valheita.

39. Kaikki kuuluu Jumalalle, sinä olet vain palvelija, jonka tulisi kulkea rakkauden ja nöyryyden tilassa Jumalaa ja veljeäsi kohden. Sinun veljesi sielu on sielusi toveri, ja veljesi ilo taivaassa Jumalan kanssa on myös sinun iloasi, samoin kuin hänen ihmeensä ovat sinun ihmeitäsi.

40. Sillä taivaassa Jumala on kaikki kaikessa. Hän täyttää kaiken, ja Pyhä Henki on kaiken elämä. Siellä on vain iloa ilman surua. Kaikki kuuluu Jumalaan ja hänen kuvaansa. Kaikki on yhteistä. Jokainen iloitsee voimasta, kirkkaudesta ja toistensa kauneudesta. Pahantahtoisuutta tai kateutta ei ole lainkaan, sillä kaikki sellainen on jäänyt kuoleman ja helvetin piiriin.

41. Te Jumalan valitut lapset, jotka olette syntyneet uudelleen Kristuksessa. Ottakaa huomioon ja irtautukaa oveluudesta ja itsekkyydestä. Teitä on kauan johdettu Baabelin sokeudessa. Poistukaa sen piiristä, kun teitä kutsutaan kovalla äänellä, joka pian herättää kuolleet. Sallikaa sen toimia kanssanne, niin että saavutatte ikuisen ilon Jumalassa.

42. Henki osoittaa selvästi, että kaikki sellainen, joka ei kasva äidissä kasvavan uuden vesan mukana, heitetään tuliseen järveen lohikäärmeäisen Baabelin porton mukana.

43. Nyt on käsillä vakava aika. Vaikka et näekään sitä maallisin silmin, niin tulet sen kuitenkin kohtaamaan. Kuolemassasi näet selvästi, millainen tuomio tämä on, milloin se tapahtuu ja minkä turban alai-

suudessa olet elänyt. Me puhumme hyvin rehellisesti, kuten meidän pitääkin.

13. KYSYMYKSIÄ

Miten sielu käyttää ravintonaan Jumalan sanaa?

1. Mikäli sielu saapuu näin (kuten esitetty yllä) majesteettisuuden valoon ja vastaanottaa Jumalan valon, niin sillä on täydellisesti kaikki kaipaamansa ja haluamansa. Se kiinnittää halunsa jatkuvasti jumalalliseen voimaan eli ruumiiseen - itseensä. Pyhä Henki on Jumalan hengen voima, joten se ylläpitää ruumista ja Jumalan henkeä saaden ravintonsa Jumalan pöydästä. Kaikki Jumalaan kuuluva on pojassa, ja kaikki poikaan kuuluva kuuluu hänen kuvaansa.

2. Sielu syö (käyttää) Jumalan lihaa ja Kristuksen ruumista, ja sillä taivoin jumalallinen ruumis alkaa kasvaa myös siinä. Näin siitä tulee jumalallinen ruumis ja Jumalan lapsi, eikä ainoastaan kaltaisuuden suhteen, vaan tämä lapsi syntyy Jumalassa hänen (Jumalan) ydinolemuksesta ja elää Jumalassa.

3. Sielu ottaa vastaan ja omaksuu (syö) aina kun se tässäkin maailmassa kuulee Jumalan lasten opettavan tai puhuvan Jumalan sanaa.

4. Ulkoinen ihminen syö maallista leipää, ja sielu käyttää Jumalan leipää, josta Kristus on sanonut, että hän antaa meille ruumiinsa ravinnoksi, ja juuri sitä hänen testamenttinsa ovat.

5. Me emme todellakaan syö henkeä ilman ruumista, koska sielu on jo henki, joka halajaa itselleen kehoa, joten se saa sekä ruumiin että hengen.

6. Lausuttakoon tämä sinulle, Baabel. Katso millä tavoin hallitset Kristuksen testamentit, ja mitä sinä opetat kun sanot, että Kristuksen testamentit ovat henkeä ilman ruumista. Ja lisäksi annat väärää todistusta

Jumalasta ja kiellät hänen substantiaalisuutensa, Kristuksen taivaallisen ruumiin, joka on kaikkein suurin asia ja kaikkien täyteys oman prinsiippinsa puitteissa.

7. Voi maallista suuta, joka nielet pureksimatta. Sielussa on toinenkin suu, joka ottaa vastaan ravintoa ulkoisen elementin puitteissa. Ulkoinen ottaa vastaan ulkoisen, sisäisen ottaessa vastaan sisäisen.

8. Kristuksen ehtoollinen opetuslastensa seurassa oli tällainen: ulkoinen on muistoateria, sisäinen on sen substanssi (olemus). Sillä Jumalan valtakunta koostuu maagisesta voimasta, ei ajatuksesta, vaan ydinolemuksesta ja substanssista.

9. Magia saa aikaan olemuksen, sillä ikuisessa ei-missä ei ole mitään. Vain magia voi luoda siinä, missä ei mitään ole.

10. Jumalassa ei ole ainoastaan henki, vaan myös luonto, olemus, liha ja veri, tinktuura ja kaikki muu. Tämä ulkoinen maailma on vain sisäisen maailman kaltaisuus.

11. Me kerromme teille sen, mitä tunnemme, näemme, maistamme ja tiedämme - emme mitään kuvitelmaa tai mielipidettä emmekä mitään itseemme liittyvää. Kerromme sen ainoastaan teidän takianne, koska joka jäsen on velvollinen tekemään tämän toisille, niin että meidän ilomme olisi myös teidän iloanne. Sillä tavoin mekin voimme iloita, kuten veljekset yhdessä ja yhdessä ydinolemuksessa. Jos joku haluaa tietää tästä enemmän, lukekoon hän meidän kolmatta kirjaamme¹⁰⁷, josta löytyvät sielun ravintoa ja Kristuksen testamentteja koskevat näkökohdat.

14. KYSYMYKSIÄ

Onko uusi sielu synnitön?

Me käsittelemme tässä vastasyntyneeseen lapseen tullutta sielua.

1. Ystävä rakas. Tämä on hyvin syvä kysymys, mutta saatte kuitenkin vastauksen, sillä sen esittämisen aika ja päivä on tullut ja yö mennyt ohi. Ikuinen ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on jälleen synnyttänyt meidät valoon ja sellaiseen perintöön, joka ei koskaan häviä. Hän on ottanut meidät vastaan rakkaina lapsinaan.

2. Ystävä rakas. Tunnette hyvin Aadamin raskaan lankeemuksen, josta olemme puhuneet teille runsaasti kaikissa kirjoituksissamme. Siinä sielu on kääntänyt oikean silmän pois Jumalasta, tämän maailman hengen suuntaan. Siitä on tullut tottelematon, ja se on täysin irtautunut jalosta kuvastaan ja muuttunut hirviömäiseksi kuvaksi sallimalla tämän maailman hengen tunkeutua sisäänsä. Sen olisi pitänyt hallita sitä (maailmaa) voimakkaalla tahdollaan eikä antaa sielun lainkaan nauttia pahasta ja hyvästä¹⁰⁸.

3. Mutta se on selvästi rikkonut Jumalan käskyä ja suunnannut mielikuvituksensa maalliseen henkeen. Siinä turba, joka saattoi maallisen hirviön sielun jaloon kuvaan, otti sen välittömästi vangikseen. Näin turba etsi ja löysi rajan, jossa kuva hävisi. Ja mikäli sana ei olisi tullut väliin ja keskeyttänyt, niin tämä tila olisi jatkunut tällaisena ikuisesti.

4. Kun sitten turba on kerran asettunut maalliseen syvyyteen ja saanut vangikseen sekä ruumiin että sielun, niin se ajaa aina ruumiin rajaan saakka ja tuhoaa sen siinä. Sitten se heittää sen pois, ja sielu-parka jää alastomaksi ilman kehoa.

5. Kehoa ilman sielu kääntää oikean silmänsä takaisin sanaa kohden ja vaatii takaisin Jumalasta syntynyttä ruumista. Mutta se on alaston ja ottanut itseensä turban, joka nostattaa ahdistuksen suurta tulta. Ahdistus on voimakasta nälkää – sekä etsijä että löytäjä.

6. Nyt tiedämme täysin, että sielumme on lujasti kiinni tämän maailman hengessä, sillä turba pitää meitä vankinaan Jumalan ahdistuksen vihan kautta.

7. Ja vaikka sielumme poistuisi siitä ja tulisi uudelleen syntyneeksi Jumalasta, omistaa se kuitenkin yhä ulkoisen ruumiin ja kuluttaa sitä. Koska se lyö läpi aina syvyykseen saakka, missä se havaitsee, että ruumis on vain ikuisuuden peili. Silloin se jättää peilin ja astuu ikuisuuden piiriin sekä sallii ruumiin jäädä tyhjyyteen.

8. Tiedätte lisäksi hyvin, että sielu ruumiillisine siemenineen on puoleksi maallinen. Se on rikki, eli phur¹⁰⁹ ja sul¹¹⁰ yhdessä, johon sisältyy turba. Tällä (yhdistelmällä) on riittävä kyky siemenen tuhoamiseen.

9. Miten sitten sielu voi syntyä puhtaana? Näin ei voi tapahtua, sillä se tuo turban mukanaan maailmaan ja on syntinen jo äitinsä kohdussa.

10. Mutta nyt kun Jumala on tullut ihmiseksi, ja sana **Fiat** on jälleen asettunut siemeneseen, ei Jumala kuitenkaan ole täysin hylännyt sielua, vaikka turba on sen maallisessa puolessa, niin ettei sielu ole täysin vapaa.

11. Jumala ei kuitenkaan ole täysin jättänyt sielua, mikäli isä ja äiti ovat rehellisiä ja Jumalassa, sillä sielu on lähtöisin isän ja äidin sieluista. Vaikka lapsi kuolisi kastamattomana äidin kohdussa, on hän kuitenkin kastettu isän ja äidin hengen kautta. Pyhä Henki asuu heissä, ja turba tuhoutuu kuolemassa, jolloin uskon sisältyvä osa tunkeutuu aina Jumalaan saakka.

12. Mutta jumalattomien vanhempien yhteydessä asia on hyvin erilainen. Jos lapsi kuolee äidin kohdussa, sen sielu jää turban piiriin eikä milloinkaan pääse Jumalaan. Sielu ei tiedä Jumalasta mitään, vaan elämä jatkuu vanhempien ydinolemusten ja ominaisuuksien puitteissa.

13. Se ei kuitenkaan tällä tavoin joudu syttymisen tai palamisen piiriin, koska sielu itse ei ole vielä tehnyt syntiä. Se on vain henkenä lähteessä, täysin itseystensä ja ihmeistä vapaana. Se on kuin pala tulikiveä tai Ignés Fatuita¹¹¹. Se ei voi saavuttaa Jumalaa, vaan jää taivaan ja helvetin väliseen mysteeriin aina Jumalan tuomiopäivään saakka. Se lopulta korjaa satonsa ja asettaa kaiken paikoilleen.

14. Tosin maisteri Hansilla¹¹² saattaisi olla tästä asiasta toisenlainen filosofia. Mutta me emme välitä sellaisesta. Meillä on silmät, ja hänellä on taito. Ja me puhumme sen, mitä näemme.

15. Näin me opetamme teitä ymmärtämään, että yksikään sielu ei synny tähän maailmaan synnittömänä, vaikka vanhemmat olisivat kuinka rehellisiä tahansa. Se saa alkunsa maallisesta siemenestä ja tuo mukanaan ruumiin kera turban, joka myös ympäröi sielua.

16. Tämän vuoksi Jumala teki Vanhan testamentin aikaan ympärileikkauksen liiton lasten kanssa, että siinä heidät sidottaisiin veren vuodatuksen kautta siinä tarkoituksessa, että turba näin irrotettaisiin sielusta.

17. Uudessa testamentissa on kaste, missä Pyhä Henki pesee pois turban sielun vedestä elämän vedellä, että sielu voisi lähestyä Jumalaa ja olla hänen lapsenaan.

18. Mutta jos joku sanoo, että kastamattomat (juutalaiset, turkkilaiset ym., joilla ei ole tietoa tästä tai kynttilänjalasta) joutuvat kaikki Jumalan hylkäämiksi (vaikka he opeissaan, elämässään ja toimissaan rehellisesti pyrkivät Jumalan rakkautta kohden) - sellainen puhuu satuja ja Baabelin tapaista tietämättömyyttä.

19. Autuus ei piile ainoastaan ulkoisen sanan puitteissa, vaan myös voimassa. Kuka voisi heittää pois sellaisen, joka on saapunut Jumalaan?

20. Eikö tämä ole juuri Baabel, joka on hämmentänyt kansat niin, että ihmisten mielipiteet ovat jakautuneet - ja kuitenkin he kulkevat tahtonsa puitteissa yhtä ainoata tietä pitkin? Tämän on aiheuttanut vain Antikristus, kun hän veti Jumalan valtakunnan omaan piiriinsä ja teki uudelleen syntymisestä pelkän sadun, jota todelliset lapset tulevat häpeämään päivän valjettua.

21. Voidaan hyvin perustein todeta, että Antikristuksen opetukset ovat vain ilmaan haromista, käärmeen harhaa, joka houkuttelee jatkuvasti Eevaa.

22. Näin me tiedämme, että yksikään sielu ei tule maailmaan synnitömänä, vaan jokainen tuo turban mukanaan. Jos sielu olisi synnitön, niin sen pitäisi asustaa täydellisen puhtaassa kehossa, jossa ei olisi lainkaan paha tahtoa ja maallisia haluja.

23. Mutta ruumis ja sielu ovat sidotut toisiinsa, kunnes turba löytää ruumiin rajat (lopun) ja etsii sitten sen työt, kuten aikaisemmin kerrottiin.

15. KYSYMYS

Miten synti tulee sieluun, kun ajatellaan, että sielu on Jumalan tekoa ja luomusta?

1. Kuten aikaisemmin mainittiin, niin turba maallisine haluineen tulee sielun mukana tähän maailmaan, joten sielu on lujasti kahden vetovoiman piirissä, Jumalan sanan¹¹³ ja turban. Edellinen välitti itsensä sen kautta, joka tuli rakkauden muodossa ihmiseksi. Se vetää sielua alati Jumalan valtakuntaa kohden ja näyttää sielulle selkeästi turban luonteen. Tällöin sielu näkee luonnossa, mitä vääräisyys ja synti ovat. Jos se kestää paineen, niin siitä tulee sanassa uudelleen syntynyt Jumalan kuva.

2. Turba omalta osaltaan vetää sielua voimakkaasti puoleensa ja tuo siihen maallisia haluja. Etenkin kun se on nuori, jolloin maallinen puu työntää täysin voimin vihreää versoa ydinolemuksestaan ja myrkystään. Silloin turba hivuttautuu niin väkevästi sisään, etteivät jotkin sielut koskaan pääse siitä eroon.

3. Kun jollakin asialla on kaksi samanpainoista alkuperää, niin toinen vaipuu alas painon lisäyksen myötä, oli tämä paino sitten hyvää tai paha.
4. Synti ei synnytä itseään, vaan sen takana on tahto. Synti tulee kuvitelmien kautta henkeen, jolloin henki vuodattuu asiaan ja saastuttaa sen. Silloin tämän asian turba astuu henkeen ja tuhoaa heti Jumalan kuvan.
5. Turba jatkaa tästä etsien syvemältä, jolloin se löytää syvyyden eli sielun. Se jatkaa etsimistä sielussa ja löytää sitten vihaisen tulen, jonka kera se sekoittuu hengessä. Näin synti ajan mittaan on täysin syntynyt. Näin ollen kaikki ulkoa tahtoon halun mukana tuleva on syntiä¹¹⁴.
6. Tahto ei saisi taipua mihinkään muuhun kuin sävyisyyteen ja rakkauteen. Sen tulisi olla tyhjän tai kuolleen kaltainen. Sen pitäisi haluta vain elämää Jumalassa, niin että hän saa työskennellä siinä. Kaikessa muussa tekemisessä meidän tahdon täytyy olla suunnattuna niin, että se suorittaa kaiken Jumalalle.
7. Mutta jos tahto asetetaan ydinolemukseen, niin tämä olemus kuluu henkeen. Se anastaa sijan sydäimestä, jolloin turba syntyy ja sielu joutuu sen vangiksi.
8. Tämän takia me vastaamme, että yksikään sielu ei tule puhtaana äidin kohdusta, on se sitten syntynyt pyhistä tai epäpyhistä vanhemmista.
9. Syvyys ja Jumalan viha sekä maallinen maailma riippuvat täysin Isästä Jumalasta. Kuitenkaan ne eivät voi käsittää tai koskettaa hänen sydäntään ja henkeään. Näin on myös lapsen laita äitinsä kohdussa, mikäli se syntyy jumalallisista vanhemmista: silloinkin kukin periaate pysyy omalla puolellaan.

10. Kun turba ottaa haltuunsa maallisen kehon, niin taivas ottaa hengen, ja majesteettisuus täyttää sen. Silloin sielu on Jumalassa ja tuskasta vapaa.

11. Mutta kun sielu jää maallisen elämän piiriin, se ei ole vapaa, koska maallinen henki tuo kuvitelmien kautta siihen alati inhottavia asioita. Henki joutuu silloin jatkuvasti taistelemaan maallista elämää vastaan¹¹⁵.

16. KYSYMYKSIÄ

Miten sielu pidetään tällaisessa yhteydessä silloin, kun kyseessä on aadaminen tai uusi ruumis?

1. Mainitsimme aikaisemmin, että on kaksi periaatetta, jotka kaikki löytyvät sielusta ja ovat siinä yhtä. Teidän pitää ymmärtää, että taistelu sielussa alkaa jo siemenessä silloin, kun se on kätkeytyneenä kumpaankin sukupuoleen, mieheen ja naiseen. Silloin myös turba hivuttautuu esiin niin, että se ajaa siemenen ydinolemuksen väärän kuvitelman ja halun piiriin.

2. Vaikka henki kesyittäisi ruumiin, niin se kuitenkin kuvittelee, ja tämä synnyttää turban siemenen. Kukaan ei voi todella kieltää sitä, että tämä kuvittelu usein on hyökkäys sellaista vastaan, jossa on todellinen henki, jota se haluaa kurittaa. Teidän tulee tietää, että sielun henki tarkentuu tällä tavoin surkeaan ahdinkotilaan¹¹⁶ eikä voi vapautua ennen kuin turba riistää siltä kehon.

3. Ulkoisen ja uudelleen syntyneen ihmisen kesken ei ole minkäänlaista liittoa. Ulkoinen ihminen kyllä ahnehtisi ja uudistuisi alati, sillä ne ovat yhdessä, mutta kummallakin on oma periaatteen, niin ettei ulkoinen voi saada valtaa sisäisestä, mikäli henki vain jatkaa taisteluaan.

4. Ne saattavat aivan hyvin olla riippuvaisia toisistaan, koska kaikki kolme tuottavat Jumalan ihmetöitä, mikäli ne jatkavat oikealla tavalla, kukin oman prinssioppinsä puitteissa.

5. Sielu on tulen hallitus ja kaikkien kolmen elämän aiheuttaja. Henki on valon hallitus, johon jalo taivaallinen kuva muodostuu jumalallisen ruumiin kera. Ulkoinen henki on maallisen elämän hallitus, jonka tulisi ilmentää ihmeitä, joiden suhteen sisäisen hengen pitäisi tuottaa ymmärrystä. Sielun tulisi ilmentää sille syvyydet korkeimpana salaisuutena.

6. Sielu on helmi, sen henki on helmen löytäjä, ja maallinen henki on etsijä. Maallinen ruumis on mysteeri, joka kätkee kaikkein suurimman salaisuuden, sillä jumaluus ilmaisee itsensä maallisesti, käsitettävässä olemuksessa. Sen takia kolme etsijää kuuluvat siihen.

7. Mutta teidän ei tule olettaa, että me aliarvioimme ulkoista elämää, sillä se on mitä hyödyllisintä meille, koska se saa aikaan Jumalan ihmeitä. Ei ole mitään hyödyllisempää koko ihmisen kannalta kuin olla hiljaa omassa kolminaisessa asumuksessaan ja olla palaamatta ulkoisen kera sisäiseen, vaan palata sen sijaan sisäisen kera ulkoiseen.

8. Sillä ulkoinen on peto, joka ei kuulu sisäiseen. Mutta sen synnyttämät ihmeet, jotka se on tuottanut sisäisestä avaten ne samalla käsitettäviksi olemuksiksi: ne kuuluvat omina muotoinaan, vaan ei ydinolemuksinaan, sisäiseen. Sisäisen hengen täytyy ottaa vastaan ne, jotka ovat Jumalan ihmetöitä, koska ne ovat sen iloa ikuisuudessa.

9. Me sanomme, että sielua voidaan hyvin pitää uudessa ihmisessä, kunhan sen tinktuuran henki vain vastustaa sen etsintää ja kuvittelua. Vaikka ulkoinen henki on eläimellinen, niin sisäinen ymmärrys saattaa silti pitää itsessään ja alistaa ulkoisen, koska se on ulkoisen herra. Mutta jos joku sallii eläimellisen hengen toimia herrana, niin hän on eläin, jonka sisäinen kuvakin on tinktuurasta muodostuva eläimellinen hahmo.

10. Sellainen, joka antaa tulihengen eli turban toimia herrana, on sisäisen kuvan ja olemuksensa puolesta paholainen. Siksi on välttämätöntä, että ulkoinen henki kaataa tuleen vettä (eli nöyryyttä). Silloin se voi pitää tätä voimakasta henkeä vankinaan. Mutta jos tahto ei halua olla Jumalan kuva, niin se on sisäisessä kuvassaan eläimen kaltainen.

11. Jos käsitämme itsemme yhdistelmäksi¹¹⁷, niin ulkoinen henki on meille kovin hyödyksi, sillä monet sielut häviäisivät, ellei eläimellistä henkeä olisi olemassa. Se pitää tulta vankinaan ja tuottaa tulihengelle maalliset, eläimelliset työt ja ilon. Niiden myötä se voi hauskuttaa itseään, kunnes se kykenee kuvitteellisten ihmeiden kautta oivaltamaan omasta jalosta kuvastaan jotakin sellaista, joka panee sen uudelleen etsimään itseään.

12. Rakkaat lapseni, jotka olette syntyneet Jumalassa - kerron teille, ettei Jumala turhan takia puhaltanut ulkoista henkeä (eli ulkoista elämää) Aadamin sieraimiin, vaikka tähän kuvaan liittyikin suuri vaara.

13. Jumala tiesi, kuinka se vaikutti Lusiferiin, ja mitä suuri ikuinen magia voisi saada aikaan. Niinpä. Aadamista olisi voinut tulla paholainen. Mutta ulkoinen peili esti sen, koska siellä missä on vettä, vesi sammuttaa tulen.

14. Lisäksi voisi monesta pahasta sielusta tulla hetkessä paholaisia, mikäli ulkoinen elämä ei sitä estäisi niin, ettei sielu pääse täysin syyttämään itseään.

15. Kuinka monet ovatkaan niin täynnä myrkkyä ja pahuutta, että he murhaisivat ja tekisivät muita rikoksia, ellei heidän tulessaan olisi vettä. Muuten heille ei löytyisi lääkitystä. Voitte nähdä tämän sapessa, joka on tulista myrkkyä: kun se sekoitetaan veteen, niin sen tulinen voima lievittyy.

16. Näin on laita myös sisäisen ydinolemuksen suhteen: tämän maailman henki kietoutunut sielun syvyyksiin. Sen lähteessä on kuolettavaa

vettä, jonka avulla se kosteuttaa sielua silloin, kun tuli alkaa siinä leimuta.

17. Lisäksi ulkoinen henki ei voisi elää ilman tätä tulta, kun se havaitsee, että tämä kaikissa olennoissa oleva tuli on vain sisäisen tulen vihaista olemusta.

18. Sisäinen tuli kuluttaa maan ja kivet, ruumiin ja veren - vieläpä jalon kuvankin, mikäli se syttyy tahdossa. Mutta vesi toimii siinä lääkkeenä, joka laimentaa sen sytyttävää voimaa, jonka avulla se työskentelee voittaakseen Lusiferin tapaan Jumalan sävyisyyden.

17. KYSYMYKSIÄ

Mistä ja miksi syntyy lihan ja hengen välinen ristiriita?

1. Rakas ystävä ja veli. Tiedätte hyvin, että tuli ja vesi ovat vihamiehiä: tuli on elämä, ja vesi on kuolema. Tiedätte myös, että kun vettä kaadetaan tuleen, niin tulen olemus katoaa, ja tuli kuolee.

2. Ja vaikka [tuli] ei olekaan ihmisessä täysin kuollutta valon ansiosta, joka sitä jatkuvasti synnyttää, on siinä kuitenkin mukana vihaa samoin kuin Jumalan ja helvetin välillä. Helvetti tai vihan tuli kuuluu kuitenkin Jumalaan.

3. Jumalan majesteettisuus ei olisi ilmentynyt, jos hänen vihaansa ei olisi olemassa. Viha tiivistää¹¹⁸ ikuisen jumalallisen ihmeelliset salaisuudet luonnollisen vihan avulla. Silloin se muuttuu tuleksi, josta vapaan ikuisuuden korkea valo saa alkunsa ja tuottaa majesteettisuuden sävyisyyden lähteeseen.

4. Mutta tuli on vain syy siihen, että on olemassa valon olemus sävyisyydessä. Sillä valo syntyy tulen loisteesta, joten sillä on itsessään tulen olemus.

5. Kuten mainittiin aikaisemmin, niin tahto vaipuu alas ahdistuksen piiriin, jopa kuolemaan, ja nousee takaisin vapauteen. Tässä on valo, jossa on tulen olemus. Kuitenkin siinä on myös toinen prinssiippi, koska ahdistuksesta on syntynyt rakkautta.

6. Tähän tapaan käy myös ruumiin suhteen. Liha taistelee henkeä vastaan. Ulkoisen lihan henki muodostaa peilin kaikkein sisimmälle tuli-elämälle eli sielun elämälle. Hengen elämä on sielun henkeä tinktuuran valossa. Se on keskeisintä elämää, mutta kuitenkin sielusta syntyneitä.

7. Mutta teidän tulee ymmärtää syvä näkemyksemme oikein. Sielun henki, johon jumalallinen kuva muodostuu, syntyy tulessa. Se on ensiksikin halua tuleen. Mutta kun viha kovenee ja syttyy tulessa, niin tahto joutuu suureen, kuoleman kaltaiseen ahdistuksen tilaan ja vajoaa itseensä. Silloin se poistuu vihan piiristä ikuisen vapauteen, mutta ei silti kuole, vaan siirtyy ensimmäisestä tullessaan toiseen maailmaan.

8. Silloin tahto tulee toiseen maailmaan aivan kuin kovuus syntyy tullesta. Kuitenkin se on vapaudessa vailla mitään sellaista ahdistuksen tuskaa. Se on liikettä, pyrkimystä ja luonnollisen ahdistuksen tuntemusta. Siinä on mukana kaikki ydinolemuksiset, jotka ensimmäisessä kovassa tuli-maailmassa on saatettu ahdistuksen piiriin. Mutta ne ovat kuin se, joka poistuu tullesta veteen. Sillä tavoin tulen ahdistus jää veteen.

9. Teidän tulee käsittää, että tämä on sielun henkistä elämää. Sielu on luonnon keskuksessa, ja henki on arvokas ja jalo kuva, jonka Jumala on luonut omaksi kuvakseen. Siinä on korkea, kuninkaallinen ja suuriarvoinen Jumalan kuva, jollainen Jumala on. Ja hänet käsitetään samana elämän lähteenä.

10. Henki ei lähde sielusta - ei! ja kuten näette - ei tulikaan eroa valosta. Kuitenkin ne ovat yhtä, joskin niillä on kaksinainen olemus: tuli on

vihainen, valo on sävyisä ja rakastava. Valossa on elämä, tulessa on sen aiheuttaja.

11. Näin voitte enemmän etsimättä löytää sen vastakkaisuuden perusteet, jotka koskevat lihan ja hengen eroja: sisäisellä hengellä on sävyisestä ydinolemuksesta koostuva jumalallinen keho. Ulkoisella hengellä on kehonaan vihaisen tulen peili eli sielun peilin ruumis, joka innostuksissaan synnyttäisi alati vihaa, suuria arcanumin¹¹⁹ ihmeitä. Mutta sisäinen rakkauden henki estää sitä, koska se muutoin korottaisi itsensä ja sytyttäisi sielun niin, että sielu kadottaisi rakkauden hedelmän ja kuvan. Silloin sielussa oleva viha tuhoaisi sen ja siitä syntyisi vastakohtaisuus.

12. Sisäinen henki olisi herra, sillä se voi alistaa ulkoisen. Myös ulkoinen voisi olla herra ja lausua, että minulla on suuret ihmeet ja arcanum: näin se kerskaa mysteeristä, vaikka ei olekaan muuta kuin sen peili.

13. Se ei ole mysteerin ydinolemuksesta, vaan pelkkä halu: konkreettisen peilin kaltainen, johon mysteeri heijastuu (voidaan nähdä). Se tosin voisi olla herra, mikäli se saavuttaisi prinssiin ja olisi siten elämää itessään. Mutta mysteerin suhteen se on houkkio.

14. Joten - rakas veljeni - jos etsisitte mysteeriä, niin älkää hakeko sitä ulkoisen hengen kautta, koska silloin teitä petettäisiin, ettekä saavuttaisi mitään muuta kuin vilauksen siitä. Mutta astukaa aina ristille saakka ja etsikää kultaa, niin ette tule pettymään. Silloin teidän pitää etsiä aivan toisesta maailmasta puhdasta ja tahratonta lasta. Tässä maailmassa löydätte vain likaisen ja täysin epätäydellinen lapsen. Joten suhtautukaa tähän oikealla tavalla.

15. Astukaa ristiltä neljänteen olomuotoon. Siinä ovat teidän Sol¹²⁰ ja Lunanne¹²¹ yhdessä. Viekkä se ahdistuksen kautta kuolemaan ja muovatkaa¹²² tuota koostunutta maagista ruumista niin pitkään, että se tu-

lee jälleen sellaiseksi, jollainen se oli ennen joutumistaan tahdon keskukseen, jolloin siitä tuli maaginen ja nälkäinen luonnon suhteen.

16. Tahto on etsintää ikuisen etsimisen muodossa, jossa tahdotaan mielellään saada itselleen ruumis. Antakaa sille tätä varten sol, eli sielu, että se voi saada ruumiin. Sitten se pian valmistaa sieluun sopivan kehon. Sillä tahto on syntyisin paratiisista hyvän ja virheettömän taivaallisen hedelmän kera.

17. Siinä on teidän jalo lapsenne, te kateelliset valittajat. Meidän pitää todellakin kertoa tämä teille, kun näemme sen syntyvän aikojen saatossa, mutta ainoastaan meihin kuuluvat voivat sen ymmärtää.

18. Sillä me emme tarkoita tässä peiliä tai taivasta, vaan sitä kultaa, josta te rehentelette. Se on kovin kauan ollut teidän jumala-ihanteenne, koska teidän sokeat lehmän silmänne ovat niin sammuneessa tilassa, että näette vähemmän kuin aikaisemmin. Mutta lapset saavat nähdä, syödä ja olla tyytyväisiä siitä, että he saavat ylistää Jumalaa.

19. Me puhumme tässä ihmeellisiä asioita, mutta emme kuitenkaan muuta kuin sen, mitä meidän täytyy puhua. Älköön kukaan ihmetelkösitä, että sellainen tuntee mysteerin, joka ei ole oppinut sitä keneltäkään ihmiseltä. Eikö kasvikin kasva ilman teidän ohjaustanne? Ei se kysele teidän osaamistanne. Mysteerikin kasvaa ilman teidän kykyjänne. Sillä on oma koulunsa. Tämä tapahtuu yksinkertaisesti samaan tapaan kuin apostoleille helluntaina, kun he kykenivät puhumaan useita kieliä ilman harjoitusta ja taitoa.

20. Tämä ennakoi sinun lankeemustasi, oi Baabel - että sen tietäisit. Sillä viha ei missään muodossaan voi sinua auttaa. Tähti on syntynyt, joka johtaa itämaan viisaita miehiä. Mutta etsi sinä ainoastaan omalta kohdaltasi, niin löydät itsesi. Heitä sitten turba pois itsestäsi, niin voit elää lasten kanssa. Tämän me kerromme sinulle täysin rehellisesti, sillä ei ole olemassa muuta parannusta, koska sinun ahdistuksesi on tulla, joka tuhoaa sinut.

21. Vai pidätkö meitä sokeana? Jos emme kykenisi näkemään, niin olisimme vaiti. Mitä iloa Jumalalle olisi valheesta? Silloin meidät löydetäisiin turban piiristä, joka etsii kaikista inhimillisistä ydinolemuksista ja toimista. Vai suorittammeko me tätä palvelusta palkkion toivossa? Onko siinä meidän elantomme? Miksi emme huolehtisi ainoastaan leivästä, kuten ulkoinen maailma järkeilee?

22. Mutta kun havaitsemme tämän olevan päivätyötämme, täytyy meidän tehdä, mitä Isä tahtoo, koska illalla me joudumme tekemään siitä tiliä¹²³. Puhumme tämän vakavassa mielessä ja täysin rehellisesti.

23. Näin voitte hyvin ymmärtää lihan ja hengen vastakohtaisuuden ja käsittää oikein, että kaksi henkeä ovat yhtä. Toinen taistelee toistaan vastaan: toinen halajaa Jumalaa, toisen halutessa leipää. Ja molemmat ovat hyödyllisiä ja hyviä.

24. Mutta - sinä ihmisen lapsi - salli sanottavan itsellesi: johda elämäsi hyvin harkiten ja salli sielusi hengen olla herranasi. Anna tahtosi taistella täällä hyvä taistelu¹²⁴, sillä aikaa on vain vähän.

25. Me kaikki olemme täällä kuin kasvuna pellossa. Pitäköön jokainen huolta siitä, millaista hedelmää hän kantaa, koska sadonkorjuun aikaan kaikki työt kootaan omaan aittaansa.

26. On parempi työskennellä jonkin aikaa ankarasti viinitarhalla odottaen suurta palkkaa ja virvoitusta, kuin olla sama aika kuninkaana, jota sitten seuraisi oleminen leijonan, suden, koiran, kissan, rupikonnan, käärmeen tai madon hahmossa¹²⁵.

27. Oi ihmisen lapsi. Käsitä tämä varoituksena. Me puhumme vakavasti ja ihmeiden silmän kautta, minkä voitte varsin pian kokemuksesta havaita. On vain vähän aikaa, sillä alku on jo löytänyt lopun. Tämä on alussa oleva pieni ruusunnappu. Tarkastelkaa sitä, ja poistakaa silmistänne kateellisuus, sillä muutoin saatte itkeä ja valittaa, eikä kukaan tunne sääliä teitä kohtaan. Sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös

joutuu niittämään¹²⁶. Mitä hyötyä on loistosta ja kunniaista silloin, kun ne jättävät sinut?

28. Täällä olette hyvin kykeneviä, mutta tämän jälkeen kykynne on mennyttä. Te olette jumalia¹²⁷, mutta kuljette silti päätä pahkaa paholaista kohden. Säälikää omaa elämääne ja omaa hienoa ja taivaallista kuvaanne.

29. Rukoilkaa, että tulisitte Jumalan eikä paholaisen lapsiksi. Älkää salliko teeskentelijöiden käännättää itseänne imarteluillaan. He tekevät sen oman vatsansa, kunniansa ja rahojensa takia, sillä he ovat Baabelin palveluksessa.

30. Tutkikaa itseänne ja kysykään omaltatunnoltanne, onko se Jumalassa? Se syyttää teitä ja pyytää teitä ajamaan pois teeskentelijät sekä etsimään Jumalan puhdasta ohjausta, eikä vain peilin kautta näkemistä.

31. Jumala on teitä varten ja teissä - uskoutukaa hänelle ja tulkaa hänen luokseen kadonneen pojan kanssa. Kukaan toinen ei voi ottaa teistä pois turbaa. Voitte vain astua kuoleman kautta toiseen maailmaan, jonne teidän tekopyhyydellänne ei ole asiaa. Koska muutoin ei olisi syntien anteeksiantoa. Vaikka panisitte kaikki tekopyhyyttenne likoon, niin olisitte siitä huolimatta entisen kaltaisesti turban kahleissa.

32. Ei ole niin, että joku voisi astua viereenne ja poistaa teistä turban, kunhan vain lausutte hänelle hienoja sanoja. Ei totisesti - asia on maallinen. Teidän pitää syntyä uudelleen, kuten Kristus sanoi, sillä muuten ette voi tulla Jumalan luokse. Tehkää mitä tahdotte, kaikki teennäisyyks on petosta.

33. Jos tahdotte palvella Jumalaa, teidän tulee suorittaa se uutena ihmisenä. Maallinen Aadam ei voi tehdä mitään hyväksyttävää palvelusta - on se sitten laulamista, huutamista, kutsumista, tunnustamista, rukoilua, itkua tai mitä tahansa. Sellainen on pelkkää taistelua varjojen kanssa. Tahdon ja sydämen pitää olla mukana ja täysin antaumuksen

tilassa, muuten on kyseessä vain arvailua ja Antikristuksen satuja, joita tämä koko maailma on täynnä.

34. Tahto on suurempi ja voimakkaampi kuin vuolas itkeminen. Se kykenee tuhoamaan turban ja astumaan Jumalan kuvaan. Siinä on voima olla Jumalan lapsi. Se voi siirtää vuoria ja herättää kuolleita, mikäli se on syntynyt Jumalasta, ja Pyhä Henki on antanut siihen luvan.

35. Sillä ihmisen täytyy kulkea tottelevaisena ja nöyränä luovuttaen oman tahtonsa Jumalalle niin, että Jumala itse voi olla tässä tahdossa ja teoissa. Tämä on tie pelastukseen ja taivasten valtakuntaan. Muuta ei ole olemassa. Saarnatkoon paavi ja tohtorit vastaan mitä haluavat, sillä se kaikki on valhetta ja teeskentelyä ja suunsoittoa.

18. KYSYMYS

Miten sielu erkanee ruumiista ihmisen kuollessa?

1. Tässä asiassa meidän pitäisi pyytää vieraaksemme maailma, erityisesti Baabelin portto. Voisimme katsoa, voidaanko hänet muuttaa todelliseksi lapseksi. Kuolema on hirvittävä vieras, joka heittää alas ylpään ratsastajan ratsuineen.

2. Rakas ystävä. Tämä on hyvin vaikea kysymys. Se vaatii kaikkien kolmen periaatteen silmiä, että se nähtäisiin oikein. Heidän ei saa todella kuolla, kun he astuvat sisään ja näkevät kuoleman. Heidän täytyy olla myrkyä kuolemalle ja ruttoa helvetin suhteen. Heidän pitää ottaa kuolema vangiksi, mikäli haluavat nähdä sen. Mikään inhimillinen ymmärrys ei voi välttää tätä, ellei hän (ymmärrys) itse astu kuolemaan ja todella tunnista, mitä se oikeastaan on. Hän saa todella kokea sen silloin, kun yksi periaateista (eli elämä) katoaa.

3. Opite aikaisemmin, että kaikki ydinolemuksensa ovat maagisia ja että toinen on aina toisensa peili, jossa ensimmäisen peilin halu ilmenee ja tulee olemuksiksi. Näin myös ymmärrätte, miksi turba sisältyy kaik-

kiin ydinolemuksiin. Se tuhoaa kaikki [kunnes kaikki tulee] ensimmäiseen ydinolemukseen - ja yksin siihen. Siinä ei löydy enää tuhoajaa.

4. Koska mitään sellaista ei enää ole jäljellä, jota voisi tuhota. Se pysyy itsessään ja ilman itseään. Se menee mihin tahansa tahtoo. Näin se kuuluu joka paikkaan, koska se on syvyyksissä, missä ei ole lepopaikkaa, joten se joutuu lepäämään ainoastaan itsessään.

5. Kaikki ydinolemukset ovat syntyisin toinen toisistaan, joten alku sisältyy myös viimeiseen ydinolemukseen¹²⁸. Viimeinen on palannut ensimmäiseen, etsii sitä ja löytää sen itsessään. Kun se löytää ensimmäisen, se antaa muiden mennä menojaan ja pysyy sillä rajalla, missä se voi olla tuskista vapaa.

6. Siellä ei ole mitään sellaista, josta voisi aiheutua tuskaa. Se itse on ensimmäisen ydinolemuksen olemusta. Ja vaikka se olisi jotakin muuta, olisi sellainen ainoastaan oksa siitä itsestään ja sen omasta tahdostaan - eikä mitään muuta, koska mikään ei voi antaa sille muunlaista tahtoa.

7. Näin me opetamme teidät ymmärtämään, mitä kuolema on. Siinä alku etsii rajaa, ja kun se löytää, niin se lopettaa etsintänsä, tämän maallisen elämän. Se heitetään pois, ja sen täytyy lakkauttaa itsensä.

8. Sillä alku eli sielu pysyy rajalle saakka ja sallii sitten ruumiin häviämisen. Se ei valita tästä eikä halua ruumista takaisin. Senkin (ruumiin) täytyy mennä omille rajoilleen, niiden ihmeiden piiriin, joista se on lähtöisin.

9. Sielun henki ei sure ruumiin häviämistä. Mutta tulielämä suree, sillä myös tulen tuottama aines katoaa - tosin ainoastaan substanssin osalta.

10. Malli jää jäljelle tahdon piiriin, koska tahtoa ei voi tuhota. Näin sielunkin pitää jatkaa tahdon kera, joten se hahmottuu siinä sen sijaan

aineeseen ja palaa tahdossa. Ensimmäinen tulen hehku ei häivy. Ainoa mikä loppuu, on sen maallisen elämän aines, **phur**.

11. Silloin tulesta tulee kyvytön, ja se astuu pimeyteen, ellei hengellä ole taivaallista ydinolemusta, taivaallista ruumiista. Silloin tuli (eli todellinen sielu) ottaa vastaan tuon autuuden ruumiin rikin muodossa, jolloin sielu palaa rakkauden tulella ja on täysin poistunut ensimmäisestä tulielämästä.

12. Sielu on nyt Jumalan prinssiin puitteissa, eikä ensimmäinen vihamielinen tuli voi sitä milloinkaan koskettaa, koska se on ottanut vastaan toisenlaisen olemuksen ja syntynyt todella uudelleen. Silloin se ei enää tiedosta ensimmäisen elämän kautta, koska magia on sen niellyt.

13. Turba jää maalliseen kehoon ja muuttuu takaisin siksi, mitä se oli ennen kehon syntymistä: ei-miksikään, eli magiaksi, jossa sen kaikki ydinolemuksukset ovat kuin kuvana peilissä. Tämä kuva ei kuitenkaan ole aineellinen, vaan ikuisen mallin mukainen. Mehän tiedämme, että kaikki tätä maailmaa edeltävät ihmeet kuuluivat mysteerin piiriin - olivat olleet viisauden neitsyessä, mutta ilman substanssia.

14. Tästä syystä me ymmärrämme, että tämä mysteeri on jakautuessaan ilmennyt niin, ettei sitä voida milloinkaan enää sammuttaa, vaan se pysyy ikuisesti erillisessä ja jakautuneessa tilassa, erotettuna magian puitteissa siinä olomuodossa, mihin se oli siellä itsensä saattanut.

15. Näin me voimme käsittää, mitä erottuminen¹²⁹ tarkoittaa. Siinä turba on löytänyt ydinolemuksen rajan. Kulku sairaudesta kuolemaan merkitsee ainoastaan sitä, että turba on syyttänyt itsensä ja haluaa tuhota ydinolemuksen. Se on rajalla ja tahtoo heittää pois väliin tulleen tekijän.

16. Tässä on ruumiin kuoleman syy. Turba uppoaa tulella itseensä, jolloin ulkoinen elämä sammuu, koska se vetää sielusta pois tulen. Silloin se siirtyy omaan eetteriinsä¹³⁰, missä se saavuttaa rajansa.

17. Jos sielun tullessa ei hengen mukana eikä haluavassa tahdossa ole jumalallista ruumista, niin tuli on pimeää. Se palaa ahdistuksen ja suuren kauhun puitteissa, koska siinä ei ole muuta kuin ahdistuksen lähteen ensimmäiset neljä luonnollista olemusta.

18. Mikäli tahto olisi täysin vailla nöyryyden voimaa, niin mitään kuoleman kautta elämään ja itseensä uppoutumista ei tapahtuisi. Olisi vain kuin kiduttava raivon noidankehä, joka yrittää alati ylentää itseään. Kuitenkin se toisella puolen luisuu itsensä alapuolelle, koska siinä on tulen olemus, mutta ei sen paloa.

19. Sillä turba on äärettömän voimakasta karkeutta ja katkeruutta, jossa katkeruus alati etsii tulta ja sytyttää sitä. Mutta katkeruus pitää sen vangittuna, niin että se on vain kauheata ahdistusta ja kääntyyilee jatkuvasti kuin hyrrä. Se kuvittelee, mutta ei löydä muuta kuin itsensä. Se vetäytyy itseensä ja saattaa itsensä raskaaksi. Sitten se nielee itsensä ja muodostuu omaksi ydinolemukseksi.

20. Sillä ei ole muuta substanssia kuin se, jota sielun henki ulkoisen elämän kautta alati on tuottanut, toisin sanoen: kateutta, ylpeyttä, kiroomista, kiroilua, herjausta, kosta, panettelua, murhia, vihaa, ahdistusta ja vääryyttä. Sellaista on sen ravinto, harrastukset ja viihde. Sillä turba ottaa tahdon kautta mukaansa substanssin, sillä sen (tahdon) teot seuraavat sitä.

21. Vaikka se onkin tehnyt jotakin hyvää, on sellainen vain kunnianhimoisen mielen näennäistä ulkoista esitystä. Näin se jatkaa edelleen omin tavoittein ja pyrkii aina ylöspäin. Se innostaa itseään ja olisi aina mielellään nöyryyden yläpuolella, vaikka ei tunne eikä näe sitä. Se ylentää itsensä alati Jumalan yläpuolelle, mutta on kuitenkin ikuisen alennuksen tilassa. Se etsii perustaa, jota sille ei löydy. Sellaista on sen elämä.

22. Jos se kuitenkin olisi tahdossaan käsittänyt jotakin puhtaasta rakkaudesta (kuten monet loppuaikoinaan kääntyneet), niin se vaipuu ah-

distusten kautta itseensä. Siinä nöyrä kipinä putoaa kuoleman kautta elämään, ja silloin sielun tuskat loppuvat. Se on vain pieni oksa, joka versoo Jumalan valtakuntaa kohden.

23. Ei voida tyydyttävästi kuvata, millaisia puhdistusvälineitä¹³¹ sielulla on, ja kuinka paholainen sitä ehkäisee ja kiusaa ennen kuin se sulauttaa tämän kipinän itseensä. Mutta tämä viisas maailma ei tätä usko - se on siihen liian viisas - ja kuitenkin se on niin umpisokea, ettei ymmärrä mitään muuta kuin kirjaimellisia asioita. Oi! olisimme mielellämme vaiti, ellei Jumala haluaisi tämän tulevan koettavaksi.

24. Me puhumme tässä omituisesta tuskasta, joka vaikuttaa ainoastaan turban piirissä. Se ei ole mikään muu paholaisen voima sielu-parkojen suhteen kuin sen oma kauhu ja inhottavat ehdotukset, jotka kiduttavat sielua sen kuvitelmien kautta.

25. Helvetilliset olosuhteet ovat aivan toisenlaiset kuin mitä Baabel opettaa. Se sanoo paholaisen piiskaavan ja kiduttavan sielua. Mutta tämä puhe on täyttä sokeutta. Paholainen ei ole ristiriidassa omien lastensa suhteen. Heidän pitää tehdä kaikki hänen tahtomansa. Ahdistus ja helvetin kauhut koskevat jokaista aivan riittävästi suhteessa kunkin omiin inhottavuuksiin. Jokaisella on oma helvettinsä, jossa ei ole mitään muuta kuin kunkin omaa myrkyä, joka tarttuu omaajaansa.

26. Alkuperäisen luonnon neljäs olomuoto on yhteistä kärsimystä, jonka jokainen tuntee oman turbansa mukaisena. Mutta tuntemukset eroavat paljon toisistaan. Ahne tuntee kylmyyttä, vihainen kuumuutta, kateellinen katkeruutta ja ylpeä tuntee sellaista kohoamista, missä kuitenkin luisutaan koko ajan alas syvyyksiin. Pilkkaaja nielee niiden inhottavuuksien turban, joita hän on täällä röyhtäillyt. Väärämielinen ja petollinen sydän joutuu neljännen muodon, suuren tuskan piiriin.

27. Silloin turba on keskellä tulta, sielun sydämessä, jossa väärät puheet ja valheet kauhistuttavat ja kalvavat sitä. Ne panevat sen kiroamaan itsensä.

28. Köyhää alistanut mahtimies, joka hikoili ylpeyden takia, ratsastaa köyhän kirousten tulisissa korkeuksissa, sillä kaikki köyhän murheet tarttuvat häneen.

29. Hän ei saa rauhaa, sillä ylpeys pyrkii koko ajan ylöspäin. Hän käyttäytyy aivan samoin kuin täällä ollessaan - etsien koko ajan ja haluten kaikkia asioita, joita hänellä oli liiankin paljon täällä, mutta turhan vähän siellä. Hän halajaa jatkuvasti omaa ydinolemustaan, mutta sitä hänellä ei ole, sillä hän on nyt maagista.

30. Hän on menettänyt todellisen kuvansa ja omaa vain ylpeästi astelevan hevosen, tai minkä tahansa häntä ja hänen tahtoaan miellyttäneen kuvan. Missä on hänen sydämensä, siellä on myös hänen aarteensa - se on hänen ikuisuuttaan.

31. Mutta kuulkaahan, ystäväni, mitä viimeinen tuomio tuo tullessaan. Silloin kaikki asiat joutuvat kulkemaan tulen läpi, ja lattia lakaistaan puhtaaksi. Jokainen joutuu omaan tilaansa. Silloin pahalaisetkin vapisevat.

19. KYSYMYKSIÄ

Millä tavoin sielu on kuolevainen tai kuolematon?

1. Mikäli jonkin asian alku on ikuisuudessa, niin myös sen loppu on ikuisuudessa. Näin on myös sielun ydinolemuksen laita.

2. Sama pätee myös Jumalan luoman kuvan suhteen, jolla on alkunsa ajallisuudessa, mutta syntynsä ikuisuudessa. Se on asetettu ikuiseen, aluttomaan¹³² ydinolemukseseen.

3. Siinä ei ole minkäänlaista alkua eikä liioin kuolemaa. Vaikka alku olisikin, kuten on taivaassakin, niin sellainen on ainoastaan yhden tahdon puitteissa, jolla on perustuksensa ikuisuudessa. Ja koska ei ole mitään löytämässä sitä, ei sinne liioin mikään voi tunkeutua.

4. Mutta kaikessa sellaisessa, jossa on vain yksi tahto (kuten Jumalassa, jossa on kaikki kaikessa), ei voida löytää minkäänlaista tahtoa, koska sellaisessa ei ole turbaa. Silloin tahto halajaa ainoastaan itseään ja oksiaan, jotka löytyvät kaikki samasta puusta. Tämä puu on oma alkunsa ja loppunsa.

5. Sielu on syntyisin Jumalan suusta. Ruumiin kuollessa sielu palaa Jumalan suuhun. Silloin se on ydinolemuksen sanan ja tekojen tahdon piirissä.

6. Kuka voisi tuomita sellaista, jota hänellä on omassa ruumiissaan? Kun sielu on jumalallisessa ruumiissa, se on Jumalassa kätkettynä kaikelta pahalta. Kuka voi sen löytää? Ei kukaan muu kuin Jumalan henki, toinen sielu ja enkelien yhteisö.

7. Mutta pahat sielut ovat kadottaneet rajalla oman kuvansa, koska se on saapunut rajalle, joka on tuon kuvan loppu. Turba tuhoaa ensimmäisen kuvan ja synnyttää tahtoon olemuksen yhdeksi kuvaksi, joka sekin on kuolematon, koska ikuinen ja aluton luonto ei voi kuolla.

8. Jos ikuinen, ahdistuksen tulella oleva luonto kuolisi, niin myös Jumalan majesteettisuus häviäisi. Silloin ikuisesta jostakin tulisi jälleen ikuinen ei-mikään. Tätä ei voi tapahtua, koska kaikki ikuisesta lähtenyt myös pysyy ikuisesti.

9. Vääramielinen sielu ei voi herättää mitään muuta tuskaa kuin sen, joka on ikuisesti ollut vihan silmässä eli luonnon keskuksessa.

10. Kaikki asiat ovat olleet olemassa ikuisesti, mutta ainoastaan ydinolemuksina ydinolemuksessa, eivät substansseina ydinolemuksessa eivätkä olemuksellisina henkinä, vaan hahmollisina ja aineettomina henkinä¹³³. Ne ovat olleet ikuisesti magian tapaan, missä toinen on maagisesti niellyt toisensa.

11. Kolmas syntyy näistä kahdesta, niiden mallien mukaan. Kamppailua on ollut ikuisesti, samoin muodollista substanssia. Koko luoma-

kunta on kiinnittänyt kaiken ihmeiksi, niin että kaikki asiat kuuluvat ikuisen magian ihmeiden piiriin.

12. Mikäli jumalattomat sielut eivät ole tuottaneet tahtoihinsa min-käänlaista olemusta, ei heillä olisi mitään muuta tunnettavaa olemusta kuin vain maaginen. Silloin olemus on turban piirissä oleva kuva, joka silloin muodostaisi tunnettavan olemuksen.

13. Se olisi kuolemaa, eikä kuitenkaan kuolemaa - ainoastaan tahto kuolla, joka ilmenee tuskana kyseiselle tahtoon tuodulle olemukselle.

14. Tämä saa aikaan sen, että kaikki kaipaavat Jumalaa, vaikka eivät kykene häntä saavuttamaan. Siitä aiheutuu ahdistusta ja surua esiin tulleen pahuuden puitteissa. Sielu pohtii jatkuvasti, että jos et olisi tehnyt sitä tai tätä, niin olisit voinut saavuttaa Jumalan armon. Paha olemus aiheuttaa ikuista epätoivoa.

15. Näin me sanomme, ettei yksikään sielu ole kuolevainen, on se sitten Jumalassa tai helvetissä. Lisäksi sen olemus jää ikuisesti Jumalan ihmeiden piiriin.

20. KYSYMYS

Miten sielu palaa takaisin Jumalaan?

1. Tätä on jo selitetty riittävästi. Sielu on lausuttu Jumalan suusta, ja Pyhä Henki on luonut sen Jumalan kuvaksi.

2. Mikäli se pysyy tällaisena, niin se on maallisesta elämästä erottuaan jo Jumalan suussa. Se on jumalallisessa ruumiissaan, joten mikään kärsimys ei voi sitä koskettaa.

21. KYSYMYS

Minne sielu joutuu erottuaan ruumista? Onko se autuas vai ei?

1. Jos joku on ymmärtänyt oikein kolme prinssiippiä, hänen ei tarvitse kysyä tätä. Sillä sielun erkaneminen ei tapahdu sen ollessa suussa, koska sinne se ei tullutkaan. Sielu ainoastaan poistui maallisesta elämästä, jonka turba katkaisi. Silloin sielu jää oman prinssiippinsa piiriin.
2. Mikään ruumis, puu tai kivi ei voi pidätellä sielua. Se on ohuempaa kuin ilma. Jos se on jumalallisessa ruumiissa, niin se astuu ritarin tapaan suoraan turban eli Jumalan vihan, jopa kuolemankin lävitse. Sen jälkeen se on Jumalan ydinolemuksessa.
3. Sielu pysyy näiden ihmeiden ja ydinolemuksen puitteissa, jotka se itse on sinne kirjannut. Se näkee Jumalan ja enkelten majesteettisuuden kasvoista kasvoihin.
4. Missä se sitten onkaan, on se kuitenkin syvyyksien loputtomassa ja rajattomassa maailmassa.
5. Minne sen pitäisi mennä? Missä on haaska, sinne myös kotkat koontuvat. Se on nyt Kristuksen lihaa ja verta, ja Kristus on hänen paimenena.
5. Vaikka se olisi tuhannen peninkulman päässä, olisi se silti samassa paikassa kuin lähtiessään, koska Jumalassa ei ole mitään rajoja - läheinen ja kaukainen ovat yhtä ja samaa.
6. Se on yhtä nopea kuin ihmisen ajatukset. Se on magiaa, joka asustaa omissa ihmeissään, jotka ovat sen asumus.
7. Sen ulkopuolella oleva olemus on paratiisia: viheriöintiä, kukintaa ja hyvien taivaallisten hedelmien kaikenlaista kasvua. Se on hieman saman tapaista kuin täällä maailmassakin, missä on monenlaisia hedelmiä, joita voimme syödä maallisella tavalla. Paratiisissakin on monenlaisia hedelmiä, joita sielu voi nauttia. Ne koostuvat värien ja voimien olemuksista, eivätkä ole pelkkiä ajatusmuotoja, vaikka ovatkin yhtä ohuita ja hienoja kuin ajatukset. Ne ovat kuitenkin sielun kannal-

ta olemassa olevia, käsitettäviä ja tuntuvia. Niissä on voimakasta elämän vettä, ja kaikki tämä kumpuaa taivaallisesta ydinolemuksesta.

8. Sillä sielun taivaallinen ruumis koostuu puhtaasta elementistä, josta neljä elementtiä ovat syntyisin. Se tuottaa lihan (kehon), ja tinktuura tuottaa keholle veren. Ne toimivat taivaallisen ihmisen on lihana ja verenä. Paratiisi on voimaa hänen olemukselleen. Se on taivaallinen maa, jota ulkoinen järkemme ei voi käsittää.

9. Mutta me opetamme teille vielä toisenkin A. B. C:n. Tässä maailmassa ei kaikilla ole Kristuksen lihaa itsessään, kätkettynä vanhaan Aadamiiin. Toki varsin monilla, tosin harvoilla, niillä uudelleen syntyneillä, jotka ovat irrottautuneet omasta tahdostaan ja antautuneet Jumalan tahtoon. Näihin on kylvetty jalo sinapinsiemen, josta kasvaa puu.

10. Suurin osa sieluista poistuu ruumiistaan ilman Kristuksen ruumista. He riippuvat kuitenkin ikään kuin hiuskarvan varassa ja saapuvat lopulta uskossaan tahdon piiriin. Nämä sielut ovat hengen kuvassa, mutta eivät vielä lihassa.

11. Tällaiset odottavat viimeistä päivää, jolloin kuva eli ruumis nousee haudasta, ensimmäisestä kuvasta. Jumala nostaa sen ylös Kristuksen äänen kautta - jopa sen kehon, joka oli Aadamilla viattomuuden tilassa - ja joka on saanut kasvunsa Kristuksen verestä.

12. Mutta maallinen keho ei pääse kosketuksiin sellaisen kanssa. Se joutuu turban piirissä viimeisen tuomion eteen. Mutta tuomion jälkeen turba nielee sen, ja vain sen teot¹³⁴ jäävät jäljelle.

13. Teidän tulee ymmärtää meidät oikein. Nämä viimeistä päivää odottavat sielut joutuvat odottamaan kehojaan. He pysyvät kehojensa kera rauhallisessa levossa viimeiseen päivään saakka tuntematta kipua, mutta he ovat aivan toisen prinssiipin piirissä.

14. He eivät ole pimeydessä eivätkä majesteettisuudessa, maan piirissä, vaan he ovat hiljaisessa vapaudessa ja tuskattomassa rauhan tilassa, erillään kehosta.

15. He voivat havaita omat työnsä, mutta eivät työskentele niiden puitteissa, sillä he odottavat nöyränä Jumalaa. He ovat uppoutuneet kuolemaan ja tulleet toiseen maailmaan. Kuitenkin heidän ja pyhien, Kristuksen lihassa ja veressä olevien sielujen välillä on erottava kuilu. Mutta eroa ei ole periaatteen suhteen, sillä he ovat aivan saman periaatteen piirissä.

16. Mutta ruumiittomalla hengellä ei ole sellaista voimaa, joka on ruumiillisella hengellä. Tästä syystä ne ovat lepotilassa Jumalan alttarin alla.

17. Kun viimeinen päivä on käsillä, niin he tulevat esiin ja syövät Jumalan leipää ja pukevat ylleen Jumalan ruumiin, kuten mainitaan Johanneksen ilmestyksessä¹³⁵. Siinä alttarin alla olevat, valkeisiin puetut sielut lausuvat: ”Herra, milloin sinä kostat meidän veremme?” Heille vastataan, että heidän pitää levätä vielä vähän aikaa, että niidenkin heidän veljiensä luku täyttyisi, jotka tuli surmata todistuksena Jeesuksesta.

18. Mutta jumalattomien sielut ovat eri paikassa, kaikkein sisimmässä, joka on myös kaikkein ulkoisinta pimeyttä. Sielu ei uskalla astua ylös eikä alas, vaan pysyy ruumiin lähellä omassa substanssissaan, mutta ei ole enää tässä maailmassa eikä ole kosketuksissa maahan.

19. Maan suhteen heillä olisi kyllä tarpeeksi voimaa, että he voisivat ilman olemustakin ja havaintoja avata sitä. Mutta heillä ei ole ulkoista periaatetta, joten sen suhteen heillä ei ole riittävästi voimaa. He voivat jonkin aikaa ilmestyä sideerisinä henkinä¹³⁶.

20. Yhtä monet ilmentyvät astraalisena henkenä etsien rauhaa, mutta pelottaen monia aiheuttaessaan häiriöitä kodeissa. Sen he tekevät astraalisen hengen kautta, kunnes se kuluu loppuun. Silloin niiden tempuilu joutuu pimeyteen, ja he jäävät odottamaan viimeistä tuomiota.

21. Meidän Baabelimme sanovat, että juuri paholainen kulkee ympäröivänsä sielun hahmossa. Kirotussa sielussa on aivan tarpeeksi pahoista, mutta se ei sinänsä ole varsinainen paholainen, koska sellainen asustaa syvyyksissä ja kiduttaa sielua sen syvyyksissä mielellään silloin, kun se on vielä ruumiin yhteydessä.

22. Silloin kun se ei halua ottaa valekaapua, se voi heittää yllään ulkoisen asun houkutellakseen ja pelotellakseen siinä ihmisiä.

23. Mutta meidän täytyy valitettavasti sanoa Baabelista, että se on täysin sokea ja tietää kovin vähän Jumalasta. Se on heittänyt pois todellisen magian ja filosofian ja ottanut vastaan Antikristuksen. Nyt se on kadottanut ymmärryksensä. Sillä on vielä jonkinlaista kykyä, mutta ymmärrys on täysin hävinnyt. Se on rikkonut silmälasinsa ja tiirailee pelkkien sankojen läpi.

24. Mitäpä sanoisimme? Maailma on peittänyt silmänsä, astunut ansaan ja joutunut vangiksi. Se ei sitä huomaa. Se olisi kuitenkin vapaa, mikäli vain näkisi. Se on joutunut vihamielisen petoksen ansaan. Tule pian näkemään. Nyt on jo päivä, joten herää, sinä Israelin paimen.

25. Rakas ystävä. Tietäkää, että sielut ovat erilaisissa paikoissa sen mukaan, mitä sielu on sisäänsä koonnut. Jos se on pyhä ja kehittynyt, niin sillä on keho, joka kaipaa ainoastaan kehon ihmeitä viimeisenä tuomiopäivänä. Se on jo ymmärtänyt ne tahtonsa puitteissa, mutta viimeisenä päivänä niiden pitää astua tuomion eteen.

26. Niin hyvät kuin pahatkin sielut tulevat saamaan omat tuomionsa ja palkkionsa: pyhät asetetaan jumalattomien kasvojen eteen niin, että he joutuvat näkemään ja maistamaan näiden tuskien syyt.

27. Jos joku yrittäisi kuvitella erityisen asumuksen tai paikan, missä he olisivat yhdessä, niin sellainen on vastoin magian määräyksiä. Jokaisella sielulla on nimittäin oma maansa, eikä se ole sidoksissa ruumiin paikkaan, vaan sielu saattaa olla missä vain tahtoo - joko Jumalassa tai pimeydessä.

28. Jumala ja pimeys ovat kaikkialla, samoin kuin enkelit - kukin oman prinsiioppinsä ja olemuksensa puitteissa.

29. Ulkoisen järjen kuvitelma ilman tietoa prinssiipeistä on varjonyrkeilyä. Vaikka kysyisin tuhat kertaa ja saisin aina vastauksen Jumalalta itseltään, mutta olisin itse vain lihaa ja verta, niin joutuisin katselemaan sitä Baabelin tapaan. Se olettaa, että sielu lentää tähtien yläpuoliseen taivaaseen. Minä en tunne sellaista taivasta, joten voin aivan hyvin olla sitä ilman.

30. Taivas on todellakin yläpuolella, mutta siellä on enkelihierarkioiden valtaistuimia. Tämä eetterinen silmä on meidän ruhtinaskuntamme ja valtakuntamme.

31. Ylhäällä on kyllä kaikki niin kuin meilläkin. Mutta meidän luomakuntamme ja olemuksemme ovat meidän eetterimme puitteissa. Sielu voi kyllä saapua niihin (enkeleiden tiloihin), mikäli se rehellisesti haluaa. Silloin Jumalan enkelit viihdyttävät sitä rakastavasti.

32. Niillä on sama jumalallinen ydinolemus kuin meissä. Ainoa ero on siinä, että niillä on itsessään täydellisen puhtaina ja moitteettomina omat enkeliset tekonsa. Meillä on suuret ihmeet. Tämän takia ne haluavat olla meidän yhteydessämme. Sitä paitsi ne ovat meidän ohjavia palvelijoitamme ja paholaisen vastustajia ruumiillisen elämämme ajan.

33. Jos enkelit olisivat tässä maailmassa, pyhän prinssiipin puitteissa, niin minne sielu silloin ensimmäiseksi lentäisi? Baabelin mukaan mahdollisesti ylpeyteen, kuten Lusifer. Ei toki. Ne pysyisivät nöyrinä ja katselisivat Jumalan ihmeitä. Minne Jumalan henki menee - sinne menevät nekin.

22. KYSYMYS

Mitä kukin sielu tekee kehosta erottuaan? Iloitseeko se viimeiseen tuomiopäivään saakka?

1. Tämä kysymys sisältää ilontäyteisen kunnian portin, jossa sielujen voitot seppelöidään.
2. Kun rakas poika vaeltaa toiminnan ja kunnian jäljessä kauas vierasmaahan, hän ajattelee usein kotiaan ja sitä aikaa, jolloin hän saa iloita vanhemmistaan ja ystävistään. Hän iloitsee tuon päivän ajatuksesta ja odottaa sen toteutumista sisäisen ilon ja kaipauksen tilassa. Hän myös antautuu kovaan työhön, että voisi saada kykyjä ja taitoja, joiden avulla hän tuottaisi iloa vanhemmilleen, sukulaisilleen ja ystävilleen.
3. Voitte ajatella tätä vertauksena sielun suhteen. Ruumiiton sielu tuntee suurta sisäistä iloa odottaessaan viimeistä päivää, jolloin se saa jälkeen ottaa vastaan hienon ja pyhän ruumiinsa kaikkine ihmeineen.
4. Heidän kaunistuksensa piilevät heidän tahtonsa piirissä, missä he silloin näkevät tekonsa syvyyksien ikuisessa magiassa. He ottavat ne vastaan heti viimeisenä päivänä vanhasta tulleen uuden ruumiin hahmossa.
5. Me myös tiedämme ja käsitämme täysin, mutta vain hengessä ja sen tiedon puitteissa, että autuaat sielut iloitsevat siitä työstä, jota he ovat täällä tehneet. He antautuvat täysin ihmeisiin, joita he havaitsivat maagisella tavalla. Sillä ihmeet ovat johtaneet monet oikeudenmukaisuuteen (vanhurskauteen), jolloin he ovat saaneet ja havainneet palkkansa magian ja tahdon piirissä.
6. He, jotka ovat kärsineet paljon vainoa totuuden vuoksi, saavat nähdä loistavat voiton seppeleensä, jonka he viimeisenä päivänä asettavat uuden ruumiinsa päähän.

7. Paljon hyvää tehneet saavat nähdä sen (kruunun) loistavan tahtonsa piirissä.

8. Ne, joita on pilkattu, tuomittu, vainottu ja surmattu Kristuksen sanoman, kunnian ja totuuden tähden, näkevät sen kaltaisen riemukkaan voiton kuin mitä vihollisen voitto taistelussa on. Taistelun jälkeen hän esittää voittonsa ruhtinaalle tai kuninkaalle, ja saa siitä suunnattomasti kunniaa, kun kuningas vastaanottaa hänet suuresti iloiten ja pitää hänet luonaan uskollisena palvelijanaan.

9. Meillä ei ole sellaista kynää, joka voisi kuvata heidän valtavaa iloaan. Me tiedämme vain sen, että suurin osa heistä on jo tässä maailmassa pukeutut päälle jumalallisen ruumiin. Siten he ovat muita täydellisempiä ja odottavat viimeistä päivää suuressa ilossaan ja kunniaassaan. Silloin heidän tekonsa esitetään heille ja asetetaan heidän silmiensä eteen taivaallisina kuvina. Jumalattomat saavat silloin nähdä, ketä vastaan he ovat potkineet.

10. Jokainen sielu iloitsee Jumalan kasvojen edessä toivoen suuresti sitä, minkä se jälleen ottaa vastaan. Se tietää oman palkintonsa, mutta ilman ruumista se ei voi niitä käsittää. Se on suorittanut tekonsa ruumiissa ollen, joten teotkin seuraavat ja tulevat takaisin uuden ruumiin myötä.

11. Äärettömän arvokkaat ja pyhät sielut ovat pukeneet ylleen Kristuksen ruumiin tässä maailmassa, niin että he ovat jo taivaassa eli Jumalan kuvassa. Mutta kuitenkin kaikki heidän tekonsa suoritettiin vanhassa kehossa, joka oli Jumalan peili. Ylösnousemuksessa ne esitetään tämän (vanhan) ruumiin kautta oikeassa taivaallisessa muodossa.

12. Sillä Kristuksessa uudistui se ensimmäinen kuva, jota Aadam edusti ennen lankeemustaan. Se asetetaan takaisin ihmeiden kera sieluun. Ja vaikka sillä oli ennen jumalallinen ruumis, niin sen teot ovat ensimmäisessä kuvassa.

13. Mutta ulkoisen lähteen ulkoisen valtakunnan myötä myös turba on hävinnyt, koska se oli peili, joka nyt on muuttunut ihmeeksi. Se on elänyt ihmeenä ilman henkeä ja asetetaan sieluun suuren, valon Jumalalta tulevan kirkastuksen myötä. Siinä pyhät sielut iloitsevat suuresti ja odottavat tätä suuresti kaivaten.

14. Teidän tulee tietää, että jokainen autuas sielu varustaa lamppunsa niin, että se tahtoo viimeisenä päivänä astua sulhasensa eteen. Se uudistuu alati tahdon piirissä, ja ajattelee, miten se saa iloita ihmeineen pyhien ihmisten ja enkelten kanssa uudessa kehossaan. Heissä syntyy jatkuva ilon virta, kun he ajattelevat tulevaa kukin oman menneisyytensä pohjalta.

15. Sillä heidän maalliset työnsä ovat olleet erilaisia, joten myös heidän toiveensa ovat erilaisia. Paljon päivätyötä suorittanut iloitsee palkastaan - samoin täällä. Heidän keskuudessaan ja heissä on hyvänlaatuisuutta olemusta.

16. Kaikki heidän kokemansa ansaitsematon pilkka ja häpeä ovat heille suurta voittoa ja kunniaa. He ovat kärsineet viattomina ja panneet toivonsa kärsivällisyyteen, jota he yhä harjoittavat. Kuolema ei voi ottaa sitä pois, vaan sielu ottaa mukaan sen, jonka se on itse suorittanut.

17. Sielun monet sydämelliset rukoukset, toiveet ja hyvät rakkauden teot naapureita kohtaan ovat ravintoa, jota se käyttää ja josta se nauttii, kunnes sen uusi ruumis saa ravintonsa paratiisillisesta hedelmästä.

18. Mutta täällä jumalallisen ruumiin ylleen pukeneet aterioivat alati Jumalan pöydässä, joskin paratiisillinen hedelmä kuuluu ihmeiden ruumiiseen, joka nousee haudasta ja joka luotiin paratiisissa. Tämä keho on lähtöisin alusta, ja se saattaa lopun ihmeineen takaisin alkuun.

19. Mutta älkää ihmetelkö, älkääkä miettikö sitä, että me ymmärrämme tämän näin, vaikka näytämmekin puhuvan kahdesta pyhimpien pyhimysten ruumiista. Todellisuudessa niitä ei ole kaksi, vaan yksi. Ajatel-

kaa vain siten, että Jumalan olemus täyttää kaiken ja että se on jumalallinen ruumis, joka asetetaan pyhien sielujen ylle jo tässä elämässä.

20. Koska he luovuttavat oman tahtonsa Jumalan tahtoon, jolloin he ottavat vastaan jumalallisen ruumiin, joka täyttää kaikki asiat. Heidän tahtonsa on jumalallisessa ruumiissa, ja se käyttää ravinnokseen ruumiissa Jumalan sanaa, hedelmiä ja voimaa. Ja Kristus on Jumalassa, ja Jumalasta on tullut Kristus.

21. Näin he Jumalassa pitävät yllään Kristuksen ruumista ja odottavat vielä alkuperäistä Aadamin pyhää ruumista ihmeineen, jotka asetetaan heidän ylleen paratiisillisina ominaisuuksina.

22. Sillä Jumalan tarkoitukset ovat pysyviä. Hän loi ensimmäisen ruumiin paratiisiin. Sen olisi pitänyt pysyä siellä ikuisesti, joten sen täytyy nyt palata sinne takaisin. Sielun pitää jäädä kolminaisuuden ristille, Jumalan suuhun, josta se on tullut. Kuitenkin koko persoona ruumiineen ja sieluineen pysyy yhtenä. Mutta Jumala täyttää kaiken kaikessa.

23. Kunpa meillä vain olisi inhimillinen kynä ja kyky kirjoittaa sillä sielunne henkeen tietämyksemme pohjalta. Voi kuinka monet silloin palaisivat Sodomasta ja Gomorrasta, Baabelista ahneuden ja ylpeyden tuskaisilta kukkuloilta, jotka ovat pelkkää ahdistusta ja kipua, pelkoa, harmia ja kauhua.

24. Nyt opastamme teitä pohtimaan syvästi, mitkä ovat kirottujen sielujen surkeat ja kurjat olosuhteet ja mitä niillä on odotettavissa. Mutta teemme sen vain lyhyesti, koska asiaa kosketellaan laajemmin seuraavan kysymyksen yhteydessä.

25. Heidän odotuksensa ovat samanlaiset kuin vangitun pahantekijän, joka jatkuvasti kuuntelee jokaisen häiriön yhteydessä, milloin teloittaja tulee ja panee toimeen tuomion, hänen palkkansa. Tällainen on heidänkin tilansa.

26. Heidän omatuntonsa on vääristynyt ja soimaa heitä. Heidän syntinsä asetetaan jatkuvasti heidän eteensä, jolloin he näkevät omat tekonsa magian puitteissa. He havaitsevat kaikki epäoikeudenmukaisuudet ja turhuudet, mittaamattoman ylpeytensä ja kopeutensa. He näkevät myös köyhien sorron, ja miten he ovat näitä sortaneet ja alistaneet.

27. Heidän pettävä luottamuksensa pakenee heistä. Heidän tekopyhyytensä on vain petollinen peili, joka ei saavuta Jumalan sydäntä. He näkevät sen magian piirissä eli tahdossaan. Mutta kun he etsivät sitä sieltä, niin he sytyttävät tulisen turban, joka kuluttaa peilin. Silloin he ovat peloissaan ja kauhun vallassa.

28. Sillä nyt he tajuaavat, että Jumalan vihan tuli koettelee kaikkia viimeisenä päivänä. Ja he tietävät aivan hyvin, että heidän tekonsa jäävät tuleen.

29. Tämä kauhistuttaa paholaisiakin, kun he ajattelevat lankeemustaan ja Jumalan toimia viimeisenä päivänä, joista pyhät kirjoitukset kertovat meille riittävän selvästi - etenkin Kristus-tuomari itse.

30. Näin ollen kirottujen todella surkeat olosuhteet ovat siinä, että kun he valmistavat lamppunsa kohtaamaan sulhasta, niin he vapisevat ja tukahduttavat kaikki toimensa, jotka turba kuitenkin asettaa aina heidän silmiensä eteen.

31. Mutta nyt nämä suuresti kirottut sielut ovat hyvin röyhkeitä, hylkäävät ja kiroavat Jumalan ja ovat hänen pahimpia vihollisiaan.

32. He pitävät asiaansa oikeutettuna ja vastustavat Jumalaa rohkean hävyttömästi. He ajattelevat, että onkohan siellä tulta ja kärsimystä? Silloin me haluamme kiivetä tulen lähteessä Jumalan ja taivaan yläpuolelle. Mitäpä me välittäisimme nöyryydestä, kun meillä on tulen voimat ja valta. Me olemme Jumalan yläpuolella ja teemme voimillamme ihmeitä.

33. Meillä on juuri, Jumalalla on loiste¹³⁷. Olkaamme herroja, Jumala saa olla palvelija. Meidän äitimme on hänen elämänsä, ja me tuhoamme hänen vahvan linnansa hetkessä.

34. Heillä on sotilaan mieli. He mittailevat linnoituksia ja muureja ja ajattelevat kaupungin kuuluvan heille. Todellisuudessa he menettävät elämänsä eivätkä milloinkaan saa sitä takaisin.

35. Teidän pitää ymmärtää, että helvetti on taivaan vastakohta ja että sen asukkaat ovat taivaan asukkaiden vastakohtia. Jumalassa tämä on myös suuri ihme, ja kaikki koituvat hänen herruudekseen.

23. KYSYMYKSIÄ

Saavatko jumalattomat sielut erotuksetta minkäänlaisista lievitystä tai virkistystä tuomiopäivää edeltävänä aikana?

1. Ikuiseen alkuun sisältyvä asia kuuluu myös ikuiseen loppuun. Kuka pa voisi ojentaa jotakin sellaisen käteen, joka on hänestä kaukana eikä läsnä siinä paikassa, missä toimi pitäisi suorittaa? Hänen pitää ojentaa se vain lähellä olevan vastaanotettavaksi. Asia, jonka välityksellä tahto ilmenee itsestään ulospäin, ei voi ottaa mitään itseensä, koska se ei halua mitään itseensä.

2. Näin on myös tämän maailman jumalattoman ihmisen laita. Hänen tahtonsa on poistunut itsestään ahneuteen, ylpeyteen, nautintoihin, pilkkaan, mässäilyyn, juopotteluun, huoruuteen ja siveettömyyteen. Tahto on alati taipuvainen halveksimaan köyhää, pilkkaamaan ja väheksymään oikeamielistä, sekä polkemaan hänet valtansa alle.

3. Hän on turmellut oikeuden valheilla ja lahjuksilla, hyväksynyt jatkuvaa epäoikeudenmukaisuutta kuin lehmä juomavettään. Kaikki hänestä lähtevä on sisältää katkeraa vihaa, jota hän arvostaa omana valtanaan. Hänen tahtonsa on muuttunut pelkäksi haluamiseksi, jota hän

on sitten toteuttanut. Hän on tanssinut pahalaisen viulun mukaan ja antautunut täydellisesti ahneuteen. Hän on lukenut rahansa ja tavaransa aarteikseen, joihin hänen tahtonsa joka hetki uppoutuu.

4. Hän ei ole milloinkaan vetäytynyt itseensä etsimään rakkautta saati nöyryyttä. Hän on pitänyt tarpeessa olevia omina astinlautoinaan ja sortanut heitä suuresti. Hän on pitänyt kykynään ja taitonaan sitä, että on osannut kieroilla yksinkertaisen suhteen ja riistää tällä työpaikan.

5. Hän on ajatellut löytäneensä oikein hyvän menetelmän, millä edistää omaa liiketoimintaansa niin, että hän saattaisi tehdä kaiken halujensa mukaan. Sen jälkeen hän on ajatellut olevansa ovela ja hyvin viisas.

6. Tämän kaiken ja paljon enemmän hän on säilönyt tahtonsa. Sen myötä on myös hänen sielunsa hengen kuva täyttynyt kaikesta tästä. Ja milloin tahansa ruumis kuolee, niin turba kiinnittää tämän kaiken henkeen.

7. Mikäli henki voisi silloin siirtyä itseensä, niin turba menee sen mukana ja etsii pohjaa eli sielun juurta, jolloin se saa vain tulen syttymään.

8. Teidän tulee tietää, että jumalattomien sielujen suhteen ei ole lievennystä. Heidän paras lohtunsa ja ilonsa on heidän olemukseensa ja tahtonsa kuuluva kiipeilynsä ja työnsä täällä, sekä jatkuva halu suorittaa yhä enemmän ja enemmän. Heitä surettaa se, etteivät he havoittaneet rehellistä vielä enemmän, joten heidän tahtonsa pysyy aikaisemman kaltaisena.

9. He ovat pahalaisen kaltaisia ylpeyden ja ahneuden henkiä, jotka kohtaavat ne kauheudet, jotka he ovat täällä tehneet. He iloitsevat ajattellessaan, miten he pilkkaavat Jumalaa ollessaan omia herrojaan. Ainoastaan tällainen on heidän uudistumistaan ja virkistystään.

10. Miten he voisivatkaan ottaa vastaan muunlaista virvoitusta? Häpeän takia he eivät uskalla kohottaa katsettaan Jumalan suuntaan eivätkä paeta pyhimysten luokse, joita he ovat täällä pilkanneet. He häpeä-

vät tehdä sellaista, koska heidän vääryytensä ja ilkeytensä tulee alati heidän vastaansa ja nousee ikuisesti heidän kasvojensa eteen.

11. Aina kun viimeisen päivän ajatus nousee heidän mieleensä, pelko ja kauhu järkyttää heitä. He heittäisivät tämän ajatuksen mieluemmin syrjään ja loisivat itsensä kopeudessaan uudelleen.

12. Lisäksi on ihmeellistä, vieläpä kaikkein ihmeellisintä, miten enkelistä tulee näin raivokas paholainen, jossa Jumalan vihan voima tulee ilmi. Sillä Jumala on ilmentänyt itseään kummankin silmän kautta - rakkaudessa ja vihassa. Hän on jättänyt ihmisille vapauden valita niistä kumman tahtoo. Jumala ei heitä ketään vihan piiriin, sielu tekee sen aivan itse.

13. Mutta teidän pitää tietää, että viha on avannut kurkkunsa aivan avoimeksi, vetää sitten täysin voimin haluten niellä kaiken, koska se on ahne, ylpeä ja nöyryyttä väheksyvä.

14. Myös rakkaus ja nöyryys ovat avanneet suunsa ja vetävät kaikin voimin haluten ottaa ihmisen taivaallisen rakkauden syliin.

15. Ja siihen mihin se saapuu - rakkauden tai vihan piiriin - siihen se myös jää. Se asustaa sellaisessa puussa, eikä asiantilaan tule milloinkaan mitään lievitystä. Tässä elämässä sielu on sikäli erikoisessa tilassa, että se voi pahanakin syntyä uudelleen rakkaudessa. Mutta kun tasapaino horjuu, niin tilaisuuskin on mennyttä. Sen jälkeen sielu on omassa maassaan ja periaateissaan.

16. Kuka voi lopettaa sellaisen, joka on ikuista ja jossa ei voi olla ketään lopettamassa, koska se on itse oma tekijänsä. Mistä sitten tulee toinen turba, kun jokin asia on rajattoman ikuisuuden piirissä?

17. Mutta voisitte vielä havaita, että Jumala ei tahdo mitään pahaa. Hän tuo tahtonsa teidän nähtäväksenne ja lähettää luoksenne profeettoja ja opettajia sekä vuodattaa heihin hänen henkensä. Näin he voivat varoittaa teitä. Mikäli sitten kieltäydytte tottelemasta, niin te pysytte

omaehtoisesti vihan piirissä, josta löytyvät teidän palkkanne ja valtakuntanne.

18. Jumala vaikuttaa teihin niin, että irrottaudutte omasta tahdostanne, nautinnoistanne, ylpeydestänne ja irستاasta elämästänne. Mutta jos jatkatte sellaista, niin tulette tämän jälkeen varmasti maistamaan helvetin pohjasakkaa.

19. Me opetamme teille rististä, paholainen opettaa mielihyvystä. Voitte valita vapaasti ja saatte haluamanne - rakkauden tai vihan piirissä.

20. Me teemme työtä teidän hyväksenne, mutta te tuomitset meidät. Mitä meidän pitäisi tehdä enemmän? Olemme jopa orjianne. Jos ette hyväksy meitä, niin olkoon se teidän häviötänne. Te saatte mennä oman tahtonne mukana. Me otamme sen, mikä kuuluu meille, jolloin eromme on lopullista.

21. Me teemme yhä päivätyötämme ja sitä, johon meitä käsketään. Sardonkorjuussa me ilmestymme toistemme eteen. Silloin te tunnet meidät ja teette siellä itsellenne sen, minkä olette täällä tehneet meille. Me emme salaa tätä teiltä, vaan puhumme sen, minkä näemme.

24. KYSYMYS

Tuottavatko ihmisten toiveet mitään etua tai aistittavaa hyvää?

1. Rakas ystävä. Katsokaahan rikasta miestä ja köyhää Lasarusta, niin havaitsette, että heidän ja meidän välillämme on suuri kuilu. Ne, jotka haluaisivat saavuttaa heidät rukouksissaan tai tahtonsa kautta eivät siihen kykene. He eivät liioin voi tulla meidän luoksemme, koska välisämme on yksi prinssiippi.

2. Oikeamielisen rukous ja toivomus tunkeutuu taivaaseen saakka - ei helvettiin. Pyhät kirjoituksetkin kertovat teille, ettei helvetistä pelas-

tuta. Siellä ollaan kuin kuolleet luut. Kutsutaan, mutta ketään ei ole kuulemassa, eikä rukouksista ole heille apua.

3. Vaikka monet rukoilisivatkin kirottujen sielujen puolesta, jäävät heidän rukouksensa heidän oman prinsiippinsä piiriin ja välittyvät taivaaseen - ei helvettiin. Helvetistä ei kutsuta takaisin, sanovat pyhät kirjoitukset.

4. Tiedätte Kristuksen sanoneen seitsemällekymmenelle opetuslapselleen: ”Kun te tulette taloon, tervehtikää talonväkeä, ja jos rauhan lapsi asuu talossa, niin tervehdyksenne ja toivotuksenne jäävät sinne. Mikäli näin ei ole, toivotuksenne palaa teihin takaisin¹³⁸.” Tämä pätee myös tässä.

5. Mikään hyvän toivotus ei saavuta helvettiä. Mutta jumalaton ihminen jättää taakseen paljon vääryyttä ja petosta, niin että hänelle toivotaan helvetillistä kidutusta haudassa. Nämä toivomukset saavuttavat jumalattoman sielun, koska ne tulevat sinne, mihin ne kuuluvat. Silloin tämä sielu joutuu nielemään täällä suorittamansa inhottavat asiat ravintona, jota elävät ihmiset hänelle lähettävät.

6. Mutta sellainen on täysin väärää, eikä kuulu Jumalan lapsille, sillä näin tehden he kylväisivät helvettiin, Jumalan vihan piiriin. Heidän pitää ottaa vaari, sillä muutoin he niittäisivät oman kylvönsä. Jos he eivät tee parannusta ja kadu, juuri näin tulee tapahtumaan.

7. Opetamme teille vielä henkisen tietomme nojalla - ei ulkoisen ihmisen harhojen ja ajatusten, vaan oman kykymme pohjalta, että mikäli sielu vain ohuen langan tapaan katuen pitäisi kiinni otetta taivasten valtakunnasta, niin että epäusko ja usko sekoittuisivat - niin sellaisessa tapauksessa sydäimestä lähtevä, täysin rehellinen rukous ja toivomus on hyväksi. Se tunkeutuu vangittuihin sielu-parkoihin ja niiden kärsimyksiin.

8. Sillä sellainen sielu ei kuulu täysin helvettiin eikä taivaaseen, vaan on portilla, keskellä, prinsiipin olemuksessa, jossa tuli ja valo erottuvat

toisistaan. Se on sen turban otteessa, joka etsii alati tulta. Mutta silloin tämä pieni oksa, jossa on syntynyt heikko usko, alentaa itsensä ja taipuu rehellisenä Jumalan armoon. Sitten se antautuu kärsivällisesti ja vaipuu kuolemaan päästen pois tuskasta ja kivusta taivaalliseen rauhaan.

9. Ja vaikka jotkut sielut pysyvät siellä jonkin aikaa, niin vihan piiri ei voi kestää tuota pientä uskoa, vaan sen täytyy lopulta päästää se vapaaksi.

10. Mutta minä jätän hänen asiakseen koetella tällaista, joka tahtoo itsepäisesti pysyä synnissä loppuun saakka ja joka sitten heti haluaa tulla autuaaksi. Silloin papin täytyy pelastaa hänet, ja hän pääsee sisään.

11. Sanomme, että ihmisen sydämellinen ja harras rukous toimii tuollaisen sielun tukena. Kiihkeä, rehellinen ja uskollinen rukous on voima, joka murtaa auki syvyyden portit etsien ja avaten koko prinssiipin. Se etsii siitä jotakin hyvään tahtoonsa liittyvää ja kiinnittyy siihen. Silloin sielu-parka voi synnin tuskissaan vastaanottaa rakastavan veljensä rehellisen ja jumalallisen rakkauden ja voimistua siitä. Näin se voi veljensä hengessä ja tahdossa uppoutua kuoleman kautta pois ahdistuksen piiristä ja saapua Jumalan valtakuntaan.

12. Mutta autuutuksen suhteen tämä (veli) ei voi auttaa häntä, koska sellainen tulee omasta ydinolemuksesta ja tahdosta. Naapurin sielu ei kulje hänen mukanaan kuolemaa kauemmaksi (se ei kuitenkaan ole [naapurin] sielu, vaan hänen sielunsa henki ja tahto). Siinä tuska antaa periksi, ja se vapautuu vihasta, jolloin henki palaa takaisin omaan sieluunsa.

13. Paavinuskoisissa piireissä on keksitty tästä monia viritelmiä, sielunmessuja rahaa vastaan. Mutta tämä polku on ollut Baabelin pappien suurta petosta, sillä Jumalan vihaa vastaa taistelu ja sen voittaminen vaativat rehellisyyttä.

14. Me kyllä tunnustamme ja myönnämme heti, että Kristuksen kirkolla on suuri voima sellaisen sielun lunastamiseksi, jos se tekee sen hartaasti ja rehellisesti kuten alkukirkkojen aikaan. Silloin kirkon piirissä oli vielä pyhiä ihmisiä ja pappeja, jotka suorittivat tehtävänsä rehellisesti.

15. Heillä on jossakin määrin vaikutusta. Ei kuitenkaan sillä tavoin kuin mistä paavi ylpeilee sanoessaan, että hänellä on avaimet, joilla hän voi siunatessaan päästää sielun, mikäli tämä vain antaisi hänelle rahaa. Sellainen on valhetta.

16. Mikäli hän olisi pyhä, kantaisi hän suurta mysteeriä ja olisi laumalleen Kristuksen paimen. Mutta hänen pitää seurakunnan kanssa täysin rehellisesti ja nöyrästi kumartua Jumalan puoleen ja astua sielu-parkojen tilaan, vaan ei rahan vuoksi.

17. Rahaan liittyy aina saituutta, eikä sellainen milloinkaan saavuta rehellisyyden periaatteita¹³⁹. Saiturin rukous kohdistuu hänen kirstuunsa. Sanomme, että kaikki Kristuksen kirkon rahasta suorittama palvelu kuuluu Baabelin Antikristukselle. Häneen he kiinnittävät sydämensä. Olisi parempi, että ihmiset antaisivat heille rahan sijaan ruokaa ja juomista sekä muuta tarpeellista. Silloin he eivät kiinnittäisi niihin niin helposti sydämiään.

18. Mitä sellainen henki voi etsiä ja löytää mysteeristä, joka ei itse ole mysteerin piirissä? Voi! tässä piilee suuri petos, jonka voitte havaita päiväsaikaan. Olette yhä mysteerin suhteen pimeyden tilassa, sillä niin pahoin Baabeli on teidät sokeuttanut.

19. Tämän takia te olette arvostaneet taitoja ja mainetta ettekä Jumalan henkeä. Eivätkö hienot harhaopit olekin tulleet osaksenne? Niin että te uskotte valehtelevia henkiä, jotka puhuvat harhoja. Näihin te luotatte, takerrutte ja syyllistytte ulkokullaisuuteen. Ottakaa tarkoin huomioon, mitä Johanneksen ja Danielin ilmestykset kertovat. Nyt on päivä, ja palkka on pian tulossa.

20. Teillä on nykyisin opettajia, jotka tukahduttavat täysin alkukirkon hengen. Koetelkaa heitä, niin tulette huomaamaan heidät porton suksiksi, jotka ensimmäisinä syntyivät alkukirkon aikaan, kun ihmiset olivat nukahtaneet. Juuri nämä ovat niitä, jotka joutuvat kyseisen porton saaliiksi.

21. Mutta koetelkaa heitä, he ovat turban lähettämiä susia. Heidän pitää suorittaa tätä työtä, sillä Jumala sallii sellaista tapahtuvan, että hän voisi lakaista pois luudan toisella luudalla. He ovat kuin vihan ihmeiden toteutuksissa syntyneitä luutia, jotka molemmat luovutetaan turban piiriin.

22. Sallikaa tämän hengen opastaa teitä, koska se on teidän neuvonantajanne, joka on syntynyt teidän turbastanne, kruunun yläpuolella. Herätkää! tai muuten joudutte muiden ruuaksi.

23. Sillä mikään vieras ei teitä kuluta, vaan ainoastaan oma turbanne, joka on saapunut rajalle. Voi! älkää ylistäkö niin kovasti kultaista aikaa, sillä se on ihmeiden aikaa.

25. KYSYMYS

Mikä on Jumalan käsi, ja mitä Abrahamin syli?

1. Tätä asiaa on jo riittävästi selitetty. Se on Jumalan ydinolemuksen kaikkivoimaisuutta, mutta vain hänen oman prinsiippinsa puitteissa. Helvetissä liekeissä ollut rikas mies ei saanut aikaan sitä, että Abraham olisi lähettänyt Lasaruksen tuomaan hänelle tipan kylmää vettä viilentämään hänen kieltään liekeissä. Abraham sanoi, että heidän välillään oli suuri kuilu, kokonainen prinsiippi.

2. Mutta Abrahamin syli tulee ymmärtää niin, että hän oli uskovien isä. Jumala oli luvannut hänelle, että hänen siemenestään kaikki ihmiset tulisivat autuaiksi. Tämä oli ymmärrettävä Kristus messiaaksi, joka tulisi ihmiseksi uskollisissa. Kun hän sitten oli ihmisenä Abrahamin

siemenessä, niin hän tahtoi myös syntyä uudelleen uskollisten lapsissa ja siunata heidät.

3. Tässä on pyhä kristillinen, Kristuksessa syntynyt seurakunta. Se on Abrahamin syli, sillä me kaikki olemme yhtä ruumista Kristuksessa. Abrahamille annettiin lupaus, että hän oli kantaisä. Me kaikki olemme syntyneet saman lupauksen piiriin. Tämä tulee ymmärtää uudelleen syntymänä Kristuksessa, jolloin tulemme otetuiksi tähän samaan syliin.

4. Kun me aidosti katuvina astumme Abrahamin lupauksen piiriin, niin me palaamme hänen syliinsä, oman lupauksemme piiriin. Kristus syntyy meissä uskon sylissä. Tässä on (lupauksen) täyttymys.

5. Mikäli me olemme nöyrinä Lasaruksen kera Abrahamin sylissä, silloin Kristus on Abraham. Hänet oli luvattu Abrahamille, jossa hän ja mekin nyt hänen kerallaan olemme. Näin mekin tulemme Abrahamin syliin ja olemme hänen lupauksensa lapsia. Kristus on sen täyttymys, ja Abrahamin sylissä ja hengessä mekin olemme täyttymyksen piirissä ja Abrahamin siementä.

6. Voi teitä sokeita juutalaisia. Avatkaa silmänne siinä, mitä tarkoitettiin Abrahamin ympärileikkauksella? Ei mitään muuta kuin sitä, että synti piti hukuttaa vereen ja Kristuksen kuolemaan. Hän vuodatti verensä Abrahamin uskon lasten vuoksi, niin että he syntyisivät uudelleen tässä samassa veressä taivaallisen tinktuuran muodossa.

7. Abraham ja hänen lapsensa hukuttivat syntinsä veressään uskomalla Kristukseen, josta tulisi ihminen heidän verestään. Tämä on nyt toteutunut, ja sen tähden Jumala on asettanut ydinolemukseen uskon sinetin. Näin me olemme, ja meidän tulisi syntyä uudelleen Kristuksen todellisessa veressä.

8. Kristuksen veri poistaa meistä turban täydellisesti, jolloin me olemme tässä Kristuksen veressä uusina ihmisinä vanhasta Aadamista. Me

kannamme hänen kuvaansa, lihaansa ja vertaan itsessämme ja kuvasamme, mikäli olemme Abrahamin emmekä Ismailin lapsia.

9. Kristuksen ruumiin kuvan sisältämät asiat¹⁴⁰ kuuluvat Iisakille. Ympäri-ikäisyys kuuluu Ismailille, sillä hän suunnittelee tekoja. Mutta aikaansaannot kuuluvat Iisakille. Lopulta Ismail tulee kuitenkin asustamaan Iisakin, ja Jaafet Seemin taloissa. Mutta valtakunta kuuluu Seemille.

10. Meillä on Iisakin omaisuus (tavarat). Ei kuitenkaan ansioittemme nojalla, vaan armosta ja Jumalan rakkaudesta. Me emme voi saavuttaa niitä työtä tekemällä, vaan antaumuksellisen uskon, tahdon ja toiminnan kautta.

11. Sellainen, joka saapuu valtakuntaan, joka ei luonnollisesti kuulu hänelle, on tullut sinne lahjoittajan suosioista. Miksi talon palvelija on vihainen siitä, että hänen herransa on niin antelias, että lahjoittaa valtakunnan vieraalle?

12. Me olimme vieraita, ja työ tapahtuu hänen talossaan. Mutta herra on antanut meille lupauksen paratiisissa, että hän antaisi meille valtakuntansa armosta. Hän hylkäsi Kainin uhrin ja antoi armon valtakunnan Abelille, koska Abel etsi sitä hengessä. Kain etsi sitä tekojen avulla.

13. Ymmärtäkää siis, että Jumalan valtakunta on maaginen. Aito tahto saavuttaa sen, vaan ei olemuksellinen tahto, joka jää olemuksensa piiriin. Mutta hän, joka toimii vapauden piirissä, löytää sieltä ikuisen ja armon valtakunnan lupauksineen ja ydinolemuksineen. Silloin teot pysyvät tahdossa ja ovat tahdon talonväen huonekuntaa.

14. Näin voitte ymmärtää koko Vanhan Testamentin, jos teillä on näkökykyä. Tämä on lyhyesti kuvattuna ainoa perusta. Mikäli puhumme Mooseksesta, niin voitte löytää sen kokonaan tästä. Me olemme näyttäneet teille Abrahamin sylin ja kristinuskon todellisen perustan.

15. Jos joku opettaa toisin, on hän Baabelista. Varokaa häntä, sillä hänessä ei ole Kristuksen henkeä, vaan Ismailin, joka etsii vain omaa etuun.

16. Voi sinua, kristikuntaa. Avaa silmäsi, sillä muuten tämä ei enää valkene sinulle yhtä selvästi. Mene Lasaruksen luo ja Abrahamin syliin.

26. KYSYMYS

Pitävätkö kuolleiden sielut huolta ihmisistä, ystävästään tai lapsistaan tai heidän tavaroistaan? Voivatko he tietää, nähdä, hyväksyä tai paheksua heidän tarkoituseriään ja toimiaan?

1. Rakas ystävä. Tämä kysymys menee kaiken inhimillisen ja ulkoisen järjen ulottumattomiin. Mutta kun havaitsemme olevamme Abrahamin lapsia, niin meillä on myös Abrahamin henki Kristuksessa. Abraham näki taaksepäin paratiisin lupaukseen sekä itsessään myös sen toteutumiseen - koko Kristuksen ruumiin, joka tuli vielä saattaa keskustaan¹⁴¹. Hän näki etäältä Kristuksen. Näin on myös meidän laitamme.

2. Näen, että olette kiihkeästi kaivannut suuria mysteereitä ja etsinyt niitä rehellisesti, Jumalaa kunnioittaen, pitäen korkeasta sivistyksestä huolimatta itseänne arvottomana ja siten asettunut nöyränä Jumalan eteen. Tämän johdosta Jumala suo ne teille, vaikka olettekin välineenä keskinkertainen ja kehno, joka ei itsekään pidä itseään niiden arvoisena, mutta ei kuitenkaan mielellään toimisi Jumalan tahdon vastaisesti. Teitä varten tämä käsi löytää ja tavoittaa ne¹⁴².

3. Sillä tämä käsi ei tiennyt mitään mysteereistä. Se etsi vain Abrahamin uskoa, mutta samalla sille suotiin myös Abrahamin ymmärrys, jonka olette etsinnällänne saaneet aikaan.

4. Katsokaahan nyt. Teissäkin on Abrahamin henki, joka on kirjoittanut tämän käden välityksellä. Me välitämme sitä teille veljellisesti, sillä me emme ole herrojanne salaisuuden suhteen, vaan palvelijoitanne.

5. Käsitättehän meidät oikein. Me olemme Lasarus, ja teitä voidaan meihin rinnastaen kutsua Abrahamiksi. Te olette työskennelleet paljon enemmän kuin me, mutta me olemme tulleet teidän sadoksesi. Emme kuitenkaan ansioiden pohjalta, vaan antajan armosta - ettei kieli voisi ylpeillä Jumalan katseen edessä ja sanoa: ”Tämä on minun ymmärryksen ansioita.”

6. Te esitätte syvällisen kysymyksen, jota minä en ymmärrä. Jos ymmärtäisin sen, niin minä joutuisin asustamaan erillisessä sielussa ja minulla pitäisi olla sama henki ja tietoisuus kuin tällä sielulla.

7. Mutta kun huomaamme olevamme yhtä ruumista Kristuksessa, niin meillä kaikilla on Kristuksen henki. Kristuksessa me kaikki sen vuoksi näemme ja tiedostamme yhden hengen kautta. Sillä hän on tullut meissä ihmiseksi, ja kaikki pyhät sielut ovat meidän yhdestä syntyneitä jäseniämme. Meillä on Kristuksessa yksi tahto Abrahamin todellisessa sylissä.

8. Nyt olemme saaneet voiman paljastaa teille tämän Kristuksessa olevan salaisuuden, koska sielumme näkee heidän sieluihinsa. Ei kuitenkaan niin, että ne tulisivat meidän luoksemme, vaan että me menemme niiden luo. Sillä ne ovat täydellisyydessä, me olemme sitä vain osittain.

9. Me kykenemme vastaamaan teille - emme kuitenkaan ulkoisen maailman järjen nojalla - vaan Kristuksen kuvan, hänen ja oman henkemme perustalta.

10. Kysyitte sitä, pitävätkö kuolleet sielut hyväksyen tai paheksuen huolta inhimillisistä asioista? Tämä pitää ymmärtää kolmella eri tavalla, jotka riippuvat kolmenlaatuisista sieluista.

11. Ensinnäkin, ne sielut, jotka eivät ole saavuttaneet taivasta ja ovat siten kärsimysten piirissä ja prinsipiissä tai syntymässä. Heissä on vain inhimillinen ydinolemus tekoineen. He etsivät ahkerasti omien toimien perusteita.

12. Sen takia monet heistä palaavat astraalisina henkinä ja vaeltavat ympäriinsä asunnoissaan ja asuinpaikoillaan. He voivat ilmestyä ihmishahmossa haluten sitä tai tätä. Usein he murehtivat oman tahtonsa ja testamenttinsa toteuttamista ja luulevat pyhien siunausten johtavan heidät rauhaan. Mikäli he ovat yhä kiinni maallisissa asioissaan, he pitävät usein huolta myös lapsistaan ja ystävistään.

13. Heidän tilansa säilyy tällaisena, kunnes he vaipuvat lepoon heidän astraalisen hengen kuluessa loppuun. Siinä vaiheessa kaikki tuollaiset toiminnot, huolenpidot ja hämmennykset lakkaavat. He eivät itsekään enää tiedosta näitä, vaan havaitsevat ne pelkästään maagisina ihmeinä.

14. Mutta he eivät ole turban kanssa kosketuksissa eivätkä etsi mitään tähän maailmaan kuuluvaa. He ovat jo kerran kulkeneet turbasta kuoleman kautta, joten he eivät halua enää sellaisia asioita. He eivät liioin huolehdi enää mistään. Sellainen aiheutuu turbasta. Siinä täytyy sielun tahdon astua hengessään maalliseen elämään. Mutta nyt se mieluumin jättää tuollaiset asiat, joista se oli vain vaivoin päässyt eroon. Se ei enää halua herättää maallista tahtoaan.

15. Tässä on ensimmäistä sielutyyppeä koskeva vastaus. Me kerromme teille suoraan ja totuudenmukaisesti, että tämä laji armon piiriin ottamisen jälkeen ei enää tietoisesti välitä inhimillisistä, maallisista asioista, vaan pitäytyy taivaallisissa asioissa. Ihmisen henki tuo niitä heille ja iloitsee niiden kera. Mutta tämän kaiken takana on vielä jotakin.

16. Elävällä ihmisellä on valta, jonka avulla hän voi hengessään kohota taivaaseen ruumiista eronneiden¹⁴³ sielujen luokse ja sydämellisesti halutessaan herättää heidät joidenkin kysymysten kautta. Mutta tässä

pitää olla rehellinen ja niin luja uskossa, että se voi murtaa prinssiipin avoimeksi.

17. Tämän voimme nähdä profeetta Samuelin kohdalla, jonka Israelin kuningas herätti, että tämä voisi saattaa tiedoksi hänen tahtonsa. Jotkut tosin näkivät asiat toisin. Heistä me voisimme hyvin sanoa, että he olivat sokeita ja tietämättömiä. He puhuvat vain omaa kouluviisauttaan ja muodostavat mielipiteitä, joissa ei ole todellista henkistä tietoa: sellainen on Baabelia.

18. Toiseksi on sieluja, jotka uppoutuvat kuolemaan ruumiittomina. He ovat täysin samassa tilassa prinssiipin suhteen kuin ensimmäiseen lajiin kuuluvat, jotka myöhemmin uppoutuivat itseensä. Mikään näistä ei ota itseensä niitä pahoja asioita, joihin turba kiinnittyy.

19. Mutta kun elävät, rehelliset sielut lähettävät niille hengessään ja tahdossaan tekonsa, niin he iloitsevat niissä ja ovat niin ystävällisiä ja rohkeita, että he ilmestyvät ihmisille maagisesti unessa. He näyttävät näille hyviä toimintatapoja ja paljastavat usein sielun syvyysksiin salattuja¹⁴⁴ asioita.

20. Kun sitten maallinen henki avaa mysteerinsä sielulle ja pitää tätä sitten mysteerin vankina, niin sielun henki ei voi aina saavuttaa syvintä salaisuutta¹⁴⁵. Mutta ruumiista poistuttuaan sielu on alaston. Erityisesti, jos sillä ei ole uutta ruumista. Tällöin se havaitsee itsensä ja ihmeensä ja saattaa aivan hyvin näyttäytyä elävälle jonkinlaisen unenomaisen magian avulla, mikäli ihminen on rehellinen eikä ole herättänyt turbaa. Tällaiset unet ovat täysin maagisia, ja ruumiiton sielu on Jumalan magian piirissä.

21. Joten tietäkää, että mikään ruumiista eronnut sielu ei saavu mihinkään jumalattomaan, ellei se ole kirottu. Sellainen todellakin astuu maagisesti pahaan ja riemuitsee siinä. Se opettaa joillekin unissa suuria ilkeyksiä¹⁴⁶, koska se on paholaisen apulainen.

22. Paholainen auttaa pahaa ihmistä toteuttamaan kaiken, mitä ihminen haluaa, koska hän voi tehdä sen paremmin ihmisen sielun kautta kuin itse. Se itse on liian karkea ja maagista kauhua tuottava, jolloin elementaarihenki kauhistuu ja herättää ruumiin.

23. Teidän pitää lisäksi tietää, että kaikki suoritetaan maagisesti tahdon voimalla tuskaa aiheuttamatta. Yksikään sielu ei herätä olemukseensa miellyttääkseen ihmistä, ellei ihminen itse niitä herätä ja häiritse.

24. Nekromantian piirissä on monenlaista pahuutta, joka saattaa usein kiusata ja kiduttaa ihmisten henkiä. Mutta ne eivät voi tehdä sitä sellaisille sieluille, jotka ovat pukeutuneet Kristuksen ydinolemukseen, sillä sellainen sielu on vapaa.

25. Kuolleiden sielujen kolmatta lajia ovat ne, jotka lukeutuvat Abrahamin syliin Kristuksessa. Heissä on taivaallinen ydinolemus. Kukaan ei voi heitä häiritä, elleivät he itse sitä tahdo, kun he suorittavat palvelusta jollekin kaltaiselle sielulle. He eivät päästä itseensä mitään maallista, ellei se palvele Jumalan kunniaa. Silloin he uupumatta tuovat esiin jotakin maagisin keinoin.

26. Mutta he eivät päästä turbaa itseensä eivätkä pyydä Jumalalta meille mitään. He iloitsevat kaikesta kohdalleen tulevasta enkeleiden kanssa. Sillä jos enkelit iloitsevat yhden katuvan syntisen johdosta¹⁴⁷, niin sitäkin enemmän näistä sieluista.

27. Miksi heidän pitäisi rukoilla Jumalaa meidän puolestamme? Se ei kuulu heidän rukouksiinsa, vaan ihmisen saapumiseen Jumalan luo. Kun ihminen kääntää tahtonsa vakaasti Jumalaan, niin Jumalan henki auttaa häntä.

28. Sillä hänen kätensä ovat yötä päivää ojentuneet auttamaan ihmistä. Mitä tarvetta olisi heidän rukouksilleen? Jumalan tahto on se, että ihminen tulee hänen luokseen¹⁴⁸.

29. Olisiko sielu niin tyhmänrohkea, että tekisi Jumalasta ankaran tuomarin, joka ei ota vastaan palaavaa syntistä? Sellaisessa ei todellakaan olisi tietoa Jumalasta. Mutta kun he (kolmannen lajin sielut) havaitsivat jonkin sielun ponnistelevat hengessään Jumalaa kohden, niin he iloitsevat suuresti siitä, että Jumalan valtakunta lisääntyy.

30. Taivaallisella sielulla on Jumalan tahto. Mitä Jumala tahtoo, sen tahtoo sielukin. Mutta itse Jumalan henki auttaa kääntynyttä syntistä.

31. Nämä sielut näkevät selvästi, kuinka Jumalan henki tunkeutuu sieluun, mikäli sen tahto antaa sijaa. Siihen ei tarvita yhdenkään enkelin rukousta. Ne kaikki haluavat, että Jumalan valtakunta tulisi meihin, ja että hänen tahtonsa tapahtuisi. Mutta valtakunnassa he antavat Jumalalle kunnian.

32. Paavinuskoiset ovat kutsuneet kuolleita pyhimyksiä, jotka ovat ilmestyneet heille ja suorittaneet ihmetekoja. Me tunnustamme tämän todeksi, vaikka nykyisin todennäköisesti toisin opetetaan. Mutta heillä ei ole kuitenkaan todenmukaista käsitystä asiasta. Siinä piilee toinen A. B. C., josta kummallakaan näistä kahdesta ei ole tietoa.

33. Toinen omaksuu uskon toiselta. Elävien usko on vanginnut kuolleiden pyhimysten uskon - ja niin usko on suorittanut ihmeitä.

34. Eikö se tosiaan olekin niin voimakasta, että se voi siirtää vuoria. Kykeneekö sitten pyhimysten pelkkä usko aiheuttamaan jotakin elävien uskon kautta? Se voisi jopa tuhota koko maailman, mikäli Jumala sen sallisi.

35. Mutta mikäli hän on sallinut, niin pakanat ovat kääntyneet silloin, kun he ovat nähneet pyhimysten hautaamisen yhteydessä tapahtuneita ihmeitä.

36. Eikö taivaassa olevan sielun tulisi olla halukas asettamaan uskonsa Jumalan kunniaksi ja tuottamaan hänelle ihmeitä? Tämä tapahtuu Py-

hässä Hengessä, joka on tehnyt ihmeitä molempien osapuolten uskon kautta. Ne ovat vain Jumala ja hänen lastensa ihmeitä.

37. Mutta tämäkin tie heitetään täysin mutaan. Nykyisin on olemassa paljon opinahjoja, jotka halveksivat kaikki Jumalan ihmeitä. Se on Baabelia ja kateellista ylpeyttä eikä Jumalan henkeä. He nousevat ylös ja huutavat: ”Juoskaa kaikki perässäni, täällä on Kristus ja evankeliumi.” Tällainen on todella ylpeyttä, ahneutta, kunnianhimoa, itsekkyyttä, turhuutta ja Baabelin kopeuden ylistystä.

38. Se on jopa vanha Antikristus, ja he ovat vanhan puun nuoria oksia, jotka ovat herättäneet turban voimakkaalla ja vihaisella mahlallaan. Tämä turba tuhoaa koko puun, sillä Jumala on sanonut sen olevan täysin paha ja madonsyövä, joten sen pitää kaatua.

39. Sillä vanhasta juuresta versonut nuori puu tulee selittämään vanhalle, millaisia tämän ihmeet ovat olleet.

40. Meidän ei tulisi kuitenkaan halveksisi ketään, vaan puhua ihmeistämme ja sanoa, että palvelijan pitää tulla taloon ja muuttua vapauttajaksi. Sillä aika on tullut, jolloin hänen tulee aterioida, iloita ja riemuita pojan kanssa.

41. Näin me vastaamme kysymykseenne tiivistäen. Pyhät sielut todellakin tietävät varmasti meidän pyhät toimmemme ja hyväksyvät ne. Mutta he eivät välitä lainkaan meidän pahoista teoistamme, koska he asustavat aivan toisen prinssiipin piirissä, johon mikään paha ei voi tunkeutua. Sellaista he eivät katsele eivätkä välitä siitä. He eivät kysele paholaiselle kuuluvan perään eivätkä tiedä mitään muuta kuin sellaista, joka yltää heidän omaan prinssiippiinsä saakka.

42. Lapset, vanhemmat, ystävät ja vieraat ovat heille yhtä, koska taivaassa me kaikki olemme veljiä. He eivät pidä parempaa huolta vanhemmista tai lapsista kuin muistakaan, elleivät nämä palvele Jumalaa. Silloin heidän palveluksensa hyväksytään ilolla. Mutta he eivät astu heidän turbansa piiriin.

43. Sillä viimeisen päivän jälkeen rehelliset vanhemmat eivät tiedä mitään lapsistaan, jotka ovat helvetissä. Tämän takia me tiedämme riittävän hyvin ja selvästi, että he eivät liioin huolehdi näiden jumalattomista olemuksista.

27. KYSYMYKSIÄ

Tietävätkö ja ymmärtävätkö kuolleiden sielut sellaisia asioita ja kykyjä, joita he ruumiissa ollessaan hallitsivat hyvin?

1. Tämän suhteen pätee sama kuin seuraavaan kysymykseenne. Kaikki heidän olemuksensa ilmaantuvat heidän tahtonsa puitteissa maagisesti. He näkevät ne, mutta niiden todellinen koostumus¹⁴⁹ luovutetaan heille ensimmäisenä asiana (suurena) paluun päivänä. Silloin he kykenevät oikealla tavalla omaksumaan tekonsa, sillä ne pitää ensin koetella tulella. Kaiken väärän on määrä Kristuksen sanan mukaan¹⁵⁰ jäädä oman turbansa tuleen.

2. On merkillistä, että ihmisten pitää kysyä, tunnistavatko he kykyjä vai ei. Kysymättäkin on selvää, että he tuntevat kaikki syvällekin hautautuneet kykynsä. Mutta he eivät uskalla herättää niitä niin, että ne ilmenisivät heidän hengessään, koska ne ovat syntyisin luonnon keskustasta. Ne syntyivät niistä ydinolemuksista, joissa heidän tässä maailmassa etsimänsä ihmeet ilmenivät heille siinä määrin, missä tämä mysteeri on heille avautunut.

3. Sielu ilman jumalallista ruumista ei vapaaehtoisesti astu kykyjen mysteerin piiriin, vaan se pysyy lepotilassaan. Se pelkää turbaa ja antaa kunnian Jumalalle.

4. Mutta korkeammin valaistuneet sielut, joiden hengessä on taivaallista ydinolemusta, ovat tietoisia taivaallisista sekä kaikista mysteerin salatuista asioista. Näin on erityisesti niiden laita, jotka ovat tässä elä-

mässä olleet tekemisissä mysteerin kanssa. Muut eivät välitä mysteeristä.

5. Sillä jokainen jatkaa kutsumuksensa mukaisesti sitä, mitä hän täällä rakastanut. Vaikka siellä ei olisikaan paljon kyseistä tekemistä, niin kuitenkin he iloitsevat siitä, koska taivaassa vietetään nöyrää ja yksinkertaista lasten elämää.

6. Miksi sitten heidän pitää hakea kykyjä, kun koko Jumalan mysteeri on avoinna? Jumala täyttää kaiken kaikessa. Siellä on vain ihmettä. He kaikki elävät ihmeissä ja kuuluvat Jumalan kykyihin. Heillä on paljon tietoa, mutta se on paratiisillista, yksinkertaista lasten elämää.

28. KYSYMYS

Onko sielulla ruumiissa oloonsa verraten enemmän tietoa maallisista ja jumalallisista, tai enkeleihin ja paholaisiin liittyvistä asioista? Ovatko sen kokemukset ja tiedot niistä varmempia?

1. Sielulla on Jumallista ja enkeleitä koskevaa tietoa paljon enemmän, koska se toimii Jumalan prinssiipin puitteissa. Poika näkee hyvin, mitä isä tekee kotonaan. Samoin myös sielu näkee taivaassa olevan.

2. Heidän tietonsa ovat kuitenkin erilaatuisia, sillä korkein tieto piilee majesteettisuudessa. Tämän vuoksi suurin osa sieluista joutuu odottamaan viimeiseen päivään, jolloin he saavat uuden ruumiin.

3. Mutta korkeasti valaistuneet, pyhät sielut, joilla on jumalallinen ruumis ja voimat, omaavat yliveraisen ymmärryksen ja tiedon Jumalasta ja enkeleistä. Koska he ovat jatkuvasti Jumalan ihmeiden piirissä, kunnes heidän omat ihmeensäkin esitetään heille.

4. Ruumiittomat sielut asustavat maagisella tavalla taivaassa ja Jumalassa. He eivät saa aikaan ihmeitä, mutta ovat Jumalan alttarin alla ja odottavat ihmeitä ilmestyksen päivänä¹⁵¹.

5. He eivät välitä paholaiseen liittyvistä asioista. Sellainen kuuluu niitä vastaan ja ihmisen puolesta taisteleville enkeleille. Yksikään (pyhä) sielu ei pohdiskele helvettiä, sillä se on vihollinen.

29. KYSYMYS

Mitä tarkoittavat sielun lepo, herääminen ja kirkastaminen?

1. Tätä kysymystä on selitetty jo riittävästi. Heidän leponsa tapahtuu hiljaisuudessa ilman ydinolemusta. He ovat Jumalan kädessä, eikä mikään tuska voi heitä koskettaa. He eivät tunne tuskaa, mutta he ovat kuin suloisessa ja hyvin rauhallisessa unitilassa.

2. Täällä heidän kirkastumisensa tapahtuu silloin, kun he ajattelevat tulevaa iloa. Silloin (sielun) henki saapuu Jumalan majesteettisuuteen ja vastaanottaa ilon ja selkeyden. Joten he valmistelevat koko tämän ajan omia lamppujaan, että olisivat valmiimpia ottamaan vastaan sulhasensa uusissa ruumiissaan.

3. Heissä on suloinen maaginen ja paratiisimainen ilo, mutta paratiisi ei tule heissä vielä täydellisenä ilmi, koska se kuuluu uudelle ruumiille, joka nousee maasta.

4. Ensimmäinen Jumalan luoma ja Kristuksen verellään vapauttama ruumis tuo mukanaan ihmeet, kun se palaa takaisin paratiisiin ja pukeutuu Jumalan majesteettisuuteen. Silloin on Jumalan tabernaakkeleij¹⁵² ihmisten keskuudessa¹⁵³.

30. KYSYMYS

Mitä eroa on elävien ja kuolleiden sieluilla? Miten eroavat lihan ja sielun ylösnousemukset?

1. Kristus sanoo tästä, että ero on suuri. Tämän vuoksi me viittaamme pyhiin kirjoituksiin. Se tapahtuu juuri niiden mukaisesti.
2. Kun näen, ettei inhimillinen järki voi saada sitä selville, niin miten minä voisinkaan vastata teille paremmin kuin pyhät kirjoitukset? Kai-paatte nähdäkseni kuitenkin rehellisesti tietoa näistä asioista, joten teistä tulee jopa etsintänne kohteiden löytäjiä. Siinä minä olen pelkkä väline.
3. Ja vaikka se olisi annettu ja avattu minulle, ei se kuitenkaan kuulu ymmärrykseni ja tietoni piiriin, sillä tieto on Kristuksen hengessä. Sen mukaan tämä käsi kutsuu itseään kaksitahoiseksi, meiksi, silloin kun se puhuu kahden eri persoonan kautta. Nämä kaksi persoonaa eivät käytä sanaa minä, vaan me. Ne puhuvat kahdesta, samoin kuin herra, joka puhuu omasta persoonastaan ja valtakunnastaan.
4. Siten ei liioin Jumalan lasten ja palvelijoiden tulisi sanoa, että tieto ja ymmärrys ovat minun, vaan heidän tulee suoda kunnia Jumalalle. Kun he ilmentävät Jumalan ihmeitä, heidän tulisi puhua kahdesta, antajasta ja vastaanottajasta.
5. Kenenkään ei tulisi ymmärtää kirjoitustapaamme niin, että käsi antaa kunniaa ja ylpeilee itse omasta inhimillisestä ylemmyydestään ja arvostaan, vaikka me olisimmekin sen arvoisia Kristuksessa. Mutta ulkoisena ihmisenä me emme halua minkäänlaista kunniaa tai mainetta, sillä maine kuuluu Jumalalle.
6. Me olemme Isän lapsia, ja meidän pitää toteuttaa hänen tahtonsa. ”Me emme saa kaivaa maahan lahjaa, jonka hän on meille täällä suonut, sillä Isä vaatii sen korkojen kera. Mikäli se ei lisääny, hän ottaa

antamansa pois ja luovuttaa sen sellaiselle, joka on saavuttanut paljon¹⁵⁴.”

Jos minulta otettaisiin pois, olisi se hyvin valitettavaa. Kun tuntee ja iloitsee Jumalasta, ja menettää sitten hänet, niin mielestäni olisi parempi menettää koko maailma ja ulkoinen elämä kuin Jumala ja taivasten valtakunta.

7. Ei ole laisinkaan vähäinen asia olla Jumalalle tottelematon. Katsokaa vain, mitä tapahtui Koorahille, Daatanille, Abiramille ja Moosekselle¹⁵⁵. Sanomme, että sama pätee kaikkien tottelemattomien ja pilkkaajien suhteen.

8. Pilkkaaja ei tosiaan näe heti rangaistustaan, mutta hänen turbansa tallentaa sen itseensä. Mikäli hän on ollut pilkkaaja ja herjaaja ja haluaisi sitten mielellään irtautua turbastaan, hän joutuu itkemään sitä valittaen ja surren Jumalan edessä. Muussa tapauksessa hänen täytyy kantaa pilkkansa mukanaan vihan tuleen. Silloin se jäytää häntä ikuisesti. Sanomme tämän varoitukseksi.

9. Me kuvaamme tässä hyvin vakavaa asiaa: ”Älkää eksykö, Jumalaa ei voi pilkata¹⁵⁶. Hänen voimassaan on ankara viha, taivas ja helvetti. Viimeinen tuomio on vakava asia.

10. Ja koska meidän pitää ottaa huomioon kuolleiden ylösnousemus, niin täytyy meidän kirjoittaa, mitä se tarkoittaa, ja minkä voiman johdosta tämä maailma häviää ja kuolleet nousevat ylös. Se on vakava asia eikä siitä voi laskea leikkiä. Me puhumme siitä perusteellisesti.

11. Älkää pitäkö tätä satuna. Se juontuu turbasta, kruunun yläpuolelta. Oman henkenne turba julistaa tätä teille, sillä loppu on löytänyt alun. Näin koko maailman ydinolemuksat ovat keskustan valossa. Siellä syntyy nyt teidän tuhosta puhuva profeettanne niistä ihmeistä, jotka olette suorittaneet.

12. Sillä turban henki ei hallitse, vaan Kristuksen henki. Hän on voittanut kuoleman ja vanginnut turban. ”Hän johtaa vankeuden vangiksi”¹⁵⁷ voittajana.

13. Turba suorittaa tuomitsemisen, sillä se on Jumalan palvelija vihas-
sa. Se ei ole herra, vaan hänen palvelijansa. Sen vuoksi maata ravisteleva salama saa alkunsa Jumalan suusta. Siellä elementit ja taivaankansi sytytetään tuleen.

14. Viimeinen tuomio kuuluu Kristus-tuomarille ja Pyhälle Hengelle. Silloin ikuisen hengen kolmeen periaatteeseen jakautunut keskus saattaa itsensä liikkeelle. Niistä yksi on vihan henki, toinen on jumalallisen rakkauden henki ja kolmas on ulkoisen maailman ilmanhenki.

15. Viimeinen liike kuuluu hänelle, joka jumaluuden mukaan on Kristuksen suussa. Mutta vihan puitteissa hän on vihan helvetillisen ahdistuksen tilassa¹⁵⁸. Ihmeiden piirissä hän on tämän maailman hengessä.

16. Ja koska hän oli mestari kaikkien olemusten suhteen, niin hän myös jakaa kullekin teolle oman tilansa ja kokoaa ne aittaansa.

17. Hänellä on monta auttajaa eli enkeleitä, jotka erottelevat ja jakavat kaiken osiksi. Sitten Isä - cum Verbo Domini¹⁵⁹ - lausuu tuomionsa Kristuksen suulla: maailma syttyy palamaan, ja kaikki asiat sijoittuvat omaan aittaansa ja varastoonsa.

18. Varastoja on monenlaisia, ei vain kahdenlaisia tai kahta periaatetta. Ne kuitenkin kuuluvat näihin kahteen, tosin melkoisen erilaisina, sillä kaikki eroavat toisistaan voimiensa suhteen.

19. Jokainen työ sijoittuu ja sisältyy omaan maagiseen periaatteeseen – taivaaseen tai helvettiin – omana erityisenä ihmeenään henkensä perusteella. Sen muoto riippuu siitä, onko se ollut hyvä vai paha. Myös sen voimien suhteen pätee sama kuin kedon kukkasten moninaisuudessa. Tällä tavoin tapahtuu ihmisen autuus: kaikki riippuu siitä, millaisen olemuksen hän on itselleen synnyttänyt.

20. Mutta me tarkoitamme tässä uskon olemusta, joka on rakkauden ydinolemuksen voimaa eikä mitään ulkoisia tekoja. Kaikki tulee ilmi muotojen ja ihmeiden kautta. Tälle pohjalle rakentuvat myös hänen alkunsa ja olotilansa.

21. Kun viimeinen päivä valkenee, niin jumaluus ilmentää itsensä kaikissa muodoissaan vielä kerran. Kolmannen kerran sekä rakkautena että vihana. Silloin kaikki asiat tulevat välittömästi ilmi ja olennoille havaittaviksi seuraavalla tavalla.

22. Maailman luomisen alku **Fiat**-sanana kautta on sulkenut tämän maailman malliksi ja piirtänyt rajat, joihin kaikki keskustassa ja ajassa ilmentyvät ihmeet sisältyvät. Ne olisi saatettava siihen ydinolemukseseen, Jumalan magiaan, joka on ollut viisauden piirissä nähtävissä ikuisesti. Kaikki on silloin tuossa ydinolemuksessa, ja raja on miltei käsillä. Et-sintää ei enää ilmene, koska kaikki on lopussa. Jumala on synnyttänyt ja ilmentänyt ajassa kaiken, mitä hänen ikuisuuteensa kuului.

23. Tämä merkitsee ajan loppumista, koska silloin loppu on löytänyt alun, ollen siten myös alkuna. Se palaa takaisin siihen, mitä se oli ikuisuudessa ollut.

24. Mutta keskustassa pysyvät kaikki ajallisesti koskaan ilmentyneet ihmeet alkuna ja loppuna, ikuisena keskuksena kaikkine ihmeineen. Enkelit, ihmiset ja ydinolemuksiset, samoin kuin kaikkien mahdollisten olentojen hahmot ovat siinä. Samoin maa kaikkine metalleineen, kivi-ineen, puineen ja yrtteineen ovat mukana tässä keskuksessa ja ihmeissä: mutta täysin ilman sellaista olemusta ja elämää (kuin mikä niillä oli täällä).

25. Koska yksikään eläin ei voi tulla sinne muuten kuin pysymällä maagisessa muodossaan, sillä se on lähtöisin ikuisesta peilistä. Sen vuoksi se jää ulkoisen maallisen peilin murtuessa ikuisesti ikuiseen peiliin, ihmeeksi, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

26. Kaikki nämä olemukset kuuluvat paratiisiin, koska ne muodostavat pyhän paratiisin, jossa taivaalliset elementit kantavat olemuksellista ja konkreettista hedelmää.

27. Me pidämme tässä elämässä maallisia hedelmiä olemuksellisesti kuolleina ja ymmärrystä vailla olevina. Myös tämän maailman maallinen kuva näyttäytyy samaan tapaan eläimellisenä ja maallisena, kuolleen kaltaisena - samoin kaikkien muidenkin luotujen olemukset. Ne kaikki pysyvät varjojen kaltaisina.

28. Mutta paratiisi kantaa ja sisältää ikuisen elämänvoiman hedelmän, joka juontuu Jumalan ydinolemuksesta. Kaikki sellainen, joka on meiltä suurimmaksi osaksi kätkeytyä, sisältyy sanaan **FIAT**, eli alkuun ja loppuun. Kaikki sisältyy tähän suurena mysteerinä.

29. Mutta sitten ensimmäisen luomisen henki liikuttaa kaikkia kolmea periaatetta. Kuitenkin ennen sitä Jumalan sana kiinnittyy tähän henkeen, jumaluuden ylentämisen tai manifestaation tapaan.

30. Sillä henki herättää kaikkien olemusten turban kaikissa kolmessa periaatessa. Silloin kaikki taivaassa, helvetissä tai tässä maailmassa ollut ilmenee tunnin ajan.

31. Silloin turba herättää kaikki olemukset ja luodut olennot, jotka ovat taivaassa ja helvetissä. Jokainen näkee oman sydämensä työt, ovat ne sitten hyviä tai pahoja.

32. Tämän tunnin aikana myös Kristus-tuomari ilmestyy sateenkaaren tapaiselle kolminaisuuden kaarella. Tämän maailman periaatteen mukaan se on luonnollinen sateenkaari, mutta Jumalan periaatessa se on kolminaisuus: risti ja kaksiosainen sateenkaari. Siinä toinen puoli on kääntynyt sisäisen periaatteen suuntaan eli vihan syvyyksiin, jossa se sitten on Jumalan vihan piirissä. Paholaiset ja kaikki jumalattomat ihmiset tulevat näkemään tämän.

33. Koska tämä kaari sulkee sisäänsä kaikki kolme prinssiippiä, joten Kristus-tuomari istuu ikuisesti kaikkivoimaisena sen ja kaikkien olemuksiksi kutsuttavien yllä ja sisässä.

34. Silloin kaikkien paholaisten ja jumalattomien ihmisten surkea kauhu saa vallan, ja he huutavat, valittavat, kirkuvat ja itkevät sanoen: ”Sanokaa viisaille neitsyille, että antavat meille hieman öljystään.”¹⁶⁰ Voi! lohduta meitä, me anomme ja pyydämme sinua opettamaan meille, mitä tulee tehdä. Anna meille vähän pyhyttä, että voisimme kestää Jumalan vihaisen katseen, sillä helvetin silmä on avoimena. Minne me pakenisimme tätä vihaa?

35. Ja viisaat neitsyet eli Jumalan lapset sanovat: ”Menkää kauppiaidenne luo ja ostakaa itsellenne öljyä, muuten sitä ei riitä meille ja teille, sillä meillä on vain omiin tarpeisiimme.”¹⁶¹ Menkää sitten teeskentelijöiden ja pettäjien luo, jotka ovat kuiskutelleen korviinne liehakoivia teennäisyyksiä rahojanne vastaan, ja ostakaa öljyä itsellenne. Mitä! tarvitsetteko nyt meitä? Emmekö ole olleetkaan teidän mielestänne hölmöjä? Menkää nyt pois petoksinenne ja teennäisine näytöksinenne, me emme halua olla niissä osallisina, ettemme joutuisi sovittamaan niitäkin.

36. He ovat silloin suuren kauhun vallassa, huutavat ja itkevät vavisten Kristus-tuomaria. Mutta hänen vihainen silmänsä heidän turbansa kera tarttuu heitä sydäimestä ja lävistää lihan ja luut aina ytimiin saakka. Silloin Jumalan liike on jo herättänyt turbassa olevan sielun ankaran vihan piirissä.

37. Siellä he putoavat maahan vihaisten eteen. Jotkut niistä haluavat purra heidän pilkallisia kieliään, jolloin nämä ylpeät sanovat: ”Voi teitä vuoret, kaatukaa päällemme, ja mäet, peittäkää meidät¹⁶² tältä vihan silmältä. Ja he ryömivät luoliin ja kallioiden halkeamiin yrittäen hautautua niihin. He surmaisivat itsensä mielellään, mutta kuolemaa ei enää ole, joten he koettavat irrottaa itsensä elämästä erilaisin ase-in.

Mutta he eivät kuitenkaan kuole, vaan pysyvät vihan ja ahdistuksen piirissä.

38. Tässä kauhutapahtumassa kaikki maailman rakennukset sortuvat maan järjessä niin kuin ukkonen sitä ravistelisi. Kauhu leviää kaikkiin eläviin olentoihin, kuhunkin oman tilansa¹⁶³ mukaisesti. Eläimellä ei ole samanlaista perustilaa kuin sielulla, ainoastaan pelkoa turbaa kohtaan.

39. Tässä kohoutumisessa ja tärinässä kaikki vesistöt nousevat vuorten yläpuolelle, niin että maassa ei voi hengittää. Ne kohoavat niin ylös, että ne (vuoret) näyttävät kuluvan pois. Kaikki asiat ovat niin täysin turban vihan vallassa, ettei elementeissä ole mitään muuta kuin pelkää ahdistusta.

40. Kaikki korkeat kalliot järisevät ja kaatuvat, tähdet¹⁶⁴ putoavat maahan voimakkaine vaikutuksineen ja voimineen. Kaikki tämä on ohi muutamassa päivässä, koska maailma saa loppunsa samoin kuin se sai alkunsa. Loppuaan etsivä maa vetää tähdet itseensä, niin kuin se on tehnyt tähänkin saakka¹⁶⁵ - niin että maallinen ruumis vetää puoleensa tähtien kaipuuta.

41. Tähdet ilmentävät maagista etsintää, joka on herättänyt elämän. Kun sitten maa herää suuren turban piirissä, niin siitä tulee niin janoinen ja nälkäinen, että se vetää tähdet itseensä. Silloin maan päälle syntyy suuri ahdinko.

42. Mutta Jumalan lapset kohottavat katseensa ja kätensä Kristusta kohden ja iloitsevat siitä, että ”heidän vapautuksensa päivä on käsillä”¹⁶⁶. Tämä tuska ei kosketa heitä.

43. Noina päivinä (mutta miten pitkä siihen on - sen tietää vain Jumala, koska maailma kaikkine asukkeineen luotiin kuudessa päivässä, mutta tämä on meiltä salattua) vesi palaa taas paikoilleen ja täyttää kaikki syvydet entistä paremmin.

44. Sillä nyt kuolema kulkee sen mukana, ja tuon tunnin aikana kaikki olennot ihmistä lukuun ottamatta kuolevat. Kallioille ja vuorille ryömi-neet ihmiset tulevat esiin omantunnon tuskissaan, vaikka turba on nyt sallinut kauhun pysyä kuoleman puitteissa, koska veden tulo pidätte-lee turbaa.

45. Sitten pyhän kolminaisuuden ääni avautuu kaikissa kolmessa prin-siipissä ja lausuu Kristus-tuomarin suulla: ”Nouskaa, te kuolleet, ja tulkaa tuomiolle.”

46. Tämä ääni on alkuperäinen ikuinen henki, joka ylläpitää kaikkea elämää. Se on myös aina hallinnut kaikissa kolmessa periaatissa, sillä juuri tämä henki kannattaa ikuisesti kaikkien olevaisten elämää. Se on ollut kaikkien asioiden elämä ja liike, jossa kaiken elävän alku ja loppu ovat ikuisesti. Sillä se on peräisin ikuisuudesta ja on kaikkien asioiden luoja.

47. Siinä on kaksi ikuista alkua: yksi tulena ja toinen valona. Kolmas alku on ollut ikuisen olemuksen peili, eli tämän maailman henki. Se on ollut tämän maailman ihmeenä, ja ihmeet ovat ilmentyneet sen kautta. Siihen kuuluu myös viimeinen tuomio, ja sen liike on kaikkein viimei-sin.

48. Sillä luomisessa se liikutti isää. Sanan ihmiseksi tulossa se liikutti poikaa. Ja nyt viimeinen liikunto ja tuomio kuuluvat sille. Se palauttaa kaiken ikuisen tilaansa Kristuksen suusta tulevan äänen kautta.

49. Henki toimii Jumalan kahden periaatin puitteissa, vihassa ja tu-lessa. Se vaikuttaa tulielämän ankarana vihana ja rakkauden valossa jumalallisen majesteettisuuden liekinä. Tämän maailman hengessä se ilmenee elämän ihmeenä. Mitään tästä ei voida kiistää.

50. Jos joku henkilö mahdollisesti pitäisi itseään niin korkeasti oppi-neena, että kieltäisi tämän, niin me tarjoudumme havainnollistamaan sen hänelle poikkeuksetta kaikissa tämän maailman asioissa. Kaikki saavat ilmeisen todistuksen tästä, joten tulkoon vain halutessaan mei-

dän luoksemme. Hänen ei tarvitse odotella ja kutsua meitä hulluksi. Sillä mikäli nämä lyhyet lausumat eivät häntä tyydytä, niin me osoitamme hänelle, että hän itse tulee löytämään ja näkemään sen, mikä hän itse on. Ja vaikka itse paholainen puhkeaisi täyteen vihaan, niin me esittäisimme tämän yksinkertaisesti hänen silmiensä edessä.

51. Voidaan nähdä, että tässä hengessä on sana **FIAT**, Jumalan sana luonnon keskuksessa, jossa on sen ikuinen alku. Keskuksen henki on vaikutukseltaan kahtalainen. Ensimmäinen toimii alkuperäisen elämän ydinolemusten tulen piirissä, alkuperäisen sielun perustassa. Toinen vaikuttaa tulen valossa, toisessa olemuksessa, joka puhkeaa uudeksi kuoleman kautta. Sitä kutsutaan Jumalan valtakunnaksi, jossa tämä henki on valopuolessa rakkauden liekin valossa. Tulessa se on vihan liekinä.

52. Sitten se avaa kuoleman portit herättääkseen kuolleet. Siinä on itessään sana **FIAT**, ja sama **FIAT** on myös sielussa ja ruumiissa. Ja vaikka ruumis on ollut pitkään tuhoutunut, niin sen turba on kuitenkin pysynyt ruumiin ihmeiden mukana **FIAT**issa.

53. Neljän elementin pitää nyt entistää **FIAT**iin se ydinolemus, jonka ne ovat ottaneet itseensä (nielleet), koska siinä on Herran sana, mutta vain omassa periaatissaan. Kaikki sen vastaanottama pitää entistää: maa entistää ruumiin eli **phurin**¹⁶⁷, ja vesi sen ydinolemuksen eli **su**lin. Ilma entistää sanojen sävelen ja äänen, ja tuli sielun ydinolemuksen. Näin - sillä kaikki täytyy tulla tuomitukseksi.

54. Ilma tuo jälleen esiin kaikki suun lausumat, ilman vastaanottamat ja tekoja palvelleet sanat, koska se on ikuisuuden hengen peili, jossa henki ne havaitsee.

55. Näin ihminen tutkitaan ja tuomitaan sydämensä, mielensä ja ajatustensa mukaan, sillä turba on mukana kaikessa rakkauden vastaisessa ilkeydessä ja pahuudessa. Tässä ei kysellä mitään tekosyytä, sillä jokainen syyttää vain itseään. Hänen oma turbansa toimii syyttäjänä.

56. Teidän tulee ymmärtää meitä, että henki, joka on kaikki kaikessa ja nostaa esiin kaiken kuolemattoman elämän, johtaa sen **FIATin** kautta ruumiiseen. **FIAT** vetää ruumiin kaikkine tekoineen ja ihmeineen (ominaisuuksineen) sieluun. Kaiken sen sielun perustaan yltäneen, jota se on tehnyt tässä elämässä sanoin tai teoin, pitää tulla ilmi.

57. Sillä hiljaisessa ikuisuudessa ei ole elää turbaa. Tämän takia kaikki olemukset täytyy puhdistaa tuleen. Turba itse jää tulen piiriin, samoin kuin kaikki pahuus ja turban luonteinen, ellei sellaista ole pesty pois elämän vedellä: sielun kääntymisellä jo tämän elämän aikana.

58. Joten: ”Jos joku on kylvänyt tuleen, niin hän kärsii vahinkoa”¹⁶⁸, kuten Kristus¹⁶⁹ meille sanoi. Näin pahan ihmisen työt jäävät tuleen, ja hän kärsii vahingon.

59. Mutta teidän pitää käsittää meidät oikein. Täällä maallisessa elämässä ollut, paha ja turmeltunut ruumis, joka on peittänyt paratiisin jalon ja erinomaisen kuvan, tulee esiin tämän kallisarvoisen kuvan kera. Silloin se joutuu tekemään tiliä tästä jumalallisesta kuvasta.

60. Autuaita ovat ne, joissa on Kristuksen henki. Heidän ensimmäinen kuvansa on sanassa **FIAT**. Heidän täytyy entistää se sielua varten aadamisessa ruumiissa.

61. Mutta he, joilla ei ole Kristuksen henkeä, astuvat esiin pahuuden ruumiissa. Mutta heidän sielunsa ovat kadottaneet todellisen kuvan, ja he saavat sellaisen kuvan sielun hengen puitteissa. Se ilmentää heidän tahtonsa laatua sellaisena kuin heidän jokapäiväinen halunsa on ollut.

62. Tämän tunnin aikana myös pimeyden vihamielinen **FIAT** tuo esiin paholaiset, jotka saavat silloin palkkansa ja asumuksensa. Tätä he kuuntelevat vavisten.

63. Näin myös kaikki hyvät ja pahat kuolleet nousevat kukin ylös kaksinaisessa ruumiissaan saaden siihen mukaan sielun ja hengen.

64. Joku saa ulkoisen maallisen elämän ja siinä eläimellisen hahmon sielun hengessä. Sisäisen kuvan myötä hän saa vihan ahdistuksen olemuksen.

65. Toinen saa ulkoisen ruumiin ja sen mukana Kristuksen kuvan, jolloin jumalallisen rakkauden henki loistaa hänen sielunsa hengessä. Sana **FIAT** synnyttää tämän uudelleen aidoksi ja puhtaaksi aadamiseksi kuvaksi.

66. Sillä puhdas kuva on ollut Jumalassa, kätkettynä sanaan, joka tuli ihmiseksi. Nyt kun sielu tulee rajalle, niin se saavuttaa sen uudelleen ja lisäksi hienon ja erinomaisen Jumalan viisauden neitsyen.

67. Jalo kuva rikkoutui silloin kun nainen otettiin Aadamista. Hänelle jäi vain tulen tinktuura, naisen saadessa henkisen tinktuuran. Mutta nyt molemmat palaavat heille täydellisesti.

68. Tällöin nainen ottaa vastaan tulen tinktuuran jumalallisen tulen kautta, niin että hänestä tulee samanlainen kuin mitä Aadam oli - ei mies, eikä nainen. Hän on täysin siveellinen neitsyt, ilman miehen ja naisen muotoa tai jäseniä.

69. Täällä ei enää sanota, että sinä olet minua aviomieheni - tai että sinä olet vaimoni. He ovat veljiä, joissa on tosin joitakin eroja jäljellä jumalallisina, maagisina ihmeinä. Mutta täällä ne eivät merkitse mitään, sillä he kaikki ovat Jumalan lapsia ja elävät lapsen elämää leikkisen rakkauden¹⁷⁰ puitteissa.

70. Tämä kaikki tapahtuu ennen tuomiota, koska sitä edeltää oikeudenkäynti. Tuomio julistetaan viimeiseksi, tuomiopäivänä. Silloin elävät eivät kuole, vaan heidät asetetaan Jumalan kutsusta välittömästi Jumalan oikeuden eteen.

71. Sana **FIAT** johdattaa kaikki sinne, ja se esittää niistä kunkin omassa järjestyksessään. Siinä aloitetaan keisareista¹⁷¹ ja kuninkaista, joita

seuraavat heidän alaisensa, ruhtinaat, aateliset, pormestarit ja muut esimiehet - kukin tehtävänsä mukaisesti.

72. Täällä kaikki ilman kutsumista¹⁷² Kristuksen paimeniksi ryhtyneet seisovat lammaslaumansa keskellä tehden tiliä opetuksistaan ja opeistaan ja siitä, ovatko he olleet Kristuksen paimenia ja ruokkineet laumaansa vai eivät. Vai ovatko he vain palvelleet omia etujaan. Nyt henki kyslee heidän kutsumuksestaan sitä, ovatko he astuneet lammastarhaan hengen valinnan ja voiman nojalla, vai ihmisten suosion takia ilman Jumalan henkeä tai valintaa.

73. Tuomari sanoo heille: ”Tehkää tiliä elämästänne, työstänne, sanoistanne, teoistanne ja tavoistanne.” Sitten kunkin turba tuo julki sen, mitä kukin on ollut. Nyt kaikki sisäinen ja ulkoinen tulee joka suhteessa ilmi. Mitään ei käy kieltäminen, sillä henki todistaa turban ohella sielusta, hengestä ja lihasta. Täällä kaikki tulee julki.

74. Kuninkaas ja ruhtinaat pakotetaan tekemään tiliä alaisistaan. Miten he ovat hallinneet ja suojelleet heitä, millä tavalla he ovat hallinneet, miksi he ovat tyranniudessaan surmanneet monia, ja miksi he ovat vuodattaneet viatonta verta. Lisäksi he joutuvat sanomaan, miksi he ovat ahneuksissaan ja huvikseen ryhtyneet sotimaan.

75. Samaan tapaan myös kaikki esimiehet joutuvat tekemään tiliä siitä, miksi he ovat pyrkinneet virkoihinsa ja saattaneet itsensä yksinkertaisten herroiksi. Samoin siitä, miksi he ovat vahingoittaneet, alistaneet, painostaneet ja hiostaneet heitä tuhlatakseen sen ylpeyksissään.

76. Täällä kysellään itse kunkin juurista, mistä kukin on saanut alkunsa ja kasvunsa. Onko se jumalallisen järjestyksen mukaista ja alkuaan taivaallisesta vai helvetillisestä vihan **FIAT**tista. Täällä jokainen joutuu tekemään tiliä omasta asemastaan. Siitä, onko hän omistautunut virkaansa ahneuden ja ylpeyden takia ja päässyt näin herraksi, vai onko hänen hallintonsa Jumalan ohjauksessa.

77. Joten - te maailman hallitsijat ja mahtimiehet. Katsokaa tarkkaan, toimitteko Jumalan ohjauksessa ja oikean, jumalallisen järjestyksen piirissä. Pitäkää huolta siitä, miten kohtelette ahdistunutta alai-
stanne¹⁷³. Sillä täällä hän on edessänne ja valittaa teistä sanoen, että te olette olleet syy kaikkiin hänen synteihinsä ja kaikkeen muuhunkin.

78. Sillä täällä toinen huutaa ja syyttää toistaan sanoen, että tämä on johtanut minut tekemään sellaisia inhottavuuksia, joten minä kiroan hänet. Näin alainen tekee esimiehilleen ja esimiehet omille johtajilleen. Ruhtinas syyttää vääriä neuvonantajiaan, neuvonantajat pappejaan, koska nämä eivät moittineet heidän toimiaan, vaan rauhoittelivat ja mielistelivät heitä pelkän kunnianhimon ja kunnian vuoksi.

79. Miten voitte kestää tämän, te korkeakoulut ja tohtorit - kaikki, jotka olette asettaneet itsenne Kristuksen sijaisiksi ja jotka niin suuresti ylpeillette Kristuksen maljasta, opista ja kunniaista? Te olette yllyttäneet ja lietsoneet maanne maaruhtinaita, jumalallisen järjestyksen yläpitäjiä, sotimaan ja verenvuodatukseen muutaman itse keksimänne sanan takia.

80. Missä on Kristuksen rakkauden henki, joka sanoo: ”Rakastakaa toisianne. Siitä he tietävät, että olette minun opetuslapsiani.”¹⁷⁴ Missä on rakkautenne? Katsokaa yllytyksenne verisiä tuloksia, joiden kautta olette saattaneet heidät sotimaan ja johtaneet maailman kauas rakkauten ja sopusoinnun piiristä.

81. Te olette rakentaneet rajoja, niin että kuninkaat ovat joutuneet ristiriitaan ja vihoihin ylpeytenne takia. Näin te olette väännelleet Kristuksen sanoja ettekä ole huomioineet sitä, onko teissä Kristuksen henkeä ja tahtoa vai ei. Sen vuoksi te ennen muita joudutte tekemään ankaraa tiliä. Sillä te olette tienneet herran tahdon¹⁷⁵, ettekä ole sitä tehneet. Te olette hoitaneet ja tunkeneet itsenne Kristuksen virkaan pelkän voiton, suosion ja kunnian takia. Te ette ole ottaneet huomioon Jumalan

henkeä, joten henki kutsuu teitä Baabeliksi, kaiken elävän sekaannuttajaksi.

82. Te olette saattaneet koko maailman ristiriitaiseen tilaan. Vaikka teidän olisi pitänyt opettaa heille rakkautta, te olette opettaneet kiistelyä ja taistelua, niin että veli on vihannut ja vainonnut toinen toistaan teidän satuilujenne tähden. Voi kuinka Kristuksen nimeä onkaan pilkattu teidän kiistojenne vuoksi. Minne menettekin, niin tämä pysyy silmienne edessä. Silloin koko maailma huutaa teille: ”Voi teitä kirottuja!”

83. Täällä satoa korjaavat enkelit jakavat kaikki kahteen leiriin asettaen rehelliset oikealle ja pahat vasemmalle, vihan silmän puolelle. Valon periaatteita kutsutaan täällä oikeaksi ja tullen periaatteita vasemmaksi.

84. Tuomioistuimien järjestys tällä tavalla. Kaikki suuret Jumalan maailman valoksi lähettämät paimenet, jotka ovat profeettojen ja apostolien ohella nuhdelleet ja opettaneet luvattua Kristuksesta patriarkkojen tapaan, asetetaan tuomioistuimen oikealle puolelle. Mooses ja kaikki lain opettajat asetetaan istuimen vasemmalle puolelle.

85. Sillä Mooses, Elia ja kaikki suuret lain opettajat kantavat tulista miekkaa ja vaativat Jumalan tuomiota, kun taas oikealla puolen olevat esittävät Jumalan armoa.

86. Tämä tunti on tuomion viimeinen päivä. Silloin tuomari sanoo: ”Tulkaa tänne, te Isäni siunatut, perikää se valtakunta, joka on alusta lähtien valmistettu teitä varten. Sillä minä olin nälkäinen, janoinen, alaston, sairas ja vangittu - ja te autoitte minua.”¹⁷⁶

87. Ja jumalattomalle joukolle: ”Menkää ikuisen tuleen, te kirotut. Minä en tunne teitä. Sillä kun minä olin nälkäinen, janoinen, alaston, sairas ja vangittu, te ette koskaan minua auttaneet.”¹⁷⁷

88. Sitten he puolustautuvat tuomarin edessä sanoen: ”Herra, me emme tunteneet sinua.” Mutta hän sanoo: ”Kun ette ole tehneet tätä köyhille lapsilleni, ette liioin ole tehneet sitä minulle.”

89. Sitten Jumalan henki liikkuu tuomitakseen kaikkien kolmen prinssiin puitteissa ja herättääkseen luonnon keskuksen niin, että se palaa vihan tulella. Sillä niin taivas, maa kuin taivaankansikin asetetaan yhdessä tuleen.

90. Ja turba nielee maallisen maailman tulen piiriin ja palauttaa sen siihen tilaan, missä se oli ennen luomista. Ainoastaan ihmeet säilyvät kahden prinssiin piirissä, kolmannen hävitessä ihmeitä lukuun ottamatta täydellisesti. Ihmeet saatetaan alkutilaan.

91. Silloin maallinen elämä ja ruumis häviävät, ja tuli kuluttaa ne.

92. Oikeamielisen (vanhurskaan) suurenmoinen, kirkas ja paratiisillinen ruumis menee sitä seuraavine ihmeineen tulen läpi, jolloin kaikki vääränlaatuinen jää tuleen.

93. Ja heidät (oikeamieliset) kuljetetaan silmänräpäyksessä tulen läpi. Tuli ei voi vangita heitä. Se ei voi pidätellä pyhien ihmisten valoa yhtään sen paremmin kuin valoa tai tuulta, sillä he voivat olla tulella tuntematta lainkaan kipua.

94. Sitten välittömästi tulen sytyttyä myös jumalallinen majesteettisuus ja paratiisillinen elämä on valmiina. He (oikeamieliset) astuvat siihen lapsina ja elävät ikuisesti isänsä kanssa rakkauden piirissä yksinkertaisen lapsen kaltaista elämää, jota kutsutaan pyhään yhteydeksi.

95. Siellä ei ole päivää eikä yötä, sillä vaikka aurinko ja tähdet ovat poissa, niin heidän ihmeensä pysyvät suuren magian kautta Jumalan kunniaksi. Ja ne tulevat näkyviksi.

96. Jumalattomatkin joutuvat menemään tuleen, ja heidän maallinen elämänsä häviää. Heidän hirviömäiset kuvansa ilmenevät hengessä paholaisten kaltaisina kauhean inhottavina eläinhahmoina.

97. Sitten he asustavat yhden prinssiin puitteissa, ja Lusifer on heidän suuriruhtinaansa, jota he todella palvelevat täällä teeskennen ja ollen riippuvaisia typeristä huveistaan¹⁷⁸.

98. Joten, rakas ystäväni, tässä on lyhyt kuvaus ja tietoa viimeisestä tuomiopäivästä, jolloin kaikki tähän maailmaan kuuluva katoaa.

99. Maa kaikkine kivineen ja elementteineen sulaa pois. Ainoastaan sellainen säilyy, jonka Jumala haluaa ja jonka vuoksi hän on tämän maailman luonut.

100. Niin hyvä kuin pahakin ovat ikuisuuden näkökulmasta jo ennalta nähtyjä. Ne saatettiin olemukselliseen muotoon tässä maailmassa, että niistä syntyisi ihme, joka tämän jälkeen säilyisi ikuisesti.

31. KYSYMYS

Millaisia uusia autuudenruumiita sieluilla on?

1. Tätäkin kysymystä on jo riittävästi selvitetty. Kun jokainen vaatetaan rakkauden, oikeamielisyyden ja puhtauden voimalla sekä hänelle ominaisilla hyvillä uskon teoillaan, niin hänen loistonsa suuruus on silloin suhteessa niihin.

2. Eroavuuksia on paljon, sillä monilta miltei kaikki työt jäävät tuleen, jolta hän itse täpärästi välttyy, joten hän ei loista pyhimysten tapaan.

3. Kuten pyhät kirjoitukset todistavat: ”He ylittävät toinen toisiaan kuin taivaan tähdet.”¹⁷⁹ Mutta mitään kateutta ei ilmene, vaan jokainen iloitsee toistensa erinomaisuudesta. Sillä siellä ei tunneta muuta valoa kuin ”Jumala, joka on kaikki kaikessa.”¹⁸⁰

4. Joten jokainen ottaa vastaan Jumalan majesteettisuuden kirkkauten sen mukaan, millaiset ovat hänen voimansa valon suhteen. Sillä tämän elämän jälkeen ei tapahdu parannusta, vaan kaikki pysyy sellaisena kuin tullessaan oli.

5. Siellä tuomari, ”Kristus luovuttaa valtakunnan Isälleen”¹⁸¹, eikä meillä enää ole tarvetta opettajiin tai oppaisiin. Hän on meidän kuninkaamme ja veljemme. Mitään esirukousta tai välittäjää ei ole, vaan me olemme hänen kanssaan kuin lapsi isän luona. Kaikki meidän tekemämme on hyvää, sillä kaikki vääräys on poissa.

32. KYSYMYKSIÄ

Millaisia ovat tuossa elämässä sielun hahmo, ilo, kunnia ja sydämellisyys?

1. Meidän tulee ajatella tässä yhteydessä paratiisia¹⁸². Tämä ulkoinen maailma hedelmineen ja väreineen on ollut paratiisin mallin mukainen: sillä paratiisi oli meissä. Mutta ulkoinen henki ryösti meidät siitä ja veti itseensä. Kun Aadam ihastui siihen, niin hänen oma himonsa otti hänet vangiksi.

2. Mutta me voimme nyt astua siihen takaisin ja piristää itseämme ikuisesti kaikilla ihanilla kukkien loistolla ja muodoilla, puilla ja hedelmillä, jotka eivät ole niin maallisia, karkeita ja kouriintuntuvia kuin tässä maailmassa.

3. Ja kun kerran meidän kehomme eivät ole entisen kaltaisia, niin miten tuo ydinolemuskaan olisi entisenlainen? Kaikki asiat ovat siellä olemukseltaan enkelimäistä. Hedelmätkin ovat puhtaampia ja hienompia kuin ulkoisista elementeistä koostuvat. Niistä ei syömisen jälkeen synnyt epäpuhtauksia.

4. Meillä ei ole suolistoa tai vatsaa, jota meidän pitäisi täyttää kuten täällä. Kaikki on voimaa. Me syömme suullamme, mutta emme ota mitään vastaan kehollamme. Emme tarvitse edes hampaita pureksimiseen, koska kaikki on pelkkää voimaa, mutta se on kuitenkin luonnollisessa muodossa ja kauniin väristä.

5. Joten ”taivasten valtakunta ei ole syömistä ja juomista, vaan rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä”¹⁸³. Se on laulua ja soittoa¹⁸⁴ Jumalan ihmete-oista ja paratiisin suloisuudesta.

6. Me vietämme samankaltaista elämää kun lapset, jotka iloitsevat suuresti yhdestä nukesta¹⁸⁵. Sydämissämme ei ole surua eikä minkään-laista pelkoa, ainoastaan iloista leikkiä enkelten kanssa.

7. Maaailmaa ei enää ajatella eikä oteta huomioon, sillä kaikki maallinen tieto ja pohdinta jää maallisen kehon myötä turban tulen piiriin.

8. Meillä ei ole enää tietoisuutta vanhemmistamme, lapsistamme tai ystävistämme, jotka ovat helvetissä.

9. Tunnumme kaikki toisemme nimeltä, vaikka maalliset nimet jäävät-kin turban piiriin. Meillä on etunimemme mukainen nimi enkeleiden kielellä, jota me emme täällä eläessämme ymmärrä. Luontoon sisältyvän kielen avulla me ymmärrämme sitä jonkin verran, mutta täällä me emme kykene sillä mitään ilmaisemaan.

10. Kukaan ei siellä sano toiselle, että sinä olet minun mieheni, vaimoni, tyttäreni, poikani, palvelijani ja renkini. Kaikki ovat yhdenvertaisia. Me olemme kaikki lapsia. Ei ole miehiä, vaimoja, lapsia, miespalvelijoita tai naispalvelijoita, vaan kaikki ovat vapaita jokaisen edustaessa kaikkia. On ainoastaan yksi sukupuoli, taivaallinen, täydellinen neitseys, viattomuus ja puhtaus.

11. Me kaikki olemme Jumalan vaimoja, ja hän on meidän miehemme. Hän kylvää voimansa meihin, ja me tuotamme ja tuomme hänelle ylistystä ja kunniaa.

12. Siellä on sellaista tanssia ja laulua kuin mitä lapset esittävät pitäessään toisiaan käsistä piirileikissä.

13. Kaikkia kykyjä ei oteta huomioon. Mutta teidän tulee tietää, että mysteerissä syntyneet ja siihen avautuneet ovat huomattavasti viisaampia, tietoisempia ja loistavampi kuin toiset.

14. Eivät kuitenkaan väittelyissä ja uskonkäsityksissä, vaan heidän viisautensa alkaa kaikenlaisista taivaallisen mysteerin harjoituksista, jotka nostattavat esiin iloa. Lapset kokoontuvat joukoksi, kun joku aloittaa leikin - niin tapahtuu myös täällä.

15. Eivätkö pienet lapset olekin meidän opettajiamme, ennen kuin paha alkaa heihin vaikuttaa ja he joutuvat suuren turban¹⁸⁶ saaliiksi. Lapset tuovat sinne paratiisin osana mukanaan leikkinsä äitinsä kohdusta. Muussa tapauksessa kaikki jäisi sinne (kohtuun), kunnes me jälleen saavutamme sen.

16. Kuninkuus ei hyödytä siellä yhtään enempää kuin kerjäläisyys. Mikäli kuningas on hallinnut hyvin, niin hänen hyveensä kulkevat hänen mukanaan antaen hänelle siitä kunnian majesteettisuuden piirissä. Hän saavuttaa ihanan autuuden laumansa paimenena.

17. Mikäli hän on ollut paha, mutta kuitenkin lopulta kääntynyt ja päässyt juuri ja juuri sisään, niin hänen kuninkaalliset tekonsa jäävät tuleen. Häntä ei pidetä täällä sen kummempänä kuin kerjäläistä, joka on ollut rehellinen - tosin kuningasta ei pidetä aivan niinkään suurenmoisena.

18. Jokainen tunnistetaan teoistaan - siitä, mitä hän on ollut, kun he nyt esittävät kauppatavaransa taivaallisen magian puitteissa, kuten lapset leikeissään.

19. Meidän pitää kuitenkin tiedostaa, ettei se ole vain leikin valtakuntaa, vaan meidän pitää puhua Jumalan ihmeistä ja viisaudesta sekä suurista taivaallisen magian mysteereistä. Suuren ajomiehen laulu¹⁸⁷ koituu paholaisen ivaksi ja Jumalan kunniaksi.

20. Helvetistä tiedetään jotakin, mutta sitä ei nähdä muussa kuin magian puitteissa, suuressa mysteerissä. Sillä paholaisten pitää asustaan pimeydessä. Heissä oleva vihainen tuli on heidän valoaan. Heillä on tuliset silmät näkemistä varten. Mutta kaikki tuli on hävinnyt, kun majesteettisuus on sen niellyt niin, että se palaa rakkauden piirissä.

21. Tosin tulta on keskuksessa, josta majesteettisuus nousee, mutta sitä ei luovuteta paholaisille. Heidät ”sysätään pois pimeyteen, missä on huutoa ja hammasten kiristystä”¹⁸⁸, eikä siellä enää ole kylmyyttä eikä lämpöä.

33. KYSYMYS

Millaisesta aineesta ruumiimme koostuu tulevassa elämässä?

1. Rakas ystävä, tämä on vaikea kysymys. Ulkoisen ihmisen täytyy jättää se sikseen eikä sekaantua siihen, koska hän ei ole sen arvoinen.
2. Tiedätte, että Jumala on tullut ihmiseksi ja omaksunut meidän lihamme, veremme ja sielumme. Kristus sanoi: ”Minä olen ylhäältä”¹⁸⁹, kukaan ei mene taivaaseen, muu kuin ihmisen poika, joka on tullut taivaasta ja on taivaassa.”¹⁹⁰
3. Ymmärrätkö tämän, että hän sanoi olevansa taivaassa? Hän ei puhunut ainoastaan jumalisuudestaan eli sanasta, vaan ihmisen pojasta - sanasta, joka oli lihaa. Tätä meidän pitää nyt käsitellä, sillä tuossa lihassa ja veressä tulisi meidän elää ikuisesti. Meillä täytyy olla Kristuksen ruumis, mikäli me haluamme pysyä Jumalassa.
4. Mutta me emme tiedä muusta kuin omasta ruumiistamme, joka kasvaa vanhasta ruumiista kuin verso siemenestä. Sellainen ruumis oli Aadamilla luomisen yhteydessä. Mutta tämän maailman valtakunta otti hänet vangikseen, ja hänestä tuli maallinen. Tässä oli hänen lankeemuksensa, jonka takia Jumala otti osan Aadamista ja teki siitä hänelle vaimon, kuten olemme kirjoittaneet kolmannessa kirjassamme¹⁹¹.
5. Tiedämme, että Aadam oli ennen uneen vaipumistaan ja Eevan tekoa puhdas neitsyt. Sen jälkeen hänestä tuli mies, jolla oli eläimen kaltainen muoto, jota me yhä tänäkin päivänä häpeilemme Jumalan silmien

edessä, koska meissä on maallisia ja eläimellisiä jäseniä lisääntymistä varten.

6. Aadamilla oli itsessään jumalallisen viisauden neitseellisyys, mutta hän lankesi. Silloin se jäi toimimattomana prinsippiinsa puitteisiin, josta Aadam oli poistunut.

7. Mutta teidän on hyvä tietää, että Kristus tuli ihmiseksi tuon neitsyen kautta maallisessa Mariassa, koska Herran sana saattoi sen itsessään Marian ruumiiseen.

8. Tämä pitää ymmärtää niin, että Kristus tuli lihaksi sekä maallisen Marian olemusten, että ikuisen elämän veden kautta, ”joka liha oli koko jumaluuden täyttämä”¹⁹².

9. Mutta Maria oli siunattu taivaallisen neitsyen kautta. Kristus tuli siten ihmiseksi puhtaasta välineestä, johon myös ulkoinen ihminen yhdistyi.

10. Sillä juuri Marian kautta saatavan sielun takia hänen piti ottaa vastaan Marian liha, mutta ainoastaan siunatun ja taivaallisen neitsyen muodossa.

11. Taivaallisen neitsyen veren tinktuura oli taivaallista, koska maallinen ei ollut kyennyt kulkeutumaan Jumalan vihan ja kuoleman kautta. Sillä ei liioin ollut voimaa nousta ylös haudasta.

12. Lihaksi tullut sana sisälsi ikuisen elämän veden, joka oli lähtöisin jumalallisesta majesteettisuudesta. Kuitenkin se oli myös Marian veressä. Löydätte tästä laajempaa tietoa kolmannesta kirjastamme, Kolminaisesta Elämästä.

13. Siten sanomme teille, että meillä tulee olemaan samanlainen lihas-ta ja verestä koostuva ruumis kuin Kristuksella, koska hänestä tuli ihmiseksi syntyessään myös ihminen meissä.

14. Kun me synnymme uudelleen vedestä ja hengestä, niin me synnymme uudelleen Kristuksen hengessä Kristuksen lihasta ja verestä. Me puemme yllemme Kristuksen.

15. Kristus syntyy kääntyneessä syntisessä, josta tulee Kristuksessa Jumalan lapsi. Tässä on se ruumis, joka meillä tulee olemaan taivaassa.

16. Se ei ole mikään karkea eläimellinen liha, jollainen meillä on vanhan Aadamin tilassa, vaan hienon hieno liha ja veri, joka voi kulkea vahingoittumatta puun ja kiven läpi. Sellainen, missä ”Kristus tuli opetuslastensa luokse, vaikka ovi oli kiinni”¹⁹³. Turba ei ole vielä lainkaan murtautunut tähän ruumiiseen. Helvettikään ei voi sitä käsittää, koska se on ikuisuuden kaltainen, mutta kuitenkin todellista lihaa ja verta, jota ainoastaan taivaalliset kätemme voivat kosketella ja tuntea. Se on myös samaan tapaan näkyvä kuin tässä maailmassa oleva kehomme.

17. Ottakaa huomioon se, miten on mahdollista, että meidän täällä kantamamme ruumiin kaltaisella on mahdollisuus jumalalliseen majesteettisuuteen? Sen täytyy olla todella sellainen ruumis, jossa on majesteettisuuden kaltaisuutta niin, että majesteettisuus voi loistaa siitä ikuisen elämän veden ja tinktuuran kautta.

18. Tässä asiassa me vaikutamme järjellisen ymmärryksen kannalta tyhmiltä, mutta veljemme kyllä ymmärtävät tämän hyvin, sillä tämä kuuluu lapsille. Susi tahtoo täyttää suunsa sellaisella lihanpalalla, joka täyttää sen vatsan. Me emme puhu sellaisesta lihasta, vaan siitä, jonka Kristus on antanut meille testamentissaan¹⁹⁴ vakavaksi opiksi, ”että hän on kanssamme ikuisesti, me hänessä, ja hän meissä.”¹⁹⁵

19. Tämän johdosta me sanomme, että meillä tulee olemaan Jumalan ja Kristuksen ruumis, joka täyttää taivaan. Ei niin, että me astuisimme hänen olennollisuuteensa, vaan että me yhdistymme toinen toisiimme jäseninä, veljinä ja lapsina.

20. Meissä on ainoastaan yksi elämä. Mitään kuolevaista ei ole, sillä kaikki on peräisin ikuisesta. Ei ole mitään alkavaa, ainoastaan ihmettä, missä olemus syntyy ikuisesta.

Me olemme jumalia, Jumalan todellisia lapsia, lähtöisin hänen ydin-olemuksesta niin ruumiin kuin sielunkin osalta.

34. KYSYMYS

Millainen on kirottujen surkea ja kauhea asema?

1. Tätä selitettiin riittävästi jo aikaisemmin. Heidän asuinpaikkansa on Jumalan vihan pimeydessä. Heidän valonaan toimii tulisten silmien loiste tulen leimahduksen tapaan. Muuta valoa heillä ei ole, koska he asustavat kaikkein uloimmassa. He nousevat kopeudessaan valtaistuinten yläpuolelle muka voimakkaina voittajina. Kuitenkin heidän keskuudessaan on henkien ominaislaadusta johtuvaa erilaisuutta.

2. Sillä koira käyttäytyy koiran tapaan, susi, hevonen, lintu, rupikonna, käärme ja jokainen olento lajinsa mukaisesti. Kuitenkin ne kaikki ovat paljon nopeampia kuin ajatukset.

3. He iloitsevat inhottavuuksistaan, varsinkin Jumalan pilkkaamisesta siinä, että he ovat tulen henkiä ja Jumala on valon henki.

4. He kerskailevat suuresta, tulisesta vallastaan ja ovat kuin tulta syökseviä lohikäärmeitä. He etsivät kaikkea saastunutta ja löytävät inhottavuuksia.

5. He kasvattavat myös omista prinssiipeistään hedelmiä, jotka kaikki ovat heidän tahtojensa mukaisia inhottavuuksia.

6. Heidän leikkinsä muistuttaa ilotulitusta raketteineen, tulipalloineen ja tulta syöksevine suineen. Sillä tavoin he viihdyttävät itseään. Heillä ei ole aikaa, ei liioin pelkoa jostakin muusta tuomiopäivän jälkeisestä kidutuksesta. Koska heidän koko elämänsä on jatkuvaa pelkoa, kau-

hua, terroria ja valitusta. Jokaisen elämässä suorittamat teot sisältyvät hänen olemukseensa. Täällä tämä olemus herättää turban. Ja niin hän palaa tulessa.

7. Sielussa ei olisi tuntoa, silloin kun siinä ei ole tulta. Tällöin vain turba kiusaisi sitä niillä inhottavuuksilla, joita se on ilmentänyt. Nämä sielut ovat ikuisen epätoivon tilassa, siksi he ovat myös Jumalan vihamiehiä.

8. Heidän suurin voimansa on Jumalan pilkkaamisessa. He ahmivat helvetin tulikiveä ja inhottavuuksia, sillä heidän hedelmänsä ovat sellaista ainesta, joka on ulkonaisesti hyvää, mutta sisäisesti pelkkää vihaa. Taivas tarjoaa heidän syötäväkseen sen mukaista leipää, millaisia teeskentelijöitä he ovat maan päällä olleet.

9. He ovat vapaita eivätkä minkään kahlitsemia. He voivat laskeutua niin syväälle kuin vain haluavat, sillä syvyys ja pimeys jatkuu kaikkialle. Mutta kuitenkin he asustavat ainoastaan alkuperäisessä tilassaan. Mitä syvemmälle he haluavat heittäytyä, sitä syvemmälle he putoavat. Mutta mitään pohjaa tai loppua he eivät saavuta.

10. Heidän lukunsa¹⁹⁶ ei ole mikään ihmisen luku. Heidän onnensa on pelkkää tullen ja tulikiven katkua. Kun he miettivät omia inhottavuuksiaan, ja että he kerran olivat enkeleitä ja nyt pahuutensa vuoksi paholaisia, niin siitä syntyy kalvava mato, joka nakertaa ja kiduttaa heitä.

11. Miksi heidän pahuuttansa pitäisi kuvata? He ovat pahoja, epäpuh-taita elukoita. Kaikki mitä he ovat olleet maan päällä, seuraa heitä sielläkin. Ja he haluavat jatkaa samaa sielläkin. He nielevät suunnattoman määrän inhottavuuksia ja kirouksia.

12. Heidän valtakuntansa on parhaiten tunnettavissa Antikristuksen pedossa ja paheellisissa ihmisissä, jotka riehuvat kiroten ja häväisten. Tämä on kuitenkin vain helvetillisten inhottavuuksien peili. Me emme halua mainita heistä tämän enempää, koska he eivät ole maininnan arvoisia.

35. KYSYMYKSIÄ

Mitä on eenokilainen elämä? Miten pitkään se jatkuu?

1. Tämäkin on ihmisen järjen ulottumattomissa, eikä ulkoinen ajattelu voi sitä käsittää. Mutta kun sellainen (eenokilainen elämä) on syntynyt, täytyy se saattaa ilmennyksen piiriin. Siihen liittyy salaisuuksia, joita maailma ei voi käsittää. Me emme kerro niistä laajasti, koska kertomiselle on omat rajansa. Tämän asian puitteissa täytyy maan päällä vielä tapahtua ihmeitä. Sen vuoksi emme voi puhua, vaan joudumme vaikenemaan.
2. Me kuitenkin osoitamme, millaista tuo elämää on, ja minne Eenok, Elia ja Mooses ovat menneet. Se ei ole mikään kuvitelma, sillä me julistamme vain sen, joka meille on avattu. Me vaikenemme enemmästä emmekä usko järkeen, koska tämän asian yhteydessä se olisi hulluutta.
3. Me voimme hyvinkin puhua siitä jotakin, sillä jälleen on tullut aika, jolloin Eenok saa puhua, ja Elia suorittaa ihmeitä. Tämän tulee myös Baabel kokemusten kautta havaitsemaan: että Mooseksella on sarvet, vaikka hän onkin kärsivällinen kuin lammas.
4. Voi kuinka iloinen olisitkaan, jos liittyisit Mooseksen joukkoon. Sillä hänellä on hyvä sanoma: riemuitkaa oi taivaat, iloitse maa. Eenok on tullut kedolle ja huolehtii laumastaan.
5. Mitä Eenok sitten tekee? Hänellähän on valkeat vaatteet, kun hän oli Kristuksen seurassa vuorella. Tämä kertoi hänelle ihmisen lunastuksen alkamisesta, saapumisesta paratiisiin sekä lopullisesta vapautumisesta kiusaajasta¹⁹⁷.
6. Sokeana syntynyt ei näe mitään. Miten rampa voisi saada palkinnon, tai kuuro ihminen erotella kieliä? Aurinko paistaa joka päivä, mutta myyrä pysyy silti sokeana. Tuleeko Baabelkin näkeväksi? Me tiedäm-

me sen pilkkaajaksi, joten sen täytyy olla sokea, vaikka aurinko pais-
taakin sille kirkkaana.

7. Miten sellainen voi havainnoida kahta maailmaa, joka elää vain yh-
dessä? Vai eikö se olekin taitoa ja tietoa, että ymmärtää etsiä syvien
porttien kautta. Mutta sellaiset (kyvyt ja taidot) häviävät kuin tuuli,
joka ei käsitä mitään, mutta ärhentelee kuitenkin Baabelin tapaan.

8. Kun puhumme eenokilaisesta elämästä, meidän pitää ottaa huomi-
oon pyhät kirjoitukset ja katsoa, kuka Eenok oli, ja millaista elämää
hän vietti. Niin me saatamme pian havaita, mihin hän kuuluu, ja mitä
hän tekee.

9. Kirjoitusten mukaan Eenokin isän nimi oli Jared. Jos ymmärtäisitte
luonnon kieltä, niin tietäisitte perustan.

10. Eenok synnytti Metusalahin, joka saavutti korkeimman ihmisiän.
Syntymän jälkeen Eenok jatkoi jumalallista elämää, kunnes herra otti
hänet omaan perinnsänsä.

11. Meidän ei tule ymmärtää sitä niin, että hän olisi kokonaan täydellis-
tynyt jumalallisen majesteettisuuden valossa eikä siten ilmaantuisi vii-
meiselle tuomiolle. Hän on tosin kuolemattomana ja tarpeista vapaana
Jumalassa ja Jumalan ruumiissa¹⁹⁸. Mutta hän on lisäksi jumalallisen
perinnsän syntymässä, koska hänessä on myös Aadamin liha.

12. Ja te tiedätte hyvin, että ulkoinen valtakunta maallisen lihan kans-
sa kuuluu turban piiriin. On selvää, että hänellä oli Jumalan ihmeiden
ruumis ulkoisessa ruumiissaan. Tässä jumalallisten ihmeiden ruumiis-
sa hänet otettiin mysteerin piiriin. Tällöin mysteeri nielaisi ulkoisen
ruumiin sellaisenaan.

13. Mutta nyt mysteeri joutuu luovuttamaan kaiken nielemänsä. Kuten
tiedätte, niin lopussa ulkoisen ruumiin täytyy tulla kaikkine olemuk-
sineen tuomittavaksi. Silloin turba sisältyy ulkoiseen ruumiiseen sen
ihmeinä, jotka tulevat esiin ja koetellaan tulessa.

14. Jos Eenok olisi näin, sieluineen ja molempine ruumiineen, temmattu ylös, niin ulkoinen ruumis olisi mysteerin piirissä¹⁹⁹ ja sisäinen ruumis olisi Arcanumissa²⁰⁰, taivaallisen mysteerin piirissä. Hän elää siten kahden mysteerin puitteissa, ollen ulkoisen maailman suhteen näkymätön ja käsittämätön. Näin voimme sanoa teille, että paratiisi on kuitenkin läsnä ja katoamaton, vaikka Jumalan kirous näyttää sen nielevän. Se pysyy mysteerinä ja kirottunakin vahingoittumattomana.

15. Sillä me voimme hyvin ja todellisen perustein sanoa, että paratiisi on yhä maan päällä. Mutta me emme ole siellä (paratiisissa). Eenok sen sijaan on siellä, vaikka hänellä on yhä turbaan kuuluva keho mysteerin puitteissa ja jumalallinen keho taivaallisen mysteerin piirissä. Se on paratiisillinen ruumis, joka kelpaa paratiisiin. Näin hän on ihmeen kaltainen ja profeetta kruunussa, ihmeiden äärimmäisellä rajalla.

16. Tehän tiedätte kirjoitusten sanovan, että synnytettyään pitkäikäisimmän Metusalahin, Eenok pysyi jumalallisessa elämässä. Tällä on merkitystä.

17. Metusalah tarkoittaa tämän maailman ihmeiden määrän loppua. Eenok pysyy jumalallisen elämänsä puitteissa kolmesataa vuotta Metusalahin syntymän jälkeen. Se tarkoittaa ihmeiden ilmentämistä ja avointa pappeutta²⁰¹, oikeudenmukaisuuden saarnaamista. Sen kautta jokaiselle näytetään oma turbansa, sekä julistetaan tämän maailman loppu, Jumalan rangaistus ja hyvän palkka.

18. Eenokin jälkeinen aika, jolloin Metusalah eli kruunun lukuun saakka ja Eenok saarnauksineen otettiin ylös, kuvaa sitä, että eenokilainen valo, joka loisti hänen aikanaan, palaa jälleen omaan periaatteeseen. Silloin se etsii Eenokilla olleesta maallisesta kehosta ja havaitsee, että siinä on yhä mukana turba. Etsintä loppuu, sillä turba on löytynyt rajalta, josta se siirtyy tulen ja tuomion piiriin.

19. Ja näin maailman loppu on pohjasakkaa²⁰², joka puhalletaan turban piirissä tuleen ja tuomiolle. Sillä ulkoinen maailma muodostui turbas-

ta, josta se sai alkunsa ja olemuksensa. Näin alku etsii jälleen loppua vihan piiristä.

20. Samoin kuin tämä maailma on tullut aineelliseksi vihan piirissä, niin myös alku saa viimein hengen samassa piirissä, koska alku ja loppu ovat yhtä. Voitte nähdä selvästi, että alussa turba ahmaisi Aadamin, toi hänet vihan piiriin, ja murhasi Abelin.

21. Joten - te valitut - älköön kukaan teistä tahtoko elää lopun aikoina, Eenokin ylös ottamisen jälkeen. Vaan katsokaa sitä, mitä Eenok on teille saarnannut, niin aurinko paistaa. Joten poistukaan Baabelista - siinä on kultainen aika. Mutta teidän turbanne aiheuttaa sen, että Eenok otetaan ylös.

22. Eenok ei ole paennut tästä maailmasta. Hän on astunut ihmeiden mysteeriin, sillä hän on Jumalan saarnaaja. Kun turba on vallannut maailman, hän joutuu olemaan hiljaa, kunnes kuusi sinettiä ovat lopettaneet ihmeensä, ja turban enkelit ovat tyhjentäneet maljansa. Silloin vihan ihmeet ovat täyttyneet.

23. Ja Eenok tulee jälleen esiin mysteeristä ja astuu mysteerin piiriin. Hän lausuu julki, mitä on tehty ja rankaisee maailmaa turban johdosta, koska he ovat vastustamatta sallineet synnin²⁰³ pääsyn itseensä.

24. Ja kun maailma tulee lihavaksi ja siveettömäksi kultaisina vuosina ja etsii taas Sodomaa ja Gomorraa, niin myös sen turba muuttuu samanlaiseksi ja etsii vihaa ja rajaa. Sitten kultaiset päivät menevät ja joutuvat turban nieluun. Metusalah, vanhin ihminen kuolee, ja yhtäkkiä synnin tulinen tulva lähestyy: ajatelkaa tätä, sillä asia on vakava.

25. Emme sano, että voisitte tuntea Eenokin käsillänne. Ei - Eenok ei saarnannut maallisen elämän hengessä, vaan profeetan hengessä, joka ohjasi ulkoista ihmistä prinssiippiä kohden. Näin ette voi tuntea ulkoista Eenokia, vaan kuulette profeettaa, joka puhuu Eenokin kautta mysteeristä.

26. Baabeli irvaillee ja tekee tästä pilaa. Se halveksii Eenokia jonkin aikaa, jolloin Eenok kutsui Noaa. Mutta he nimittivät tätä vanhaksi narriksi sen perusteella, että hänkin saarnasi Baabelin tuhosta.

27. Mutta Nooa siirtyi toiseen maailmaan veden²⁰⁴ kautta ja kutsui Moosesta ihmeineen. Mooses saapui, sillä hänellä oli Jumalan ihmeet.

28. Hän on kulkenut ruumiineen kuoleman kautta, missä turba sitten halusi sen kuluttaa, ja paholainen kiisteli siitä halutessaan saada Mooseksessa olevan turban, jossa tämä oli ollut vihainen mies ja turban kantaja.

29. Mutta paholaiselle kerrottiin, että tulessa oleva turba ei kuulunut hänelle, vaan se palveli Jumalan majesteettisuutta ja sisälsi ihmeitä. Hänelle kuului vain vihan pimeydessä oleva turba. Hänellä kun ei ollut kaupunkia, eikä hän saanut asustaa kaupungissa eli periaateissa, vaan sen ulkopuolella.

30. Jumala ei luonut häntä tulen piirissä. Hänen tuli sen tähden jäädä oman herätetyn tulielämänsä puitteisiin. Hänellä ei ole mitään tekemistä Mooseksen ruumiin suhteen, koska hänen (Mooseksen) ihmeensä vihan piirissä eivät kuulu paholaisen turbaan. Hän (paholainen) on todellinen haaksirikkoutunut hylkiö.

31. Mooseksen ruumis on kulkenut kuoleman kautta, hänen häviämättömän ruumiinsa, jossa ihmeet olivat. Se oli niellyt sellaisen, joka maallisenä kuului turbaan, mutta ei ollut kuitenkaan kuluttanut sitä täysin, vaan sekin sisältyy mysteeriin. Mooseksen turba, joka surmasi egyptiläiset esikoiset, hukutti faaraon veteen, löi vasikan palvojat ja nielaisi Koorahin, Daatanin ja Abirammin maahan, säilyi hänen kuolemassaan.

32. Kun hän kuoli, niin hänen henkensä ja sielunsa irtautuivat turbasta ja jäivät mysteerin ihmeiden piiriin.

33. Nyt hänestä on tullut lammas, ja hän saattaa työnsä Iisakin ja Seemin varastoihin Jumalan mysteerin ihmetekoina. Mutta talo kuuluu

Iisakille, ja kaikki asustavat Seemin majoissa ja valtakunnassa. Pankaa tämä merkille, te juutalaiset ja kristityt.

34. Näin Mooses on poistunut oikeudenmukaisuuden kera turban ja pahalaisen taisteluista mysteerin piiriin. Hänellä on yllään ensimmäinen häviämätön ruumiinsa, joka pitää vielä viimeisenä päivänä koetella tulessa, vaikka se olisikin turbasta vapaa. Tämän takia hänen profeettansa kuuluu mysteerin piiriin.

35. Ja kun hänestä on turbasta irtautumisen jälkeen tullut lammas, niin hän lähettää kansalleen monta profeettaa saarnaamaan mysteeriä. Mysteeri ei sisällä pelkästään lakeja ja tekoja, vaan myös Kristus-lampaan, johon hän myös sisältyy ja on tuonut lakinsa palvelemaan lampaan perhekuntaa, että hänen ihmeensäkin asettuisivat tähän lammarhaan.

36. Tämä Mooses kutsuu Eenokia, koska näki hänetkin mysteerin piirissä puettuna valkoiseen viittaan, jonka hän sai lampaalta toisessa maailmassa. Mooses tulee auttamaan häntä lampaan ihmetekojen kautta, sillä hän näkee heidän kutsuvan Nooaa hulluksi, joka opettaa ilman ihmeitä kuin hurskas mies.

37. Baabeli ei voi kestää tällaista²⁰⁵. Sen komeilu ja ylpeily otetaan pois. Se asettuu Moosesta ja Eenokia vastaan vainoten näitä sekä haluten murhata heidät. Mutta Mooses on jo kuollut, ja Eenok otettu ylös, joten kumpikaan heistä ei ole saman ulkoisen elämän piirissä kuin Baabel. Se sanookin: ”Missä ovat Eenok ja Mooses? Näyttäkää meille heidän ihmeensä.” Mutta he ovat sokeita eivätkä voi nähdä niitä, joten he rai-voavat Moosekselle ja Eenokille ja ryhtyvät sitten kiistelemään.

38. Silloin Mooses kutsuu Eliaa, joka poistui tästä maailmasta sielui-keen ja ruumiineen periaatien syvyyksiin jumalallisessa tulessa. Hän asustaa hyvin voimakkaan periaatien piirissä. Kun hän nyt tulee ja kuulee huudettavan, että Baabeli on tulessa, niin hän sytyttää turban. Siinä

oleva suuri tuli polttaa ja kuluttaa lihan ja veren, kuin myös kivet ja elementit. Silloin Baabeli joutuu nauttimaan viimeisen juotavansa.

39. Sen jälkeen Eenok on hetken rauhan tilassa, koska on kultainen vuosi. Kunnes minun rakkaani kasvaa hekumallisiksi ja siveettömäksi, turbansa paisuttaneeksi, niin että se etsii rajoja, jolloin tulee kaikkien aikojen loppu.

40. Älkää ihmetelkö sitä, että me sillä välin jäämme Nooan seuraan²⁰⁶, kunnes Mooses²⁰⁷ ja Elia²⁰⁸ tulevat, jolloin kaikki Jumalan lapset kokevat tämän todeksi.

41. Tämä kuitenkin jää kätköön jumalattomilta, kunnes turba nielee heidät. He odottavat tätä samoin kuin juutalaiset Kristusta, ja ensimmäinen maailma Nooaa. Mitä hyötyä mysteeri olisi pilkkaajalle? Hän kaipaa vain syötävää ja juotavaa. Hän huolehtii sellaisesta, joka tyydyttää omaa kopeaa mieltään, jolla hän ratsastaa Baabelissa.

42. Joten - rakas ystäväni - me olemme esittäneet teille lyhyen johdannon eenokilaisesta elämästä, toiminnastaan ja tilastaan, samoin kuin Mooseksesta ja Eliasta. Pohtikaa tätä viisaina miehinä vielä lisää. Me emme uskalla puhua siitä toisin, sillä ymmärryksemme ja tahtomme on muuttunut tällaiseksi. Meillä ei liioin ole tässä vaiheessa lupa kirjoittaa asiasta tätä enemmän, laajemmin, perusteellisemmin ja selkeämmin.

43. Mutta mikäli Jumala soisi, että me saamme kirjoittaa jotakin ensimmäisestä ja toisesta Mooseksen kirjasta, niin avaamme niitä enemmän. Sillä niissä mainitut, syntitulvaa edeltäneiden isien nimet kuuluvat kaikki mysteereiden piiriin ja sisältävät suuria ihmeitä. Kun tulee oikea päivä, voitte niiden avulla saada selkeän tiedon kaikesta maailman menosta.

36. KYSYMYKSIÄ

Mikä on messiaan tai Kristuksen sielu?

1. Me olemme selittäneet tätä riittävästi kolmannessa kirjassamme, ”Ihmisen kolminaisesta elämästä.” Mutta kun kaikilla lukijoilla ei teosta ole, täytyy meidän vastata siihen tässäkin jotakin. Seuraavassa kysymyksessä kysyitte Kristuksen tottelevaisesta hengestä, jonka hän luovutti Isälleen.

2. Siinä vanha ja sairas Aadam tulee suuresti virkistetyksi ja saa lääketä kuolemaa vastaan, jolloin hän elävöityi nopeasti. Sitten hänen äitinsä synnyttää nuoren pojan, joka elää iloisena hänen sylissään.

3. Ajatellessamme Kristuksen sielua, meidän pitää ainoastaan etsiä ja löytää itsemme. Sillä Kristuksen sielu on inhimillinen sielu, joka on saanut alkunsa Mariassa, kaksinkertaisessa neitsyessä²⁰⁹.

4. Me emme kuitenkaan tunnusta Marian ulkoista, kuolevaista elämää puhtaasti neitseelliseksi, koska kaikessa kuolevaisessa on mukana viha ja turba, jotka turmelevat kaiken puhtaan. Siten Eevasta ei ole syntynyt ainuttakaan puhdasta neitsyttä. Kaikki ovat vain hänen tyttäriään.

5. Eeva itsekin oli ainoastaan puoleksi neitsyt, koska Aadam oli hänen toinen puolensa kahden tinktuurin osalta. Niissä ihminen näki itsensä täysin neitseellisenä puhtaassa rakkaudessa. Hän näki siten Jumalan itsensä, eli alkuperäisen olennollisuutensa kautta, josta itsestä nuo kaksi olivat peräisin.

6. Näin (hän näki) myös yhdessä persoonassa puhtaan rakkauden ja siveyden, sillä se ei kaipaa mitään, koska on itsessään molempien tinktuuroiden, sielun ja hengen yhdistelmä. Siinä on voima synnyttää sellainen henki tulisesta tinktuurasta, jota kutsutaan sieluksi ja hengeksi.

7. Aadam kadotti sen, kun hän salli maallisen elämän vangita itsensä. Tästä syystä Aadam piti jakaa erottamalla hänestä nainen, jonka pi-

tää asettaa oma rakkautensa, halunsa ja ajatuksensa aadamisen tulen tinktuuraan, niin että hän tulisi raskaaksi sielusta.

8. Näin ollen kukaan ei voi sanoa, että Eeva oli puhdas ja viaton neitsyt ennen kosketustaan Aadamiin. Sillä heti kun Aadam heräsi unestaan, hän näki tämän edessään ja suuntasi häneen ajatuksensa. Sitten hän otti tämän itseensä sanoen: ”Tämä on liha minun lihastani, luu minun luustani. Häntä kutsutaan miehettäreksi²¹⁰, sillä hänet on otettu miehestä²¹¹.”

9. Ja hän, Eeva, suuntasi välittömästi ajatuksensa Aadamiin. Ja heissä kummassakin syttyi halu toinen toistaan kohtaan.

10. Missä on nyt puhdas viattomuus ja siveys? Eikö tämä olekin eläimellistä? Eikö ulkoisesta kuvasta olekin tullut eläimellinen? Tämä nähdään kyllin selvästi tahdon ja olemuksen suhteen, joissa ihmisestä käyttäytyy kuin eläin, tai paljon typerämmin, sillä hänellä olisi järkeä, mutta toimii kuitenkin kuin mieletön.

11. Mutta tuo sana, joka lausui sielun Jumalan suusta ja puhalsi sen Pyhästä Hengestä kuvaan, on tullut ihmiseksi ja maalliseen kuvaan eli hävityksen turbaan juuri sen takia, että hänet voitaisiin palauttaa entiselleen - ja että kuva saatettaisiin eheäksi (yhdeksi).

12. Tiedätte oikein hyvin, että tuossa sanassa on ikuisen elämän vettä ja jumaluuden tulta. Tästä tulesta syntyy jumaluuden tinktuura, jossa on Jumalan suusta lähtöisin oleva Jumalan henki. Ja alussa majesteettisuuden loisto saatetaan ilmenemään hengen toiminnassa.

13. Tämä sana on Jumalan viisauden neitsyt, jota ikuisuuden ihmeet ympäröivät. Nyt se on nöyryyden ja suuren rakkauden tilassa meidän kuvaamme kohtaan, jonka Aadam meissä kadotti. Se tulee takaisin meihin ja on Mariassa (maallisessa Mariassa siunauksen muodossa) tullut ihmiseksi.

14. Siunaus tarkoitti sitä, että Marian sieluun johdettiin Jumalan viisauden taivaallinen neitsyt, jonka Aadam oli kadottanut. Tämän takia enkeli kutsui häntä ”siunatuksi kaikkien vaimojen joukossa²¹².”

15. Kukaan muu vaimo (nainen) kuin Maria ei ole Aadamista aina tähän päivään saakka pukeutunut taivaalliseen neitseeseen. Näin hänestä tuli siunauksen johdosta viaton ja täysin puhdas, sillä Pyhä Henki ei kosketa mitään maallista eikä sekoitu minkään peilin kanssa. Koska mikään peili ei voi olla täysin elämän itsensä kaltainen.

16. Teidän tulee ymmärtää tämä meidän syvä ja arvokas asiamme niin, että ihmisen sielu on peräisin Jumalasta ja ikuisuudesta. Ihmisen ruumis on vain ikuisuuden peili. Näin ollen Jumala puki Marian sielun jumalalliseen neitseeseen, sielun periaatteeseen, ei maalliseen lihaan. Oliko hänet ikään kuin julistettu jumalalliseksi? Ei - hän joutuu kuolemaan kaikkien muiden ihmisten tapaan.

17. Tässä neitsyessä on Jumalan sana Isän Jumalan sydäimestä. Se edustaa vaimon (naisellista) siementä, sielun ja ensimmäisen kuvan siementä, joka oli kovin pitkään ollut pirstaleina mysteerin piirissä.

18. Mutta tässä vaiheessa Jumalan elämän tuli siihen ja teki siitä taas täydellisen kuvan. Ikuisen elämän vesi, joka on lähtöisin Jumalan sydäimestä, sekoittui sielun hengen veteen, sillä henki saa alkunsa vedestä ja sielu on tulta.

19. Näin sana otti itseensä sielun tinktuuran, ja Pyhä Henki hengen tinktuuran veden tinktuurana, ja niistä yhdessä muodostui sielu. Olenollisuus pysyi kuitenkin erillään Jumalan hengestä, mutta Jumalan henki asui siinä. Se oli peräisin Jumalan vedestä ja tinktuurasta, Marian siemenestä, tinktuurasta ja vedestä, joista syntyi siunauksen kautta liha ja veri siinä tarkoituksessa, että taivaallisesta ihmisestä voisi samalla tulla maallinen.

20. Näin voitiin sanoa, että tämä on vaimosta tullut poika, täysin aineellinen ja luonnollinen Marian poika sieluineen ja ruumiineen. Hän

oli lihaa, verta ja kaikkea ihmiseen kuuluvaa. Samalla hän oli todellinen Jumalan poika, joka oli syntynyt Jumalan ikuisesta ydinolemuksesta ikuisuudessa jo ennen maailman perustamista. Hän oli sekä pyhän kolminaisuuden majesteettisuudessa että myös Marian kehossa samaan aikaan.

21. Kristuksen sielu kuuluu puoleksi tämän maailman periaatteisiin piiriin, toiselta puolelta Pyhään Henkeen. Tämä sielu saattoi käyttää ulkoista henkeä ja tähtiä elementtien voimilla. Samoin Jumalan sanaa ja jumalallista ravintoa, koska tällainen ihminen on Aadam viattomuuden tilassa.

22. Tällä tavoin Jumala on uudistanut meidät Kristuksessa, Jumalan sanassa ja hengessä ikuisen elämän veden kautta. Siitä syystä me olemme Jumalan lapsia Kristuksessa, jolle me omistamme itsemme erottautuessamme omasta järkeilystämme ja tahdostamme. Silloin meidät vaadetaan Kristuksen ruumiilla, ja meidän tahtomme ja henkemme elää hänestä. Hän on meissä ja me hänessä.

23. Tästä voitte päätellä, mitä Kristuksen kiusaukset tarkoittivat. Sitä, että uudistuneen ihmisen pitäisi kestää Aadamin houkutukset - josko hänen sielunsa pysyisi lujana Jumalassa. Tästä syystä koeteltiin turban piirissä, pysyisikö hän lujana kolmen periaatteen suhteen ja hallitsisi ulkoista elämää. Tässä tarkoituksessa poistettiin ulkoiselta elämältä ravinto niin, että sisäinen joutui hallitsemaan ulkoista ja käyttämään ravintonaan herran sanaa. Samalla se joutui ruokkimaan ulkoista omin voimin ja täysin kaikkivoimaisesti pitäen samalla kuolemaa kahlittuna, niin ettei se voisi tuhota ulkoista elämää. Tämän on täytynyt olla ankara kamppailua.

24. Kaksi muuta houkutusta olivat seuraavia. Häntä koeteltiin siinä, kykenisikö ihminen elämään täysin kuuliaisena ja sallimaan Jumalan työskennellä hänessä, vai ylentäisikö hän taas itsensä haluten olla Lusiferin tapaan Jumalasta vapaa. Paholaisen piti kiusata häntä, jotta

nähtäisiin, että tämän ihmisen oli määrä saada kuninkaallinen istuimensa.

25. Paholainen valitti, ettei hän voinut kestää, koska vihamielisyyden äiti oli kiskonut häntä liian voimakkaasti. Hänen sallittiin sitten kiusata tätä ihmistä ja asettaa hänen eteensä kaikkea, mitä hänelle itselleenkin oli asetettu. Mikäli ihminen kestäisi, niin hänen pitäisi tuomita paholainen, joka näin havaitaan valehtelijaksi.

26. Paholainen yritti kiusata häntä toisen ja kolmannen kerran nähdäkseen, yrittäisikö tämä nousta hänen tapaansa omin voimin ylös, herättäen siten vihaa. Vai panisiko hän luottamuksensa ainoastaan Jumalaan ja eläisi hänessä niin tahdon kuin tekojensakin kautta - kuten lapsi on kuuliainen isälleen. Tällaiseen paholainen pakotti häntä yhtä pitkän aikaa kuin mitä Aadam oli ollut kiusauksissaan ennen vaipumistaan uneen.

27. Nyt sitten meidänkin pitää olla alati kiusattavina ja testattavina. Mutta me voimme saada voiton Kristuksessa, joka on voittaja. Sillä hänen sielunsa kuuluu meille. Hänen lihansa on meidän lihaamme, mikäli me luotamme häneen ja antaudumme kokonaan hänelle, kuten Kristus luovutti itsensä Jumalalle.

28. Rakas ystäväni. Voitte näin ymmärtää, mitä Kristuksen sielu ja ruumis ovat. Ne ovat meidän sielumme ja ruumiimme, mikäli me tartumme Jumalaan. Mutta ellemme sitä tee ja toimimme ulkoisen elämän mukaan, niin joudumme eroon ja kuulumme silloin tämän maailman ulkoiseen henkeen, kadotettuun ja häviävään Aadamiin. Sielun suhteen me kuulumme paholaiselle ja Jumalan vihan piiriin. Mutta tarkastelkaa näitä asioita laajemmin meidän kirjoituksistamme, joista löydätte niin taivaan kuin tämänkin maailman perustat.

37. KYSYMYS

Mikä on se Kristuksen henki, jonka hän määräsi vapaaehtoisesti Isänsä käsiin?

1. Tämä on suuri jalokivi. Me riemuitsemme suunnattomasta sen tuntemisesta, koska sen kautta me voimme tuntea myös itsemme. Se on arvokkaampi meille kuin koko tämä maailma. Juuri tästä helmeistä Kristus sanoi: ”Että eräs myi kaiken, että sai ostettua itselleen tuon helmen.”²¹³
2. Sillä se on ihmiselle hyödyllisempi kuin koko maailma. Se on arvokkaampi kuin aurinko, sillä siinä piilee jalo viisasten kivi, joka sisältää taivaallisen ja maallisen Mysterium Magnumin. Maailmassa ei ole mitään siihen verrattavaa. Mutta aito²¹⁴ ja hiljainen yksinkertaisuus tuo sen esiin herättämättä lainkaan turbaa, joka on kätkenyt tämän aarteen.
3. Kulta pysyy koskemattomana kivessä, ellei rosvo tule maallisen turban muodossa tuhoamaan sitä. Se ei kuitenkaan hyödyttäisi yhtään enempää kuin oma itsekäs järkeily mysteerin suhteen.
4. Siksi me lausumme hyvin perustein, että yksinkertainen ja suora maallikko, joka yksinkertaisuudessaan, ilman tieteiden moninaisuutta luottaa Jumalaan, pääsee suuren mysteerin piirin helpommin, varmemmin ja nopeammin kuin korkeasti oppinut tohtori. Tohtori kulkee korkealla järkeensä luottaen, turmelee aarteen ja asettaa sen Baabeliin. Tästä lausumasta ei pidetä, mutta meidän täytyy puhua puolueetonta totuutta.
5. Kun me puhumme Kristuksen hengestä, niin järki pitää sitä sieluna tai ulkoisen elämän henkenä, joka asustaa tähtien ja elementtien voimissa ja toiminnoissa. Mutta näin ei ole, vaan se on asia, joka sisältää Jumalan kuvan. Ulkoinen henki ei kuulu jumaluuteen, vaan ihmeiden piiriin.

6. Me olemme jo puhuneet siitä jotakin. Mutta tämä kysymys tuo taas eteen mainintamme, että hän kuollessaan määräsi sen Isälleen. Joten sen merkityksestä meidän täytyy vielä puhua.

7. Ymmärrätte riittävästi sen, millä tavalla sielu on luonnon keskuksessa, liikkeen ja elämän alkuperässä, Jumalan tulena. Sen tulisi jatkuvasti muuntua Jumalan ikuiseksi tahdoksi, jossa se alunperin syntyi maagisen halun kautta. Se on suuri, ikuisesta ei-mistään lähtenyt salaisuus, joka sisältää kaikki asiat. Vieläpä jumaluuden kaikki kolme periaatetta ja kaikki nimettävät olennot kuuluvat sen piiriin.

8. On myös selvitetty, miten valo ja ilmanhenki²¹⁵ syntyvät tulesta, kuin myös se, että tuli vetää ilmanhengen takaisin itseensä ja puhalttaa itsensä jatkuvasti tuleen. Joten valolla, ilmalla ja tulen lähteellä on oma elämänsä itsessään.

9. Lisäksi me olemme puhuneet aikaisemmin jalosta tinktuurasta, joka syntyy valosta. Valon sävyisyys sisältyy siihen, ja se syntyy vihasta, joka on kuin kuoletusta, joka parantaa kivun kuolettamalla. Näin elämässä on toisenlainen ominaisuus, jossa sen tulinen tuska tunnetaan tinktuuran kaltaisena, joka muistuttaa hengen pois ajamista. Sekin on kuitenkin haluamista ja vetää siten valon voimaa itseensä tehden siitä ydinolemusta eli vettä.

10. Siinä voidaan havaita kaksi muotoa. Toinen on tulisen tuskan mukainen, punainen. Sen voimana on rikki. Toinen on hienoa sävyisyyttä, mutta silti veden kaltaista olemusta. Halua sisältävä tinktuura johtaa nämä kaksi yhteen ja muuntaa ne vereksi.

11. Tulen alkuperä veressä on lämpöä. Se on tinktuuraa ja elämää. Tinktuuran voimasta syntyy hienoa elämän vettä siten, että yksi voima synnyttää toista. Voima toistaa alati samaa synnyttämistä. Se mitä tästä syntyy, on vapaata tulesta ja voimasta, koska se poistuu niistä, vaikka on syntyisinkin voimasta.

12. Tämä on todellinen sielusta syntynyt henki, joka sisältää Jumalan kuvan ja Jumalan viisauden jumalallisen neitsyen, sillä kaikki ymmärrys ja tieto sisältyvät henkeen. Siinä ovat aistit ja jalo elämä, joka yhdistyy Jumalaan. Tämä henki on niin hieno, että se voi yltää Jumalaan saakka.

13. Mikäli henki omistautuu yksin Jumalalle ja heittää pois oman sielunsa tulen mahtailut ja juonimiset, niin se pääsee Jumalan kuvaan ja jumalalliseen ruumiiseen. Se asettaa tahtonsa Jumalaan ja asustaa Jumalan voimassa. Näin se on pukeutunut jumalalliseen olemukseen ja elää maallisuudesta vapaata Jumalan elämää.

14. Mutta Kristus näki tämän hengen nousevan alunperin luonnon keskuksesta, tulielämästä. Se ei itse tosin ole tulielämää, vaan pelkästään sen henkeä. Tulen elämä oli alussa syvyyksissä, Jumalan vihan lähteessä. Näiden asioiden vuoksi Kristus ei luovuttanut henkeään tulielämälle, vaan Isänsä käsiin.

15. Hänen kätensä tarkoittavat rakkauden halua, jolla hän tarttuu henkeemme saapuessamme hänen luokseen ja luovuttaessamme itsemme hänelle.

16. Kun hänen ruumiinsa kuoli ristillä, ja hänen sielunsa oli määrä kulkea helvetin ja Jumalan vihan läpi, niin paholaiset odottivat ja ajattelivat itsekseen pitävänsä varmasti tämän sielun tulen turban piirissä. Mutta Kristus määräsi henkensä Jumalan rakkauteen.

17. Ja niin Kristuksen sielu ja henki tulivat Jumalan käsiin. Ne olivat käyneet vihan tulen ja kuoleman lävitse, ja kuolema olisi halunnut pitää ne siellä. Mutta kuolema oli saatettu ivan kohteeksi ja tuhottu.

18. Kuolema tukahdutti ulkoisen elämän ja ajatteli siten voivansa pitää sielun turban piirissä. Mutta sielussa oli yksi voimakkaampi tekijä, Jumalan sana, joka otti kuoleman vangiksi, tuhosi ja sammutti suuttumuksen ja vihan Kristuksen hengen rakkauden kautta.

19. Jumalan rakkauden tulo oli myrkkyä helvetille, joka näin sammui sielussa. Se merkitsi kuolemalle ruttoa ja kuolemaa. Se joutui nyt siemään itsessään ikuisen elämän kasvua.

20. Tällä tavoin Kristuksen henki otti paholaisen vangiksi ja veti sen pois sielun tulesta. Sitten hän heitti ja sulki sen pimeyteen, sielun ja Jumalan tulen ulkopuolelle, katkeraan kylmyyteen ja vihan ankaruuteen. Siellä hän sai lämmittää itseään, ettei paleltuisi kylmyyteen.

21. Ottakaa huomioon luonnon ensimmäiset neljä muotoa niin ymmärrätte, mitä paholaisen asumus tarkoittaa. Ennen Kristuksen tuloa hän piti sielua vankina tulen avulla turbassa. Ja vaikka hänellä ei sen mukana ollutkaan sielun henkeä, niin hänellä oli sen turbassa oleva juuri. Mutta sitten häneltä kiellettiin tuli, heitettiin ulos ja johdettiin pimeyteen. Näin hänen pahuutensa tuhottiin, kun Kristus astui helvettiin ja hänen tuomarikseen.

22. Näin teillä on lyhyt kuvaus siitä, mikä on Kristuksen henki ja meidän oma hengemme. Se ei ole ulkoinen elämä, vaan sielun henki: ei sielu itse, vaan sen elämän henki.

23. Jumala pyhänä kolminaisuutena on erillinen, ollen kolme persoonaa yhdessä ydinolemuksessa. Mutta kuitenkin on vain yksi Jumala, jossa poika on henki, jonka elämä kumpuaa hänen sydäimestään ja suustaan. Sydän on rakkauden liekki, ja Isä on vihan lähde, jonka poika tyynnyttää rakkauden kautta. Jumalassa tämä kaikki on ainoastaan yhtä tahtoa ja ydinolemusta.

24. Tällainen on myös ihminen eikä missään suhteessa erilainen. Kaikki mitä Jumala on Kristuksessa, sitä mekin olemme hänessä ja Jumalassa: hänen todellisia lapsiaan. Joten luovuttakaamme mekin henkemme hänen käsiinsä, niin voimme kulkea kuoleman kautta Kristuksen kanssa elämään Jumalassa.

25. Joten älkää salliko johtaa ja huijata itseänne hupijutuilla ja joutavuuksilla, kuten tähän saakka on tapahtunut Baabelissa. Siellä on sie-

lusta ja sen hengestä jaariteltu sitä ja tätä, yksi jotakin, toinen jotakin muuta. Sellaisiin ei ole perusteita. Ne ovat vain pelkkiä kuvitelmia ja mielipiteitä.

26. Ymmärrys on syntyisin Jumalasta, ei (taide)kouluista²¹⁶. Emme kuitenkaan halveksi niitä, mikäli taito on syntyisin Jumalasta. Silloin on kyseessä kymmenkertainen mysteeri, joka aina saavuttaa tiedon avulla kymmenluvun²¹⁷ paremmin kuin tavallinen ihminen²¹⁸. Se voi tehdä useista luvuista yhden²¹⁹.

27. Mutta tämä ei kuulu omien kykyjen piiriin. Siihen pitää itse kunkin päätyä ristin kautta, olkoon kyseessä sitten tohtori tai maallikko. Jumalan salaisuuksia ei luovuteta tohtoreille - tutkijat luovutetaan niille. Mutta hyvä oppilas voi kuitenkin edetä pitkälle.

28. Mikäli tämä käsi olisi korkeasti koulutettu ja hyvin lahjakas, te voisitte havaita sen selvästi. Mutta Jumala haluaa sen sellaisena kuin se on. Hänelle sopii hyvin, ”tehdä tämän maailman viisaudesta typeryyttä”²²⁰, antamalla voimansa heikoille: että kaikki kumartuisivat hänen edessään ja myöntäisivät, että hän yksin on herra, joka tekee tahtonsa mukaan.

38. KYSYMYS

Asioista, jotka tulevat tapahtumaan maailman lopussa?

1. Rakas ystävä. Minun ei ole soveliasta tai mahdollista vastata tähän kysymykseenne. Siihen ei tosin kukaan voi vastata. Jumala on antanut salaisen neuvon, ettei kenenkään ihmisen tulisi pitää itseään tasaveroisena Jumalan kanssa uskomalla tietävänsä ennalta kaikki asiat.

2. Meidän tietomme ovat peräisin Jumalan tahdon hengestä. Kun se liikkuu, niin se astuu taivaalliseen magiaan ja saapuu maallisten ihmeiden piiriin. Silloin on syntynyt profeetta, joka seisoo kruunun pääl-

lä ja puhuu maagisesti ihmeiden alusta ja niiden turbasta. Hän näyttää, miten ne tulevat loppuunsa, tuhotaan - ja saatetaan takaisin alkuperäiseen tilaansa²²¹.

3. Sillä kaikki profeetat puhuvat turbasta. He osoittavat väärän ja julistavat parempaa, joka saapuu Jumalan tahdon piiriin.

4. Älkää siis vaatiko meiltä vastausta tähän kysymykseen, koska vastaaminen vangitsisi meidät turbaan. Voitte ymmärtää näistä kaikista kysymyksistä aivan riittävästi sen, mitä tulee tapahtumaan. Siitä olemme puhuneet teille riittävästi.

5. Emme rohkene puhua tulevista asioista muuten kuin maagisella tavalla. Sillä kaikki tulevat ihmeet tulevat näkyviin turbassa. Kun henki näkee ne, niin se julistaa selvästi sitä, missä määrin turba on täyttynyt hyvästä ja pahasta.

6. Mutta se näkee kaiken olevan sekoitusta. Jumalasta on tullut ihminen, ja hän asettaa armonsa joka suhteessa vihan piiriin sekä estää turmeltumisen. Tämän vuoksi profeetan pitää puhua maagisesti, eikä hän voi ilmaista asioita selkein termein. Sillä usein käy niin, että vaikka asia olisi olemukseltaan paha²²², niin kuitenkin tästä pahuudesta kasvaa verso, joka tuhoaa turban ja saa aikaan kääntymyksen.

7. Tämän takia Jumala kehottaa teitä valloittamaan taivaankannen ja vastustamaan sitä. Näin myös se paha, jota taivaankansi tuottaa, tulee moneen kertaan muunnetuksi parempaan suuntaan.

8. Mikäli toisaalta kaikki taivaankannen sisältämä tulisi ehdottomasti tapahtumaan, ei meidän opetuksiimme olisi minkäänlaista tarvetta, koska kaikki olisi varmaa, kiinteää ja kalenterin tapaan jatkuvaa.

9. Tiedätte hyvin, mitä Daniel, Hesekiel ja Daavid ilmaisivat teille profetioissaan etenkin Jeesus Kristuksen ilmestymisestä. Niissä teille löytyy kaikki, mitä tämän jälkeen tulee tapahtumaan. Ja tulevista asioista hekin puhuivat maagisella tavalla²²³.

10. Mutta meidän kirjoituksistamme voitte nähdä ne selvemmin, sillä nykyinen aika on lähempänä loppua, joten lopun tapahtumat tulevat ilmi aikaisempaa selvemmin.

11. Neuvon teitä muiden kirjoitustemme pariin, joista löydätte riittävästi tästä asiasta. Paha maailma ei ole avoimen, selkeän ja ilmiselvän löytämisen arvoinen. Silloin turmeltuisi suuri salaisuus, joka kuuluu ainoastaan Jumalan lapsille. Jumala ei halua meidän ”heittävän helmiä sioille, vaan antavan ne lasten iloksi”²²⁴. Tehkää tekin samoin.

12. Mysteeri ei kaipaa maallista suojelusta. Sellainen olisi typerää ja Jumalan pilkkaa. Hänellä on kyllä voimaa suojata sitä.

13. Teidän ei pitäisi etsiä mysteeriä mahtavien keskuudesta luottaen heihin muita enemmän. Turba tulee mukaan lain kautta. Silloin Jumalan henki vaikuttaa sidotulta, ja Antikristus tulee esiin.

14. Katsokaa Israelia. Kun he hylkäsivät Samuelin ja tuomarinsa ajatellen, että jos näiden opit vain olisivat maallisen vallan alaisia, ja heillä olisi ainoastaan yksi kuningas, niin he pitäisivät lakinsa. Mutta tiedetään, mitä he tekivät. Eikö heidän kuninkaansa esittänytkin turbaa, tehnyt vasikoita palvottaviksi ja pakottanut ihmiset ylistämään heidän epäjumaliaan? Mainitsen tämän rakkauden ja hyvän tahdon osoituksena.

15. Mutta me emme anna teille tarkkaa vastausta tähän kysymykseen. Te löydätte riittävästi muiden kysymysten yhteydestä. Me emme rohkene kirjoittaa tätä selkeämmin.

39. KYSYMYKSIÄ

Mikä ja missä on paratiisi asukkaineen?

1. Me annoimme eenokilaisen elämän yhteydessä vihjeitä siitä, että se löytyy tästä maailmasta, mutta kuin mysteerin nielemässä muodossa.

Se ei ole muuntanut itseään, vaan ainoastaan vetäytynyt katseeltamme ja olemukseltamme. Sillä jos meidän silmämme avautuisivat, niin me näkisimme sen.

2. Eikö Jumala olekin kolminaisuudessaan meidän kanssamme. Miten sitten paratiisi voisi olla kadoksissa? Me olemme kadottaneet sen olemuksen ja hedelmän ulkoisessa elämässä, kuten paholainen kadotti Jumalan ylentäessään itsensä tietoisesti koppavaksi hengeksi ja herraksi. Näin on käynyt meillekin.

3. Kun Aadam halusi syödä hyvän ja pahan maallista hedelmää, niin hän sai maallisen elämän, sekä hyvän että pahan. Hänet ajettiin ulos paratiisin ihanan puutarhan taivaallisten hedelmien keskeltä tähän ulkonaiseen elämään.

4. Monet ovat kirjoittaneet ihmeellisiä asioita paratiisista. Mutta nyt heidän sokeutensa näkyy päivänvalossa. Me emme halveksi heitä, sillä he olivat etsijöitä. Kunakin aikana on ollut omat etsijänsä, jotka ovat etsineet mysteeriä. Mutta Baabelissa on ollut pimeyttä hyvin kauan.

5. Viimeisen kahdensadan vuoden aikana se on alkanut jälleen avautumaan. Samana aikana Antikristuksen lankeemus on paljastunut, ja ihmiset ovat alkaneet kapinoida Baabelin toisella puolella, mutta sen voimakas linnoitus on yhä pystyssä. Portto on jossakin määrin kyllä tullut näkyviin, mutta kuitenkin hänen eläimellisyytensä on vain kasvanut.

6. Tämän takia pian on vielä käsillä ihana aika, jolloin kaikki asiat muuttuvat: ”Monet vuoret ja kukkulat tasoitetaan, ja lähde virtaa Siionista, josta haavoitetut ja epätoivoiset voivat juoda ja saada virvoitusta.”²²⁵

7. Heidät johdatetaan paimensauvalla tuoreille laitumille, ja paimen iloitsee laumansa kanssa siitä, että Jumala on näin armelias.

8. Silloin hopeasta ja kullasta tulee yhtä tavallista kuin Salomonin aikaan, ja hänen viisautensa hallitsee koko maailmaa. Tämä on ihmettä.

40. KYSYMYS

Onko paratiisissa muutosta, ja millainen se on sen jälkeen?

1. Paratiisissa ei ole muutosta sen enempää kuin Jumalassa. Paratiisi on osa jumaluutta. Kun tämä ulkoinen valtakunta katoaa nykyiseltä paikaltaan, niin silloin on pelkkää paratiisia. Maa on silloin taivaallista olemusta, niin että me voimme asustaa missä tahansa ja kyetä kulkemaan siinä ja sen läpi.
2. Viimeisenä päivänä me emme nouse tämän maailman tilan²²⁶ yläpuolelle, vaan pysymme täällä omassa maassamme - ja menemme kotiimme toiseen maailmaan ja periaatteeseen, jonka olemus on erilainen.
3. Siellä ei ole enää kylmää, lämmintä tai kuumaa, ei edes yötä. Taivaallisessa maassa me voimme kulkea esteettömästi kaikkialla.
4. Tämä maa tulee olemaan ”kuin kristallimeri”²²⁷, jossa kaikki maailman ihmeet voidaan nähdä selvästi. Jumalan kirkkaus on sen valona. Pyhä Jerusalemi, Jumalan suuri kaupunki, on siellä, missä uhrataan Jumalalle huuliemme hedelmiä. Se on paratiisi ja Jumalan maja ihmisten keskellä. On kirjoitettu: ”Katsokaa, minä teen kaiken uudeksi, uuden taivaan, uuden maan, eikä vanhaa enää muistella.”²²⁸ Sinne perustetaan Jumalan valoisa kaupunki ihmeineen ja viisauksineen. Samoin Jumalan temppeli, uusi Jerusalemi rakentuu uuden maan päälle. Jumalan voima ja ihmeet kaunistavat sen.
5. Kaikki profeettojen kirjoittama täyttyy siellä, sillä Jumalan sana ja ihmeet kukoistavat kuin ruoho uudessa maassa.
6. Kuolemaa ei enää ole, eikä pelkoa, surua tai sairautta. Ei liioin ylempiä, ainoastaan Kristus, joka asustaa kanssamme. Me ja enkelit muodostamme yhteisön. Hedelmiä kasvaa meille halumme ja toiveidemme mukaan.

7. Siellä ei ole vanhenemista, vaan sadan vuoden ikäinen on kuin vastasyntynyt lapsi, joka elää pelkän rakkauden ja ilon piirissä.

8. Kaikkea iloista haetaan, ja kaikki tahtovat tuottaa iloa toisilleen.

9. Me vietämme pyhää ja papillista elämää ja puhumme kaikki Jumalan viisaudesta ja ikuisista ihmeistä. Jumalallisen magian piirissä on rajattomasti ja lukemattomasti ihmeitä. Mitä enemmän etsitään, sitä enemmän niitä löytyy. Ja tämä lisääntyminen on Jumalan tahto.

10. Tätä varten Jumala on manifestoitunut kuvissa eli enkeleissä ja ihmisissä, että hänkin voisi ikuisesti iloita itsessään elämänsä olemuksien kera.

Halleluja.

11. Rakas ystäväni, me olemme esittäneet kykyjemme mukaan pyöreän vastauksen kysymyksiinne ja varoitamme veljellisesti teitä halveksimasta meitä yksinkertaisen puheen ja oppimattomuutemme johdosta.

12. Sillä me emme ole syntyneet opinnoista, vaan yksinkertaisuudesta. Me puhumme suuria asioita yksinkertaisin sanoin. Ottakaa tämä yksinkertaisena lahjana Jumalalta, niin löydätte siitä enemmän kuin tieteen parhaista ja hienoimmista saavutuksista, elleivät ne sitten ole peräisin tästä samasta koulusta. Silloin me emme lisäisi niihin mitään, vaan tunnustaisimme ne rakkaan veljellemme edessä Kristuksessa. Hänen kerallaan meillä on varma toivo päästä iloitsemaan ikuisesti taivaallisessa koulussa, josta me tässä olemme saaneet hieman esimakua.

13. Tässä antamamme tieto on vain osittaista. Silloin kun saavutamme täydellisyysden, me kerromme sen, mitä Jumala on ja mitä hän tekee.

AMEN

Anno 1620 Jakob Böhme

LISÄSELVITYKSIÄ KÄÄNNETYSTÄ SILMÄSTÄ

Koskien sielua ja sen kuvaa. Turbasta, joka rikkoo tämän kuvan.

1. Sielu on ikuisessa syvyydessä oleva silmä, täysin ikuisuuden kaltainen. Se on ensimmäisen prinssiipin täydellinen hahmo ja kuva, joka muistuttaa ikuisessa luonnossa Isä Jumalan persoonaa.
2. Sen todellinen ydinolemus ja substanssi (missä se on täysin yksin) muodostavat ensinnäkin luonnon pyörän ja neljä ensimmäistä muotoa.
3. Herran sana sisälsi sielun Isän ikuisen tahdon ikuisessa **FIAT**-sanassa, ikuisen luonnon keskuksessa. Se avautui Pyhän Hengen kautta, tai puhallettiin tulena, joka oli ikuisuudessa. Kaikki ikuisen luonnon muodot olivat olleet ikuisesti siinä. Se tunnetaan ainoana viisautena, ja jumalallisessa magiassa olemuksettomana hahmona tai kuvana.
4. Tuo sama olemus ei kuitenkaan ole ollut aineellinen vaan pelkästään ydinolemus. Se voidaan tunnistaa prinssiipissä väläyksenä, josta tuli saa alkunsa. Mutta sen varjo on ikuisuuksista saakka muotoutunut kvaliliseksi kuvaksi Jumalan tahdon halun puitteissa. Se on pyhän kolminaisuuden kaltaisena Jumalan kolminaisen magian edessä, Jumalan viisaudessa. Jumala on manifestoinut itsensä siihen kuin peiliin.
5. Sielun olemus ja kuva voidaan rinnastaa maahan, josta kasvaa kaunis kukka. Samoin tuleen ja valoon. Nähdään, että maa on keskus, mutta ei elämä. Sillä on kuitenkin olemus, josta kasvaa kaunis kukka. Kukka ei ole maan kaltainen eikä tuoksu ja maistu maalta, saati että olisi sen muotoinen. Kuitenkin maa on kukan äiti.
6. Sielu tulee siten ilmi myös ikuisesta luonnosta ja ydinolemuksesta Jumalan tahdon sanalla **FIAT**. Siinä se ilmeni niin, että se loisti olen-

nollisessa muodossa ja substanssissa ensimmäistä periaatetta muistuttavana tulisena silmänä.

7. Tästä silmästä on peräisin tämän tulen loiste tulen synnyttämän valon tapaan. Jumalan viisaudessa oleva ikuinen kuva sai tässä oman tulen loisteessa alkunsa ja havaittiin Jumalan sydämen tahdosta, toisen periaatteen piiristä. Se tarkoittaa, että lähtökohtana on toisen periaatteen **FIAT**-sana pyhän kolminaisuuden rakkaudessa ja voimassa, josta Pyhä Henki on tullut.

8. Tässä mielessä sielu on täysin pyhän kolminaisuuden kaltainen. Meidän tulee käsittää sielu luonnon keskuksiksi ja sen tulinen elämä ensimmäiseksi periaatteen. Mutta sen verso, sielun kuva ja kaltaisuus nousee sielusta kuin kukka maasta. Pyhä Henki yhdistyy siihen, ja se muodostaa (tämän hengen) asunnon.

9. Jos sielu lopettaa ajattelemasta itseään, tuliolomustaan, ja suuntautuu Jumalan valoon, niin se saavuttaa tämän valon samaan tapaan kuin kuu ottaa vastaan auringon loisteen. Kuva on Jumalan majesteettisuudessa ja sielu itse Jumalan valossa. Sielun tuliolomuoto muuttuu sävyisyydeksi ja kiihkeäksi rakkaudeksi. Silloin se tottelee Jumalan tahtoa.

10. Kun sielulla sitten saa substanssin ja oman olemuksensa halun muodossa, on ymmärrettävää, että se kuuluu kahden **FIAT**in piiriin. Toinen on sen aineellinen olemus, toinen on sen toinen periaatteen, ja on lähtöisin Jumalan tahdosta. Tämä on sielussa, jossa Jumala haluaa saattaa sen omaksi kuvakseen ja kaltaisuudekseen.

11. Tässä mielessä Jumalan halu toimii **FIAT**ina sielun keskuksessa. Se vetää sielun tahtoa jatkuvasti Jumalan sydäntä kohti. Jumala haluaa saada sielun itselleen. Toisaalta myös tulen voiman keskus haluaa omistaa sielun.

12. Sillä sielun elämän alku on tulella. Siitä syntyy taistelu sielun kuvan muodostamisessa. Sielun ominaislaatu riippuu siitä, kumpi näistä

kuvista saa ylliotteen: tulesta, vai rakkauden sävyisyydestä muodostuva. Sielun kuva muodostuu sielun laadun mukaiseksi.

13. Meidän tulee tietää, että mikäli sielun tahdossa tapahtuu muutosta, niin myös sen muoto muuttuu. Jos sielun perusta on tuleessa, niin sen kuvakin on tulinen.

14. Mutta jos sielu kääntää kuvittelunsa keskuksen suuntaan, raakaan karkeuteen ja katkeruuteen, niin sen hieno kuvakin jää pimeään karkeuden vangiksi ja saastuu ankarasta vihasta.

15. Tämä viha on silloin turba, joka ylläpitää tätä kuvaa ja tuhoaa Jumalan kaltaisuuden. Jumalassa on rakkaus, valo ja sävyisyys. Mutta tässä kuvassa on pimeyttä, karkeutta ja katkeruutta. Sen olemuksellinen lähde on vihan ydinolemuksesta alkunsa saava tuli. Silloin tämä kuva ei kuulu Jumalan valtakuntaan, sikäli kun se pysyy tässä pimeyden lähteessä ja voimassa.

16. Lisäksi tulikin on sielun kaltainen. Sielu on olemukseltaan tulta, ja sen väläyksessä on sielun elämä. Sielu muistuttaa tulista palloa tai silmää.

17. Olemuksessa palava tuli kuvaa ensimmäistä prinssiippiä ja elämää. Elämä ei kuitenkaan ole tätä tulta, vaan olemuksen henki, joka saa syntynsä tulisesta tuskasta. Siitä se poistuu ilman tapaisena ja on tulielämän todellinen henki. Se puhaltaa alati tuleen ja saa sen palamaan.

18. Tuli loistaa ja suo valoa olemuksestaan. Se asustaa siinä olemuksessa, jossa se loistaa. Mutta olemus ei käsitä valoa. Tämä kuvaa toista prinssiippiä, jossa Jumala asustaa.

19. Tiedetään, että voima on valossa eikä tuleessa. Tuli ainoastaan luovuttaa valolle ydinolemuksia. Elämä tai valo tuottavat sävyisyyttä ja substanssia eli vettä.

20. Nyt ymmärrämme, että valossa elämä on sävyisää ja vailla kärsimystä. Mutta siellä missä vielä esiintyy kärsimystä, se on huomaamattomaa, pelkkää kaipausta ja rakkauden haluamista.

21. Me kutsumme sellaista kärsimystä tinktuuraksi, jossa kaikki itäminen ja kukoistaminen saa alkunsa. Mutta tuli on kuitenkin sen aiheuttaja, ja sävyisyys synnyttää olemuksen. Valossa oleva rakkauden halu vetää sitä puoleensa ja pitää siitä huolta, niin että siitä muodostuu olemus. Mutta tulen haluaminen kuluttaa sen.

22. Meidän pitää lisäksi ymmärtää, että kun sielu on yksin ja paljaana keskuksessa, niin se on ikuisuuden silmän olemuksellinen tuli. Kuitenkin tuo silmä halajaa Jumalan viisauden hahmoa ja kuvaa.

23. Tämä kuva on sen halussa ja kuvitelmissa. Sana **FIAT** on ottanut sen silloin itseensä, että se voisi olla Jumalan ikuisen viisauden kaltainen hänen asumuksessaan ja siellä, mihin hän itse hengessään tai kaikkeen häneen kuuluvissaan manifestoituu.

24. Tällä tavoin Jumalan majesteettisuus syttyy kuvaksi olemuksellisessa tuleessa, mikäli tämä tuli suuntaa halunsa majesteettisuutta kohden. Ellei näin käy, niin kuva on karkea ja alaston, Jumalaa ilman. Sellaisena se pilaa tinktuurin.

25. Kuva on tinktuurassa ja saa siitä myös alkunsa. Alku on valossa - ei tulen olemuksessa. Jumalan sydämen tai sanan alku on majesteettisuuden valossa, Isän tulen ikuisessa tinktuurassa. Sielun alku on samanlainen.

26. Kuva on sielun tuleessa, samoin myös valo on tuleessa. Mutta kuvalla on eri periaate, samoin on valonkin lähde eri kuin tulen.

27. Näin ollen Jumalan todellinen kuva on sielun tulen valossa. Tulisen sielun pitää luoda tämä valo antaumuksellaan ja kuvittelullaan majesteettisuuteen, Jumalan rakkauden lähteeseen.

28. Ellei sielu tee näin, vaan suuntaa huomionsa itseensä ja tuliolemuksen vihaisiin muotoihin eikä Jumalan valon ja rakkauden olemukseen, niin sen oma happamuuden, karkeuden ja katkeruuden olemus nousee esiin. Silloin Jumalan kuvasta muodostuu turba, joka nielee Jumalan kaltaisuuden vihan piiriin.

29. Silloin julma **FIAT** muodostaa sielun tulisesta olemuksesta sielulle ja sen tahtoon sielun kuvitelmia vastaavan kuvan. Kaikki sielun olemuksellisen tulen haluama muotoutuu sen jälkeen sieluun maallisina kuvina. Sielun **FIAT** pukee kuviksi kaiken sen, mitä sydämen tahto päästää itseensä. Tämä tapahtuu siinä määrässä, missä kolmannella periaatteella sekä tähtien ja elementtien hengillä on voimaa.

30. Joten jos sielun tahto heittäytyy tämän maailman valtakuntaan, niin ulkoisella valtakunnalla on voima tuoda sen kuvitelmat sisäisen periaatteen piiriin. Kun sisäinen **FIAT** havaitsee sen sielun tulesta, niin se tulee siitä raskaaksi ja pysyy siinä.

31. Silloin sielun kuva on kolmannen periaatteen perusteella eläimellinen. Sitä ei voida koskaan tuhota, ellei sielu tahdo palata takaisin maallisten halujen parista ja tunkeutua uudelleen Jumalan rakkauteen. Silloin se taistelee itselleen takaisin Jumalan kuvan. Sellainen voi tapahtua ainoastaan tässä elämässä, jossa sielun olemus on omassa eetterissään (perustassaan), oman puunsa kasvussa. Mutta tämän elämän jälkeen mitään ei ole tehtävissä.

32. Näin voitte ymmärtää, mitä sielu, henki, kuva ja turba ovat. Sielu asustaa itsessään, ollen olemuksellista tulta. Sen kuvakin on siinä itsessään, sielun valon kuvitelmissa, mikäli se suuntautuu Jumalaan. Ellei, niin kuva on pimeyden vihan levottomuudessa. Silloin se on hirviömäinen, paholaisen naamio²²⁹.

33. Sielun turba on olemukseltaan vihaa. Turba tuhoaa jumalallisen kuvan ja on peräisin kuvitelmista tai väärästä rakkaudesta ja omahy-

väisyydestä. Kaikki on kiinni kuvitelmistä. Kuva muodostuu siitä, mitä ihminen sallii astua halujensa piiriin.

34. Erinomainen neuvo ihmiselle on se, että hän vastustaa jatkuvasti maallista lihan ja veren järkeilyä, ja suuntaa tahtonsa hengen Jumalan armoon ja rakkauteen. Samoin hänen tulee aina antautua Jumalan tahtoon eikä pitää maallisia tavaroita ja nautintoa aarteenaan ja halujensa kohteina. Sillä muussa tapauksessa kuva hänessä tuhoutuisi, koska sellainen olisi Jumalan kuvan turbaa, joka johtaisi kuvaan eläimellisiä ominaisuuksia.

35. Kaiken summaksi sopivat Kristuksen sanat: ”Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi”²³⁰, jonka mukaan ”Jumala tuomitsee ihmiskunnan salaisuudet”²³¹, ja erottaa puhtaat epäpuhtaista. Hän luovuttaa vääryydet turban tulen nieltäväksi. Kaiken pyhän ja Jumalaan saapuneen hän päästää valtakuntaansa.

AMEN.

ALAVIITTEET

- ¹ **An Introduction to Jacob Boehme, Routledge 2014.**
- ² **Walter, sleesialainen fyysikko ja kristillinen kabbalisti.**
- ³ **Eigenschaft.**
- ⁴ **Ex Traduce.**
- ⁵ **Dan. 2:27-28.**
- ⁶ **Jaak. 1:17.**
- ⁷ **suuri mysteeri, myös Böhmen selitysteos 1. Mooseksen kirjaan vuodelta 1623.**
- ⁸ **olomuotoa, erilaistumaa.**
- ⁹ **saksankielen Auge, silmä.**
- ¹⁰ **tarkasti, hiljaa.**
- ¹¹ **tarkasti, hiljaisena.**
- ¹² **5. Moos. 32:22.**
- ¹³ **centrum natura.**
- ¹⁴ **tai salaman.**
- ¹⁵ **perusolemukseksi.**
- ¹⁶ **De tribus principiis (Kuvaus kolmesta jumalallisesta olemuksesta, 1619).**
- ¹⁷ **De triplici vita hominis (Ihmisen kolminaisesta elämästä, 1620).**
- ¹⁸ **Viitanee kirjoittajaan itseensä (samaa tapaan kuin Eckhart joissakin saarnoissaan).**
- ¹⁹ **vrt. Sofia, feminiininen viisausprinsiippi.**
- ²⁰ **Quaal, mahdollisesti (mhd) Twal, Aufenthalt, oleskelu, oleminen. Tai väärin kirjoitettu Quelle, lähde?**
- ²¹ **elollisen olennon yksilöllisen voiman antaja.**
- ²² **tai kärsimyksiin, in seine Quaal.**
- ²³ **Mysterium Magnum.**
- ²⁴ **taivutusmuoto latinan verbistä fio, tulla, tapahtua.**
- ²⁵ **latinankielessä turba tarkoittaa sekasortoa, hämmennystä tai väkijoukkoa - tässä todennäköisesti tuhoavaa kaaosta, pahuuden ydinolemusta. Böhme antaa lisäselvitystä käsitteeseen mm. tämän kirjan viimeisen luvun kappaleessa 33.**

- ²⁶ kolminkertaisesta elämästä. Von dem Dreyfachen Leben des Menschen, 1620.
- ²⁷ Quaal.
- ²⁸ Aristoteleella viides elementti, Newtonilla painovoiman välittäjä.
- ²⁹ yhdistelmän sy11.
- ³⁰ Empfindlichkeit.
- ³¹ Findlichkeit.
- ³² latinassa ens, olento, asia; ens ubiquo, kaikkialla oleva.
- ³³ tai idean.
- ³⁴ määrittelemätön, tyhjiys, absoluutti.
- ³⁵ sidostavuus.
- ³⁶ tai täytyä.
- ³⁷ mahdollisesti psyykinen ulkoisen kokemisen halu.
- ³⁸ kuvanee pelkkää subjektiivista itsetietoisuutta rinnastettuna objektiiviseen, henkiseen tietoisuuteen.
- ³⁹ vastaava ilmaus löytyy Eckhartin saarnoista.
- ⁴⁰ ruumiistuu, hahmottuu, lihallistuu.
- ⁴¹ toisen ja kolmannen ympyrän väliseen tilaan.
- ⁴² latinassa ens, olento, asia; ens ubiquo, kaikkialla oleva. Tässä ehkä alkuolemus.
- ⁴³ ruumiistuneella.
- ⁴⁴ ehkäpä omien toimiensa hedelmistä.
- ⁴⁵ mahdollisesti erillisyyttä, erillistä tajunnan tilaa.
- ⁴⁶ tarkasti sotavaunut.
- ⁴⁷ verbum fiat. vert. fiat lux, tulkoon valkeus.
- ⁴⁸ ✚, X.
- ⁴⁹ in der Quaal.
- ⁵⁰ rikki, alkemistien käyttämä aine, elollisen olennon yksilöllisen voiman antaja.
- ⁵¹ elohopea, alkemistien käyttämä aine, elämän vesi, astraalivalo, asioiden sielu, sisäinen olemus.
- ⁵² turba, Jumalan kirous, helvetin ydinolemus.
- ⁵³ abgewandt.
- ⁵⁴ ei-vanhurskasta.

- 55 **Böhme itse.**
- 56 **tai tekijä.**
- 57 **turba, helvetin ydinolemus (jonka piiriin tahdon väärä suuntaus johtaa).**
- 58 **Matt. 19:23.**
- 59 **ominaisuudet, tekojen hedelmät, sisäiset tekijät.**
- 60 **tai vakavuus.**
- 61 **Joh. 4:14.**
- 62 **Joh. 6:56.**
- 63 **vrt. Joh. 5:26.**
- 64 **tekijässämme.**
- 65 **niitä, jotka tahtovat valtaa.**
- 66 **Room. 8:16.**
- 67 **kitkerä, herb.**
- 68 **in Verbo Domini.**
- 69 **dem Ewigen mit-anhängig.**
- 70 **Matt. 27:45, Mark. 15:33.**
- 71 **vrt. 1. Moos. 1:2.**
- 72 **anfangenden.**
- 73 **Monde.**
- 74 **Monden-Monstrum, monstrum lunare, halun hirviö.**
- 75 **✠. Filosofisen pallon keskellä.**
- 76 **Matt. 12:34.**
- 77 **Matt. 17:20.**
- 78 **musta magia, tai kuolleiden kutsuminen, yms.**
- 79 **sisäisellä tarkoitetaan tässä ”pimeää sisäisyyttä, turbaa”. Ihmisten harjoittamassa mustassa magiassa on pyritty saamaan aikaan sisäisiä ilmiöitä myös ulkoisin keinoin (ruumiin elinten, loitsujen yms. avulla).**
- 80 **2. Kun. 1:10.**
- 81 **2. Moos. 6:27.**
- 82 **myöhemmin Hoosea.**
- 83 **ts. Pyhän Hengen tahdosta.**
- 84 **vrt. Jaak. 1:4.**

- ⁸⁵ raaka, ”roh”.
- ⁸⁶ Kraute.
- ⁸⁷ Quaal.
- ⁸⁸ arcanum.
- ⁸⁹ ks. esim. Hes. 1:20.
- ⁹⁰ ts. herran ehtoollisella.
- ⁹¹ Joh. 3:3.
- ⁹² durch imagination. Voisi ehkä tarkoittaa mentaalista rukousta tai kontemplaatiota.
- ⁹³ Weib, vaimon.
- ⁹⁴ kuviot .
- ⁹⁵ roomalainen tulen jumala.
- ⁹⁶ aufgeschlagen.
- ⁹⁷ Ex Traduce.
- ⁹⁸ Matt. 7:18.
- ⁹⁹ ts. pojassa.
- ¹⁰⁰ De tribus principiis, Beschreibung der Drey Göttliches Wesens, 1619.
- ¹⁰¹ Aurora.
- ¹⁰² Schärffe.
- ¹⁰³ Bewegligkeit, liikehdinnän.
- ¹⁰⁴ Spiel.
- ¹⁰⁵ alempi ja ylempi mentaalinen olemus: toinen suuntautuu eläimeen (ulkoiseen), toinen olemiseen (sisäiseen).
- ¹⁰⁶ sellaista, johon pahalainen liittyy.
- ¹⁰⁷ De triplici vita hominis, Von dem Dreyfachen Leben des Menschen, 1620.
- ¹⁰⁸ ulkoisen elämän polaarista, ehdollisista, häviävistä asioista.
- ¹⁰⁹ eli voima, aine tai substanssi.
- ¹¹⁰ eli henki tai valo.
- ¹¹¹ kangastus.
- ¹¹² kirjanoppineella.
- ¹¹³ Verbo Domini.
- ¹¹⁴ vrt. Jaak. 1:13-15.

- ¹¹⁵ **ts. vastustaa ja usein voimistaa pahaa.**
- ¹¹⁶ **Quetsche, puristin.**
- ¹¹⁷ **vanha ja uusi ihminen yhdessä.**
- ¹¹⁸ **teroittaa, schärffet.**
- ¹¹⁹ **syvä mystinen salaisuus.**
- ¹²⁰ **aurinko.**
- ¹²¹ **kuu.**
- ¹²² **zertraiben.**
- ¹²³ **Matt. 20:8.**
- ¹²⁴ **2. Tim. 4:7.**
- ¹²⁵ **eläimellisen luonteisena sisäisenä, psyykkisenä olemuksena.**
- ¹²⁶ **Gal. 6_7-8.**
- ¹²⁷ **Joh. 10:34-35.**
- ¹²⁸ **vrt. Tuom.ev. n:o 18.**
- ¹²⁹ **sielun erottuminen ruumiista.**
- ¹³⁰ **kreikkalaisessa mytologiassa eetteri tarkoitti puhdasta olemusta, jossa jumalan elivät. Aristotelisessä käsitteistössä viides elementti. Newton piti eetteriä painovoiman välittäjänä. Descartes piti sitä kaikkeutta täyttävänä väliaineena.**
- ¹³¹ **Fege-fewer.**
- ¹³² **Wesen ohne Quaal.**
- ¹³³ **figurales spiritus.**
- ¹³⁴ **hedelmät, sisäiset ominaisuudet.**
- ¹³⁵ **Ilm. 6:9-11.**
- ¹³⁶ **ilmanhenkinä.**
- ¹³⁷ **(mhd) Glast, voisi olla Glanz, Schein.**
- ¹³⁸ **Matt. 10:12.**
- ¹³⁹ **ensimmäistä ja sisäisintä perustaa.**
- ¹⁴⁰ **Güter, tavarat.**
- ¹⁴¹ **alun ja lopun väliseen aikaan.**
- ¹⁴² **mysterit.**
- ¹⁴³ **abgeschieden.**
- ¹⁴⁴ **in arcano, sisäisimpään mysteeriin.**
- ¹⁴⁵ **Arcanum.**

¹⁴⁶ Schelm-stücke.

¹⁴⁷ Luuk. 15:7-10.

¹⁴⁸ vrt. Joh. 12:50.

¹⁴⁹ Figur.

¹⁵⁰ Kristuksen sanat Paavaliin mukaan.

¹⁵¹ ks. 2. Tim. 4:1.

¹⁵² ilmestysmaja.

¹⁵³ Ilm. 21:3.

¹⁵⁴ Matt. 25:25-28.

¹⁵⁵ 4. Moos. 16:1.

¹⁵⁶ Gal. 6:7.

¹⁵⁷ Ef. 4:8. Rk-38, ”ottaa vankeja saaliikseen” Vulgata, ”captivam duxit captivitatem”, Luther, ”hat das Gefängnis gefangen geführet”. Biblia kääntää edellisten tapaan, ”on vankiuden vangiksi vienyt.”

¹⁵⁸ Angst-Quaal.

¹⁵⁹ Herran Sanalla.

¹⁶⁰ Matt. 25:8.

¹⁶¹ Matt. 25:9.

¹⁶² Luuk. 23:30.

¹⁶³ nach seiner Quaal.

¹⁶⁴ taivaankannen ominaisuudet kuten maaginen tuli.

¹⁶⁵ viitanee jollakin tavoin painovoimaan.

¹⁶⁶ Lk. 21:28.

¹⁶⁷ substanssin.

¹⁶⁸ 1. Kor. 3:15.

¹⁶⁹ Paavali.

¹⁷⁰ Liebe-Spiel.

¹⁷¹ vrt. Luuk. 12:48.

¹⁷² oikeata jumalallista kutsumusta, Jus Divinumia.

¹⁷³ vrt. Matt. 5:25.

¹⁷⁴ Joh. 13:34-35.

¹⁷⁵ vrt. Luuk. 23:34.

¹⁷⁶ Matt. 25:34-36.

¹⁷⁷ **Matt. 25:41-45.**

¹⁷⁸ **Narren-Freude.**

¹⁷⁹ **1. Kor. 15:41.**

¹⁸⁰ **Ef. 1:23.**

¹⁸¹ **1. Kor. 15:24.**

¹⁸² **Böhme kuvanee seuraavassa ns. paratiisia. Se muistuttaa itämaista käsitystä devakhanista, mentaalisesta, kuoleman jälkeisestä ihannetilasta. Ehkä kyseessä ei vielä ole aivan täydellinen ”yhtä oleminen”, jossa ei ilmene minkäänlaista erillisyyttä.**

¹⁸³ **Room. 14:17.**

¹⁸⁴ **klingen.**

¹⁸⁵ **Docke, Tocke, nykysaksan Puppe.**

¹⁸⁶ **turba magna.**

¹⁸⁷ **Ilm. 15:3.**

¹⁸⁸ **Matt. 8:12.**

¹⁸⁹ **Joh. 8:23.**

¹⁹⁰ **Joh. 3:13.**

¹⁹¹ **De triplici vita hominis (Von dem Dreyfachen Leben des Menschen) (1620).**

¹⁹² **Kol. 2:9.**

¹⁹³ **Joh. 20:19, 26.**

¹⁹⁴ **viimeisellä ehtoollisella.**

¹⁹⁵ **Joh. 6:58, 15:4.**

¹⁹⁶ **Zahl.**

¹⁹⁷ **Treiber.**

¹⁹⁸ **englantilainen käännös korjaa Leibe-sanana rakkaudeksi, Liebe.**

¹⁹⁹ **ulkoisen salaisuuden kätkössä.**

²⁰⁰ **sisäisen salaisuuden kätkössä.**

²⁰¹ **Ministerium.**

²⁰² **Grundsuppe.**

²⁰³ **Grewel.**

²⁰⁴ **nöyryyden kautta.**

²⁰⁵ **Nooan yksinkertaista, ahneudesta vapaata opetusta.**

²⁰⁶ **yksinkertaisuuteen.**

²⁰⁷ ihmeet.

²⁰⁸ tuho.

²⁰⁹ Jumalan ikuisessa viisaudessa ja ulkoisessa inhimillisyydessä -
Jumalassa ja ihmisessä.

²¹⁰ uusimmassa raamatun käänöksessä ”naiseksi”.

²¹¹ 1. Moos. 2:23.

²¹² Luuk. 1:28.

²¹³ Matt. 13:46.

²¹⁴ albere, voisi olla albern, hölmö, typerä.

²¹⁵ Geist-Lufft.

²¹⁶ Schulen aus Kunst.

²¹⁷ täydellisyyden.

²¹⁸ yksinkertainen maallikko.

²¹⁹ kokonaisuuden, ykseyden.

²²⁰ 1. Kor. 1:20.

²²¹ ins Erste.

²²² vrt. Siirak 39:40.

²²³ mystisin termein.

²²⁴ Matt. 7:6, 15:26.

²²⁵ Hes. 38:20.

²²⁶ Locum. latinan Logus-sanan akkusatiivi.

²²⁷ Ilm. 4:6.

²²⁸ Ilm. 21:1, 3, 5.

²²⁹ Larva.

²³⁰ Matt. 6:21.

²³¹ Room. 2:16.

 Jakob Böhme

Yliaistisesta Elämästä
v. 1621

Kuudes luku kirjasta:
Tie Kristuksen Luo

Johdantoa

Tässä käsillä olevassa kirjasessa Böhme opastaa oppilasta Jumalan kuulemiseen, tai pikemminkin kokemiseen seuraavasti: ”Jos vain voit hetkeksi lopettaa kaiken ajattelusi ja tahtomisesi, niin silloin kuulisit Jumalan lausumattomia sanoja. Kun istut hiljaa ajattelematta ja tahtomatta itseäsi, kun älysi ja tahtosi ovat hiljaa ja vastaanottavaisina ikuisen Sanan ja Hengen ilmauksille, ja kun sielusi saa siivet ja kohoaa kaiken tilapäisen yläpuolelle ulkoisten aistien ja mielikuvituksen ollessa pyhän abstraktion lukitsemina: silloin ikuisen kuuleminen, näkeminen ja puhe paljastuvat sinussa, ja Jumala kuulee ja näkee sinun kauttasi. Silloin sinä olet Hänen henkensä väline, ja Jumala puhuu sinussa kuiskaten henkeesi, jolloin sinun henkesi kuulee Hänen äänensä.”

Mahdollisuus ja tarve käsitteellisen ajattelun ylittämiseen on vaikeasti ymmärrettävä asia jopa filosofi René Descartesille, jonka kuuluisa lausuma oli: ”Cogito ergo sum - ajattelen, siis olen olemassa!” Käsitteellisen ja ehdollistuneen ajattelun rajoitukset huomattavasti paremmin ymmärtänyt Friedrich Nietzsche käänsi lauseen Zarathustrassaan ylösalaisin: ”Ajattelen, juuri siksi en ole olemassa!” Kaikki todelliset tietäjät ja mystikot, Böhme mukaan lukien, yhtynevät jälkimmäiseen toteamukseen.

Erään itämaiseen mystiikkaan perehtyneen opettajan mukaan Jakob Böhme oli yksi niistä harvoista näkijöistä, joiden persoonallinen minuus ei estänyt kanssakäymistä henkisen olemuspuolen kanssa.

Das sechste Büchlein,

Vom

Übersinnlichen Leben,

Ist ein Gespräche eines Meisters
und Jüngers.

Wie die Seele möge zu Göttlicher
Anschauung und Schöpfer kommen: Und
was ihre Kindheit in dem natürlichen und übernatürlichen
Leben sey: Und wie sie aus der Natur in Gott, und
wieder aus Gott in die Natur der Selbstheit ein-
gehe: Auch was ihre Sündigkeit und Ver-
derben sey.

Gestellet durch

JACOB BOEHME, von Alt Seidenburg,
Teutonicus Philosophus genannt.

Auß neue gedruckt im Jahr Christi 1732.

JAKOB BÖHME

YLIAISTISESTA ELÄMÄSTÄ

Vom Übersinnlichen Leben

Kaksi mestarin ja oppilaan keskustelua kuudennessa luvussa JAKOB BÖHMEN kirjasta vuodelta 1621

Der Weg zu Christo

Suomennos perustuu vuoden 1732 saksalaiseen digitoituun laitokseen ja englantilaiseen käännökseen: Dialogues On The Supersensual Life By Jakob Behmen, Met-huen & Co, London 1901. Edited by Bernard Holland.

LUKU 6

YLIAISTINEN ELÄMÄ

Dialogi oppilaan ja mestarin välillä aistien ylittävästä elämästä, jonka tarkoituksena on osoittaa:

Miten sielu voi osallistua jumalalliseen kuulemiseen ja näkemiseen, aistien ylittävään elämään? Mitä luonnollisen ja yliluonnollisen lapsena oleminen tarkoittaa ja kuinka se siirtyy luonnosta jumaluuteen ja jumaluudesta taas luontoon? Mitä ovat pelastus ja tuomio, ja mikä on se muuri, joka erottaa sielun Jumalasta? Kuinka tuo muuri voidaan murtaa? Langenneet sielun kahdesta tahdosta ja silmästä. Mikä on lyhin tie Jumalan ikuisen valtakunnan jäsenyyteen? Miksi niin harvat sielut löytävät sen?

ENSIMMÄINEN KESKUSTELU

Oppilas sanoi mestarilleen: Herra, kuinka voi tulla sellaiseen yli-aistiseen elämään, että näen Jumalan ja kuulen Häntä?

Mestari vastasi sanoen: Poikani, kun kykenet vaikkakin vain hetkeksi heittäytymään siihen, missä ei ole mitään luotua – silloin sinä kuulet Jumalan puhetta.

O: Onko tuo luoduista vapaa tila lähettyvillä, vai kaukana?

M: Se on sinussa. Ja jos vain voisit hetkeksi lopettaa kaiken ajattelusi ja tahtomisesi, niin silloin kuulisit Jumalan lausumattomia sanoja.

O: Miten voin kuulla Hänen puhuvan ollessani hiljaa ilman ajatuksia ja tahtomista?

M: Kun istut hiljaa ajattelematta ja tahtomatta itseäsi, kun älysi ja tahtosi ovat hiljaa ja vastaanottavaisina ikuisen Sanan ja Hengen ilmauksille ja kun sielusi saa siivet ja kohooa kaiken tilapäisen yläpuolelle ulkoisten aistien ja mielikuvituksen ollessa pyhän abstraktion lukitsemina: silloin ikuisen kuuleminen, näkeminen ja puhe paljastuvat sinussa, ja Jumala kuulee ja näkee sinun kauttasi. Silloin sinä olet Hänen henkensä väline, ja Jumala puhuu sinussa kuiskaten henkeesi, ja sinun henkesi kuulee Hänen äänensä.

Siunattu olet sinä, jos voit vaientaa itsekkään ajattelusi ja tahtosi, ja kykenet pysäyttämään kuvittelun ja aistimusten pyörän: koska siihen sinun pitää ajan mittaan päästä, että saisit nähdä Jumalan suuren pelastuksen ja tulisit joka suhteessa kykeneväksi jumalalliseen tiedostamiseen ja taivaalliseen yhteyteen. Sillä ei mikään muu kuin vain oma kuulemisesi ja tahtomisesi estä sinua näkemästä ja kuulemasta Jumalaa.

O: Mutta millä tavoin voin kuulla ja nähdä Jumalan, joka on kaukana luonnon ja luotujen yläpuolella?

M: Poikani, kun olet rauhassa ja hiljaa, silloin olet kuin Jumala ennen luontoa ja luomakuntaa. Olet samaa kuin Jumala silloin, olet sitä, mistä Jumala teki luontosi ja olentosi: silloin kuulet ja näet samalla tavoin kuin Jumala itse näki ja kuuli sinussa ennen kuin sinun oma tahtosi ja oma näkemisesi alkoi.

O: Mikä on esteenä sen tilan saavuttamisessa, missä Jumala on nähtävissä ja kuultavissa?

M: Ei todellakaan mikään muu kuin oma tahtosi, kuulosi ja näkemisesi pidättävät sinua ja estävät astumasta yliaistisen elämän piiriin, joka on aistien tavoittamattomissa. Tämä johtuu siitä, että sinun pyrkimyksesi ovat vastakkaisia sille, mistä olet peräisin. Sillä tavoin omatahtoisesti suljet itsesi pois Jumalan tahdon piiristä ja oman näkemisesi tahdon myötä Jumalan näkemisestä. Aivan samoin sinä näet omalla näölläsi ainoastaan tahtomasi asiat, tajuat omalla ymmärrykselläsi vain oman tahtosi mukaisesti, koska se on erillään Jumalallisesta Tahdosta.

Juuri oma tahtomisesi lopettaa kuulemisesi ja tekee sinut kuuroksi Jumalan suhteen. Oma maallisten asioiden ajattelusi ja osallistumisesi sellaiseen, missä et todella ole vie sinut pohjaan, johon jäät kiinni ja luonnon vangitsemaksi. Kun se on vienyt sinut tähän tilaan, se varjostaa sinut kaikella sillä, mitä sinä itse haluat. Se sitoo sinut omiin kahleisiisi ja pitää sinut omassa pimeässä vankilassasi, jonka olet itsellesi rakentanut. Sinä et pääse sieltä pois sellaiseen tilaan, joka on luonnon ja aistien yläpuolella.

O: Mutta ollessani luonnossa sen sitomana omin kahlein ja oman tahdoni mukaisesti - niin kertokaa minulle, miten voisin luonnon kautta päästä yliaistilliseen ja yliluonnolliseen perustaan ilman luonnon tuhoutumista?

M: Siihen on kolme edellytystä: ensimmäisen mukaan sinun täytyy alistaa tahtosi Jumalalle ja vaipua tomuksi Hänen Armossaan. Toisen mukaan sinun pitää vihata omaa tahtoasi ja kieltäytyä tekemästä sitä, mihin oma tahtosi sinua johtaa. Kolmannen mukaan sinun pitää taivuttaa sielusi ristin alle alistuen sydämessäsi siihen, että kykenet kantamaan luonnon ja luomakunnan aiheuttamat houkutukset. Jos näin teet niin voit olla varma, että Jumala puhuu sinulle ja saattaa alistuneen tahtosi Itseensä, yliluonnolliseen perustaan. Poikani, silloin kuulet, mitä Herra puhuu sinussa.

O: Mestari, tuo on kovaa puhetta. Minun pitäisi hylätä maailma ja myös elämäni tehdäkseni sen.

M: Älä lannistu tästä. Jos hylkäät maailman, päädyt siihen, mistä maailma on tehty. Jos kadotat elämäsi, tulee elämäsi siksi, minkä takia olet sen hylännyt. Sinun elämäsi on Jumalassa, josta se on astunut ruumiiseen. Sinun omat voimasi häipyvät, heikkenevät ja kuolevat, jolloin Jumalan Voima alkaa toimia sinussa ja sinun kauttasi.

O: Jumala on joka tapauksessa luonut ihmiset luonnolliseen elämään luonnon puitteissa, niin että hän maan päällä hallitsisi kaikkia luotuja. Näyttäisi siltä, että ihminen näin omistaisi tämän maailman ja omaisi siinä olevat asiat.

M: Mikäli hallitsit kaikkia luotuja ainoastaan ulkonaisesti, on se varsin vaatimatonta. Mutta jos kykenet sisäisesti omaamaan ja hallitsemaan kaikki, voit ottaa käyttöön aivan toisenlaisen menetelmän.

O: Minkä menetelmän minun pitää omaksua päästäkseni tuohon hallintaan?

M: Sinun täytyy oppia erottamaan selvästi asia pelkästä mielikuvasta; todellinen, luonnon sisäiseen perustaan nojaava hallitseminen kuvitteellisesta, ulkonaisesta ja näennäisestä; todella enkelimäinen sellaisesta, joka on lähinnä eläimellistä.

Mikäli hallitset luomakuntaa ainoastaan ulkonaisesti etkä uudistuneen luonnon sisäisestä perustasta käsin, niin sinun tahtosi ja hallintasi tapahtuu todellisuudessa eläimellisin keinoin ja on parhaimmillaankin vain kuvitteellista ja katoavaa hallintaa. Siitä puuttuu kaikki todellinen ja pysyvä, jota kohden sinun tulisi kaikin voimin pyrkiä.

Ulkoinaisen herrauden takia voit helposti kadottaa olennaisen sisällön ja todellisuuden, koska sinussa ei ole jäljellä muuta kuin mielikuva tai varjo ensimmäisestä ja alkuperäisestä herruudestasi, johon sinut voitaisiin palauttaa, mikäli olisit kyllin viisas ottaaksesi vastaan sijasi oikealla tavalla ylimmältä Herralta.

Kun siis tahtosi ja hallintasi nojaa eläimelliseen malliin, myös omat halusi suuntautuvat eläimelliseen olemukseen. Se merkitsee, että sinä saastut ja joudut niiden vangiksi saaden samalla eläimellisen luonnon ja elämän olosuhteet. Mutta jos olet luopunut eläimellisestä luonnostasi ja jättänyt kuvitteellisen elämäsi kaikkine alhaisine olosuhteineen - silloin saavut ylikuvitteelliseen, älylliseen elämään, joka on kaikkien kuvitelmien, muotojen ja harhojen yläpuolinen olotila. Vasta silloin hallitset kaikkia olentoja ollen yhdistyneenä alkuperäsi siinä peruslähteessä, josta ne kaikki ovat lähtöisin ja luodut. Sen tähden mikään maallinen ei enää voi sinua vahingoittaa, koska olet kaikkien asioiden kaltainen, eikä mikään erotu sinusta.

O: Mestari, neuvo minulle lyhin tie tulla kaikkien kaltaiseksi.

M: Koko sydämestäni. Ajattelehan Herramme Jeesuksen Kristuksen sanoja: ”Ellette käänny ja tule pienten lasten kaltaisiksi, että pääse taivasten valtakuntaan.” Tätä lyhyempää tai parempaa tietä ei ole olemassa. Totisesti Jeesus sanoi sinulle, että mikäli et käännyt ja tule lapseksi, luottaen Häneen kaikissa asioissa, et tule näkemään Jumalan valtakuntaa. Tee näin, niin mikään ei sinua vahingoita, sillä sinä olet hyvissä väleissä kaikkien olevaisten kanssa riippuessasi niiden kaikki-

en tekijästä ja lähteestä, sekä tullen riippuvuuden myötä Hänen kaltaisekseen yhdistäen oman tahtosi Hänen Tahtoonsa.

Panehan merkillle seuraavaa, äläkä hämmentykö, vaikka se näyttäisi vaikealta käsittää: mikäli olet kaikkien asioiden kaltaisia, täytyy sinun kääntää halusi pois niistä kaikista niin, ettet halaja tai haikaile niiden perään, etkä ulota omistamisen haluasi omaasi tai omanasi, joka olisi luonteeltaan jotakin, mitä lieneekin.

Sillä aina kun otat jotakin halusi kohteeksi ja päästät itseesi kuin omanasi - silloin tämä jokin (mikä tahansa onkaan) yhdistyy sinuun, toimien sinun tahtosi mukana, jolloin joudut suojaamaan sitä ja huolehtimaan siitä kuin omasta olemuksestasi.

Mutta mikäli et päästä mitään asioita haluihisi, olet vapaa kaikista ja hallitset samalla kaikkia Jumalan Prinssinä, koska et ole ottanut mitään omaksesi. Silloin olet tyhjyyttä kaikille asioille ja kaikki asiat ovat tyhjyyttä sinulle. Sinä olet lapsen kaltainen, joka ei käsitä mitä asia on, ja vaikka ymmärtäisitkin, ymmärtäisit kuitenkin sekoittamatta sitä mihinkään niin, että aistimuksesi vaikuttaisi havaintoosi. Tällä tavoin Jumala hallitsee ja näkee kaikki asiat - Hän käsittää kaiken, mutta mihinkään ei käsitä Häntä.

O: Vai niin, saavutanko minä tämän taivaallisen ymmärryksen, kaikkien asioiden näkemyksen Jumalassa ja puhtaassa alastomassa tietoisuudessa, joka on aistien tuolla puolen, tämän luonnon ja luotujen yläpuolisen valon ja osallisuuden Jumalalliseen viisauteen, joka valvoo kaikkia asioita ja hallitsee kaikkien älyllisten olentojen kautta? Sillä kaikki ympäröivät asiathan koskettavat minuahan joka hetki, kuten myös maasta nousevat pilvet ja höyryt varjostavat minua.

Minä haluaisin saada oppia siitä kuinka osallistua sellaiseen tilaan ja olosuhteisiin, joissa mikään olento ei voi koskettaa tai vahingoittaa minua. Haluaisin tietää, kuinka minun aistillisista asioista puhdistunut

mieleni voisi valmistua jumalallisen viisauden vuodattumiseen minuun?

M: Haluat minun opettavan sinulle kuinka voit saavuttaa sen. Minä ohjaan sinut Mestarimme luo, jolta olen itse saanut oppini, että sinäkin voisit oppia sen Häneltä, joka yksin opettaa sydäntä. Kuuntele Häntä. Mikäli saavutat tuon, voit pysyttäytyä aistien ulottumattomissa ja valossa, joka sisältyy Jumalan Valoon, ja nähdä siinä kaikki asiat.

Huomaa nyt Kristuksen, tämän valon ja totuuden sanat, jotka kuuluivat: ”Ilman minua te ette voi mitään tehdä.” Älä yritä alistaa itseäsi Häneen sen uskon myötä, jolla Hän toimii sinussa. Hän on pelastuksesi ja elämäsi voima, jota ilman et voi mitään tehdä. Ellet antaudu kokonaan Herran Jeesuksen Kristuksen elämään ja luovuta tahtoasi täysin Hänelle alistumatta mihinkään ilman Häntä, niin et milloinkaan saavuta sellaista rauhaa, jota mikään luotu ei häiritse.

Ajattele mitä tahdot, äläkä tyydy oman järkesi toimintoihin, niin havaitset, ettet omien voimiesi kautta ilman täydellistä antaumusta Jumalalle ja Jumalalliselle elämälle voi koskaan saavuttaa tällaista rauhaa ja todellista sielun hiljaisuutta, missä yksikään luotu olento ei sinua häiritse tai kosketa.

Kun olet armosta saavuttanut tämän, silloin olet ruumiillisesti maailmassa, ulkonaisessa luonnossa. Järkesi osalta olet Herran Jeesuksen Kristuksen ristin alaisuudessa, mutta tahtosi toimii taivaassa, siinä päätepisteessä, josta kaikki olennot kumpuavat ja johon ne palaavat takaisin.

Silloin voit nähdä tässä lopussa, joka on myös alku, kaikki asiat ulkonaisesti järkesi avulla ja sisäisesti ymmärryksessäsi. Silloin voit hallita kaikkia asioita Kristuksen kera, jolle on annettu kaikki voima taivaassa ja maan päällä.

O: Mestari, minussa elävät olennot pitävät minusta kiinni, etten voi antautua niin täydellisesti kuin haluaisin. Mitä minun pitää nyt tehdä?

M: Älä ole huolissasi. Etäännykö tahtosi pois olennoista? Silloin olennot ovat väistymässä sinusta. Ne ovat maailmassa kuten kehosikin heidän mukana. Mutta henkisesti sinä kuljet Jumalan kanssa keskustellen taivaassa, ollen ymmärryksessäsi jumalallisen elämän piirissä irrallaan maasta ja olennoista. Mikäli tahtosi näin jättää olennot ja poistuu niistä, kuten henki poistuu ruumiista kuolemassa, niin silloin olennot ovat tahdon suhteen kuolleita ja jäävät ainoastaan kehon ja maailman piiriin. Tahto ei silloin vedä niihin itseään, eivätkä ne vedä itseään tahtoon. Ne eivät voi millään tavoin koskettaa sielua. Tästä Paavali sanoi: ”Me puhumme taivaassa: te olette Jumalan temppeli, ja Jumalan Henki asuu teissä.” Todelliset kristityt ovat oikeita Pyhän Hengen temppelitä, joissa Pyhä Henki asuu. Toisin sanoen Pyhä Henki asuu tahdossa, ja olennot kehossa.

O: Jos nyt Pyhä Henki asustaa tahtovassa mielessä, niin miten saan itseni pidettyä sellaisena, ettei Henki erkane minusta?

M: Panehan merkille Herramme Jeesuksen Kristuksen sanat: ”Jos pidätte kiinni minun sanoistani, niin sanani pysyvät kiinni teissä.” Jos pidät tahdollasi kiinni Kristuksen sanoista, niin Hänen sanansa ja henkensä pysyvät sinussa, ja kaikki mitä Häneltä pyydät, tulee sinulle tapahtumaan.

Mutta jos tahtosi suuntautuu olentoihin, niin olet samalla irrotanut itsesi Hänestä. Silloin et voi muuta kuin harjoittaa jatkuvasti nöyryyttä ja katumusta, missä suret alati omaa olennollisuuttasi ja sitä, että olennot yhä elävät sinussa, sinun ruumiillisissa haluissasi. Mikäli teet näin, olet sinä joka päivä kuolemassa olennollisuudestasi ja kohoamassa tahtosi myötä taivasta kohden. Sellainen tahto on myös taivaallisen Isän Tahto.

O: Rakas mestarini, opeta minulle, miten pääsen sellaiseen jatkuvaan pyhään katumustilaan ja päivittäiseen kuoleentumiseen kaikkien olennollisten kohteiden suhteen - ja miten voin jatkuvasti alistua katumukseen?

M: Kun jätät sen, mikä sinua rakastaa, ja rakastat sitä, joka sinua vihaa - silloin voit alistua jatkuvaan katumukseen.

O: Mitä minun täytyy jättää?

M: Kaikki asiat, jotka rakastavat ja viihdyttävät sinua, koska sinun tahtosi rakastaa ja viihdyttää niitä. Kaikki asiat, jotka miellyttävät ja ruokkivat sinua, koska tahtosi ruokkii ja virkistää niitä. Kaikki olennot, jotka ovat lihaa ja verta - toisin sanoen kaikki näkyvät ja aistittavissa olevat, jotka miellyttävät ja virkistävät joko ihmisten mielikuvitusta tai aistillisia haluja.

Nämä pitää sinun mielesi tahdon tai korkeimman osan jättää ja hylätä ja pitää niitä kaikkia vihollisinaan. Tämä tarkoittaa sen jättämistä, joka rakastaa sinua. Ja sen rakastaminen, joka sinua vihaa, on maailman moitteiden syleilemistä.

Sinun pitää näin ollen oppia rakastamaan Herran Jeesuksen Kristuksen ristiä ja tyytymään Hänen tähtensä sinua vihaavan ja ivaavan maailman moitteisiin. Salli tämän olla sinun jokapäiväinen katumusharjoituksesi, missä olet ristiinnaulittuna maailmaan - maailman ollessa ristiinnaulittuna sinuun.

Näin sinä olet jatkuvasti oman olennollisuutesi vihaamisen tilassa etsien ikuista rauhaa Kristuksessa. Kun olet päässyt siihen rauhaan, asettuu sinun tahtosi turvaan ja rauhoittuu - kuten Herrasi Kristus on sanonut: ”Minussa löydät levon, mutta maailmassa levottomuuden. Minussa löydät rauhan, mutta maailmassa kärsimyksen.”

O: Kuinka minä nyt voin tulla toimeen maailmasta aiheutuvan levottomuuden ja kärsimyksen kanssa niin, etten kadota ikuista rauhaa tai

itse tule levottomaksi? Ja kuinka suojaisin itseni tällaiselta houkutukselta, etten uppoaisi maailmaan, vaan nousisin sen yläpuolelle todella taivaalliseen ja yliaistiseen elämään?

M: Jos sinä kerran tunnissa heittädyt uskossa kaikkien olevaisten ja aistillisten käsitteiden ja käsitysten, samoin kuin keskusteluiden ja järkeilyjen yläpuolelle Jumalan pohjattomaan armoon, Herramme kärsimyksiin ja Hänen sovituksensa yhteyteen, ja alistut täysin ja täydellisesti siihen, silloin otat vastaan ylhäältä voiman, jolla voit hallita kuolemaa ja paholaista ja alistaa helvetin ja maailman allesi. Silloin kykenet vastustamaan kaikkia houkutusia ja toimimaan niille valontuojana.

O: Autuas se ihminen, joka on saavuttanut sellaisen tilan! Miten voi minun kaltaiseni mies-parka päästä siihen? Ja mitä minusta tulisi, jos joskus saavuttaisin tilan, missä ei ole ainuttakaan olentoa? Pitääkö minun huutaa, minä olen hukassa!

M: Miksi olet niin masentunut, poikani? Ole hyvillä mielin, sillä sinä voit todella vielä saavuttaa sen. Usko vain, niin kaikki asiat tulevat sinulle mahdolliseksi. Voi sinua vähäuskoista, kunhan vain oma tahtosi irrottautuisi tunnin tai edes puolen tunnin ajaksi kaikista olennoista ja heittäytyisi siihen, missä ei olentoja ole tai voi olla - niin siihen tunkeutuisi ja pukeutuisi välittömästi Jumalallisen ylistyksen korkein loisto, ja se voisi kokea itsessään Jeesuksen hienoimman, sanoin kuvaamattoman rakkauden - ja se löytäisi itsestään Herramme suuren armon lausumattomat sanat.

Sinun henkesi voisi silloin tuntea itsessään Herramme Jeesuksen Kristuksen ristin ja tyytyä täysin siihen sekä rakastaa sitten ristiä enemmän kuin maallista kunniaa ja tavaroita.

O: Tämä olisi sielun kannalta erittäin hyvä asia, mutta mitä tulisi silloin ruumiista, kun se havaitsee olevansa pakotettu elämään olennossa?

M: Tässä menetelmässä keho tulee jäljittelemään Herraamme Kristusta ja Hänen ruumistaan: se pysyy tuon kaikkein autuaimman ruumiin yhteydessä, joka oli todellinen Jumaluuden temppele. Se on osallinen kaikkiin sen armollisiin hyveisiin ja valtaan. Keho ei elä olennollisesti tietoisien valinnan johdosta, vaan ainoastaan silloin, kun siitä on tullut maallisten turhuuksien kohde, koska se on asetettu paikalleen Luojan määräyksestä sen omaa jalostumista ja edistymistä varten. Valittaen se vapautuu tästä Jumalan määräämänä aikana ja tavalla täydellistyäkseen ja elpyäkseen ikuisen vapautteen ja kunniaan Herramme ja Hänen ylösnousseiden pyhimystensä autuaiden kehojen tapaan.

O: Mutta kun ruumis on nykyisessä tilassaan turhuuden kohteena ja elää harhakuvan ja olennollisuuden varjossa, kuten kehittymättömät olennot ja raakalaiset, joiden hengitys osoittaa alas maahan: niin minä pelkään pahoin, että se jatkaa mielen painostamista kuolleen painon tapaan, vaikka se olisi jo noussut Jumalaan. Lisäksi se voisi huvittaa ja hämmentää sitä entiseen tapaan unelmilla ja turhilla asioilla päästä-mällä sen sisään ulkonaisia kohteita, että vetäisi minut alas maailmaan ja siitä pois pyrkimisestä.

Miten voisin ylläpitää yhteyteni taivaaseen, vaikka eläisinkin maailmassa. Mitä pitää minun tehdä tämän kehon suhteen, että voisin säilyttää niin hyvän yhteyden, etten enää joudu sen alistamaksi?

M: Minun tietääkseni ei valittelemasi ruumiin (joka on uhrattavaksi tarkoitettu peto) kohdalla ole olemassa muuta tapaa kuin esittää se elävänä ja pyhänä uhrina Jumalan hyväksyttäväksi. Tämä on sinulta järkevää palvelus, missä ruumiisi asetetaan halusi mukaan Kristuksen kaltaisuuteen, joka on sanonut: ”Hänen valtakuntansa ei ole tästä maailmasta.”

Äläkä tule vain käännytetyksi siihen, vaan muunnetuksi mielesi uudistumisen kautta. Tämän uudistuneen mielen täytyy hallita ruumista todistaen sitä, että sekä ruumiin että mielen kautta Jumalan täydellinen

tahto toimii Hänen armostaan sinussa. Sen seurauksena ruumis tai eläimellinen elämä näin uhrattuna alkaa kuoleentua niin ulkonaisesti kuin sisäisestikin. Ulkonaisessa mielessä se kuolee turhuuksien ja huo-
nojen maallisten tapojen suhteen, jolloin siitä tulee kaiken komeilun, pröystäilyn, juhlimisen, ylpeilyn, kunnianhimon ja ylimielisyyden äärimmäinen vihollinen. Sisäisessä mielessä se kuolee kaikkien halujen ja lihan himojen suhteen ja saavuttaa hallintaansa ja valtaansa aivan uuden mielen ja tahdon. Silloin siitä tulee väline hengelle, joka on alati suuntautunut Jumalaan, kuten myös kaikki muu ruumiisi liittyvä. Siten koko sinun ruumiisi tulee Herrasi ruumiin kaltaisuudessa Jumalan ja Hänen Henkensä temppeleksi.

O: Mutta maailma vihaisi ja halveksisi tuota, koska se on maailman ja sen tapojen vastaista. Tämä on varmaa. Miten siihen tulisi suhtautua?

M: Sitä ei pidä ottaa vahinkona, vaan pikemminkin iloita siitä, että on tullut Herramme Jeesuksen Kristuksen kuvan kaltaiseksi ja irrotetuksi maallisesta muodostaan. Sen tulisi olla halukas kantamaan Herramme ristiä pelkästään siksi, että Herramme voisi lahjoittaa sille Oman suloi-
sen ja arvokkaan rakkautensa vaikutuksen.

O: En epäile, etteikö tuo joidenkin osalla olisi noin, mutta omalla kohdallani olen kahden vaiheilla enkä vielä tunne tarpeeksi tätä autuasta vaikutusta itsessäni. Miten halukkaasti tulisi ruumiini sietää tuota? Voiko se turvallisesti ja vaatimusten mukaisesti riippua minusta?

Anteeksi jos minun kärsimättömyyteni tässä erityisessä asiassa yhä vaatii selitystä. Mitä tapahtuisi, jos Jumalan viha sisältä käsin ja maailman pahuus ulkoa kävisivät sen kimppuun - sillä niinhän todella tapahtui Herrallemme Kristukselle?

M: Olkoon niin kuin Herrallamme Kristuksella, kun maailma häntä soimasi, solvasi ja naulitsi ristiin ja kun Jumalan viha niin ankarasti kävi hänen päällensä meidän takiamme. Mitä hän tekikään tämän kaikkein kauheimman ulkoisen ja sisäisen hyökkäyksen alla? Hän luo-

vutti sielunsa Isälleen ja erkani tämän maailman tuskista ikuisen elämän iloon. Tee samoin, niin Hänen kuolemansa on sinun elämäsi.

O: Olkoon siis minunkin osalla niin kuin Herrani Kristuksen suhteen, minun ruumiini, kuten Hänen - niin että Hänen käsiinsä minä olen sen luovuttanut ja Hänen nimensä tähden uhriksi antanut Hänen paljastetun tahtonsa mukaisesti. Mutta haluaisin kuitenkin tietää, mitä minun kehostani tulee, kun kurjan maailman kärsimyksen painavat sitä taivasten valtakunnan voimia vastaan?

M: Se kulkisi maailman soimausten ja ristiriitojen ohi sopusointuun Jeesuksen Kristuksen kärsimysten kanssa, lihan suruista ja kivuista, ulkonaisten asioiden aistillisista vaikutelmista hengen hiljaiseen sisäisyyteen ja salaiseen yhteyteen Jumaluuden kanssa, joka ilmentää tässä päätepisteessä itsensä. Se uppoaisi itseensä ja Jumalan suureen rakkauteen. Ja kaikkein suloisin nimi, Jeesus, ottaisi sen vastaan ja virvoittaisi sen. Sitten se havaitsisi olevansa uudessa maailmassa, joka kohoa Jumalan vihan läpi ikuisen rakkauteen ja iloon.

Silloin ihmisen tulisi kietoa sielunsa tähän Jumalan suureen rakkauteen ja pukea itsensä sillä kuin vaatteella - ja pitää sen jälkeen kaikkia asioita yhtäläisinä. Sillä luomakunnasta ei hänelle enää löydy mitään sellaista, joka voisi ilman Jumalaa antaa vähäisintäkään tyydytystä. Ja koska mikään ikävyyskään ei voi koskettaa häntä tässä kaikkea suuremmissa rakkauden tilassa, tekee se ihmisen sekä ulkoisesti että sisäisesti haavoittumattomaksi poistamalla olentojen pistimen ja myrkyä ja tuhoamalla kuoleman voiman.

Riippumatta siitä, onko ruumis helvetissä tai maan päällä, kaikki on sille yhtä ja samaa. Sillä olkoon missä tahansa, hänen mielensä on silti Jumalan suurimman rakkauden helmassa, mikä voidaan yhtä hyvin sanoa, että hän on taivaassa.

O: Mutta miten voisi ihmisen ruumis säilyä maailmassa ja säilyttää kaiken sille kuuluvan, jos sen pitäisi tuolla tavoin joutua koko maailman ikävyyksien kohteeksi?

M: Sellainen ihminen saavuttaa suurempia etuja kuin mitä maailma voi tarjota. Jumala on hänen ystävänsä, samoin kaikki enkelit. Ne suojelevat ja auttavat häntä kaikissa vaaroissa ja puutteissa, niin ettei hänen tarvitse pelätä mitään pahaa, eikä mikään olento voi häntä vahingoittaa. Jumala on hänen auttajansa, ja se riittää.

Jumala on myös hänen autuutensa kaikissa suhteissa, ja vaikka joskus saattaisi näyttää, ettei häntä siunata, panee Jumala hänet vain koetukselle Jumalallisen rakkauden vetovoiman suhteen. Loppujen lopuksi hän saattaa palavammin rukoilla Jumalaa ja alistaa kaikki toimensa Hänelle.

O: Hän menettää kuitenkin kaikki ystävänsä, eikä hänellä ole tarpeen vaatiessa ketään auttajaa.

M: Niin - mutta hän saa kaikkien tosi ystäviensä sydämet omistukseensa eikä kadota muuta kuin vihamiehensä, jotka aikaisemmin rakastivat hänen turhamaisuuttaan ja pahuuttaan.

O: Miten hän sitten saa todelliset ystävänsä omistukseensa?

M: Hän saa veljikkeen ja elämänsä todellisiksi jäseniksi niiden sielut ja sydämet, jotka kuuluvat Herrallemme Jeesukselle. Sillä kaikki Jumalan lapset ovat yhtä Kristuksessa, joka on samaa Kristusta kaikissa. Sen tähden hän saa heidät kaikki jäsentovereikseen Kristuksen ruumiissa, jossa heillä ovat yhteistä kaikki taivaalliset asiat, ja missä he kaikki elävät yhdessä ja samassa Jumalan rakkaudessa, kuten samanjuurisen puun oksat.

He kaikki ammentavat yhdestä ja samasta sisäisestä elämän lähteestä. Hänellä ei siten voi olla minkäänlaista hengellisten ystävien ja suhteiden

den tarvetta, koska he ovat kaikki juurtuneita häneen ylhäältä tulevan rakkauden kautta ja samaa verta ja sukua Jeesuksessa Kristuksessa.

Heitä kaikkia ravitsee sama juokseva mahla ja henki, joka kumpuaa ja leviää heidän kauttansa yhdestä ainoasta todellisesta viinistä, joka on elämän ja rakkauden puu. Nämä ovat omistamisen arvoisia ystäviä, ja vaikka he täällä maailmassa saattavat olla hänelle vieraita, he pysyvät ikuisesti hänen ystävinään kuoleman tuolla puolen. Mutta hän ei voi enää kaivata ulkonaisia, luonnollisia ystäviä, sillä eihän Herramme Kristuskaan maan päällä ollessaan sellaisia kaivannut.

Ja vaikka maailman ylipapit ja hallitsijat eivät voineet Häntä rakastaa, he kun eivät kuuluneet Hänelle eivätkä olleet Hänen kanssaan missään tekemisissä, koska Hän ei ollut tästä maailmasta. Mutta sellaiset kuitenkin rakastivat Häntä, jotka siihen kykenivät ja voivat vastaanottaa Hänen sanomansa. Samoin kaikki ne, jotka rakastavat totuutta ja oikeamielisyyttä, liittyvät Häneen, vaikkakin ehkä hieman etäältä ja näennäisen erimielisinä maallisten asioidensa takia tai joissakin muissa suhteissa. Joka tapauksessa he eivät sydämissään voi muuta kuin tarttua Häneen.

Sillä vaikka he eivät vielä olisi todella samaa ruumista Hänen kanssaan, eivät he voi vastustaa yhtenä mielenä olemista ja kiintymyksellistä yhteyttä sen suuren arvostuksen takia, jota he tuntevat sitä totuutta kohtaan, joka loistaa Hänen sanoistaan ja elämästään. Näin heistä tulee joko Hänen julkisia tai salaisia ystäviään. Hän saa tällä tavoin heidän sydämensä, ja he voivat sen ansioista iloita Hänen kanssaan kaikkien asioiden yläpuolella, hakien Hänen seuraansa siitä koituvan edun ja opastuksen johdosta, usein salassa, koska eivät julkisesti uskalla. Ehkäpä Nikodeemuksen tapaan, joka tuli Hänen luokseen yöllä. Hänen sydämensä rakasti Jeesusta totuuden vuoksi, vaikka hän ulkonaisesti pelkäsi maailmaa. Juuri tällä tavoin sinä saat monia ystäviä, joita et tunne, koska he eivät tule julkisuuteen maailman silmissä.

O: Joka tapauksessa on julmaa olla maailman yleisen halveksunnan kohteena ja ihmisten tallomana heittiönä.

M: Se mikä sinusta tällä hetkellä näyttää kovalta ja raskaalta tuntuu myöhemmin mitä rakastettavimmalta.

O: Miten minä milloinkaan voisin rakastaa sellaista, joka vihaa minua?

M: Vaikka sinä nyt rakastat maallista viisautta, tulet puetuksi taivaalliseen viisauteen. Sen jälkeen kaikki maallinen viisaus paljastuu sinulle typeryydeksi. Samalla tulet huomaamaan, että maailma ei vihaa sinua yhtä paljon kuin se vihaa vihollistasi, kuoleman alaista elämää.

Kun sinä itse alat vihata sen tahtomista erottautumalla mielessäsi säännöllisesti maailmasta, niin sinäkin alat rakastaa kuolevaisen elämän ja maailman halveksuntaa Kristuksen tähden. Silloin sinä voit kestää kaikki houkutukset loppuun saakka maailman ja aistien ylittävän elämäntavan myötä.

Tällä tavoin sinä alat vihata ja myös rakastaa itseäsi - ja rakastaa itseäsi enemmän kuin milloinkaan ennen.

O: Mutta miten nuo kaksi voivat ilmetä samanaikaisesti - niin että sama henkilö sekä rakastaa että vihaa itseään?

M: Rakastaessasi itseäsi sinä et rakasta itseäsi omanasi, vaan Jumalan rakkaudesta lähteneenä sinä rakastat itsessäsi olevaa jumalallista perustaa. Sen kautta sinä rakastat jumalallista viisautta, hyvyyttä ja kauneutta, samoin kuin Jumalan ihmetöitä. Tässä perustassa sinä myös rakastat yhtäläisesti kaikkia veljiäsi.

Mutta vihatessasi itseäsi sinä vihaat ainoastaan sitä, joka on sinun omaasi ja sitä, missä pahuus tulee sinun läheisyyteesi. Näin teet siksi, että voisit täydellisesti tuhota sen, mitä kutsut omaksesi - sen, jonka yhteydessä sanot ”minä tai minä itse teen sitä tai tätä.” Kaiken mikä sinussa on väärää ja alentavaa erhattä, koska sinä et voi oikeastaan kut-

sua omaksesi muuta kuin ”pahaa itseäsi”, etkä voi itse suorittaa mitään merkittävää. Sen tähden sinun täytyy työskennellä kovasti tuhotaksesi itsessäsi tämän itsen, että voisit päätyä täyteen jumalalliseen perustaan.

Rakkaudessa ei ole, eikä voi olla mitään itsekkyyttä, sillä ne ovat toistensa vastakohtia. Rakkaus tai pikemminkin jumalallinen rakkaus vihaa itsekeskeisyyttä ja kaikkea sellaista, missä esiintyy ”minä tai minuus.” Se vihaa kaikenlaisia rajoituksia, vaikka ne olisivat lähtöisin rajoitetusta hengestä tai pahasta itseystestä, koska sellainen on luonteeltaan vihattavaa ja kuolettavaa. On mahdotonta, että nuo kaksi erilaista asiaa voisivat toimia yhdessä ja tulla toimeen samassa persoonassa - toinen ajaa toisen ulos luonnon pakosta.

Sillä rakkaus omistaa taivaan ja asustaa itsessään taivaassa, mutta kaikki minäksi kutsuttu, alhainen itseys omistaa maailman kaikkine asioineen ja elää sekin itsessään, mikä tarkoittaa helvetillistä elämistä, koska sellainen itseys muodostaa helvetin perustan.

Ja koska helvetti hallitsee maailmaa samoin kuin ikuisuus ajallisuutta, täytyy myös rakkauden hallita luonnollista ja katoavaista elämää, sillä mitään muuta keinoa ei ole olemassa siihen, että voitaisiin saavuttaa sellainen yliluonnollinen ja ikuinen elämä, jonne sinun pitää kaikin voimin haluta tulla johdatetuksi.

O: Hyvä mestari, tyydyn kyllä siihen, että rakkaus hallitsee minussa luonnollista elämää, niin että voin päästä yliluonnolliseen ja yliaistiseen. Mutta kertokaa minulle, miksi rakkauden ja vihan, ystävän ja vihollisen pitää olla yhdessä? Eikö rakkaus yksin olisi parasta? Miksi sitten rakkauden ja vaikeuksien pitää käydä yhteen?

M: Ellei rakkaus yhdistyisi vaikeuksiin, ei siinä olisi mitään rakastettavaa. Mutta kun se ydinolemus, jota se rakastaa - nimittäin puhdas sielu - joutuu vaikeuksiin ja tuskaan, silloin rakkaudella on syy rakastaa tätä

omana ydinolemuksenaan ja vapauttaa se tuskistaan. Sielu itse tulee näin ollen sisään virtaavan rakkauden kohteeksi.

Kukaan ei voisi tietää rakkauden olemusta, mikäli vihaa ei olisi, eikä mitään ystävyydestä ilman kamppailua vihamiesten kanssa. Rakkauden tunnistamiseen tarvitaan jotakin rakastettavaa, missä sen hyveellisyys ja voima tulevat esiin niin, että se vapauttaa kohteensa kivuista ja vaikeuksista.

O: Mitä ovat rakkauden hyve, voima, korkeus ja suuruus?

M: Rakkauden hyve on ei-mitään ja kaikki: ei-näkyväinen, josta kaikki saavat alkunsa. Sen voima virtaa kaikkien asioiden kautta. Sen korkeus on samaa kuin Jumala. Sen suuruus on yhtä kuin Jumala. Rakkauden hyve on kaikkien perusteiden peruste. Sen voima kannattaa niin taivasta kuin maatakin. Sen korkeus ylittää korkeimmatkin taivaat, ja sen suuruus on enemmän kuin jumalallisen Lähteen ilmennys jumalallisen ydinolemuksen loistavassa valossa, joka kykenee rajattomasti suurempiin ilmennyksiin ikuisuudessa.

Mitä vielä voisin sanoa? Rakkaus on korkeintakin korkeampi, jossakin mielessä suurempi kuin Jumala, vaikka Jumala korkeimmassa merkityksessään on rakkaus, ja rakkaus on Jumala. Rakkaus korkeimpana perustana on kaikkien hyveiden hyve, josta ne kaikki kumpuavat. Rakkaus suurimmassa majesteettisuudessaan on kaikkien voimien voima, josta käsin ne erikseen toimivat. Se on myös maaginen juuri, henkinen voima, josta Jumalan ihmeet tulevat ilmi valittujen palvelijoiden käsiensä kautta sukupolvesta toiseen.

Ken löytää tämän, löytää samalla ei-minkään ja kaikki asiat.

O: Mestari hyvä, pyydän, että kerrot, miten voin ymmärtää tuon?

M: Ensinnäkin tarkoitin sillä, että rakkauden hyve ei ole mitään, että ei-mitään on kaikkien asioiden alku. Sinun tulee ymmärtää se näin, että kun astut täysin erilleen kaikista olennoista ja näkyväisistä tullen

tyhjäksi kaiken luonnollisen ja olennollisen suhteen - silloin olet siinä ikuisessa ja ainoassa, joka on Jumala Itse. Siinä tilassa tiedostat ja tunnet sisäisyydessäsi rakkauden korkeimman hyveellisyyden.

Mutta sanoessani, että sen voima virtaa kaikkien asioiden kautta, tarkoitan sitä, että sinä havaitset ja löydät sen kokemalla oman sielusi ja ruumiisi kautta aina, kun tämä suuri rakkaus syttyy sinussa. Voit havaita sen polttavan enemmän kuin tuli, kuten se teki muinoin profeetoissa ja apostoleissa, kun Jumala lähestyi heidän ruumiillista olemustaan, ja kun Hänen henkensä laskeutui heihin Siionin puheessa.

Silloin voit havaita myös kaikissa Jumalan töissä sen, kuinka rakkaus on vuodattanut kaikkiin asioihin kaikkein sisäisimmäksi ja ulkoisimmaksi perustaksi: sisäisesti hyveenä ja voimana, ulkonaisesti sen muotona ja hahmona.

Lisäksi sanoin, että sen korkeus on sama kuin Jumalan, minkä voit käsitellä itsesi suhteen: sillä aivan samoin kuin se saattaa sinut Jumalaan yhdistyneenä yhtä korkealle kuin Jumala itse - tämä voidaan meidän ihmiskunnassamme nähdä Herrassamme Kristuksessa, jossa inhimillinen rakkaus saatettiin korkeimmalle valtaistuimelle, enkelivaltojen ja voimien yläpuolelle, itse Jumaluuden voimaan.

Samoin totesin, että sen suuruus on yhtä suuri kuin Jumalan. Sinun pitää ymmärtää, että rakkaudessa on tietty suuruus ja laajuus, jota ei voida ilmaista. Se nimittäin laajentaa sielun yhtä laajaksi kuin koko luomakunta, minkä sinä voit täydellisesti kokea kaiken sanallisen tuolla puolen silloin, kun rakkauden valtaistuin pystytetään sinun sydämeesi.

Tämän lisäksi rakkauden hyveellisyys on kaikkien perustojen perusta, jonka sinun pitäisi ymmärtää siten, että rakkaus on kaikkien luotujen henkisten ja ruumiillisten olentojen alkusyy. Siitä seuraavat syyt lähtevät ajoittain liikkeelle ja toimintaan tiettyjen ikuisten lakien mukaan, jotka on jo alussa sisällytetty luonnon ylempien ja alempien perusperi-

aatteiden elämään ja energiaan. Rakkaus ulottuu kaikkiin maailmoihin ja niissä oleviin olentoihin, jotka ovat Jumalallisen rakkauden työmiehiä. Se on myös ensimmäinen liikunto ja liikkuva niin taivaassa kuin maan päällä sekä maan alaisissa vesissä. Tästä syystä sitä nimitetään kirkkaaksi Alephiksi tai Alfaksi, joka ilmenee luonnon aakkosissa ja luomiskertomuksessa sekä Kaitselmuksessa, Jumalallisten arkkityyppien kirjassa, jossa se on viisauden valo, kaikkien valojen ja muotojen lähde.

Sanoin myös, että sen voima kannattaa taivaita. Tämä tulisi ymmärtää siten, että kun näkyvät ja näkymättömät taivaat saavat alkunsa tästä suuresta periaatteesta, niin ne myös ovat sen ylläpitämiä. Sen tähden jos tämä edes hetkeksi vetäytyisi pois, vaipuisivat kaikki valot, kunniat, kauneudet ja taivaallisten maailmoiden muodot samassa pimeyteen ja kaaokseen.

Toisaalla sanoin rakkauden ylläpitävän maata, mikä on sinulle ilmeisempää kuin edellinen. Voit käsittää sen itse jokapäiväisen ja -tuntisen kokemuksen kautta: sillä mikäli maa, tai sinunkin maasi (eli ruumiisi) joutuisi olemaan ilman sitä, olisi se todellakin muodoton ja tyhjä. Rakkauden voimalla maa on pysynyt näin kauan koossa ja vastustanut synnin hulluuden aiheuttamia tuhovoimia. Jos rakkaus heikkenisi tai vetäytyisi hetkeksikin, ei maassa voisi olla kasvillisuutta tai eläimiä, kaikki sen tulipilarit häviäisivät, kuin myös yhdistävä side, magnetismin vetovoima eli keskipakovoima. Sekin lakkaa ja katoaa, jolloin kaikki joutuu äärimmäisen sekasorron ja järjestyksen tilaan häipyen kuin irtohiekka tuuleen.

Se, että sanoin rakkauden korkeuden olevan korkeinta taivaiden joukossa, tulisi sinun myös käsittää aivan itse nousemalla hengessä kaikkien enkeleiden ja taivaallisten voimien kautta, jolloin rakkauden voima osoittautuisi kieltämättä niitä kaikkia korkeammaksi. Aivan kuten Jumalan valtaistuini on taivasten taivaassa ja niistä korkein, täytyy myös rakkauden olla sellainen, joka täyttää ja käsittää ne kaikki.

On myös totta, mitä puhuin rakkauden suuruudesta. Se on suurempi kuin Jumalallisen lähteen koko ilmennys jumalallisen ydinolemuksen valossa. Sillä rakkaus ulottuu myös sinne, minne Jumalallinen lähde loistossaan ei ole ilmentynyt ja missä Jumalan ei sanota asuvan. Sinne ilmentyessään rakkaus alkaa paljastaa sielulle Jumalallisen lähteen valoa. Silloin pimeys väistyy ja uuden luomuksen ihmeet tulevat perätysten esiin.

Tällä tavoin sinut saatetaan todella ja perusteellisesti ymmärtämään rakkauden hyveellisyys ja voima, korkeus ja suuruus - niin että se on todella hyveiden hyve, vaikkakin näkymätön ja muodoton. Se on myös kaikkien asioiden tekijä ja voimakas elämän energia, joka lävistää kaikki luonnolliset ja yliluonnolliset hyveet ja voimat. Samoin rakkaus on voimien voima, sillä mikään ei voi vastustaa rakkauden kaikkivoipaisuutta ja voittamatonta läpätunkevuutta, joka läpäisee koko Jumalan luomakunnan tarkastellen ja halliten kaikkia asioita.

Kun sanoin rakkauden olevan korkein korkeimmista ja suurin suurimmista, voisit saada vilauksen siitä, miten kaikkivoipaisen rakkauden korkein korkeus ja suuruus ylittävät rajattomasti sen, mihin inhimilliset aistit ja järki voivat päästä. Korkeimmat arkkienkelit ja taivaalliset voimat ovat sen rinnalla pelkkiä kääpiöitä. Mitkään korkeimmistakaan Jumalan luomuksista eivät voi olla sitä korkeampia, koska siinä on sellainen rajattomuus, joka käsittää ja ylittää kaikki jumalalliset määreet.

Sanoin lisäksi, että rakkauden suuruus on suurempaan kuin Jumala. Sekin on totta mainitsemassani mielessä, sillä rakkaus voi ulottua jopa sinne, missä ei Jumalaa ole. Jumalahan ei asusta pimeydessä, vaan valossa, joten helvetin pimeys on Hänen jalkojensa alapuolella. Kun rakas Herramme Kristus oli helvetissä, ei helvetti ollut Jumalan tai Kristuksen asumus - se ei ollut Jumala eikä Jumalan kera missään mielessä. Helvetti sijaitsi pimeydessä ja levottomassa luonnossa, missä ei ollut lainkaan Jumalallisen majesteetin valoa. Jumalaa ei siellä ollut,

sillä Hän ei asu pimeydessä ja ahdistuksissa. Mutta rakkaus oli siellä ja tuhosi kuoleman ja valtasi helvetin. Näin myös silloin, kun olet ahdingon tai huolien täyttämässä sisäisessä helvetissä, Jumala ei ole tai asu niiden piirissä, mutta Hänen rakkautensa on siellä ja johtaa sinut niistä Jumalan luo, Hänen olemuksensa valoon ja iloon.

Kun Jumalan kätkeytyy sinulta, rakkaus jää jäljelle pannen Jumalan ilmentymään sinulle. Sellaista on rakkauden mahtavuuden käsittämätön suuruus, joka ilmenee näin sinulle yhtä suurena kuin luonnon yläpuolinen Jumala, ja suurempana kuin luonnossa oleva Jumala katsotuna Hänen loistonsa ilmauksena.

Olen sanonut ja sanon lopuksi totuuden, että jokainen joka löytää rakkauden, löytää kaiken ja ei-mitään. Mutta miten hän voi löytää ei-mitään? Hän joka sen löytää, löytää yliluonnollisen ja yliaistisen pohjattomuuden, jolla ei ole minkäänlaista perustaa tai pohjaa oleskelemiseen tai asustamiseen, ja hän löytää sen ei-mikään, jolle ei ole vertaista. Tästä syystä sitä juuri kutsutaan ei-miksikään. Se on syvempi kuin mikään asia, ja se on ei-mitään kaikkien asioiden suhteen eikä ole käsitettävissä millekään niistä. Ja koska se ei ole mitään, on se vapaa kaikista asioista ja samalla ainoa hyvä, jonka olemuksesta ihminen ei voi ilmaista ja lausua mitään, koska ei ole olemassa mitään, mihin sitä voisi rinnastaa ja minkä kautta ilmentää.

Mutta ken sen löytää, löytää kaikki asiat: ei ole olemassa mitään todempaa kuin tämä väite. Se on kaikkien asioiden alku ja hallitsee kaikkia käsittäen ne kaikki omassa piirissään. Kaikki ovat lähtöisin siitä, siinä ja sen kautta. Jos sen löydät, saavutat perustan, josta kaikki asiat ovat peräisin ja jossa ne elävät - silloin olet siinä ja kuningas kaikkien Jumalan töiden suhteen.

Nyt oppilas oli hyvin lumoutunut mestarinsa kertomien ihmeellisten ja hämmästyttävien asioiden johdosta ja antoi nöyrimmät ja sydämelisimmät kiitöksensä siitä valosta, jota hänen mestarinsa oli välittänyt

hänelle. Mutta hän halusi yhä kuulla enemmän näistä asioista, joten mestari lupasi odottaa häntä seuraavana päivänä näyttääkseen hänelle, mistä ja miten tämä voisi löytää sen, joka oli niin paljon kaiken hinnoittelun ja arvostelun yläpuolella ja jonka sija ja asumus saattaisivat olla inhimillisessä luonnossa, kun se on koko etsimisen prosessin kautta saatettu valoon.

Mestari sanoi hänelle: Tämä on sitten meidän seuraavan kokoontumisemme aihe: miten Jumala paljastaa saman asian meille hengessä, joka on kaikkien asioiden etsijä. Ja jos sinä muistat hyvin alussa antamani vastauksen, tulet pian ymmärtämään sen kätketyn Jumalan viisauden, jota kukaan maailman viisaista ei tunne. Sitä koskeva ymmärrys löytyy sinusta ja annetaan sinulle ylhäältä.

Ole hiljaa hengessäsi ja rukoile, että tavatessamme huomenna Kristuksen rakkaudessa, sinun mielesi olisi halukas löytämään sen jalon helmen, joka maailmalle näyttää ei-miltään, mutta joka viisauden lapsille merkitsee kaikkea.

TOINEN KESKUSTELU

Oppilas saapui mestarinsa luo seuraavana aamuna innokkaana saamaan lisää oppia siitä, miten voisi saavuttaa yliaistisen elämän, ja miten hän kaiken löydettyään voisi tulla kuninkaaksi kaikkien Jumalan tekojen suhteen.

Oppilas oli valvonut rukoillen koko yön kasvattaakseen tahtoaan sen opetuksen vastaanottamiseen ja käsittämiseen, jota kohdistuisi hänen mielen jumalallisen valaisemisen avulla.

O: Mestarini, olen nyt ponnistellut kootakseni sieluni Jumalan yhteyteen ja heittäökseni itseni syvyiksiin, joissa ei ole eikä voi olla ainutakaan olentoa. Näin siksi, että voisin kuulla herrani äänen puhuvan

minussa ja vihkivän minut siihen korkeaan elämään, josta olen eilen kuullut niin suuria ja ihmeellisiä asioita. Mutta surukseni en ole kuullut tai nähnyt mitään sellaista. Minussa on yhä sellainen jakomuuri, joka heijastaa takaisin ohikulkevat taivaalliset äänet ja ehkäisee sen valon saapumisen, jonka avulla jumalalliset kohteet voitaisiin havaita.

Tähän saakka minulla on ollut vain pieniä ja mitättömiä toivon pilkahuksia pääsemisestä esittelemiisi yleviin saavutuksiin tai astumisesta sinne, missä ei asusta ainoatakaan olentoa ja mitä sinä kutsut ei-miksikään ja kaikeksi. Ole niin ystävällinen ja opasta minua siinä, mitä minulta vaaditaan, että minua estävä jakautuminen voitaisiin murtaa tai poistaa.

M: Tämä jakautuminen tarkoittaa olennollista tahtoasi, joka voidaan murtaa ainoastaan itsensä kadottamisen armosta. Se merkitsee astumista todelliseen Kristuksen seuraamiseen ja täydellistä irrottautumista kaikesta, mikä ei ole täydellisessä sopusoinnussa jumalallisen tahdon kanssa.

O: Mutta miten kykenen murtamaan olennollisen tahdon itsessäni? Onko se jumalallisen tahdon vihollinen? Tai mitä minun pitää tehdä seuratakseni Kristusta niin vaikeata polkua pitkin - niin etten kadottaisi jatkuvaa itseni kadottamisen tai Jumalan tahtoon alistumisen tietä?

M: Tätä et suorita sinä itse, vaan sen tekee sieluusi (ellet itse estä sitä) astuva Jumalan valo ja armo, joka murtaa sinussa olevan pimeyden ja sulattaa vanhan tahtosi, joka toimii pimeydessä ja turmeltuneessa luonnossa. Se muuttaa tahtosi Kristukselle kuuliaiseksi, jolloin olennollisen itsen jakautuminen Jumalan ja sinun väliltä katoaa.

O: Tiedän, etten voi suoriutua siitä itse. Mutta haluaisin oppia sen, miten minun tulee vastaanottaa itseeni tämä jumalallinen valo ja armo, jonka pitäisi suorittaa kaikki puolestani, mikäli en itse ole esteenä. Mitä minulta vaaditaan, että voisin vastaanottaa tämän jakautumiseni murtavan tekijän, ja että voisin edistää sen tarkoituksiperiä?

M: Aluksi sinulta ei vaadita mitään muuta kuin vastustamattomuutta osallesi osuvan armon suhteen. Mitään muuta ei tarvita kuin uskollisuutta ja vastaanottavuutta Jumalan valon loisteelle, joka läpäisee pimeyden olennollisessa puolessasi, joka ei loistetta käsitä, koska sen käsityskyky ei yllä luonnon valoa korkeammalle.

O: Mutta minunhan ei tarvitse sitä saavuttaa, jos voin elämäni järjestäessäni hyödyntää viisaasti ja harkitsevasti sekä Jumalan valoa että ulkoisen luonnon valoa?

M: Siinä teet aivan oikein. On todella kaikki maalliset aarteet ylittävä aarre olla omissa piireissään toimivien Jumalan ja luonnon valon omistama omaten samalla sekä ajallinen että ajaton näkökyky, jotka eivät kuitenkaan sekoitu toisiinsa.

O: Tuon kuuleminen antaa minulle tyydytystä, sillä olen ollut jonkin aikaa kovin levoton asian suhteen. Mutta vaikeus piilee siinä, miten nuo voivat toimia häiritsemättä toisiaan.

Siksi tahtoisin mielelläni tietää, mikäli se on sallittua, näiden molempien rajat ja sen, miten jumalainen ja luonnollinen valo toimivat ja työskentelevät lukuisten piiriensä puitteissa ilmentääkseen Jumalan ja luonnon salaisuuksia ja ohjatakseen minun ulkoista ja sisäistä elämäni?

M: Lapseni, ensinnäkin on välttämätöntä odottaa yliluonnollisen ja jumalallisen valon nousemista todellisesta idästä, paratiisin keskustasta, ja osallistua siihen. Jumalallinen ja luonnollinen pysyvät tässä erillään omissa piireissään, eivätkä taivaalliset ja maalliset asiat mene sekaisin.

Samoin tulee odottaa suuren valon murtautumista esiin sinussa tulipatsaana ja ukkospilvinä, jotka heijastavat eräänlaisen kuvan itsestään myös luonnon alempaan valoon. Siinä se voidaan havaita alennetussa muodossaan, niin että alempi on saatettu palvelemaan ylempää ja ul-

konainen palvelemaan sisäistä. Näin ei ole mitään sekaantumisen vaaraa, vaan kaikki tapahtuu oikealla tavalla ja omissa piireissään.

O: Minä käsitän, että sekaannusta syntyy aina, elleivät järki tai luonnon valo tule pyhitetyiksi ja valaistuiksi sielussani tämän yliverlaisen valon kautta, joka on peräisin idän keskustasta, ikuisesta ja äyllisestä auringosta. Silloin en voisi koskaan hallita oikein mitään aikaan ja ikuisuuteen kuuluvaa, vaan olisin alati eksyksissä ja erillään viisauden ketjusta.

M: Sanoit aivan oikein. Kaikki on sekavaa niin kauan kuin sinulla on käytössä ainoastaan luonnollista valoa, opastamassa epätydyttävää ja kehittymätöntä järkeä, ja avoimena vain ajallinen silmä, joka ei voi ylittää omia rajojaan.

Tästä syystä sinun tulee etsiä valon lähdeä ja odottaa syvällä sielusi perustassa oikeamielisyyden auringon nousua. Sen myötä sinussa oleva luonnollinen valo kaikkine ominaisuuksineen saatetaan loistamaan seitsemän kertaa entistä kirkkaampana. Se ottaa vastaan yliaistisen ja ylikuonnollisen leiman, kuvan ja ilmauksen, niin että aistillinen ja järkipäiväinen elämä asettuvat sen jälkeen mitä täydellisimpään järjestykseen ja sopusointuun.

O: Mutta miten minun tulee odottaa tämän loistavan auringon nousua tai etsiä sitä valon lähteen keskustassa, joka valaisisi minut täydellisesti ja saattaisi kaikki ominaisuuteni täydelliseen sopusointuun?

Totesin jo aikaisemmin, että minä kuulun luontoon. Miten minä voin kulkea luonnon ja sen valon kautta niin, että saavun ylikuonnolliseen ja yliaistiseen perustaan, mistä tämä todellinen ymmärryksen valo koohoo? Ja miten tuo tapahtuu tuhoamatta luontoani tai sammuttamatta sitä valoa, josta järkeni on kotoisin?

M: Kunhan lopetat omat toimesi ja kiinnität katseesi tiukasti yhteen kohtaan luottaen lujasti luvattuun Jumalan armoon Kristuksessa, jonka on määrä tuoda sinut pois pimeyden piiristä tähän loistavaan va-

loon. Kokoa kaikki ajatuksesi tätä päämäärää kohden ja tunkeudu uskossa keskustaan luottaen Jumalan erehtymättömään sanaan, joka on kutsunut sinua.

Ole sitten kuuliainen kutsumukselle ja istu yksin ja hiljaa herrasi edessä sisimpäsi salatuimmassa sopukassa. Mielesi olkoon keskittyneenä itseensä, toivoen kärsivällisesti hänen tahtonsa osallistumista. Silloin sinun valosi tulee esiin kuin aamu, ja ruskon jälkeen odottamasi aurinko itse nousee sinuun. Hänen parantavien siipiensä suojassa voit iloita suuresti kohoten ja laskeutuen hänen loistossaan ja kunnian kirkkaudessaan. Tämä on totisesti todellisen yliaistisen elämän perusta.

O: Uskon todella, että asia on niin. Mutta eikö se johda luonnon tuhoutumiseen? Eikö minussa oleva luonnollinen valo häviä tässä valossa? Tai eikö ulkoisen elämän pidä hävitä kantamani maallisen kehon kanssa?

M: Ei missään tapauksessa. On totta, että se tuhoaa pahuuden luonnon, mutta sellaisen tuhon takia sinä et menetä mitään, vaan voitat paljon. Sen jälkeen ikuinen luonnollinen side ja kaikki ominaisuudet ovat aivan samat kuin aikaisemmin. Siten luonto vain hyötyy ja paranee, ja myös siinä oleva valo ja inhimillinen ymmärrys ovat hyödyksi, kun ylivertainen valo pitää ne oikeissa puitteissa ja asteisina.

O: Pyydänkin siksi saada tietää, kuinka minun tulisi käyttää tätä sisäistä valoa, ja miten se pidetään oikeissa puitteissaan ja millä tavoin ylivertainen valo säännöstelee ja jalostaa sitä?

M: Hyvä niin, rakas poikani. Että voisit pitää luonnon valon oikeissa puitteissaan ja hyödyntää sitä Jumalan Valoon oikein alistettuna, pitää sinun ottaa huomioon, että sielussasi on kaksi tahtoa: alempi, joka vetää sinua ulkonaisia ja alapuolisia asioita kohden, ja ylempi, joka johdattaa sinun sisäisiä ja ylempiä asioita kohden.

Nämä kaksi tahtoa asetetaan nyt yhteen ikään kuin selätysten, toisiinsa vasten. Alussa ei niin ollut, sillä tämä sielun vastakkaisuus näissä

kahdessa on ainoastaan langenneen tilan aiheuttamaa. Sitä ennen ne olivat päälletysten, ylempi yläpuolella Herrana, ja alempi sen alla ja kohteena. Ja niin sen olisi pitänyt jatkuakin.

Sinun pitää ottaa lisäksi huomioon, että näitä kahta tahtoa vastaten on sielussa myös kaksi silmää, jotka eivät katso samaan suuntaan, vaan samanaikaisesti aivan vastakkaisiin suuntiin. Nekin ovat samaan tapaan vastakkaiset ja ilman yhdistävää tekijää.

Niin kauan kuin tämä kahtalainen näkemys on voimassa, on mahdollonta saavuttaa yhteisymmärrystä näiden kahden tahdon päätöksissä. Tämä on varsin selvää. Se osoittaa, että on välttämätöntä parantaa ja oikaista tämä vika, joka syntyy näkemysten epäyhtenäisyydestä, että mieli voisi arvostella oikein.

Molempien silmien täytyy siten yhdistyä keskittämällä säteet, sillä ei ole mitään niin vaarallista kuin mielen mukautuminen siinä määrin kaksinaisuuteen, ettei se edes pyri ykseyteen.

Tietääkseni sinä ymmärrät, että sinussa on kaksi vastakkaista tahtoa, ylempi ja alempi, ja että sisäsi on aina kaksi vastakkaista silmää, josta toista kutsutaan oikeaksi ja toista vasemmaksi.

Lisäksi epäilemättä ymmärsit, että ylemmän tahdon pyörä pyörii oikean silmän mukaisesti ja että vastakkainen alempi pyörä kääntyy vasemman silmän liikkeiden mukana.

O: Käsitän tämän olevan aivan totta, ja että se aiheuttaa minussa jatkuvaa taistelua ja luo minuun suurempaa levottomuutta kuin kykenen ilmaisemaan. En ole liioin tietämätön oman sieluni sairaudesta, jonka selitit niin selvästi. Surukseni minä ymmärrän ja suren tätä vikaa, joka niin viheliäästi häiritsee näköäni. Merkkinä siitä minä tunnen epäsäännöllisten ja kouristavien liikkeiden kiskovan minua puolelta toiselle.

Henki ei näe samoin kuin liha, eikä liha näe eikä voi nähdäkään samoin kuin henki. Hengen tahto on eri kuin lihan, ja lihan tahto vastustaa minussa henkeä.

Tämä on ollut minulle raskas tapaus. Kuinkahan se parannetaan? Ja miten voin astua tahdon ykseyteen ja saavuttaa näkemisen ykseyden?

M: Panehan merkille, mitä sanon. Oikea silmä katselee sinussa eteenpäin, ikuisuuden suuntaan. Vasen katselee taaksepäin, ajan suuntaan. Mikäli hyväksyisit sen, että katselet ainoastaan luontoa ja ajallisia asioita, sinulle käy mahdolliseksi astua milloinkaan siihen ykseyteen, jota halajat.

Muista tämä ja tarkkaile itseäsi. Älä salli mielesi uppoutua sellaiseen tai täyttyä siitä, mikä ei kuulu sinuun. Älä liioin katsele menneisyyttäsi, vaan lopeta sellainen ja katso suoraan Kristukseen.

Älä salli vasemman silmäsi pettää itseäsi tuottamalla jatkuvasti esityksiä ja häiritsemällä niillä rehellistä kaipuuta itsekasvatukseen. Salli sen sijaan oikean silmäsi käskää vasentasi ja kiinnitä se itseesi.

On parempi sammuttaa se täysin ja poistaa sinusta kuin sietää sen rajoittamatonta liikettä luonnon parissa omia nautintojaan seuraten. Mutta tähän ei kuitenkaan ole mitään syytä, koska molemmat silmät voivat olla käyttökelpoisia, mikäli niitä ohjataan oikein.

Sekä jumalallinen että luonnollinen valo voivat ilmetä sielussa yhdessä toisiaan palvellen. Mutta sinä et voi koskaan saavuttaa ykseydellistä näkemystä tai tahtoa ellet uppoudu täysin vapahtajamme Kristuksen tahtoon ja yhdistä siinä ajallinen ja ikuinen silmä - ja laskeudu sitten Jumalan valon kautta ja näiden yhdentyneiden avulla luonnon valoon.

O: Turvassa ollakseni minä en siten voi muuta kuin asettua asumaan Herrani tahtoon. Silloin saan sekä osallistua sieluni hengen kautta Ju-

malan valoon että nähdä Jumalan, eli tahtoni Ikuisen Perustan ikuisin silmin.

Samalla voin kuitenkin nauttia myös maailman valosta pikemminkin ylistäen kuin alentaen sitä ja näen, että niin ikuiset asiat ikuisessa valossa kuin luonnolliset luonnon valossa yhdistyvät kontemplaatiossa Jumalan ihmeisiin ylläpitäen samalla ulkoista käyttövälinettäni eli ruumistani.

M: Aivan oikein. Hyvin olet ymmärtänyt ja haluat nyt astua Jumalan tahtoon ja totella siinä samoin kuin valon ja elämän yliaistisessa perustassa, jossa voit Hänen valossaan ylläpitää sekä ajallisen että ikuisen ja tuoda kaikki Jumalan ulkonaiseen maailmaan luomat ihmeet sisäiseen elämään.

Silloin voit iloita niistä ikuisesti Kristuksen kunniaksi, koska olennollinen tahtosi on lakannut ja henkesi silmä on tullut yksinkertaiseksi Jumalan silmässä ja sen kautta, ilmentyen sitten elämäsi keskuksena. Salli tämän olla näin, sillä se on Jumalan tahto.

O: Mutta on hyvin vaikeata katsoa jatkuvasti ikuisuuteen ja osallistua siten yksinkertaisen silmän jumalalliseen näkemiseen. Sielun astuminen alastomana Jumalan tahtoon sulkemalla pois kaiken kuvittelun ja halut, sekä mainitsemäsi voimakkaan osallisuuden lakkaaminen, on todella jollakin tavoin kauheata ja järkyttävää tämän asteen inhimilliselle luonnolle. Mitä tekisin, että saavuttaisin sen, jota olen niin paljon kaivannut?

M: Poikani, älä salli luonnollisen silmän ihmeiden tahtomisessaan irrottua siitä silmästä, joka sisältyy jumalalliseen vapauteen ja Pyhän majesteettisuuden ikuiseseen valoon. Anna sen sitä vastoin vetää sinuun taivaallisen sisäisen valon yhteydessä ne ihmeet, jotka on ulkoisesti kirjoitettu ja ilmennetty näkyvään luontoon. Sillä ollessasi maailmassa rehellisessä työssä, olet todella sallimuksen määräyksestä velvollinen suorittamaan ja saattamaan parhaan kykyysi mukaan ja yhtään valit-

tamatta loppuun sinulle kuuluvan työn, etsien ja ilmentäen samalla Jumalan kunniaksi luonnon ja taiteiden ihmeitä. Olkoon luonto mitä tahansa, se on kuitenkin kokonaan Jumalan työtä ja taidetta, ja mitä tahansa tämä taide sisältääkin, on se kuitenkin enemmän Jumalan työtä ja taidetta kuin mikään juonivan ihmisen taidonnäyte.

Koko taide ja luonto palvelevat yltäkyläisesti Jumalan ihmeellisten töiden ilmitulossa, että Häntä voitaisiin kunnioittaa kaikesta ja kaikessa. Jos tiedät, kuinka käyttää niitä hyväksi, niin kaikki palvelee kootakseen sinua enemmän sisäänpäin ja vetääkseen henkeäsi siihen majesteettiseen valoon, jossa kaikkien näkyväisten asioiden alkuperäiset mallit ja muodot ovat havaittavissa.

Pysyttäydy siten keskustassa, äläkä hämmenny sielussasi paljastuvasta Jumalan läsnäolosta. Älä salli maailman ja paholaisen pitää milloinkaan niin kovaa ääntä ja hälinää, että se vetäisi sinut pois. Niistä ei kannata välittää, koska ne eivät voi sinua vahingoittaa.

Sinun järkesi silmän ja käsiesi on työnsä kautta sallittua hankkia ravintoa aineelliselle kehollesi. Mutta sitten tämän silmän ei saisi asettua halujensa kautta valmistettavaan ruokaan, koska sellainen olisi ahneutta. Sen tulisi vain luovuttaa se yksinkertaisesti hengessäsi olevan Jumalan silmän eteen, jolloin sinun pitää asettaa se tämän nimenomaisen silmän lähelle eikä sallia sen poistumista. Pane tämä opetus tarkkaan merkille.

Anna käsiesi ja pääsi tehdä työtä, mutta salli sydämesi levätä Jumalassa. Jumala on henki, joten ole, tee työtä, rukoile ja suorita kaikki hengessä muistaen, että sinäkin olet henki ja siten Jumalan kuvaksi luotu. Sen tähden katso, ettet tunne vetoa aineellisia haluja kohtaan, vaan mahdollisimman paljon niistä pois.

Asetu sitten keskustaan ja esitä itsesi yksinkertaisesti ja aidosti, paljaana ja puhtaana henkenä Jumalalle varmistuen siitä, ettei henkesi ota mukaan mitään muuta kuin henkeä.

Aineelliset asiat houkuttelevat sinua vielä kuitenkin paljon kokoamaan sellaista, jota maailma kutsuu substanssiksi voidakseen tuoda uskottavakseen jotakin näkyväistä. Mutta älä missään nimessä alistu houkutukseen äläkä lihallisiin haluihin hengen kustannuksella. Sillä niin tehdessäsi sinä epäilemättä pimentäisit itsessäsi jumalaisen valon. Henkesi takertuisi ahnaaseen, pimeään pohjaan, ja se hehkuisi ylpeänä ja vihaisena sielusi tulisesta lähteestä sitoen tahtosi maallisuuteen.

Silloin henkesi uppoaisi ahdistuksen myötä pimeyteen ja aineellisuuteen, etkä sinä milloinkaan kykenisi saavuttamaan rauhan ja vapauden tilaa tai astumaan jumalallisen majesteetin eteen.

Siitä tulee pimeyttäsi, yhtä aineellista kuin tahtosi on sinuun halunnut vetää. Se pimentää sinussa Jumalan majesteettisuuden ja sulkee näkevän silmän kätkien sinulta Hänen rakastavan sallimuksensa valon.

Juuri tämän käärme halusi tehdä, mutta turhaan, jos ei sinun mielikuvituksesi sen ehdotuksesta sallisi tätä viettelevän aineen vastaanottamista. Muutoin se ei voisi koskaan päästä sisään.

Pidä huolta, ettet salli henkesi silmän kohdistua aineeseen ja täyttymistään taivaallisesta tai maallisesta asiasta, mikäli haluat nähdä Jumalan valon sielussasi. Anna sen astua paljaassa uskossa majesteetin valoon ja ottaa puhtaassa rakkaudessa vastaan Jumalan valon - vetäen sen jälkeen itseensä jumalallisen voiman, pukien ylle jumalallisen ruumiin sekä kasvaen siinä Kristuksen ihmisyyden täyteen kypsyyteen.

O: Totean vielä samaa kuin aikaisemmin, että tämä on hyvin vaikeata. Käsitän kyllä riittävän hyvin, että henkeni tulisi olla saastuttamaton aineesta ja täysin tyhjä, jotta voisin luovuttaa sen Jumalan henkeen.

Mutta tämä henki ei voi saapua, ellei tahto ole tullut tyhjäksi ja alistunut paljaassa uskossa puhtaasti rakastaen sen johtoon, saaden taianomaista ravintoa Jumalan sanasta ja pukeutuen sitten jumalalliseen olemukseen.

Mutta kuinka vaikeata onkaan tahdon vajota tyhjäksi, mistään välittämättömäksi ja mitään kuvittelemattomaksi.

M: Myönnettäköön, että näin on asia. Eikö tuo kuitenkin ole tekemisen arvoista ja kaikki, mitä oikeastaan voit koskaan tehdä.

O: Minun täytyy tunnustaa, että niin se on.

M: Mutta se ei ehkä ole niin vaikeata kuin alussa näyttää. Pitää vain kokeilla ja olla rehellinen. Mitä muuta sinulta sitten vaaditaan kuin vain hiljentymistä ja Jumalasi pelastustyön katselemista? Voisitko yleensä haluta jotakin muuta? Missä piilee tämän asian vaikeus?

Sinun ei tarvitse huolehtia mistään eikä haluta mitään tähän elämään kuuluvaa, kuviteltavissa olevaa tai kiehtovaa. Sinun on tarpeen ainoastaan heittää huolesi Jumalalle ja jättää Hänet määräämään sinusta hyvän tahtonsa ja mieltymystensä mukaan, ikään kuin sinulla ei omaa tahtoasi edes olisi.

Jumala pitää sinusta huolen, koska Hän tietää, mikä on parasta. Jos vain voit luottaa Häneen, tekee Hän sinun hyväksesi enemmän kuin mitä tekisit, jos olisit jätetty oman tahtosi varaan.

O: Tuon minä varmasti uskon.

M: Jos uskot, niin mene ja tee uskosi mukaan. Kaikki kuuluu tahdon piiriin, kuten olemme näyttäneet sinulle. Kun tahto kuvittelee jotakin, astuu se tähän johonkin, joka ottaa tahdon itseensä pukeutuen siihen niin, ettei siinä voi olla lainkaan valoa. Tahto joutuu pimeyteen, kunnes palaa takaisin tyhjyyden tilaan tuosta jostakin. Siinä se ottaa vastaan ja itseensä Jumalan tahdon asustaen ja suorittaen sitten kaiken valossa.

O: Tyydyn ajatukseen, että jokaisen henkisen sokeuden perussyy on siinä, että ihminen sallii tahtonsa kohdistuvan johonkin, vaikkapa itse tekemäänsä tai mihin tahansa - hyvään tai pahaan - ja kohdistaa sydämensä ja kiintymyksensä omien kättensä tai aivojensa tuotteisiin.

Kun sitten maallinen keho katoaa, niin sielu joutuu juuri sen asian vangiksi, jonka se on päästänyt itseensä. Jos siinä ei ole maallisesta valosta irrotettua Jumalan valoa, sielu voi löytää itsensä vain pimeästä vankilasta.

M: Tässä on arvokas tiedon portti. Olen iloinen, että otit sen huomiioon. Kaikkien pyhien kirjoitusten, ja yleensäkin kaiken alusta tähän päivään saakka kirjatun merkitys sisältyy tähän asiaan. Sen voi löytää ihminen, joka on astunut tahtonsa myötä tyhjyyteen ja löytänyt siinä kaikki asiat löytämällä Jumalan, josta, johon ja jossa kaikki on.

Tällä tavoin voit päästä kuulemaan ja näkemään Jumalan sekä näkemään ikuisin silmin Jumalan ja luonnon kaikki ikuiset ihmeet, erityisesti omat lihalliset tekosi, kun tämä maallinen elämä loppuu.

Samoin saattaa sinulle ilmentyä kaikki se, mitä Jumalan henki on antanut tehtäväksesi itsesi tai naapuriesi hyväksi tai se, minkä järjen silmä on valaissut ylhäältä käsin.

Älä siis viivyttelä saapumistasi tälle portille, jossa havaitset yliaistisessa perustassa kaiken, mitä Jumala on ja voi tehdä, mikäli kykenet näkemään henkisesti, kuten jotkut korkeasti arvostetut sielut ovat nähneet. Tämän on sanonut joku astuttuaan itse siihen taivaan, helvetin ja maan, ydinolemuksen ja kaikkien ydinolemusten kautta.

Jokainen joka löytää tämän, on samalla löytänyt kaiken haluamansa. Siinä ilmentyvät Jumalan rakkauden kaikki hyveet ja voimat, korkeus ja syvyys, leveys ja pituus siinä mitassa, missä sielusi kykenee ottamaan vastaan.

Tällä tavalla sinä voit astua siihen perustaan, josta kaikki asiat ovat kotoisin ja jossa ne ovat. Siinä perustassa sinä tulet hallitsemaan Jumalan kaikkia töitä Hänen prinssinään.

O: Pyydän, että mestari kertoisi minulle, missä osassa ihmistä tämä perusta löytyy?

M: Siinä, missä ei ole ihmistä - siinä on sen sija ihmisessä.

O: Missä ihmisen puolella tämä ilman itseä oleminen tapahtuu?

M: Se on sielun vapautuneessa perustassa, johon mikään ei voi kiinnittyä.

O: Missä yksilöllisen sielun puolella on tämä perusta, johon mikään ei tartu? Tai mistä löytyy se, joka ei siedä mitään eikä asu missään?

M: Se on maailmaan ristiinnaulitun, todella katuvaan hengen alistetussa tahdossa, levon ja liikkeen keskustassa. Maailma, paholainen ja helvetti eivät siis voi tunkeutua tähän tahdon keskustaan.

Mikään maallinen ei voi astua tai tarttua siihen, koska tahto on kuollut Kristuksen myötä maailman suhteen. Keskustassa tahto elpyy Kristuksessa hänen autuaan esikuvansa mukaiseksi. Juuri siinä ei ole eikä edes voi olla mitään inhimillistä.

O: Mistä tämä itsestä vapaa alaston sielun perusta löytyy? Ja miten saavutan salaisen keskustan, jossa Jumala on, mutta ei ihmistä? Hyvä herra, kerro minulle suoraan, missä se on ja miten voin sen löytää ja astua siihen?

M: Siellä missä sielu on surmannut oman tahtonsa eikä enää itse tahdo mitään, vaan ainoastaan sitä, mikä on Jumalan tahto. Tämä tulee ilmi, kun Hänen henkensä liikkuu sielun yllä.

Jumalan rakkaus asuu siellä, mistä itsen rakkaus on ajettu pois. Sillä siinä määrin, missä sielun oma tahto on kuollut itselleen, saa Jumalan rakastava tahto sijaa tässä sielussa.

Syy on tämä: siinä missä oma tahto oli aikaisemmin, ei enää ole mitään - ja missä ei ole mitään, siellä toimii yksin Jumalan rakkaus.

O: Mutta kuinka voin ymmärtää tuon?

M: Jos yrität ymmärtää sen, se pakenee sinua. Mutta jos antaudut täydellisesti sille, niin se pysyy kanssasi ja muodostuu sinun elämäsi luonnolliseksi elämäksi.

O: Miten tuo voi tapahtua kuolematta ja tuhoamatta täysin omaa tahtoaani?

M: Oman tahtosi täydellisen alistumisen ja antautumisen myötä Jumalan rakkaus tulee sinun luonnolliseksi elämäksesi. Se ei tapa sinua, vaan elvyttää sinut. Sinä olet silloin kuollut itsesi suhteen niin oman tahtosi oikean elämän - vieläpä Jumalallisen elämän näkökulmasta katsoen.

Silloin sinä elät - et oman tahtosi - vaan Jumalan tahdon mukaan, koska omasta tahdostasi on siitä lähtien tullut Sen tahto. Se ei ole enää sinun, vaan Jumalan tahto, eikä rakkaus ole enää sinun rakkauttasi, vaan Jumalan rakkautta, joka liikkuu ja toimii sinussa.

Kun sisällyt siihen tällä tavoin, olet todella kuollut itsesi suhteen, mutta elävä Jumalassa. Ollessasi kuollut sinä elät, tai pikemminkin Jumala hengessään elää sinussa. Hänen rakkautensa herättää sinut kuolleista elämään.

Tätä et olisi voinut mitenkään etsimällä tajuta - se vain tajuaa sinut. Vielä vähemmän olisit voinut sitä ymmärtää, mutta se on ymmärtänyt sinut - ja aarteiden aarre on löytynyt.

O: Miten sitten niin harvat sielut löytävät sen, vaikka kaikki olisivat iloisia sen saavuttamisesta?

M: He kaikki etsivät jotakin, joten he eivät löydä sitä. Sillä aina kun sielu etsii jotakin tartuntakohdetta, se löytää vain etsimänsä ja pysähtyy siihen, kunnes sielu havaitsee, että se on löydettävissä vain tyhjyydestä. Silloin sielu siirtyy kaikesta jostakin ei-mihinkään, mistä kaikki asiat ovat peräisin.

Siellä sielu lausuu: ”Minulla ei ole mitään, koska olen täydellisesti irtautunut ja riisuutunut kaikesta. Minä en voi tehdä mitään, koska minulla ei ole taitoa tai voimaa, vaan olen kuin juokseva vesi. En ole mitään, koska olemukseni on enää vain kuva, ja ainoastaan Jumala on minulle MINÄ OLEN.

Ja istuessani omassa tyhjiydessäni ylistän ikuista olemusta enkä tahdo itselleni mitään. Silloin Jumala voi tahtoa minussa – ollen minussa – sekä minun Jumalani että kaikki asiat.”

Tästä syystä kovin harvat löytävät sielustaan tämän kaikkein arvokaimman aarteen, vaikka kaikki sen niin mielellään haluaisivat itselleen. Sen he myös saivat, mikäli heissä kaikissa oleva jokin vain sallisi sen.

O: Eikö sielu voisi ilman tyhjäksi tulemista löytää ja saada siitä otetta, jos rakkaus ilmentyisi sille?

M: Ei todellakaan. Ihmiset etsivät eivätkä löydä, koska he eivät etsi siitä alastomasta perustasta, jossa se on, vaan sieltä tai täältä, missä sitä ei ole eikä voi olla. He etsivät sitä oman tahtonsa avulla eivätkä löydä. He etsivät oman halunsa kautta eivätkä kohtaavat sitä. He etsivät sitä mielikuvista, mielipiteistä, kiintymyksistä tai luonnollisista antaumuksen kohteista ja intohimoista. Näin he kadottavat asian ytimen ja juoksevat varjojen perässä. He etsivät sitä jonkin aistittavan tai kuviteltavan piiristä, jostakin, johon heillä itsellään on luonnollinen taipumus ja vetovoima. Näin he kadottavat etsimänsä halutessaan sukeltaa siihen yli luonnolliseen ja yliaistiseen perustaan, missä aarre on kätkeytynä.

Mikäli rakkaus sitten armollisesti laskeutuisi, ilmaantuisi ja esittäytyisi näiden ihmisten henkisille silmille, ei se kuitenkaan löytäisi heissä sijaa, saati pysyisi heissä, eivätkä he kykenisi pidättelemään sitä itsessään.

O: Miksi ei, jos kerran rakkaus olisi halukas tarjoutumaan ja pysymään heidän luonaan?

M: Koska heidän omassa tahdossaan oleva kuvitteellisuus on asettunut tielle. Tämä kuvitteellisuus haluaisi rakkauden itselleen, mutta rakkaus pakenee, koska sellainen olisi rakkauden kannalta vankila. Rakkaus voi tarjota itsensä, mutta se ei alistu sellaiseen, missä oma halu vetää puoleensa tai kuvittelee.

Sellainen tahto, joka ei viehäty mistään ja johon mikään ei kiinnity, on ainoa, joka voi ottaa sen vastaan, koska se asustaa vain tyhjiydessä. Tämän takia he eivät sitä löydä, kuten olen todennut.

O: Jos se asustaa tyhjiydessä, niin mikä on tämän tyhjyyden tarkoitus?

M: Rakkauden tarkoitus on tunkeutua sisäisesti johonkin. Kun se on tämän tehnyt ja löytänyt siinä hiljaisen ja liikkumattoman sijan, silloin sen tehtävänä on ottaa se haltuunsa.

Kun se on saanut tämän haltuunsa, se iloitsee siinä leimuavalla rakkaudellaan aivan kuten aurinko tekee näkyvässä maailmassa. Silloin sen tarkoituksena on sytyttää tulta lakkaamatta tässä jossakin, joka sitten saattaa syttyä palamaan. Sen jälkeen nämä liekit leimahtavat yhä suuremmiksi ja nostavat suunnattomasti rakkauden tulta, jopa seitsemän astetta korkeammalle.

O: Rakas mestari, kuinka minä voisin ymmärtää tämän?

M: Poikani, jos tuli vain kerran syttyisi sinussa, tunnet kyllä varmasti, kuinka se kuluttaa kaiken, mitä se koskettaa. Sinä tunnet sen sisäisenä palona, joka nopeasti nielaisee kaiken itsekkyyden tai sen, jota kutsut minäksi - olemukseksi, joka on erillään juuresta ja jumaluudesta, sinun todellisen olemuksesi lähteestä.

Kun tämä syttyminen on tapahtunut sinussa, niin rakkaus iloitsee niin suunnattomasti sinun tulessasi, ettet mistään hinnasta haluaisi jäädä siitä paitsi - ennemmin haluaisit vaikka tulla surmatuksi kuin palata takaisin omaan johonkin.

Tämän tulen täytyy nyt kasvaa yhä kuumemmaksi, kunnes se on täytännyt tehtävänsä sinun suhteesi. Sen liekki on niin suunnaton, ettei se koskaan jätä sinua, vaikka se maksaisi sinulle jopa oman maallisen elämäsi.

Joka tapauksessa se kulkee kanssasi suloisena rakkauden tulena kuolemaan saakka. Ja jos vaikka menisit helvettiin, tuli murtaisi sen palasiksi sinun takiasi. Mikään ei ole tätä varmempaa, sillä se on väkevämpi kuin kuolema ja helveti.

O: Rakas mestari, riittää jo, en voi kestää sitä, että jokin asia erottaisi minut tuosta, Mutta miten voin löytää lyhimmän tien siihen?

M: Lyhin on ankarin, astu siihen ja ota se, minkä maailma heittää pois. Älä tee, mitä maailma tekee, vaan kulje kaikessa maailman vastaisesti. Tällä tavoin saavut lähimmälle tielle, jota sinä etsit.

O: Jos minun pitää kaikissa suhteissa kulkea maailman vastaisesti, niin minä olisin varmaan hyvin levottomassa ja surullisessa tilassa. Silloin maailma tietenkin pitäisi minua hulluna.

M: Poikani, pyydän ettet vahingoita ketään tuottamalla itsellesi tuskaa ja levottomuutta. Maailman vastaisella kulkemisella kaikessa en tarkoita mitään tuollaista. Mutta koska maailma maailmana rakastaa kaikkea vilpillistä ja turhamaista ja kulkee vääriä ja kavalia polkuja, niin kulje sinä poikkeuksetta ja varauksetta puhdasta, vastakkaista ja oikeata tietä, jota kutsutaan valon tieksi.

Maailman tie on oikeastaan pimeyden tietä. Sillä oikea tie, vieläpä valon polku, on vastakkainen kaikkien maailman teiden suhteen.

Mutta jos pelkää aiheuttavasi itsellesi tällä tavoin harmia ja levottomuutta, on se totta lihallisessa mielessä. Maailmassa pitää olla ikävyyksiä, eikä lihallinen puolesi välty levottomuuksilta, mikä antaa sinulle tilaisuuden jatkuvaan katumukseen.

Joka tapauksessa juuri tästä maailman tai lihan aiheuttamasta sielun levottomuudesta rakkaus syttyy kuin itsestään, ja sen iloinen ja valloittava tuli on tarkoitettu valaisemaan yhä voimakkaammin pahuuden tuhoamisessa.

Kun vielä sanoit, että maailma tulee pitämään sinua hulluna, on se totta. Maailma kykenee tuomitsemaan sinut hulluksi, koska kuljet sen vastaisesti, eikä sinun tarvitse hämmästyä, jos lapset nauraen kutsuvat sinua typeräksi houkaksi. Sillä Jumalan rakkauden tie on maailmalle hullutusta, mutta Jumalan lapsille viisautta.

Joten aina kun maailma havaitsee tämän pyhän Jumalan rakkauden tulen Jumalan lapsissa, se päättelee välittömästi, että he ovat tulleet hulluiksi ja saavat sitten olla omissa oloissaan.

Mutta maailman halveksimille Jumalan lapsille tämä liekehtivä, kaiken valloittava Jumalan rakkaus on suurin aarre, niin suuri, ettei mikään elävä voi sitä ilmaista eikä kieli nimetä. Se on kirkkaampi kuin aurinko ja suloisempi kuin mikään suloiseksi kutsuttu. Se on väkevämpi kuin kaikki voimat ja ravitsevämpi kuin mikään ruoka. Se tuo enemmän iloa sydämeen kuin viini ja on miellyttävämpi kuin kaikki maalliset ilot ja mukavuudet.

Jokainen joka saavuttaa sen on rikkaampi kuin yksikään maailman yksinvaltiias. Jokainen joka pääsee siihen on jalompi kuin yksikään keisari ja voimakkaampi ja täydellisempi kuin kaikki voimat ja auktoriteetit.

Teoksia

- Aurora: Die Morgenröte im Aufgang (1612)
- De tribus principiis (Beschreibung der Drey Göttliches Wesens) (1619)
- De triplici vita hominis (Von dem Dreyfachen Leben des Menschen) (1620)
- Psychologica vera (Vierzig Fragen von der Seelen) (1620)
- De incarnatione verbi (Von der Menschwerdung Jesu Christi) (1620)
- Sex puncta theosophica (Von sechs Theosophischen Puncten) (1620)
- Sex puncta mystica (Kurtze Erklärung Sechs Mystischer Puncte) (1620)
- Mysterium pansophicum (Gründlicher Bericht von dem Irdischen und Himmlischen Mysterio) (1620)
- Informatorium novissimorum (Von den letzten Zeiten an P. Kaym) (1620)
- Christosophia (der Weg zu Christo) (1621)
- Libri apologetici (Schutz-Schriften wider Balthasar Tilken) (1621)
- Antistifelius (Bedenken über Esais Stiefels Büchlein) (1621)
- Ingleich Vom Irrtum der Secten Esaias und Zechiel Meths (1622)
- De signatura rerum, (Von der Geburt und der Bezeichnung aller Wesen) (1622)
- Mysterium Magnum (Erklärung über das erste Buch Mosis) (1623)
- De electione gratiae (Von der Gnaden-Wahl) (1623)
- De testamentis Christi (Von Christi Testamenten) (1623)

- Quaestiones theosophicae (Betrachtung Göttlicher Offenbarung) (1624)
- Tabulae principiorum (Tafeln von den Dreyen Principien Göttlicher Offenbarung) (1624)
- Apologia contra Gregorium Richter (Schutz-Rede wider Richter) (1624)
- Libellus apologeticus (Schriftliche Verantwortung an E.E. Rath zu Görlitz), (1624)
- Clavis (Schlüssel, das ist Eine Erklärung der vornehmsten Puncten und Wörter, welche in diesen Schriften gebraucht werden) (1624)
- Epistolae theosophicae (Theosophische Send-Briefe) (1618–1624)

